Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Tobaksarbejderforbundets Fagblad
Udgiver: Tobaksarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1934-1934

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 1 | Januar 1934 | 29. Aargang

De bedste Ønsker
for det nye Aar
med Tak for godt Samarbejde i det forløbne Aar bringer vi Tobaksarbejderforbundets og Skraatobaksarbejderforbundets Medlemmer.

Hovedbestyrelserne.

Opmandskendelse
i
faglig Voldgiftssag
mellem
Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigar-Industrien i Danmark
og
Tobaksarbejder-Forbundet i Danmark..

Afsagt 4. December 1933.

Imellem Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark (siden i denne Kendelse betegnet Sammenslutningen) og Tobaksarbejderforbundet i Danmark (siden i denne Kendelse betegnet Forbundet) er der opstaaet Uenighed om Forstaaelsen og Anvendelsen af den i de 2 Organisationers Separat-Overenskomst af Maj 1930 indeholdte Bestemmelse om Helligdagsbetaling til ugelønnede Arbejdere. Efter at det forskriftsmæssige Forsøg paa at faa Uoverensstemmelsen ordnet ad forligsmæssig Vej har vist sig forgæves, har Organisationerne vedtaget at indbringe Tvistemaalet for en faglig Voldgiftsret, og en saadan er herefter nedsat bestaaende af:

Sekretær i Arbejdsgiverforeningen, Overretssagfører Ekman,

Sammenslutningens Formand, Konsul Marcussen, Aalborg, og

Fabrikant Halberg, Svendborg,

som udpegede af Sammenslutningen, og af

Næstformanden for Tobaksarbejderforbundet Anton Andersen,

Formand for Cigarsorterernes Forbund Ejner Hansen og

Formand for den kjøbenhavnske Afdeling af Tobaksarbejderforbundet Viggo Christensen

som udpeget af Forbundet

med undertegnede Dommer i Frederiksberg Birk G. Heide-Jørgensen som Formand og Opmand, udnævnt af den faste Voldgiftsret.

Sagen har været behandlet paa et den 28. November 1933 afholdt Voldgiftsmøde, og da der ikke paa dette Møde blev opnaaet Enighed eller Stemmeflerhed mellem Voldgiftsmændene for nogen Afgørelse, blev Sagen den nævnte Dag optaget til Afgørelse ved Opmandens Kendelse.

—o—

Det paagældende Tvistemaals Genstand er følgende:

I ovennævnte Overenskomst mellem Sammenslutningen og Forbundet findes indeholdt saalydende Bestemmelse om Helligdagsbetaling til ugelønnede Arbejdere:

ARKIV
ROSENØRNS ALLÉ 12
KØBENHAVN V.

„Alle faste Lønninger betales for alle lovbefalede Helligdage".

Der sigtes herved kun til Helligdage, som falder udenfor en Søndag, og følgelig er, naar der i denne Kendelse handles om Helligdage, kun ment Helligdage udenfor en Søndag.

Det er endvidere oplyst under Sagen, at denne Betaling for Helligdage, det vil sige Medregning af Helligdage som D a g e, for hvilke Arbejderne faar Betaling, blev indført som Resultat af de stedfundne Forhandlinger mellem Organisationerne om Lønforhøjelse, altsaa som en Form for Lønforhøjelse, som blev foretrukket frem for den Form at forhøje de gældende Ugelønninger med visse Procenter af Lønnen.

Herefter er der yderligere sket det, at man i et vist Omfang har indført en Ordning med Flerholdsdrift indenfor Faget. Herved maatte det imidlertid tages i Betragtning, at der ved Ansættelse af vedkommende Ugelønninger, 33 Kr., var paaregnet Adgang for Arbejderne til supplerende Fortjeneste gennem Bonus, ɔ: Betaling for, hvad en Arbejder kunde præstere af fremstillede Cigarillos udover det forudsatte Kvantum, 17,000 Stkr. Denne Bonus er saaledes et Tillæg, og et væsentlig Tillæg, til de 33 Kr., som Overenskomsten tillægger Arbejderne i Løn. Flerholdsdrift medfører imidlertid, at Arbejderne paa 2det, og endnu mere 3die, Hold, faar kortere Arbejdstid end 1ste Holdsfolkene. Disses ugentlige Arbejdstid er er 45 effektive Timer, medens 2det Holds Folkene har faaet 39,5 og 3die Holds Folkene 32 effektive Arbejdstimer. Den saaledes nedsatte Arbejdstid for 2. og 3. Holds Folkene bevirker nu, at disse Arbejdere ikke kan præstere saa stort et Arbejdskvantum pr. Uge som 1ste Holds Arbejderne kan, og følgelig ikke vil kunne opnaa saa stor en Fortjeneste gennem Bonus som disse Arbejdere. For at raade Bod paa dette Forhold og gøre Ugefortjenesten lige stor for alle 3 Hold, indførte man da som et Led i Holddriften den Bestemmelse, at Ugelønnen, der, som ovenanført, er normeret til 33 Kr. for 1ste Holds Arbejdere, blev forhøjet til 48 Kr. for 2det Holds Folkene og 56 Kr. for 3die Holds Folkene. Det er herved tilstræbt, og efter det oplyste ogsaa opnaaet, at Lønvilkaarene bliver saa godt som de samme for alle 3 Hold.

Nu hævder S a m m e n s l u t n i n g e n, at der ikke ved den saaledes trufne Ordning er tilsigtet eller skabt Hjemmel til at tillægge 2. og 3. Holds Arbejderne mere som Helligdagsbetaling, end der er tillagt 1. Holds Arbejderne, altsaa ikke mere, end hvad der med en Ugeløn af 33 Kr. vil blive daglig Betaling, og overensstemmende hermed har Sammenslutningen nedlagt Paastand under nærværende Sag.

F o r b u n d e t hævder derimod, at Helligdagsbetaling maa følge Ugelønnen og derfor, naar Holddrift er indført, for hvert Hold svare til den Ugeløn, som er tillagt Holdets Arbejdere, og Forbundet har under Sagen nedlagt Paastand overensstemmende med denne Opfattelse.

—o—

Til Støtte for sin Opfattelse har S a m m e n s l u t n i n g e n anført, at der ved Forhøjelsen af Ugelønnen for 2. og 3. Holds Folkene er Tale om et almindeligt Ulempetillæg for u n o r m a l A r b e j d s t i d, men at Helligdagsbetalingen jo netop gælder for Dage, hvor der overhovedet i k k e a r b e j d e s, og at det følgelig baade reelt og logisk set vilde være urimeligt at forhøje Helligdagsbetalingen med noget Tillæg for unormal Arbejdstid. Endvidere hævder Sammenslutningen, at det har været Forudsætningen, at Helligdagsbetalingens Beregning ikke skulde paavirkes af Ordningen med Arbejde i Hold, og at de for denne Ordning fastsatte Tillæg ikke kan anses som Ændring i Arbejdernes Grundløn, hvilken imidlertid er den, der er taget Sigte paa ved den ovenfor citerede Bestemmelse om Helligdagsbetaling.

F o r b u n d e t gør paa sin Side gældende, at det, som er sket ved Ordningen af Betalingsforholdene ved Holddrift er det, at Ugelønnen er blevet forhøjet for Arbejderne paa 2. og 3. Hold, nemlig til henholdsvis 48 Kr. og 56 Kr. Nu er Ugelønnen imidlertid, som Forbundet videre hævder, Udtryk for Arbejdernes f a s t e Løn, og da Helligdagsbetalingen efter Ordene i den citerede Overenskomst-Bestemmelse netop er sat i Forhold til den faste Løn, maa Følgen heraf blive, at Helligdagsbetalingen for 2. og 3. Holds Arbejdere maa beregnes i Forhold til de respektive Ugelønninger for disse Hold. En modsat Ordning vilde da ogsaa, som Forbundet videre har anført, medføre, at der fremkom en uhjemlet Forskel mellem 2. og 3. Holds Arbejderes Ugeløn paa den ene Side i en Uge, hvor der findes Helligdag, og paa den anden Side i de Uger, hvor Helligdag ikke findes.

—o—

O p m a n d e n skal gøre følgende Bemærkninger:

Der maa for saa vidt gives Sammenslutningen Medhold i dens Betragtninger, som det maa erkendes, at reale Grunde kunde tale for ikke at lade et for unormal Arbejdstid (ɔ: paa 2. og 3. Hold) fastsat Løntillæg influere paa Betalingen for Dage, hvor der overhovedet ikke arbejdes,

altsaa for de her omhandlede Helligdage. Men det skønnes paa den anden Side ikke, at denne Betragtning kan blive afgørende, saafremt den maatte findes at være i Modstrid med den Maade, paa hvilken de paagældende Forhold, altsaa Helligdagsbetaling og Betaling for 2. og 3. Holds Arbejdere, nu een Gang faktisk er bleven ordnede gennem vedkommende Overenskomster. Og i saa Hensende skønnes det ikke at være til at komme uden om de Momenter, at Helligdagsbetalingen er sat i Forhold til de faste Lønninger, og at man ved at ansætte 2. og 3. Holds Arbejdernes Lønning har valgt den Form at forhøje den almindelige Ugeløn — som Kompensation for den forringede Adgang til Fortjeneste gennem Bonus. Men naar saaledes den Del af 2. og 3. Holds Folkenes Arbejdsfortjeneste, som er fast fixeret som Ugeløn, er blevet forhøjet, og naar Helligdagsbetalingen ved Overenskomsten er sat i Forhold til den faste Løn, da skønnes det at maatte statueres, at Helligdagsbetalingen for 2. og 3. Holds Folkene vil være at udrede i Forhold til disse Arbejderes Ugeløn. Denne Forstaaelse, som er den nærmest liggende efter vedkommende Bestemmelsers Ordlyd, vilde, som det skønnes, kun kunne fraviges, saafremt aldeles tvingende reale Hensyn begrundede saadan Fravigelse. Dette skønnes imidlertid, som ovenanført, ikke at være Tilfældet. Hvad der kan siges, og af Sammenslutningen er sagt, i modsat Retning, har nok i sig selv sin Beføjelse, men findes dog ikke at være tilstrækkeligt til at fravige den efter Ordene nærmeste og naturligste Fortolkning af vedkommende Overenskomst-Bestemmelser.

I Henhold til det saaledes anførte findes Sagen at maatte paakendes derhen, at der gives Forbundet Medhold i dets Paastand om, at Helligdagsbetalingen for ugelønnede Arbejdere af samme Kategori, hvor Flerholdsdrift er indført, og hvor Arbejde paa 2. eller 3. Hold omfatter Perioder, som har Helligdage, bliver at beregne og udrede i Forhold til den forhøjede Ugeløn, som er normeret for Arbejde paa 2. eller 3. Hold.

Voldgiftssagens Omkostninger, derunder Opmandens Honorar, 100 Kr., og Godtgørelse for Skrivearbejde, 5 Kr., vil være at udrede med Halvdelen af hver af Parterne.

Herefter bestemmes:

Der gives Tobaksarbejderforbundet i Danmark Medhold i Forbundets under denne Sag fremsatte Paastand om, at Helligdagsbetalingen for ugelønnede Arbejdere af samme Kategori, hvor Flerholdsdrift er indført, og hvor Arbejde paa 2. og 3. Hold omfatter Perioder, i hvilke der findes Helligdage, bliver at beregne og udrede i Forhold til den forhøjede Ugeløn, som er normeret for Arbejde paa 2. eller 3. Hold.

Voldgiftssagens Omkostninger, derunder Opmandens Honorar, 100 Kr., og Godtgørelse for Skrivearbejde, 5 Kr., udredes med den ene Halvdel af Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark og den anden Halvdel af Tobaksorbejderforbundet i Danmark.

Frederiksberg, den 4. December 1933.

Heide-Jørgensen.

Opmandskendelse
i
faglig Voldgiftssag
mellem
Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigar-Industrien i Danmark
og
Tobaksarbejder-Forbundet i Danmark..

Afsagt 4. December 1933.

Imellem Sammeslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark (siden i denne Kendelse betegnet Sammenslutningen) og Tobaksarbejderforbundet i Danmark (siden i denne Kendelse betegnet Forbundet) er der opstaaet Uenighed om Anvendelsen af den i § 2, 2. Stk., i de 2 Organisationers Hovedoverenskomst af Maj 1930 indeholdte Bestemmelse om Forskydning af den daglige Arbejdstid for de ved Rengøring og Tilrettelægning beskæftigede Arbejdere, efter at Flerholdsdrift er bleven indført. Tvistemaalet har været undergivet de forskriftsmæssige Mæglingsmøder, uden at disse har ført til Resultat, og de 2 Organisationer er da enedes om at indbringe Sagen for en faglig Voldgiftsret, som herefter er nedsat, bestaaende af:

Sekretær i Arbejdsgiverforeningen, Overretssagfører Ekman,

Sammenslutningens Formand, Konsul Marcussen, Aalborg, og

Fabrikant Halberg, Svendborg,

som udpegede af Sammenslutningen, og af

Næstformanden for Tobaksarbejderfundet Anton Andersen,

Formand for Cigarsorterernes Forbund Ejner Hansen og

Formand for den kjøbenhavnske Afdeling af Tobaksarbejderforbundet Viggo Christensen

som udpegede af Forbundet

med undertegnede Dommer i Frederiksberg Birk

G. Heide-Jørgensen som Formand og Opmand, udnævnt af den faste Voldgiftsret.

Sagen har været behandlet paa et den 28. November 1933 afholdt Voldgiftsmøde, og da der ikke paa dette Møde blev opnaaet Enighed eller Stemmeflerhed mellem Voldgiftsmændene for nogen Afgørelse, blev Sagen den nævnte Dag optaget til Afgørelse ved Opmandens Kendelse.

—o—

Det paagældende Tvistemaals Genstand er nærmere følgende:

I § 2, 2. Stk., i den mellem de 2 Organisationer afsluttede Hovedoverenskomst af Maj 1930 findes saalydende Bestemmelse:

„Arbejdere, beskæftigede ved Rengøring og Tilrettelægning af Arbejdet for de øvrige Arbejdere, kan begynde Arbejdet ½ Time tidligere og afslutte det ½ Time før de andre Arbejdere, eller paabegynde Arbejdet ½ Time senere og afslutte det ½ Time senere end de andre Arbejdere, saaledes at Arbejdstiden ialt bliver 48 Timer ugentlig".

I Juli 1931 blev der mellem Sammenslutningen og Forbundet afsluttet Overenskomst angaaende Flerholdsdrift for de i Industrien anvendte Maskiner, og i denne Overenskomst indeholdes følgende Bestemmelse om Arbejdstiden:

„Arbejdstiden kan for 1. Holds Vedkommende tidligst begynde ½ Time før Virksomhedens normale Arbejdstids Begyndelse".

I det konkrete Tilfælde, som har givet Anledning til nærværende Sag, ligger Forholdet saaledes, at den paagældende Fabriks normale Arbejdstid for de Arbejdere, der ikke arbejder i Hold, er fra Kl. 7,30—16,30 med ½ Times Frokost, medens den for de Arbejdere, som arbejder i Hold, er fra Kl. 7—16 med ½ Times Frokost.

Tvisten drejer sig nu om, hvorvidt den ovenfor citerede Bestemmelse i Overenskomstens § 2, 2. Stk., om Forskydning af de med Tilrettelægning og Rengøring beskæftigede Arbejderes Mødetid finder Anvendelse ogsaa for de Arbejdere, der som Følge af Indførelsen af Flerholdsdrift i Egenskab af 1. Hold paabegynder Arbejdet Kl. 7 Formiddag. Her hævder og paastaar Sammenslutningen, at § 2, 2. Stk., netop finder saadan Anvendelse, og at følgelig de til 1. Hold hørende Arbejdere, der er beskæftigede ved Tilrettelægning og Rengøring, maa møde ½ Time før de øvrige Arbejdere. Forbundet hævder og paastaar derimod, at efter at Arbejdstiden for 1. Holds Folkene er forskudt til Paabegyndelse ½ Time tidligere end Tiden for de Arbejdere, der ikke arbejder i Hold, kan man ikke yderligere lade enkelte Arbejdere begynde Arbejdet endnu ½ Time før den for 1. Holds Folkene saaledes fastsatte Begyndelsestid.

Foreløbig skal bemærkes, at efter det under Sagens Behandling for Voldgiftsretten fremførte, specielt Forbundets Stilling, drejer Sagen sig ikke om Spørgsmaal om Beregning eller Betaling af Overarbejdstillæg for de ved Rengøring og Tilrettelægning beskæftigede Arbejderes Møde ½ Time tidligere end de øvrige 1. Holds Arbejdere, men alene om, hvorvidt saadant Møde kan paalægges vedkommende Arbejdere. Det bliver følgelig alene dette Spørgsmaal, som skal gøres til Genstand for Paakendelse under nærværende Sag.

Sammenslutningen har til Støtte for sin Opfattelse og Paastand anført, at ved Indførelse af Flerholdsdrift er der i Realiteten etableret 2 normale Arbejdstider for vedkommende Virksomhed, een for de Arbejdere, der arbejder i Hold, og en anden for de Arbejdere, der ikke arbejder i Hold. Herefter maa imidlertid — som Sammenslutningen videre anfører — en naturlig Fortolkning af Ordene i den citerede § 2, 2. Stk., føre til, at de Arbejdere, der som Følge af den overenskomstmæssige Flerholdsdrifts Indførelse, har faaet deres Arbejdstids Paabegyndelse skudt ½ Time frem, altsaa 1. Holds Folkene maa i Henhold til § 2, 2. Stk., finde sig i, at det til Rengøring og Tilrettelægning fornødne Mandskab begynder Arbejdet den halve Time tidligere end de øvrige, som Arbejdsgiveren af Hensyn til Arbejdets Tarv finder nødvendig. Og saadan Nødvendighed foreligger — som det videre anføres — lige fuldt, hvad enten Arbejdet paabegyndes til det ene eller det andet Klokkeslet.

Forbundet anfører herimod, at naar det, som sket, er kommet dertil, at det som Følge af den indførte Flerholdsdrift etablerede 1. Hold maa paabegynde Arbejde ½ Time tidligere end den i vedkommende Virksomhed normale Arbejdstids Begyndelsestidspunkt, da maa deraf følge, at det ikke kan paalægges nogen enkelt Arbejder at møde endnu ½ Time tidligere end det saaledes fastsatte og fremskyndede Begyndelsestidspunkt.

—o—

Opmanden finder ganske at maatte give Sammenslutningen Medhold i baade dens Opfattelse af Tvistemaalets Genstand og i dens til Støtte derfor anførte Betragtninger. Saavel naturlig Forstaaelse af Ordene i Overenskomstens § 2, 2. Stk., som afgørende reale Hensyn maa efter Opmandens Skøn føre til, at naar Flerholdsdrift er

indført — hvilket jo er sket gennem Overenskomst — da maa den Forskydning af Arbejdstiden i Almindelighed for de under Holddriften beskæftigede Arbejdere, som hører til 1. Hold, føre til, at de til dette Hold hørende Arbejdere, som er beskæftigede med Rengøring og Tilrettelægning, maa efter Arbejdsgiverens Bestemmelse begynde deres Arbejde ½ Time tidligere end de øvrige Arbejdere paa 1. Hold.

Overensstemmende hermed bliver Sagen at paakende. Sagens Omkostninger, derunder Opmandens Honorar, 100 Kr., og Godtgørelse for Skrivearbejde, 5 Kr., vil være at udrede med Halvdelen af hver af Parterne.

Herefter bestemmes:

Efter Indførelsen af Flerholdsdrift i Cigarindustrien maa de til 1ste Hold hørende Arbejdere, som er beskæftigede ved Rengøring og Tilrettelægning, efter Arbejdsgiverens Bestemmelse give Møde ½ Time tidligere end de øvrige Arbejdere paa 1ste Hold, ogsaa naar 1ste Holds Arbejdere begynder ½ Time tidligere, end Tilfældet er for de Arbejdere, der ikke arbejder i Hold.

Sagens Omkostninger, derunder Opmandens Honorar, 100 Kr., og Godtgørelse for Skrivearbejde, 5 Kr., udredes med Halvdelen af Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark og den anden Halvdel af Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Frederiksberg, den 4. December 1933.

Heide-Jørgensen.

Antal beskæftigede Medlemmer
i de forskellige Brancher pr. 15. December 1933 samt Antal Rulle- og Strippemaskiner.

Vi bringer nedenstaaende Resultatet af den Optælling, som vi i Aar pr. 15. December har foretaget i Lighed med de 4 foregaaende Aar.

Disse hvert Aar tilbagevendende Opgørelser foretages stadig noget mere detailleret for Cigar- og Cigarillos-Industrien, og særlig paa Omraadet — Maskiner.

Grunden hertil er, at Cigaret- og Røgtobaks-Industrien længe har været saa godt som fuldt mekaniseret, og ved at sammenligne Arbejdertal i disse Industrier med Produktionen, kan man fastslaa den Udvikling, som i disse Industrier foregaar ved Indførelse af nye og hurtigkørende Maskiner.

Dertil kommer, at alt Arbejde, hvortil benyttes faglært Arbejdskraft, er udgaaet. (Vi ser her bort fra de egentlige Mekanikere, der beskæftiges i disse Industrier, og som ikke er Medlemmer af vort Forbund).

I Modsætning hertil er Cigar- og Cigarillos-Industrien, i hvert Fald foreløbig den sidste, i Udvikling henimod Mekaniseringen, og særlig i det sidste Aar, har denne Overgang været stor.

Vi skal da først bringe Opgørelsen og derefter komme lidt nærmere ind paa den Forskydning, der i det forløbne Aar er foregaaet.

Antal	mdl.	kvdl.
Haandarbejdere	1151	98
Formarbejdere	303	114
Triumfarbejdere	1	1
Vikkelmagere	5	32
Do. (Maskinpapir)	0	7
Overrullere	78	95
Do. (Maskinpapir)	0	10
Cigarillosmagere	67	347
Do. , Vikkelmagere	0	2
Do. , Overrullere	0	35
Ved Cigarvikkelmaskiner (Perfecto)	0	3
„ Cigarillosvikkelmaskiner —	0	4
„ Cigarvikkelmaskiner (Formator)	3	11
— Cigarillosvikkelmaskiner —	0	0
— Cigarkompletmaskiner —	4	2
— Cigarilloskompletmaskiner -	8	632
„ Do. (Ekstra)	0	8
Dæksmagere	0	485
Strippere	0	678
Do ved Maskiner	0	130
Cigarsorterere	278	10
Cigarillossorterere	102	141
Klistrere	0	229
Stiftere	1	36
Arbejdsmænd	118	0
Gulvpiger	0	378
Røgtobaksarbejdere	95	246
Cigaretarbejdere	21	204
Andre Brancher	37	108
Cigarmagerlærlinge	136	10
Cigarillosmagerlærlinge	0	27
Cigarsortererlærlinge	19	1
Cigarillossortererelever	0	27
	2427	4111

Opgørelsen foreligger saaledes med Besvarelser for 6538 Arbejdere (heraf 220 Lærlinge).

Antallet var for Aaret 1932 — 6626 (heraf 263 Lærlinge), men da vi i 1932 foretog Opgørelsen pr. 15. November paa Grund af et tilstødende Forhold, og der pr. 15. December 1932 var 134

Medlemmer færre beskæftiget end pr. 15. November 1932, maatte vi for 1932 regne Antallet af beskæftigede Medlemmer til 6492, og der har saaledes pr. 15. December i Aar været 46 flere beskæftiget end i 1932, eller 85 flere end i 1931.

Det ser noget mærkeligt ud, at der findes en Stigning af de beskæftigedes Antal netop i de 2 Kriseaar, samtidig med, at Maskinernes Antal er steget stærkt.

Det gaar imidlertid med denne Opgørelse som med al anden Statistik, at vel giver den os et meget nyttigt Billede af Forholdene, men man er nødsaget til at tage forskellige andre Foreteelser med i sine Betragtninger for at komme til et nøgternt Resultat.

Der er saaledes ingen Tvivl om, at Tobaksindustrien i sin samlede Produktion ikke er gaaet ned i disse 2 Kriseaar, men kan vel paa den anden Side heller ikke have haft saa meget større Produktion, saa at det har kunnet opveje den store Tilgang af nye Maskiner og samtidig have flere Arbejdere beskæftiget.

Arbejdsløsheden i vort Fag har da ogsaa i store Dele af det Tidsrum, der ligger udenfor netop det Tidspunkt, hvor vi optager Opgørelserne, været betydelig større i de 2 sidste Aar, end i de nærmest foregaaende. Det synes efter Besvarelserne, at Haandarbejdet stadig holder sig oppe i en bestemt Højde, og den ellers mærkbare Overgang fra Forbrugernes Side til at købe billigere Varer synes ikke at berøre denne Produktionsgren.

Formarbejdet mindskes derimod stadig, hvorimod Cigarillosproduktionen stiger stærkt, og her er det atter de store Cigarillos (Senoritas), som erstatter Formcigarerne.

Vel er Cigarillosmagernes Antal faldet med 54, men Antallet af Arbejdere beskæftiget ved Cigarrillosmaskinerne er steget med 141.

Den samme Forskydning gør sig gældende for Sortererne, idet disses Antal ved Cigarer er faldet med 21, medens Tallet for Cigarillos er steget med 29.

For Tilberedernes Vedkommende findes ikke nogen stor Forskydning. Ganske vist er Strippernes Antal dalet med 40, men til Gengæld er Antallet ved Strippemaskiner steget med 42.

Medens Cigaretindustrien har haft en ubetydelig Opgang, er denne ret betydelig for Røgtobaksindustrien, der i de 2 Aar er steget med 72, hvilket efter det forholdsvis ringe Antal Arbejdere i denne Industri vil sige ca. 25 pCt.

I dette sidste Forhold spiller selvfølgelig den omtrent standsede Import en stor Rolle.

Maskinernes Antal i Cigar- og Cigarillosindustrien er følgende:

		Antal: 1933	1932
Cigarvikkelmaskiner	(Formator)	21	(16)
Cigarillosvikkelmaskiner	—	4	(6)
Cigarkompletmaskiner	(Amerikansk)	1	(0)
Cigarilloskompletmaskiner	(Format.)	204	(161)
Do.	(Ekstra)	10	(10)
Cigarvikkelmaskiner	(Perfecto)	2	(2)
Cigarillosvikkelmaskiner	—	0	(0)
Strippemaskiner	(Formator)	76	(52)
Strippemaskiner	(Amerikanske)	37	(26)
Do.	(Kartemaskiner)	8	(5)
		363	(278)

Maskinernes Antal skulde saaledes være steget det sidste Aar med 85. Dette Tal maa dog reduceres med for Cigarvikkelmaskiner 7 og for Cigarrillosmaskiner (ekstra) 2, idet Arbejdertallet ved disse Maskiner udviser, at der maa være opgivet disse 9 Maskiner, som i Øjeblikket ikke er i Brug.

Slutresultatet bliver da, at Maskinantallet, som er i Brug, er steget med 76, hvilket da ogsaa er en meget stor Stigning. Den største Stigning har fundet Sted for Cigarilloskompletmaskinerne (Formator) med 43 Maskiner. Derefter kommer Strippemaskinerne med en Stigning paa 35.

For de øvrige Maskiner er der ikke sket nogen væsentlig Forandring, men vi har dog faaet en ny Maskine, nemlig en Cigarkompletmaskine.

Antallet af Besvarelserne er fremkommet fra 97 Virksomheder og fordeler sig paa følgende Maade:

4	Virksomheder	med	over 500	Arbejdere	ialt	2857,	heraf Lærlinge	86
7	—	-	fra 200—500	—	-	1956,	- —	61
4	—	-	- 100—200	—	-	585,	- —	19
8	—	-	- 50—100	—	-	562,	- —	19
6	—	-	- 25—50	—	-	233,	- —	6
9	—	-	- 10—25	—	-	141,	- —	9
59	—	-	- 1—10	—	-	204,	- —	20
97						6538		220

Forloren Forargelse + Hykleri = Uforskammethed.

Ovenstaaende er Facit af den „Artikel", der under Overskriften „Smuds" var i Fagbladet for December Maaned, og hvis hele Tendens, der sammen med de sædvanlige Kommentarer, er et hadsk Angreb paa Oppositionen, meget passende har valgt sin egen Betegnelse — — Smuds.

Det skal ikke blive svært at paavise, hvilken forloren Forargelse og hvilket modbydeligt Hykleri, Smudsartiklen indeholdte.

Uden ringeste Anledning — og lig en bidsk Køter, der farer i Benene paa en fredelig Vejfarende — gaar man til Angreb paa Oppositionen, og som Udgangspunkt tages den Sag, der lige har rørt Sindene saa stærkt, og begynder med at paastaa, at Oppositionen forud for Generalforsamlingen den 25. November 1933 førte en gemen Smudspropaganda mod enkelte Bestyrelsesmedlemmer, der var blevet stillet i „Gabestokken" af de uindviede, og at man herefter ikke mere paa noget Bestyrelsesmøde „tør tage Stilling til — eller anbefale dette eller noget andet".

Hvor er det betegnende fejgt, at det indsendte Vrøvlecirkulære stadig taler i Formen — tredie Person.

Maa vi faa at vide, hvem m a n er, og maa vi endvidere faa en Forklaring paa, hvem „de uindviede" er? og hvem det er, der ikke paa Bestyrelsesmøder tør tage nogen Stilling m e r e, og endelig hvem den lille Stakkel er, der er blevet sat i „Gabestokken"?

Konkrete Tilfælde udbedes; derfor ud med Sproget.

Ingen er blevet stillet i Gabestokken, som ikke ærligt har fortjent det, og det nytter ikke nu bagefter at sprælle som en Spyflue i Edderkoppespind, for Sandheden skal nok indhente Løgnen, selv om denne sidste har faaet nogle Dages Forspring.

Hermed menes, at man kan ikke, som ansvarligt Bestyrelsesmedlem, sidde den ene Dag i en alvorlig Situation og undlade at afgive sin Stemme, og Dagen efter spille Kraftkarl og anbefale andre, hvordan der skal stemmes.

Bliv os derfor fra Livet med den forlorne Forargelse for — Afsløringen, men det er maaske Taktik; en kendt Sag er det jo, at det bedste Forsvar er et Angreb, og derfor er det vel, Oppositionen angribes; for at skjule sin egen gemene Smudspropaganda.

S e l v f ø l g e l i g h e d e n om, at vi i Samdrægtighed skal bekæmpe vore fælles Fjender (Arbejdskøberne) er banal, og derfor hyklerisk, men iøvrigt kan der med Sikkerhed siges om Produktet Smuds — dette Forargelsens og Hysteriets Højdepunkt — „At vel er Røsten Jacobs, men Haanden Esaus".

Nu skulde man jo som almindelig dødelig mene, at „Artiklen", der i sig selv er mere end horribel nok, passende kunde være blevet ved den Afpudsning, den havde faaet — men Nej — — Edmund Olsen lader ingen Lejlighed gaa fra sig til ikke at sparke efter Oppositionen, selv om han i dette Tilfælde er mere end uheldig og „træder ganske rædsomt i det."

Edmund Olsen skriver nemlig, at Indsenderen desværre har Ret i, at Bestyrelsesmøderne refereres til de „uindviede" — et selvglad Udtryk forresten — og at den organiserede Opposition bærer Skylden herfor, og som Bevis for denne Paastand citerer Edmund Olsen en Udtalelse: „af en af den førende indenfor Oppositionen". Men for det første er dette Citat forskruet, og for det andet var Edmund Olsen ikke tilstede paa det Møde, hvor det paagældende Bestyrelsesmedlem i en ganske bestemt Sag, og under bestemte Forhold, fremsatte det, der nu lægges ham i Munden, og endelig for det tredie er det jo ogsaa ganske ligegyldigt i denne Forbindelse; men hvad der ikke er ligegyldigt er: „A t E d m u n d O l s e n h y k l e r F o r a r g e l s e o v e r e n O p p o s i t i o n, d e r r e f e r e r e r t i l d e „u i n d v i e d e", m e d e n s h a n s e l v l ø b e r v i d e r e m e d O p l y s n i n g e r, h a n i k k e h a r f r a f ø r s t e H a a n d, og derfor ikke kan kontrollere Rigtigheden af.

Men hvor har Edmund Olsen da sine Oplysninger fra?

Vi kan vistnok i dette Tilfælde være enige om at slaa fast, at det er Hykleri, naar man forarges over p a a s t a a e d e Metoder, naar man selv b e v i s l i g t anvender disse.

Paastanden om, at vi ikke opponerer sagligt, og at vi søger at trække Møderne ud, er saa barnlige, at et Ophold herved er overflødigt — Paastande af den Art beviser blot Edmund Olsen og hans Meningsfællers store Tro paa egen Retfærdighed og Ærlighed.

Kun skal her blot bemærkes, at hvad Saglighed angaar, saa havde den, der skriver disse Linjer, en Artikel i November, betitlet „Demokrati og Diktatur, eller skal — skal ikke", og hver Linje i den Artikel var Sagligheden selv, saa der havde her været rig Lejlighed til at bruge jeres højt udskregne Saglighed, hvad Problemerne angaar, i forannævnte Artikel.

Om at trække Møderne ud, er det nok at fastslaa, at paa Generalforsamlingen i Idrætshuset havde Oppositionen fem Talere, og Edmund Olsens Meningsfæller sytten.

Til Edmund Olsens Slutbemærkninger skal der siges: „At det er en komplet Misforstaaelse at tro, at blot der gives kraftigt Fremmøde i alle alvorlige Situationer, saa er Oppositionen „sat til Vægs", for det, der skete paa sidste Generalforsamling, var nemlig dette: at under Trusel om økonomisk Tvang stemte Medlemmerne imod deres egen Overbevisning, den, der var kommet til Orde ved Urafstemninger."

Og dette var Vold, og den Kendsgerning kan ikke rokkes, om man nu forsøger sig med aldrig saa mange Angreb paa Oppositionen for at bruge smudsige Metoder. At Edmund Olsen i det hele taget ikke føler en vis Skamrødme, naar han applauderer Beskyldningen for Smudsighed, men tager Forargelse over — som det læses mellem Linjerne — at Oppositionen ved visse Lejligheder kommer sammen og drøfter Forholdene — er ganske ufatteligt, for Edmund Olsen kan jo ikke være uvidende om, hvor mange „Kommunekældermøder", der holdes paa H. C. Ørstedsvej 19 B i Kontorer, Trapper og Gange, og netop der. Vi har aldrig lagt Skjul paa, at vi privat kom sammen, og selvfølgelig leger vi da ikke med Byggeklodser eller Tinsoldater, men vi bliver ikke af den Grund smudsige — — Smudsigheden bliver hos dem, der nu er begyndt at raabe med den.

Og I bør vist heller ikke tale om Oppositionens Metoder, for Jeres Metoder er alt andet end fine. Den, der fører denne Pen, har set tilstrækkeligt af, hvorledes man behandler anderledes tænkende, og her er rigeligt med bitre Erfaringer om, at de, der skraaler højest om Solidaritetsfølelse og Kammeratskab — uanset politiske Forskelligheder — aldrig har ejet nævnte gode Egenskaber, at de hyklerisk foregiver at eje disse, viser kun — Sjælsraaheden.

Der er vel næppe Tvivl om, at indenfor de „rettroendes" Rækker vil en Del af denne Artikels Vendinger vække vild Forargelse, men glem nu endelig ikke, at Udfordringen ligger i: „At det var Kaninen, der begyndte", og at som man „bræger" faar man Svar.

n. — — — T.

Jeg er ofte bleven bebrejdet, at jeg som Redaktør optog Artikler, noget henimod den Art, som den ovenstaaende.

Kolleger, saavel fra København som Provinsen, ja selv udenlandske Kolleger, har sagt mig, at det var misforstaaet Tolerance, naar til Tider ganske hadefulde Angreb paa Socialdemokratiet og Organisationerne fandt Plads i vort Blad.

Jeg har dog altid udtalt som min Mening, at det var bedre, disse Angreb optoges og blev kommenteret i Bladet, end at de kun fremkom ude i Virksomhederne, hvor der ikke altid fandtes Folk, der var i Stand til at gendrive saadanne Angreb.

Ovenstaaende Indlæg er imidlertid saa groft, at jeg for Velanstændighedens Skyld for saavel vort Forbund som vort Blad maa tage en anden Stilling for Eftertiden.

Selv Indsenderen er klar over, som han bemærker til Slut, at hans Skriveri vil vække vild Forargelse hos de „rettroende". Ja, det regner jeg skam ogsaa med, thi det vilde være umuligt andet, men selv om det ikke vil vække Forargelse hos Indsenderens Meningsfæller, hvad jeg dog vil tro, at det vil gøre hos en Del af dem, saa tror jeg alligevel ikke, at han vil høste særlig Anerkendelse hos den resterende Del.

I den kvindelige Kollegas Indlæg i forrige Nr. af Bladet og mine Bemærkninger dertil, har vi holdt os til Sagen, som man altid burde gøre, og ikke benyttet enkelte Personers Navne.

Dette kaldes for „betegnende fejgt" af den Mand, som ikke en Gang vil sætte sit Navn under sine Skriverier, men forsøger at skjule sig under Mærket n. — — — — T.

Jeg skal imidlertid rette mig efter Opfordringen: „Maa vi faa at vide, hvem man er".

n. — — — — T. = A. Dupont.

Det var ganske sikkert ikke nødvendigt at give denne Oplysning.

I n. — — — — — T.s Artikel er hverken „Røsten Jakobs" eller „Haanden Esaus".

Den nydelige Samling af Sprogblomster: „Køter, Beskyldninger for Fejghed, løben med Sladder og Løgn, Vrøvlecirkulære, Hysteri, Hykleri osv. osv.", samt hele Stilen i Artiklen bevirker, at det kun er Hovedet, der er i Busken, og enhver kan se, hvem der forsøger at skjule sig deri.

Altid har jeg optraadt loyalt og kammeratligt overfor n. — — — — T. At vi har forskellige Meninger og gjort disse gældende overfor hinanden, er jo en Sag for sig, men nu skulde jeg imidlertid, efter ovenstaaende, som Forbundets Formand, og som Redaktør af vort Blad, der ikke alene kommer vore egne Medlemmer i Hænde, men udsendes til andre Organisationer ogsaa i Udlandet, stilles hen som en Mand, der løb med Løgn og uvederhæftig Sladder, for ikke at tale om de øvrige smukke Bemærkninger.

Hele Artiklen er bygget op med dette Formaal for Øje.

Med spærret Skrift skal det slaaes fast:

„Edmund Olsen har ikke været til Stede ved det af ham omtalte Møde. Han løber videre med ukontrollerede Oplysninger.

Hvor har Edmund Olsen sine Oplysninger fra? Edmund Olsen hykler Forargelse over, at andre bruger paastaaede Metoder, naar han selv b e v i s l i g anvender disse."

Jeg kan ikke beklage mig over, at mit Navn ikke er nævnt ofte og tydeligt nok.

Havde n. — — — — T. kendt mit Mellemnavn, var dette sikkert kommen med. Ingen skulde være i Tvivl om, hvem der havde begaaet disse Nederdrægtigheder.

Jeg maa desværre beklage n. — — — — T., at det er ham, og selvfølgelig ikke mig, der har været uheldig og „traadt ganske rædsomt i det", thi det, som han skriver er b e v i s l i g t, er desværre bevislig Usandhed.

Det omtalte Møde afholdtes i Anledning af Hovedbestyrelsens Tilsagn i Arbejdsgiverforeningen om Udsættelse af Strejken hos Firmaet Hirschsprung, og saavel jeg som Forbundets Næstformand var til Stede sammen med Afdeling „Enigheden"s Bestyrelse. Det var i Anledning af min Redegørelse for Hovedbestyrelsens Stilling, at et af Bestyrelsens Medlemmer fremkom med den i mit Indlæg i forrige Nr. citerede Udtalelse, og som Vidner nok kan bekræfte var rigtig gengivet.

Jeg kommer nu til det grimmeste ved denne Sag; n. — — — — T. var vidende om, at jeg var til Stede ved dette Møde, men glæder sig ved at lave vild Forargelse. Referatet af Mødet kan Kollegerne læse i „Enigheden"s Forhandlingsprotokol, ogsaa mine Udtalelser paa dette Møde, og Referenten var n. — — — — T.

Hvorledes har n. — — — — T. kunnet referere mine Udtalelser paa et Møde, hvor jeg bevislig ikke har været til Stede. Jeg behøver ingen Forklaring.

n. — — — — T.s hoverende Bemærkning om nok at skulle indhente Løgnen, giver jeg ikke meget for, naar han medfører den selv.

Den øvrige Del af Artiklen er af lignende Art, og over for den, der kan handle saa ansvarsløst og ukammeratlig, for blot at gøre sig interessant, siger jeg stop. *Edm. Olsen.*

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Aktion mod Krigen.

Hvor staar Arbejderklassen i den kommende Krig?

Af *W. Schevenels*, Generalsekretær i Den Internationale Faglige Central.

(IFC). Alle de, der gerne rakker ned paa Folkeforbundets Afmagt og tiltror det Opgaver, som et Forbund med et Flertal af kapitalistiske Regeringer slet ikke kan have, bliver det ved Tysklands Udtræden gjort klart: Folkeforbundet virker hæmmende paa angrebslystne Regeringer. De tvivler paa, at de indenfor Folkeforbundet kan naa deres Maal saa prompte, som de ønsker det. De træder ud.

Denne hæmmende Virkning har Folkeforbundet udøvet; det kan ikke mere gøre det. Ved Tysklands Udtræden er alle Skranker faldet. Den ene ruster af Lyst til Angreb, de andre vil af Forsigtighedshensyn ikke afruste eller vil ligeledes opruste.

I Stedet for de Forhandlinger, Aftaler og Konventioner, der i Geneve foregik offentligt, træder udenfor Folkeforbundet de Overenskomster, om hvilke Hitler i sin Bog „Min Kamp" skriver med spærret Skrift: „E t F o r b u n d, h v i s M a a l i k k e o m f a t t e r K r i g s h e n s i g t, e r m e n i n g s - o g v æ r d i l ø s".

Saadanne Forbund kunde ikke oprettes i og gennem Geneve. Selv om Geneve af i Gaar — vi vil stille os paa det pessimistiske Standpunkt — næppe heller kunde have forhindret den næste Krig, saa kunde det dog altid skabe en Atmosfære, der arbejdede for at forhindre Krigen eller i værste Fald fastslaa og skræmme en direkte Angriber.

I Modsætning dertil har Bestræbelserne udenfor Geneve — ogsaa dette er nu tydeligt fastslaaet — en ren offensiv Karakter.

Hitler rettede for nogle Aar siden følgende Bebrejdelse mod sit Land: „Det var allerede i Fredstid slemt nok, at den tyske Forbundspolitik som Følge af Fejl ved dets e g n e a k t i v e A n g r e b s h e n s i g t e r endte i et D e f e n s i v f o r b u n d med gamle, verdenshistoriske pensionerede Stater". Hitler, der nu holder sit Lands Skæbne i sin Haand, behøver ikke at gøre sig selv den Bebrejdelse! Hans „aktive Angrebshensigter" ligger klart for Dagen.

Det samme gælder Maalene. Hitler har to urokkelige Maal, som han med største Haardnakkethed har forfulgt gennem Aarene: 1. Tyskland maa gøres krigsstærkt (dette er den egentlige Hensigt med hans „Racepolitik"); 2. Tyskland stiller Krav om Verdensherredømmet.

Hitler siger derom: „Tyskland vil enten være en Verdensmagt eller slet intet". Et andet Sted sammenfatter han begge Maal i Sætningen: „En Stat, der i Raceforgiftningens Tidsalder vier sig til Plejen af sine bedste Raceelementer, maa en Dag blive Verdens Herre".

Taktikken? Først maa „Germanertoget" gaa Øst paa, hvad der er Hitlers gamle Yndlingsmaal: „Naar vi i Dag taler om ny Jordbund i Europa, kan vi i første Række kun tænke paa Rusland og de dette undergivne Randstater". Saa følger Slaget mod Frankrig, og Forudsætningen herfor er et Forbund med Italien og — hvis det er muligt — med England: „Forbundet vil give Tyskland Mulighed for i Fred og Ro at træffe de Forberedelser, der indenfor Rammerne af en saadan Koalition maa træffes for paa den ene eller anden Maade at foretage en Afregning med Frankrig".

Paa den ene eller anden Maade: Hitler vil Krig, hans eneste Ønske og hans eneste Maal er Krig! Dette er Hensigten med Planer og Forhandlinger udenfor Geneve. Geneve selv kan i Dag kun have en Hensigt: almindelig Kamp mod Hitler! Er de Regeringer, der bliver i Folkeforbundet og vil opretholde Verdensfreden, parat og villige til at give Geneve denne Opgave? Hidtil har de ikke givet overbevisende Beviser derfor. Enten mangler de den almindelige Vilje til at se Øjeblikkets virkelige Farer, eller ogsaa har de ikke Mod til at drage de til Handling nødvendige Konklusioner, der maa fremgaa af en rigtig Erkendelse af Tingenes tragiske Udvikling. Endnu spilles der „højt Diplomati", som om ikke alle Landes Skæbne var sat paa Spil.

Hvorledes stiller Arbejderklassen sig til denne Udvikling? Den af IFC i Brüssel tagne Beslutning i Anti-Krigs- og Afrustningsspørgsmaalet er rettet mod tre Maal: Tilvejebringelse af en Afrustningskonvention, direkte Afværgelse af Krigsfare og Kamp mod Angriberne.

Hvad Afrustningskonventionen angaar, som Geneve forudsætter og som Arbejderklassen ubetinget maa fastholde, saa maa dens Skæbne afgøres i Løbet af kort Tid.

Men hvorledes forholder det sig med Bestemmelserne om Angriberen og Afværgelsen? Det hedder i IFC's Beslutning, at Afværgeraktionen kun kan lykkes, naar den sættes ind i det psykologisk rigtige Øjeblik og at dette Tidspunkt, hvor Generalstrejken og Boykotningen maa udløses, bestemmes ved Paakaldelse af Voldgiftsafgørelse i Overensstemmelse med de forskellige af Folkeforbundet foreskrevne Fremgangsmaader, eller paa det Tidspunkt, der maatte fastsættes af en fælles Kommission for Den Internationale Faglige Central og Socialistisk Arbejder-Internationale. I IFC's Beslutning siges endvidere: „ethvert Land, der ikke vil underkaste sig voldgiftsretlig Afgørelse, maa af den internationale Arbejderklasse betragtes som Angriber. Fra dette Øjeblik er det en Pligt for de organiserede Arbejdere i Angriberstaten at gennemføre Generalstrejken. Det er en Pligt for Organisationerne i de andre Lande at støtte denne Strejkebevægelse og organisere Boykotningen mod Angriberstaten". Dette kan altsaa kun betyde, at alle Aktioner fra den internationale Arbejderklasse indenfor og udenfor dette Land kun rettes mod Angriberstaten og paa ingen Maade mod de angrebne Stater.

Bliver der efter Tysklands Udtræden af Folkeforbundet i det hele taget Tale om virksom Indgriben for Voldgiftsafgørelse? Det er mere end tvivlsomt. Er maaske ikke allerede Angriberen nu fastslaaet derved, at Hitler er udtraadt af Folkeforbundet, der er Forudsætningen for Paakaldelse af Voldgiftsretten, og derved har stillet sig udenfor enhver Voldgiftsret i den faste Hensigt at angribe? Det er ikke muligt at besvare Spørgsmaalet med andet end Ja. Der bliver altsaa for Arbejderbevægelsens højeste Instanser egentlig tilbage kun den anden Del af Opgaven, der er angivet i ovennævnte Beslutning, nemlig Fastsættelse af det psykologisk rigtige Øjeblik for Afværgeaktionen.

Om Hitler holder Fredstaler eller ikke, om det lykkes ham — hvad der naturligt maa være hans Hensigt — eller det ikke lykkes, senere at staa som den til Krig tvungne, i alle Tilfælde siger Hitler — hvad der gør Udslaget! — allerede nu, at Tyskland enten vil være Verdensmagt eller slet ingen Ting, d. v. s. Verdensmagt i Overensstemmelse med Udtalelsen: „at blive Verdens Herre". Arbejderklassens Stilling er derfor ogsaa allerede nu afgjort. Hitler-Tyskland maa ikke eksistere, under ingen Omstændigheder! Kamp mod Hitler-Tyskland under alle Former og til enhver Tid til den bitre Ende!

Tobaksbeskatningen i Holland.

I vort November Nr. gav vi en Redegørelse for det Forslag, der af den hollandske Regering var indbragt til en Forhøjelse af Tobaksskatten. Dette Forslag skabte en meget stor Ængstelse hos vore hollandske Kolleger, idet man, vel ogsaa med Ret-

te, befrygtede, at Gennemførelsen heraf vilde bevirke en omfattende Arbejdsløshed indenfor Faget.

Vor Broderorganisation i Holland meddeler os imidlertid nu, at denne Katastrofe er afværget, idet man har vedtaget en Omlægning af Skatterne, der i sin Helhed er noget lignende som den Omlægning, der i 1928 fandt Sted her i Danmark.

Medens saaledes Forslaget fra første Færd gik ud paa at forhøje Skatten paa Cigarer og Cigarillos fra 10 til 22½ pCt., er Resultatet blevet, at Skatten paa Cigarer over 7 Pund er bibeholdt med de hidtil gældende 10 pCt. Cigarillos og smaa Cigarer under 7 Pund forhøjes fra 10 til 15 pCt., og det samme gælder for samtlige Cigarer uden Spids.

Derimod er Skatten for Skaaren Tobak forhøjet fra 15 til 22½ pCt., og Cigaretterne, som tidligere beskattedes efter 35 pCt., og hvor Forslaget fra først af var sat til 37½ pCt., er bleven vedtaget at skulde beskattes med 50 pCt. Der, som her, vil dette vel nok bevirke en Formindskelse af Arbejderstyrken i Cigaretindustrien, men til Gengæld give Arbejde til langt flere i den Industrigren, hvor Arbejdertallet spiller den største Rolle.

Dog ses det allerede, at den store Beskatning paa Cigaretter straks bevirker, at man fra Fabrikanternes Side søger Erstatning ved besparende Maskiner.

Ligesom her i Danmark i 1928 har Arbejderne i dette Forhold maattet benytte deres politiske Magtstilling, og man har i dette Tilfælde, da vort Parti i Holland ikke staar saa stærkt som her hjemme, maattet gaa sammen med det katolske Parti, der tæller et meget stort Antal Arbejdere. Naturligvis stemte Kommunisterne imod.

Tyskland.

Dødsstødet mod de tyske Fagorganisationer.

(I.F.C.). Hitler er en Mand med færdige Meninger. Som ægte Diktator sidder han uden Tøven til Doms over alle Foreteelser indenfor det økonomiske og politiske Liv. Der findes kun en Undtagelse: Fagforeningsspørgsmaalet. Allerede som ung Mand indrømmede han — hvad der ikke betyder saa lidt for denne superkloge — at han „ikke havde Forstand paa denne Sag". Senere beredte Tanken om Løsningen af Fagforeningsspørgsmaalet ham de største Bekymringer. Dette Spørgsmaal, udtalte han engang, kan kun løses af „en fremragende Stormand". „Saafremt en saadan ikke findes, er det til ingen Nytte at være utilfreds med Skæbnen og endnu mere meningsløst at ville fremtvinge en Løsning med upraktiske Midler. Her gælder det om at bøje sig for den Erkendelse, at det i Livet mange Gange er bedre at lade en Sag ligge et Stykke Tid, end grundet paa manglende egnede Kræfter at tilvejebringe en halv eller daarlig Løsning".

I Virkeligheden lod Nazisterne da ogsaa til at begynde med denne Sag ligge. Selv da man den 2. Maj besatte de socialdemokratiske Fagforeninger, skete dette efter Sigende mod Hitlers Vilje eller i hvert Fald uden hans udtrykkelige Tilladelse. Sikkert er under alle Omstændigheder, at det skete, uden at man havde fundet den „fremragende Stormand"; thi ingen — selv ikke Hitler — vil vove at paastaa, at Drikke- og Slagsbroderen Dr. Ley er den Opgave voksen, som ikke engang den store Organisationsmand Hitler turde give sig i Lag med.

Man befandt sig da ogsaa efter den 2. Maj i den største Forlegenhed. Man vidste bogstaveligt talt ikke, hvad man skulde stille op med Fagforeningerne. Man talte en Tid om Stænder-Opbygning, om en Sammenslutning med Arbejdsgiverne o. s. v. Men kort Tid derefter forbød man dette „Sludder", som var en Fare for „den organiske Inddeling af Stænderne", og Sagen blev foreløbig henlagt. Herr Ley gik paa Rejse. Han drog fra Bedrift til Bedrift, lod sig hylde af Arbejdere og Arbejdsgivere og virkede for Klasseudsoning.

Men da Herr Ley atter sad ved sit Skrivebord, var Spørgsmaalet endnu stadigt uløst. Paa sin Rejse maa Ley have erholdt de mest forskelligartede Indtryk, ja, han lod endog det lille Arbejdskonvent, Arbejdsfrontens Forretningsudvalg, føre Klage over, at hans Udsoningskampagne havde fundet saa liden Genklang i Offentligheden og kun blev fejret i hans eget Organ. Sluttelig maatte selv en Dr. Ley nemme, at det ikke var saa let at bringe Modsætningerne mellem Arbejdsgivere og Arbejdere ud af Verden.

Man var altsaa lige saa vidt som paa den Tid, da Hitler omskrev sine Fagforeningsbekymringer med følgende rigtige Ord: „Saalænge der ikke gennem statlige Forholdsregler (som dog i Reglen er ufrugtbare) eller gennem en almindelig ny Instilling indtræder en Forandring i Arbejdsgiverens Holdning overfor Arbejderne, er der ikke andet at gøre end under Henvisning til Arbejderens Ret som ligeberettiget Kontrahent i det økonomiske Liv at lade denne selv varetage sine Interesser".

Da de tyske Fagforeninger besattes den 2. Maj, kom denne Erkendelse til Udtryk paa den Maade, at det overalt hed: det er ingen Aktion imod Fag-

foreningerne, men kun mod de marxistiske Pampere. Fagforeningerne er fremdeles Arbejderklassens Interesserepræsentation!

Hvorledes ligger Tingene i Øjeblikket? Uden at have afkræftet den Anskuelse, at der for Arbejderne „ikke er andet at gøre end at selv varetage sine Interesser", har Hitler berøvet dem den „Ret som ligeberettiget Kontrahent i det økonomiske Liv", som under de foreliggende Omstændigheder er deres eneste Vaaben. Hitler ved, at Fagforeningerne, saafremt de vil opfylde deres Opgave som Interesserepræsentation, maa være Kamporganisationer. Da Fascismen imidlertid betyder „Afskaffelse" af alle Interessemodsætninger, er der ikke andet at gøre end at afskaffe Fagforeningerne.

Dette er i Virkeligheden Meningen med de Forholdsregler, der er truffen i de sidste to Uger. At det tyske Folk den 12. November fik Lov til at stemme for Hitler maatte selvfølgelig udnyttes til Fordel for Systemet. I et den 28. November offentliggjort „Opraab fra Rigsarbejdsministeren, Rigsøkonomiministeren, Førerens økonomiske Befuldmægtigede og Dr. Ley til alle arbejdende Tyskere" hedder det derfor: „Denne Handling (Valget den 12. November) skal belønnes. Tiden er moden til, at det den 2. Maj paabegyndte Værk, som indlededes med de gamle Fagforeningers Optagelse i Arbejdsfronten, bliver fuldendt. Denne „Fuldendelse" — dette slaas fast i denne Forbindelse — ser ud som følger: „Efter vor Fører Adolf Hitlers Vilje er den tyske Arbejdsfront ikke Stedet, hvor det daglige Arbejdslivs materielle Spørgsmaal afgøres, hvor de enkelte Arbejdsmenneskers naturlige Interessemodsætninger afvejes mod hinanden".

For Afgørelsen af de „materielle Spørgsmaal" er der allerede draget Omsorg. Den dekreteres af de saakaldte „Treuhænder der Arbeit", d. v. s. af tidligere Sekretærer i Arbejdsgiverforeningerne, Bankdirektører, Fyrster og Storindustridrivende. Den tyske Fagbevægelse er erstattet med 9 Kontorer, d. v. s. med en Forening „Kraft gennem Glæde". Disse Kontorer kan betegnes som Gravstene, der er rejst over Fagforeningerne paa det tredie Riges økonomiske Kirkegaard. De bærer følgende Betegnelser: Kontor for Arbejdets Skønhed, Kontor for Folk og Glæde, Kontor for Rejse, Vandring og Ferie, Kontor for Selvhjælp og Kolonisation, Kontor for Uddannelse, Sportskontor, Kulturkontor, Organisationskontor, Kontor for Propaganda.

Dermed har man med et Slag ligeledes løst det højst ubehagelige Spørgsmaal om Arbejdsgivernes Optagelse i Arbejdsfronten. Mens man indtil for ganske nylig garanterede Arbejdsgiverne organisatorisk Selvstændighed (de kunde jo ikke vide, om Hitler maaske dog ikke vilde benytte Fagforeningerne som Kamporganer), kan Arbejdsgiverorganisationerne nu uden Fare opløses. De er ganske overflødige, da der ikke mere findes nogen „Kontrahent". Der er altsaa ikke mere noget til Hinder for, at Arbejdsgiverne kan slutte sig til Arbejdsfronten. De melder sig da ogsaa i store Skarer, thi deres Medlemsskab betyder faktisk et Fribrev for den økonomiske Kamp mod værgeløse. Herr Dr. Ley fejrer sin Triumf i en i sit Blad „Der Deutsche" offentliggjort Artikel om den reorganiserede „Tyske Arbejdsfront"s Væsen og Maal. Han har aldrig været i Tvivl om, „at det er nødvendigt at undertrykke Fagforeningstanken". „I Løbet af et halvt Aar er det lykkedes mig at undertrykke Fagforeningstanken indenfor Forbundene. Arbejdsfronten hedder fra nu af „Sammenslutningen af Arbejdsgivere, Arbejdere og Funktionærer" og vil være vort Folks store Opdragelseskole". „I denne altomfattende Sammenslutning kan man endog indtræde som Enkeltmedlem. Hovedsagen er, at der kommer Penge i Kassen. Thi de brave Sekretærer i de mange opløste Arbejdsgiverforeninger maa sandelig ikke lide Nød. Herr Ley siger: „Ingen behøver at befrygte, at vi ikke har Brug for ham". (Man har i Mellemtiden allerede fundet Anvendelse for disse Arbejdsgiver-Sekretærer: i alle Byer er der oprettet Kontorer til Vejledning i Retssager, og de ledende Stillinger — det siges udtrykkeligt — skal paa Anvisning af Socialkontoret og den tyske Arbejdsfront besættes med et lige stort Antal af de tidligere Arbejdsgiverforeningers Sekretærer og Arbejderforbundenes Repræsentanter).

Hvad stiller Herr Ley nu op med de Fagforbund, som han har overtaget den 2. Maj og som jo sluttelig, naar alt strømmer til Arbejdsfronten, nemt kan blive en ubekvem Magtfaktor? Herr Ley lukker simpelthen Butikken. Den 29. November meddeltes officielt: „Optagelse af tyske Folkefæller i de under den tyske Arbejdsfront hørende Forbund er standset med øjeblikkelig Virkning. Denne Lukning er endegyldig og vil ikke mere blive ophævet." Samtidig meddeltes: „I Pressens cirkulerer et Forlydende om, at de under Arbejdsfronten hørende Forbund skal opløses i Dag. Herom kan der foreløbig slet ikke være Tale". Dette foreløbig varede ikke længe. Allerede den 8. December melder Dr. Ley under den udtrykkelige Titel „Angaaende Opløsning af Forbundene", at den tyske Arbejdsfront „ved den nødvendige Reorganisation overtager samtlige Forbunds Forpligtelser", og at

„hidtil af Forbundene beskæftigede Funktionærer ligeledes overtages af Arbejdsfronten". Dette kan dog ikke betyde andet, end at de tidligere Forbundsmedlemmer og de ny tilstrømmende Tilhængere for Fremtiden kun er Medlemmer af Foreningen „Kraft gennem Glæde". Af saadanne uskyldige Foreningsmedlemmer bruger man mange. Ind i den tyske Arbejdsfront! Ind i Arbejdsfronten inden 1. Januar 1934! „Som overalt i hele Riget er ogsaa her den Kendsgerning, at der lukkes for Tilgang til Arbejdsfronten fra 1. Januar 1934, for mange en Anledning til at melde sig til Optagelse, forinden Porten lukkes til Arbejdsfronten". Der bestaar sikkert al Anledning hertil, erklærede dog Lederen af Arbejdsfrontens Organisationskontor for nogen Tid siden: „Derom kan der ikke næres nogen Tvivl, at senere kun den kan erholde Arbejde, som er Medlem af den tyske Arbejdsfront".

Man undrer sig derfor ikke, naar „Der Deutsche" skriver: „Det var jo det stolteste Resultat, da store Industridrivende som Vögler og Brandis kom og erklærede: vi gaar sammen med Dr. Ley, hvorhen han vil".

Tobaksarbejdernes Tivoli-Karneval.

Da der mange Steder hersker den fejlagtige Opfattelse, at Tobaksarbejdernes Tivoli-Karneval skal afholdes i Odd-Fellow-Palæet i Aar, vil vi gerne gøre opmærksom paa, at vi som sædvanlig afholder vort Tivoli-Karneval i Tivolis Koncertsal den 10. Februar fra Kl. 9—4. Den populære Kapelmester Henrik Clausen med sit glimrende Orkester vil assistere. Endvidere opføres Karnevals-Revyen 1934: „Hvem skal ha' Tobak"? — Udføres af ca. 30 Personer. Fineste Sortering — intet Affald.

Musikalsk Underholdning i Restaurationslokalerne.

Programmer vil i de nærmeste Dage blive tilsendt Fabrikkerne. P. B. V.:

L. Rasmussen.

Tobaksarbejdernes Sammenslutning.

Gennem vort Fagblad skal jeg paa Udvalgets Vegne overbringe Sammenslutningens Medlemmer vor Nytaarshilsen med Tak for det forløbne Aar og Ønsket om et godt Samvirke i det kommende.

TOBAKS-KARNEVALET.

I Lighed med tidligere Aar afholder Sammenslutningen igen i Aar Karneval, men under andre og langt større Former end tidligere, idet vi til Lørdag den 3. Februar 1934 har lejet samtlige Lokaler i Odd Fellow Palæet, Bredgade, og som man af efterfølgende Program vil se, vil der her blive givet ikke alene Deltagerne, men ogsaa Tilskuerne noget for Pengene.

Kl. 20,30 aabnes Indgangen. Kl. 21,00 indledes Karnevallet af et stort Orkester under Ledelse af Hr. Musikdirektør Emil Gambell. Kl. 21,30 til 22,30 stor Præmiekonkurrence om 200 Kroner. Damepræmier: 30, 25, 20, 15 og 10 Kr. — Herrepræmier: 30, 25, 20, 15 og 10 Kr. — Deltagerne til Konkurrencen maa være i Salen Kl. 21,30. — Kl. 23,30 Præmieuddeling.

Under Titlen „I Paris" vil der Kl. 22,30 fremføres et stort Optog arrangeret af Hr. Ludv. Mauning.

En Nat paa en Pariserkneipe.

Stor Persondeltagelse, blandt anden medvirker Stepdanserne Tavo Brothers (første Gang i Danmark), Harnomikakunstnere, Musikere, Gaardsangere, Indtog af Cigarpigen, Luthsangerinde Fru Irmigardt og Hr. Leon Restorph. Kl. 24 stor Cabaret-Forestilling i den lille Koncertsal.

Salen vil blive pragtfuld belyst ved Hr. C. A. Holbergs Kæmpeprojektører (Lyseffekt).

Ingen Pauser.

Prisen bliver pr. Deltager: 3 Kr. For Tilskuere 1 Kr. Ved Forevisning af Tilskuerbillet kan Baltegn løses a 2 Kr.

Billetter faas følgende Steder:

K. Kristensen, Amagerbrogade 130, 2. — Fru Denecke, Bremerholm 30, 2. — M. Jensen, Ægirsgade 9, 3., Tlf. Taga 2434. — C. P. Jensen, Ægirsgade 29, 1., Tlf. Taga 4779 y. — N. B. Johansen, Absalonsgade 29, 3. — Bøgelund, Kapelvej 9 A, St. th. — Frk. Bøgevig, Valby Langgade 120, 1. — Jessen, Cigarforretningen, Marstalsgade 47, samt hos P. Thomsen, Afd. Enigheden, H. C. Ørstedsvej 19 B.

Paa Udvalgets Vegne.

C. P. J.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 28. Decbr. 1933.

ad 1. Formanden omtalte de Voldgiftssager, som nu var afgjorte.

Sagen angaaende Betaling for Helligdage for Arbejdere, beskæftigede ved Maskiner i 2. og 3. Hold, havde Forbundet vundet, medens Sagen angaaende forskudt Arbejdstid ved Holddrift var vundet af Sammenslutningen.

Der var for Spørgsmaalet om Efterbetaling til Arbejderne i den Virksomhed, hvor Sagen var

rejst, truffet en mindelig Ordning med Sammenslutningen.

Efter Korrespondance med Formanden for Arbedsmændenes Faxe-Afdeling skulde der straks i det nye Aar afholdes et Møde, der vilde blive indvarslet af den stedlige socialdemokratiske Forening, og hvor vort Forbunds Formand skulde indlede om de uorganiserede Cigararbejdere i Faxe Ladeplads.

ad 1 a. Firmaet Hirschsprung havde indført Kort til Udfyldning af Navn og Adresse for Familie eller andre, der kom til Fabriken for at tale med enkelte Arbejdere.

Der var protesteret herimod, og Sagen var foreløbig stillet i Bero.

Hos samme Firma var forhandlet angaaende for snævre Æsker til Cigarillospakninger.

Da der havde været særlig Uoverensstemmelse paa et enkelt Punkt, var hele Spørgsmaalet henvist til Fællesmøde.

Hos Firmaet Howitz var forhandlet angaaende Tillæg til Omblad og Dæks.

Der var for begge Dele ikke opnaaet Enighed om Tillægsprisen, og for Ombladets Vedkommende skulde dette forarbejdes efter Gennemsnitsløn, medens Dæksmagerne, for at undgaa dette, havde vedtaget at modtage det tilbudte Tillæg: 39 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet C. Bendixen var forhandlet om Tillægsprisen for 2 Omblade. Enighed var ikke opnaaet, og Firmaet skulde senere afgøre, om den paagældende Tobak skulde forarbejdes efter Gennemsnitsløn eller overgaa til Maskinerne.

Hos Firmaet E. Nobel, København, var forhandlet om Prisen for et Dæks, der talte 759 Blade. Der var stillet Krav om 2 Kr. pr. ½ kg, medens Tilbudet var 1 Kr. 90 Øre.

Divergensen var forekommet ved, at Dæksmagerne krævede Betaling efter 21 pCt. Affald, medens Firmaet hævdede, at der højst kunde være Tale om 5 pCt. Affald. Enighed var ikke opnaaet.

Hos Firmaet I. P. Schmidt, Fredericia, var Sagen angaaende den Arbejder, der havde passet Maskinerne under Maskinarbejderens Sygdom, og som ved Fællesmødet var henvist til fornyet Forhandling paa Stedet, bragt i Orden.

Den vedkommende Arbejder skulde have udbetalt 20 Kr. og afspadsere 1 Dag. For Fremtiden skulde under lignende Forhold Stedfortræderen for Maskinarbejderen have udbetalt efter dennes sidste Løn.

Hos Firmaet Tørring var fastsat Tillæg for 2 Dæks, henholdsvis 11 og 14 Øre.

Hos Firmaet Damborg var fastsat Tillæg for et Dæks, hvorimod der ikke var opnaaet Enighed om Tillægsbetalingen for en Brasil.

Et Spørgsmaal om Antagelse af 1 Sortererlærling var henvist til Fællesmøde.

Beretningen godkendtes.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for November Maaned.

Disse godkendtes.

ad 3. Formanden gav en Redegørelse for Overenskomstsituationen og tillige D. s. F.s Stilling hertil.

Forbundet havde allerede modtaget Opsigelse fra Træindustriens Fabrikantforening for Firmaerne Tang Jensen og Th. Petersen.

Det vedtoges at udsende Spørgsmaalet til Urafstemning ledsaget af den af Hovedbestyrelsen tagne Stilling hertil.

ad 4. Formanden gav Meddelelse om Sagen angaaende Erstatning for Standsning ved Maskiner ved Afbrydelse af Strøm. Sagen havde været behandlet ved Fællesmødet, og Forbundet var her bibragt den Opfattelse, at man kunde træffe en Afgørelse i de enkelte Tilfælde. Det havde senere vist sig, at Sammenslutningen havde forbudt saadan Afgørelse. Det vedtoges derfor at lade Sagen prøve ved Voldgift.

ad 5. Der forelaa forskellige Andragender. Nogle kunde ikke bevilges, og andre henvistes til de københavnske Afdelinger.

Udenfor Dagsordenen meddelte R. Nielsen, Esbjerg, at han paa Grund af Overgang til andet Erhverv nedlagde sit Mandat som Hovedbestyrelsesmedlem. Takkede for Samarbejdet, hvorfor Formanden kvitterede.

Det vedtoges at indkalde Suppleanten, C. Madsen, Esbjerg, til næste Møde.

Adresse-Fortegnelse
i
Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Aalborg:
Formand: A. Høy, Ny Kastetvej 26. *Telefon 1467.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Knudrisgade 38, 2.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Peter Nielsen, Finsensgade 12.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Treldevej.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Asylvej.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.
Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtsgade 24, *Telefon 1424.*
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.
Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.
Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.
Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer, Strandvej 6, *Telf. 559.*
Nykøbing Falster:
Formand og Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.
Nykøbing Mors:
Formand: Hans Marxen, Skovgade 2.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.
Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.
Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.
Kasserer: Chr. Sørensen, Vestergade 13.
Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen, Porthusvej 16, *Telf. 1514.*
Kasserer: Chr. Larsen, Østre Skolevej 8, 1.
Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.
Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.
København:
Afdeling „Enigheden", H. C. Ørstedsvej 19 B, St. *Telf. Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Murergade 4, 1., N. *Telefon Nora 7469.*
Kasserer: Louis Jespersen.
Cigarsorterernes Fagforening: H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 1456.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningens (Centralkontoret): H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 2557.* Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: Høyer, Ny Kastetvej 9. St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.
Aarhus:
Formand: Fru Helene Hansen, Sjællandsgade 50.
Kasserer: J. Sørensen, N. Ringgade 121, St.
Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.
Esbjerg:
Formand: H. Holm, Grundtvigs Allé 103.
Kasserer: Aage Larsen, Jernevej 16, 1.
Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.
Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.
Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.
Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 8, St.
Kasserer: Th. Jensen, Slotsgade 14.
København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1.
Køge:
Formand: Chr. Petersen, Hvidøre Strandvejen.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderkøge.
Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.
Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.
Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Gasværksvej 42.
Kasserer: Samme.
Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Sdr. Boulevard 75, 1.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.
Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Fredensgade 4 B, St.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej, Vorup.
Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.
Slagelse:
Formand: V. Christensen, St. Jørgensgade 37.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.
Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, 1. Sal.
Kasserer: Samme.
Svendborg:
Formand: V. Andersen, Egensevej 13.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.
Viborg:
Formand: V. Jensen, Thorsvej 17.
Kasserer: Samme.

Forbundskontoret er: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., V.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 29. December 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1259	269	990	143	40	103	28	46	9	23
Aarhus	78	37	41	68	29	39	20	32	5	3
Esbjerg	244	125	119	41	12	29	3	1	1	5
Frederic.	106	54	52	102	51	51	37	36	10	9
Hadersl.	60	23	37	31	11	20	11	20	0	0
Hjørring	9	0	9	8	0	8	0	0	0	0
Holsteb.	406	161	245	97	42	55	28	0	23	3
Horsens	406	207	199	344	173	171	164	168	2	0
Kolding	22	14	8	19	11	8	6	4	0	0
Nakskov	32	14	18	32	14	18	5	9	2	1
Nyborg	25	8	17	22	7	15	0	3	7	11
Nykø. F.	330	42	288	89	9	80	3	33	5	1
Nykø. M.	85	43	42	73	37	36	31	30	0	1
Odense	476	220	256	370	200	170	187	161	7	6
Slagelse	156	79	77	147	72	75	72	74	0	0
Svendb.	119	41	78	81	28	53	1	24	0	0
Vejle	11	10	1	3	3	0	3	0	0	0
Viborg	107	12	95	107	12	95	1	13	7	50
Tils. i Prov.	3931	1359	2572	1777	751	1026	600	654	78	113
Kbhv.: „Enigh."	3556	1117	2439	3433	1059	2374	957	1960	77	225
Cigarsor. Centr.k.	988	368	620	636	242	394	221	306	15	55
Tils. i Kbhvn.	4544	1485	3059	4069	1301	2768	1178	2266	92	280
Ialt...	8475	2844	5631	5846	2052	3794	1778	2920	170	393

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Novbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Nov.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Nov.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					38780	35	38780	35	9	75	7206	49	31564	11	38780	35				
do. II					13028	70	13028	70			1627	72	11400	98	13028	70				
Aalborg					12513	20	12513	20			4433	48	8079	72	12513	20				
Aarhus	245	58			978	90	1224	48			682	85			682	85	541	63		
Esbjerg					3095	85	3095	85			635	23	2460	62	3095	85				
Fredericia	40	41			984	65	1025	06			1082	30			1082	30			57	24
Haderslev					656	05	656	05			298	92	357	13	656	05				
Hjørring	47	08	50	00	97	30	194	38			142	59			142	59	51	79		
Holstebro					4121	45	4121	45	0	30	2709	27			2709	57	1411	88		
Horsens	2333	64			4410	35	6743	99			2450	73	2093	26	4543	99	2200	00		
Kolding			300	00	209	45	509	45	28	03	348	14			376	17	133	28		
Nakskov	3	28			353	85	357	13			274	64	82	49	357	13				
Nyborg	376	52			179	20	555	72			162	71			162	71	393	01		
Nykøbing M.					1092	55	1092	55			616	81	475	74	1092	55				
— F.					3427	80	3427	80			540	58	2887	22	3427	80				
Odense					5422	95	5422	95			869	84	4553	11	5422	95				
Slagelse					1822	30	1822	30			107	86	1714	44	1822	30				
Svendborg					1215	75	1215	75			287	37	928	38	1215	75				
Vejle	39	83			151	10	190	93			103	87			103	87	87	06		
Viborg	85	81	1800	00	1077	45	2963	26			2946	71			2946	71	16	55		
Central- og Anvisningsk.	62203	87	36000	00	100	00	98303	87			35331	63	55000	00	90331	63	7972	24		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Novbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Nov.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Nov.
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen				
København			700	00	1038	55	1738	55			1591	45	147	10	1738	55			
Aalborg					502	00	502	00			97	50	404	50	502	50			
Aarhus					170	40	170	40									170	40	
Assens					214	75	214	75					214	75	214	75			
Esbjerg					340	90	340	90					340	90	340	90			
Fredericia	38	05	300	00	29	40	367	45			225	00			225	00	142	45	
Haderslev	33	74	200	00	79	90	313	64			256	91			256	91	56	73	
Holstebro	55	95			205	65	261	60			84	00			84	00	177	60	
Horsens	132	48	400	00	639	05	1171	53			1014	55			1014	55	156	98	
Køge	275	58			55	05	330	63			199	18			199	18	131	45	
Nakskov	122	65	150	00	101	25	373	90			327	25			327	25	46	65	
Nykøbing M.	163	00	200	00	9	00	372	00			224	00			224	00	148	00	
do. F.	146	01			59	20	205	21			196	00			196	00	9	21	
Odense	52	43	250	00	118	65	421	08			375	35			375	35	45	73	
Randers			200	00	53	80	253	80	30	74	162	00			192	74	61	06	
Roskilde	30	87	200	00	80	40	311	27			244	50			244	50	66	77	
Slagelse	28	24			198	40	226	64			209	04			209	04	17	60	
Silkeborg					26	40	26	40					26	40	26	40			
Svendborg	336	64			154	70	491	34			344	25			344	25	147	09	
Viborg			495	00	0	00	495	00	34	74	422	62			457	36	37	64	

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 2 | Februar 1934 | 29. Aargang

Overenskomsterne opsagte.

Fra Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark har vi modtaget følgende:

Tobaksarbejderforbundet, H. C. Ørstedsvej 19 B.

Ved nærværende tillader vi os at opsige alle bestaaende Overenskomster og Lønaftaler — derunder ogsaa samtlige saavel mundtlige som skriftlige Separataftaler paa de enkelte Fabriker — mellem det ærede Forbund og dettes enkelte Medlemmer paa den ene Side og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark og dennes enkelte Medlemmer paa den anden Side til Ophør den 1. Maj 1934.

Vi beder Dem anerkende Modtagelsen af nærværende Skrivelse ved Tilbagesendelsen af medfølgende Genpart, forsynet med Deres Underskrift.

Med Højagtelse
for:
Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark.

Ligelydende Skrivelser har vi modtaget fra Cigaretfabrikantforeningen af 1914 og fra Foreningen af Skraa- og Røgtobaksfabrikanter i Danmark.

Da vi allerede paa et tidligere Tidspunkt har modtaget Opsigelse fra Træindustriens Fabrikantforening for dens Medlemmer Tang Jensen og Th. Petersen, har vi saaledes modtaget Opsigelse for ca. 8000 af Forbundets Medlemmer, idet de udenforstaaende Fabrikanter, som Medlemmerne af den lille Fabrikantforening (Cigarmagerlauget) kun beskæftiger godt 300 af Forbundets Medlemmer.

Cigarmagerlauget har efter Ønske faaet Opsigelsesfristen forlænget til 1. Marts 1934.

Begge Parter har saaledes fulgt deres respektive Hovedorganisationers Parole.

Ved det førstkommende Hovedbestyrelsesmøde, der afholdes i nærmeste Fremtid, vil der blive taget Bestemmelse om de Skridt, der videre skal foretages i denne Overenskomstsituation.

Edm. Olsen.

Beretning angaaende Tobaksindustrien i De forenede Stater i Amerika.

For nogen Tid siden bragte „Social-Demokraten" en Meddelelse angaaende Cigarproduktion i Amerika og Maskinernes Indflydelse paa Beskæftigelsesforholdene.

Da denne Sag sikkert har stor Interesse for vort Forbunds Medlemmer, har vi ment, at det vil være bedre at faa den samlede Beretning, og vi vil derfor bringe denne i dette og næste Nr. af vort Blad og samtidig til Slut føje nogle Kommentarer hertil.

Cigar-Industrien.

Tendensen i Produktionen.

De forenede Staters Cigarindustri naaede sit Højdepunkt i 1920, hvilket Aar der blev fabri-

keret 7.937.000.000 store Cigarer (med en Vægt af over 3 pounds pr. Tusind). Siden da har Cigarindustrien haft en stabil Periode og en Nedgangsperiode. Fra 1921 til 1929 laa den aarlige Cigarproduktion mellem 6.373.000.000 (1928) og 6.950.000.000 (1923). Denne Periode blev efterfulgt af en stærk Nedgang, der i 1932 bragte Produktionen ned paa 4.442.000.000 Stk.; det laveste Tal siden 1897, da Landets Indbyggertal jo var betydelig lavere end i 1932.

Nedenstaaende Tabel viser Cigarproduktionen 1920—1932:

1920	7.937.016.000
1921	6.726.000.000
1922	6.722.000.000
1923	6.950.000.000
1924	6.598.000.000
1925	6.463.000.000
1926	6.499.000.000
1927	6.519.000.000
1928	6.373.000.000
1929	6.519,000.000
1930	5.894.000.000
1931	5.348.000.000
1932	4.442.000.000

Denne Nedgang ledsagedes af en Omlægning i Forbruget fra de dyrere Cigarer til Cigarer, hvis Udsalgspris er 5 cents pr. Stk. eller derunder. I nedenstaende Tabel vises den procentvise Del af Produktionen, der udgøres af disse sidstnævnte billigere Cigarer.

1921	30 %
1922	39 %
1923	37 %
1924	40 %
1925	41 %
1926	44 %
1927	49 %
1928	52 %
1929	55 %
1930	61 %
1931	69 %
1932	78 %
1933	86.2 % (for de første 9 Maaneder)

Indtil 1932 steg Produktionen af Klasse „A" Cigarer (Udsalgspris 5 cents eller derunder) baade forholdsmæssigt og i Virkeligheden; denne Stigning beror for Størstedelen paa den forøgede Anvendelse af automatiske Cigarfremstillingsmaskiner og er et Resultat af Masseproduktionen.

Virkningen af denne Tendens mod Masseproduktion har været uhyggelig for de Beskæftigede indenfor Tobaksindustrien. Først har Mekaniseringen af Industrien overflødiggjort adskillige Haandarbejdere, og dernæst anses Klasse „A" Cigaren, der hovedsagelig fremstilles paa Maskine, for ude af Stand til at kunne give tilstrækkelig Nydelse ved Rygningen til at tiltrække nye Rygere blandt den yngre Generation, med det Resultat, at Cigarrygningen er gaaet tilbage og maa belave sig paa en konstant Tilbagegang i Fremtiden, og denne Tilbagegang vil naturligvis være følelig saavel for Arbejderne som for Arbejdsgiverne.

Vi nævner disse Tendenser indenfor Produktionen paa Grund af deres Indflydelse paa Industriens og derigennem Arbejdernes Kaar. Vi skal senere fremkomme med vore Forslag til Afhjælpning heraf.

Beskæftigelse og Lønninger.

Beskæftigelsesgraden i Industrien har lidt overordentligt meget paa Grund af de 2 allerede nævnte Faktorer. 1) Mekaniseringen af Industrien. 2) Nedgangen i Fabrikationen. Det er blevet overbevisende anført, at det sidste for en meget stor Del er et Resultat af det første, men der kan ikke føres noget statistisk Bevis herfor, da det er umuligt at isolere de forskellige Faktorer til Nedgangen i Fabrikationen.

„Monthly Labor Review", December 1931, Side 13, bringer nedenstaaende Oversigt, der skal vise Antallet af afskedigede Arbejdere ved Maskinernes Indtrængen:

Aar	Maskinmæssig Produktion	Nødv. Ant. Arb. ved Maskinerne	Nødv. Ant. Haandarb., samme Prod.	Antal Afskedigede
1917	1.500.000	9	20	11
1919	181.500.000	1.089	2.420	1.311
1921	401.250.000	2.408	5.350	2.942
1923	632.250.000	3.794	8.430	4.636
1925	956.800.000	5.742	12.757	7.015
1927	1.824.700.000	10.949	24.330	13.381
1929	2.290.500.000	13.743	30.540	16.797
1931	2.912.250.000	17.474	38.830	21.356

Det opgivne Antal Arbejdere beskæftigede ved Maskinerne er ganske øjensynligt beregnet rigeligt; automatiske Cigarfremstillingsmaskiner har en Kapacitet af 8 Cigarer pr. Minut, og hvis vi altsaa regner med 7 Cigarer i Minuttet, 48 Timer om Ugen, 50 Uger om Aaret, giver det en aarlig Produktion af 1.008.000 Cigarer pr. Maskine. Følgelig behøvedes der 2.889 Maskiner til at fremstille de 2.912.250.000 Cigarer, der er anført for 1931, men da nu hver Maskine kun behøver 4½ Mand incl. Mekaniker, etc., etc., vilde der altsaa kun behøves 13.000 Arbejdere i Stedet for som opgivet 17.747, men dette sidste Antal inkluderer øjensynligt Strippere, Pakkere etc. foruden de virkelige Cigarmagere.

I hvert Tilfælde er den automatiske Cigarfremstillingsmaskines skadelige Indflydelse paa Cigararbejdernes Kaar ganske givet. Indførslen af disse Maskiner nødvendiggør i ethvert Tilfælde Afskedigelse af over 50 % af Haandarbejderne, og ydermere erstattes de faglærte Arbejdere i mange Tilfælde af ufaglærte. Blandt de 12.001 Maskin-Arbejdere i Cigarindustrien, der fornylig blev opgivet af det Statistiske Bureau, var der kun 23 Mænd. De kvindelige Maskin-Arbejdere behøver kun ringe faglig Uddannelse og kan derfor heller ikke forlange høje Lønninger. Af denne Grund gaar Cigararbejdernes Købekraft ned, ikke alene paa Grund af de foretagne Afskedigelser, men ogsaa paa Grund af de lavere Lønninger.

At Billiggørelsen af Cigarerne gennem den mere økonomiske Maskinfabrikation ikke har medført et større Cigarforbrug bevises af Produktionsstatistiken. Medens Klasse „A" Cigarerne i Forhold til den samlede Produktion er steget relativt, er den virkelige Produktion af disse Cigarer i Dalen siden 1931. Den maskinmæssige Fabrikation, der muligvis har skadet og i hvert Fald ikke gavnet Cigarforbruget, har i alvorlig Grad nedsat Antallet af beskæftigede Arbejdere.

Den omfattende Arbejdsløshed, der er en Følge af de 2 foran førte Faktorer, fremgaar af de af Statistisk Bureau hvert andet Aar udsendte Statistiker:

Aar	Antal Fabriker	Gennemsn. Ant. Lønarbejdere pr. Aar	Udbetalt Løn	
1927	1960	94.556	76.469.741	Doll.
1929	1587	84.166	67.222.095	„
1931	1063	68.182	46.074.013	„
1933	950	52.273	26.223.000	„

Den gennemsnitlige Ugeløn kan udregnes af disse Tal ved at dividere Antallet af Lønarbejdere op i Totallønnen og dividere det derved fremkomne Tal med 52:

Aar	Gennemsnitlig Ugeløn		Pristal 1927 = 100
1927	Dollars	15.55	100.0
1929	„	15.36	98.8
1931	„	13.00	83.6
1933	„	9.65	62.1

I Modsætning til denne Nedgang i Lønningerne viser en gros Prisen for Cigarer kun en ringe Nedgang fra 1926 til 1931; fra 1931 fortsættes Nedgangen ganske vist, men den er ikke betydelig.

Nedenstaaende Tabel viser Faldet i en gros Prisen fra 1926 til 1933:

Aar	Gennemsn. en gros Pris pr. 1000		Pristal 1926 = 100
1926	Dollars	52.808	100.0
1927	„	52.848	100.1
1928	„	52.714	99.8
1929	„	52.427	99.3
1930	„	51.044	96.7
1931	„	49.767	94.2
1932	„	49.048	92.9
1933	„	46.499	88.05

Medens Lønningerne altsaa faldt til 62.1, faldt en gros Prisen kun til 88.05. Det er altsaa bemærkelsesværdigt, at den paa Lønninger faldende Del af Værdien af det fabrikerede Produkt er gaaet ned fra 25.1 % i 1919 til 20.3 % i 1931. Tallene for 1933 er endnu ikke tilgængelige paa dette Punkt. Lagring, andre Udgifter og Fortjeneste er paa den anden Side steget fra 30.8 % i 1919 til 34.1 % i 1931. Med andre Ord: Arbejdernes Part gaar 19 % ned, medens den Part, der gaar til Lagring, andre Udgifter og Fortjeneste stiger næsten 11 %.

Den procentvise Del, der er medgaaet til Arbejdsløn, er saaledes ramt uforholdsmæssig haardt i Sammenligning med de andre Faktorer. Den har først lidt haardt under Maskinernes Indtrængen og dernæst under formindsket Arbejdsløn.

For at kunne gengive Tobaksarbejderstanden dens tidligere Købekraft maa først og fremmest følgende Forholdsregler tages:

1) Nedsættelse af den ugentlige Arbejdstid.

2) Forhøjelse af Arbejdslønnen.

1) Hvis vi konsulterer den officielle Beskæftigelsesstatistik, finder vi siden 1929 en Beskæftigelsesformindskelse paa 35.7 %. Hvis man derimod anvender Beskæftigelsen i 1927 som Basis, er Antallet af Beskæftigede pr. 1. Juli 1933 faldet med 42.8 %. Den gennemsnitlige ugentlige Ar-

bejdstid var 45 Timer. Hvis denne blev reduceret med 35.7 % (den procentvise Arbejdsledighed paa Basis af 1929's Beskæftigelse) vilde det altsaa sige en ugentlig Nedgang i Arbejdstiden paa 16.11 Timer, og hvis vi som Basis anvendte 1927's Beskæftigelse, vilde Nedgangen naturligvis blive endnu større.

2) Ugefortjenesten er pr. 1. Juli 1933 faldet til 62.1 i Sammenligning med 1927 og til 62.8 i Sammenligning med 1929. Det officielle Pristal fastsat af „Bureau of Labor Statistics" var i Juni 1933 72.9, men er afgjort steget betydeligt siden da. Dette vil sige, at Arbejdslønnen er faldet betydeligt mere end det officielle Pristal, og i en Industri, i hvilken Lønningerne notorisk laa lavt, betyder denne Reduktion en yderligere Byrde af økonomisk Misere. (Fortsættes).

Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

§ 1.

Stk. 1. Efter Indstilling af „Den faste Voldgiftsret" udnævner Socialministeren tre Forligsmænd for hele Landet med det Hverv paa de i denne Lov angivne Maader at medvirke til Bilæggelse af Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Udnævnelsen gælder for tre Aar, dog saaledes at der ved hvert Aars Udløb afgaar en Forligsmand, og at der i hvert Aars December Maaned udnævnes en Forligsmand i Stedet for den afgaaende. For saa vidt angaar de i Medfør af Lov af 28. Februar 1927 udnævnte 3 Forligsmænd, bliver den i Henhold til nævnte Lov stedfundne Lodtrækning med Hensyn til Tidspunktet for den enkelte Forligsmands Afgang afgørende for deres Afgang efter nærværende Lov. Genudnævnelse kan finde Sted.

Stk. 2. Endvidere udnævner Socialministeren, ligeledes efter Indstilling af „Den faste Voldgiftsret", for 3 Aar ad Gangen en Stedfortræder for Forligsmændene. Genudnævnelse kan finde Sted.

Stk. 3. Den af „Den faste Voldgiftsret" foretagne Indstilling skal være tiltraadt af mindst eet af de henholdsvis af Arbejdsgiverne og Arbejderne valgte Medlemmer af Voldgiftsretten. Foreligger en saadan Indstilling ikke senest den 15. December hvert Aar, foretager Socialministeren Udnævnelsen uden Indstilling.

Stk. 4. Afgaar en Forligsmand ved Døden, eller fremsætter han for Socialministeren Ønske om Udtræden, som denne bifalder, vil der af „Den faste Voldgiftsret" være at foretage Indstilling efter foranstaaende Regler inden Forløbet af 1 Maaned, efter at Begæring om Indstilling er fremsendt fra Socialministeren. Foreligger Indstillingen ikke inden Udløbet af denne Frist, udnævner Socialministeren uden Indstilling en ny Forligsmand, som afgaar til det Tidspunkt, da den, for hvem han træder i Stedet, vilde være afgaaet.

§ 2.

Stk. 1. Forligsmændene vælger af deres Midte for et Aar ad Gangen en Formand, der er Forligsinstitutionens administrative Leder.

Stk. 2. Forligsmændene bør holde sig underrettede om Arbejdsforholdenes, og da særlig Lønforholdenes, almindelige Stilling til enhver Tid og sammentræder, saa ofte det skønnes fornødent, efter Indkaldelse af Formanden for under hans Ledelse at drøfte den foreliggende Situation.

Stk. 3. Forligsinstitutionen er berettiget til af enhver Arbejdsgiverorganisation eller Virksomhed og Arbejderorganisation at forlange sig tilsendt Eksemplarer af enhver mellem disse Parter sluttet kollektiv Overenskomst.

Stk. 4. Det paahviler derhos enhver enkeltstaaende Arbejdsgiver og enhver Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation at tilstille Forligsinstitutionen Afskrift af udstedte Varsler om Arbejdsstandninger, for saa vidt det opstaaede Stridsspørgsmaal ikke efter Sagens Natur hører hjemme til Afgørelse ved „Den faste Voldgiftsret". For de Organisationer, der er underkastet Septemberforligets Varselsbestemmelser, er det dog tilstrækkeligt at tilstille Forligsinstitutionen Afskrift af et udstedt 2det Varsel.

Stk. 5. Forligsmændene afgør ved en for hvert Kalenderaar fastsat Forretningsorden eller i hvert enkelt Tilfælde, i hvilke Arbejdsforhold hver enkelt af de tre Forligsmænd i paakommende Tilfælde skal mægle. Den af en Forligsmand optagne Mægling gennemføres af ham uden Medvirkning af de andre Forligsmænd (jfr. dog § 5) og føres af ham til Afslutning, selv om det Tidsrum, for hvilket han er udnævnt, er udløbet.

Stk. 6. Forligsinstitutionen indgiver aarlig Indberetning om sin Virksomhed til Socialministeren.

§ 3.

Stk. 1. Naar der er Grund til at befrygte Arbejdsstandsning, eller Arbejdsstandsning er indtraadt, og den Forligsmand, under hvem paagældende Sag hører (jfr. § 2, Stk. 5), tillægger Stridens Virkninger og Omfang samfundsmæssig Betydning, kan han — for saa vidt Forhandlingerne mellem Parterne i Henhold til de mellem dem vedtagne Bestemmelser er ført og fra en af Siderne erklæret afsluttet uden Resultat — af egen Drift

eller paa Foranledning af en af Parterne indkalde de stridende Parter til Forhandling. Parterne bestemmer selv, ved hvem de vil lade sig repræsentere, dog maa det ikke være ved nogen uden for de respektive Organisationer, Hovedorganisationer eller Virksomheder staaende Person.

Stk. 2. Det er Parternes Pligt at efterkomme Forligsmandens Indkaldelse.

Stk. 3. Naar Forligsmanden har besluttet at mægle eller mægler til Hindring af en truende Arbejdsstandsning, kan han paa hvilket som helst Tidspunkt før eller under Forhandlingerne som Betingelse for Mæglingen stille Krav til Parterne om, at Arbejdsstandsningen ikke iværksættes, forinden Forhandlingerne af Forligsmanden er erklæret for afsluttet. Kravet kan dog højst omfatte et Tidsrum af en Uge og kan under samme Arbejdsstrid kun stilles een Gang.

§ 4.

Stk. 1. Forligsmanden er under Forhandlingerne med Parterne berettiget til at gøre Henstillinger om Indrømmelser, som maatte synes hensigtsmæssige for Stridens fredelige Afslutning.

Stk. 2. Hvis Forligsmanden under en Mægling faar den Opfattelse, at de mellem Parterne foreliggende Stridsspørgsmaal eller nogle af disse enten ikke har været undergivet nogen egentlig Realitetsforhandling mellem Parterne eller paa Grund af deres specielle faglige Karakter bør søge forhandlet til Ende direkte mellem Parterne, kan Forligsmanden forlange saadan Forhandling optaget og nægte at fortsætte Mæglingen, forinden denne Forhandling har fundet Sted. Forligsmanden bestemmer Tidsfristen, inden hvis Udløb Forhandlingerne skal være afsluttet.

Stk. 3. Naar Forligsmanden finder det formaalstjenligt, kan han fremsætte et Mæglingsforslag, som dog ikke uden hans Samtykke maa offentliggøres, saa længe ikke begge Parters Svar paa Mæglingsforslaget foreligger. Inden Forligsmanden fremsætter sit Mæglingsforslag, skal han med Hensyn til Forslagets formelle og tekniske Side raadføre sig med Repræsentanter for hver af Parterne, og, hvis Parterne tilhører en Hovedorganisation, tillige med en Repræsentant for hver af Hovedorganisationerne.

Stk. 4. Forligsmanden bestemmer efter Samraad med Parterne Fristen for Afgivelse af Svar paa Mæglingsforslaget med Hensyn til Vedtagelse eller Forkastelse.

§ 5.

For saa vidt en foreliggende Arbejdsstrid efter Forligsmandens Skøn er af vidtrækkende samfundsmæssig Betydning, kan de beslutte, at Mæglingen i Striden udføres af alle tre Forligsmænd i Forening. Saadan Beslutning meddeles de interesserede Organisationer (Hovedorganisationer) eller Virksomheder, og i de Forhandlinger, som derefter finder Sted, deltager alle tre Forligsmænd. Formanden fører Forsædet under Forhandlingerne.

§ 6.

Stk. 1. Naar der under en Strid, som har givet en Forligsmand Anledning til at træde til efter § 3, opstaar Uenighed om Løn, Arbejdstid, Overarbejde o. lign., og den rette Erkendelse af, hvorledes de faktiske Forhold i denne Henseende har været, skønnes at være af Betydning for Stridens Afgørelse, er Forligsmanden berettiget til at afæske Parterne Erklæring herom.

Stk. 2. For saa vidt disse Erklæringer synes ham usikre eller ikke tilstrækkelig oplysende, har Forligsmanden Ret til at begære Vidneforklaring optaget ved „Den faste Voldgiftsret".

Stk. 3. Forligsmanden har under disse Vidneafhøringer for Voldgiftsretten Ret til at være til Stede og kan vedrørende de i Stk. 1 nævnte Forhold begære saadanne yderligere Spørgsmaal stillet til Vidnerne, som disses Udsagn maatte give Anledning til.

§ 7.

Stk. 1. Naar et Mæglingsforslag underkastes Afstemning inden for en Organisation, maa det kun forelægges i Forligsmandens Affattelse, og der kan kun afgives rene Ja- eller Nej-Stemmer. Enhver Afstemning om Mæglingsforslaget skal foregaa hemmeligt og skriftligt. Naar Afstemningsresultatet foreligger, skal Organisationen uden Ophold give Forligsmanden skriftlig Meddelelse om, hvor mange Ja-Stemmer og hvor mange Nej-Stemmer der er afgivet, saavel som om det samlede Antal af stemmeberettigede Medlemmer. Før en Afstemning finder Sted, skal Organisationen saa vidt gørligt drage Omsorg for, at alle stemmeberettigede Medlemmer faar Adgang til at gøre sig bekendt med Mæglingsforslaget i dets Helhed.

Stk. 2. Opgørelsen af Resultatet af en Urafstemning finder Sted efter nedennævnte Regler.

Et Mæglingsforslag anses for forkastet, naar over 50 pCt. af de stemmedeltagende har stemt imod Forslaget og mindst 75 pCt. af de stemmeberettigede Medlemmer har deltaget i Afstemningen. For hver Procent (Point), hvormed Stemmeafgivningsprocenten ligger under 75, skal den til Forkastelse nødvendige Procent af de afgivne Stemmer forhøjes med ½.

Har Stemmedeltagelsen ikke andraget 25 pCt.

af de stemmeberettigedes Antal, anses Forslaget som vedtaget.

Blanke og andre ugyldige Stemmesedler medregnes ikke ved Opgørelsen.

Stk. 3. Om Stemmeresultaterne, saaledes som de fremkommer i Afdelingerne, Forbundene eller Hovedorganisationen, maa intet offentliggøres eller meddeles, før Forligsmanden har offentliggjort Hovedresultatet.

§ 8.

Stk. 1. Naar der foreligger en Konfliktsituation, omfattende flere Fag, og Forligsmanden skønner, at denne kun kan løses under eet, kan han i de af ham til Konfliktsituationens samlede Løsning stillede Mæglingsforslag bestemme, at disse delvis eller fuldt ud skal betragtes som en Helhed, uanset hvorledes de Fag, der er inddraget i Konflikten, er organiseret (som selvstændige Fagforeninger, Fagforbund eller Arbejdsgiverorganisationer eller indordnede som Medlemmer af en Sammenslutning af Fagforeninger, Fagforbund eller Arbejdsgiverorganisationer).

Stk. 2. Til Afgørelse af, om et saadant Mæglingsforslag er vedtaget eller forkastet, kan Forligsmanden forlange, at der skal foretages en Samlægning af Resultaterne for de forskellige inddragne Fag, og de stillede Forslag skal da betragtes som vedtaget, hvis der som Helhed foreligger et Flertal for Vedtagelsen. Ved Udregningen heraf skal i Tilfælde af Urafstemning denne lægges til Grund, medens, hvor Afgørelsen er truffet af en kompetent Forsamling, Afstemningen inden for denne skal benyttes som Fordelingsgrundlag. I de Tilfælde, hvor der inden for Afstemningsomraadet anvendes baade Urafstemning og Afgørelse ved kompetent Forsamling, beregnes Stemmeafgivningen saaledes: Man udregner, hvor stor Stemmeafgivningsprocenten har været for de Afstemningsomraader som Helhed, hvor Urafstemningen anvendes. Det samlede Medlemstal inden for det Omraade, hvor Afgørelsen træffes af en kompetent Forsamling, reduceres herefter i Forhold til den udfundne Stemmeafgivningsprocent inden for Urafstemningsomraadet, dog saaledes, at der ikke herved regnes med en lavere Stemmeafgivningsprocent end 50. Det saaledes reducerede Medlemstal fordeles mellem Ja- og Nej-Stemmer i samme Forhold som de paa den kompetente Forsamling afgivne Stemmer, og de herved fremkomne Stemmetal sammenlægges derefter med Stemmetallene fra Urafstemningsomraadet.

Stk. 3. For Organisationer under Arbejdsgiverforeningen udregnes Stemmevægten efter de hidtil gældende Regler. Hvor Organisationer under Arbejdsgiverforeningen og Organisationer uden for denne er interesseret i samme Forslag, udregnes Stemmevægten efter den af den paagældende Organisations Medlemmer i det nærmest forudgaaende Kalenderaar udbetalte Arbejdsløn.

§ 9.

Det er forbudt at udstede Erklæringer eller føre Vidne om, hvad der af Parterne oplyses eller foreslaas under de af en Forligsmand ledede Forhandlinger, medmindre dette vedtages af begge Parter og det drejer sig om Bestanddele af Forliget.

§ 10.

Stk. 1. Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøde eller Hæfte indtil 3 Maaneder, for saa vidt ikke højere Straf i Henhold til den øvrige Lovgivning er forskyldt.

Stk. 2. Ved Paadømmelsen af Sager vedrørende Overtrædelse af de i § 4, Stk. 3, og i § 7, Stk. 3, indeholdte Forbud mod Offentliggørelse eller Meddelelse anses det som en meget skærpende Omstændighed, at Meddelelse er tilflydt Offentligheden, ogsaa selv om dette sker gennem Pressen i Form af „Forlydender".

Stk. 3. Bøder, der idømmes efter nærværende Lov, tilfalder Statskassen.

§ 11.

Stk. 1. Udgifter til Lønninger, Kontorhold m. v. udredes af Staten ved Bevilling paa de aarlige Finanslove eller ved særlig Lov.

Stk. 2. Enhver Tvist om Forligsmændenes Kompetence kan indankes til „Den faste Voldgiftsret"s Afgørelse.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft straks. Samtidig bortfalder Lov Nr. 37 af 28. Februar 1927 om Mægling i Arbejdsstridigheder.

— — —

Ovenstaaende bringer vi den nye Lov om Mægling i Arbejdsstridigheder.

Denne Lov er i Øjeblikket aktuel og er sikkert ikke modtaget med udelt Begejstring blandt Forbundets Medlemmer.

Det havde sikkert efter min Mening været bedre, om vi kunde have ordnet dette Forhold selv og inden for os selv, i Stedet for, at det skulde ske ad Lovgivningens Vej.

Dette er imidlertid ikke sket, og jeg vil derfor tro, at det har været en klog Handling af vort Parti og vore Partifæller i Regeringen, naar de ved denne Lov har faaet løst Sagen paa den lemfældigste Maade.

Man maa jo i denne Forbindelse erindre sig, at det Parti, som vor Regering skal støtte sig til for

at opretholde sin Stilling, staar paa Standpunktet: tvungen Voldgift.

En anden Regering vilde derfor kunne have gennemført en Lov, som vilde have været i aaben Modstrid med vor Opfattelse.

I den aftrykte Lov vil Medlemmerne kunne se, hvad Loven indeholder, og hvad der i denne skulde være til særlig Gene for Arbejderne.

De Paragraffer, der særlig kan være Tale om, er § 7 og 8.

§ 7 omhandler Afstemningsreglerne for et Forligsmandsforslag, der omfatter enkelte Fag. I disse Regler er fastsat en vis kvalificeret Majoritet for at forkaste et Mæglingsforslag, stillet af Forligsmanden.

Ser man nærmere herpaa, er Forholdet dog ikke anderledes, end hvad vi selv har ønsket, nemlig at Organisationernes Medlemmer maa rystes ud af den Sløvhedstilstand, som mange Gange tilkendegives ved en ganske ringe Afstemning i særdeles vigtige Afgørelser.

Lovene fastsætter saaledes, at kun hvor mindre end 75 % af Medlemmerne har stemt mod et Forligsmandsforslag, skal der beregnes større Majoritet end almindeligt Flertal for at have forkastet et saadant Forslag.

Det ligger derfor i vor egen Haand ved Agitation og Oplysning at faa vore Medlemmer til at deltage i en saadan Afsteminng, og har Forslaget virkelig Bund i Medlemmernes Interesse, vil Afstemningen mindst andrage de 75 %.

Ser vi blot paa vor sidste Afstemning angaaende Overenskomstopsigelse, var denne omfattet af mere end 80 % af Forbundets Medlemmer.

§ 8 omhandler Spørgsmaalet om Forligsmandens Ret til Sammendragning af Afstemningen til en Helhed.

Her er sikkert det Punkt, der vil vække den største Modvilje i Arbejderkredse, idet man stadig vil søge at bevare Selvbestemmelsesretten i Overenskomstafgørelser for den enkelte Organisation. Det kan jo dog ikke nytte, at Udviklingen gaar fremad, og vi selv vil staa paa et nedarvet Standpunkt.

Forholdet er nu en Gange blevet, at Overenskomstsituationernerne som Regel skal løses under ét, og det kan derfor ikke nytte, at vi vedblivende tror paa, at vi kan faa Lov til at ordne vore Forhold for os selv.

Hele dette Spørgsmaal er en Udvikling i Organisationslivet og i nøje Konsekvens heraf. De enkelte Individer søger sin Styrke ved en Sammenslutning, men maa samtidig give Afkald paa sin egen egenvældige Afgørelse i mange Spørgsmaal.

Den enkelte Organisation tilslutter sig et Forbund under samme Vilkaar, og videre gaar det, naar Forbundene slutter sig sammen i Centralorganisation.

De enkelte Medlemmer maa bøje sig for Flertallet i en Organisation. Afdelingerne for Flertallet inden for et Forbund, og videre Forbundene for Flertallet i den centrale Organisation.

En Gentagelse af det, der skete i 1932, hvor et enkelt, endda mindre Fag, med Lov og Ret kunde have bragt samtlige øvrige Fag ud i en Situation, der var imod det store Flertals Vilje, kan Arbejderklassen ikke være tjent med.

Talen om, at de smaa Fag vil blive undertrykt, at de enkelte Fag ikke kan faa deres specielle Forhold bragt i Orden, kan vel se tilforladeligt ud, men man regner ikke med den Udvikling, der er foregaaet, og hvor de store Overenskomstsituationer samt Afgørelsen heraf vil komme til at foreligge enten vi vil eller ej, og det maa da være bedre, at vi har klare Linier at gaa efter.

Samme Tale om de smaa Brancher inden for et Forbund har vi tidligere hørt, men netop vor Stilling: Afgørelsen ligger hos Flertallet af Forbundets Medlemmer, har bevirket, at vi har maattet tage det videst mulige Hensyn til de mindre Grupper.

Edm. Olsen.

Resolution.

Tobaksarbejdere, samlet til Generalforsamling i Holstebro, udtaler sin største Misbilligelse af de saakaldte „oppositionelle" Artikler af Agathon Dupont. Vi mener ikke, at slige Artikler hører hjemme i et Fagblad, selv om vi er Tilhængere af Yttringsfrihed for alle Meninger. Men det er vor Opfattelse, at Friheden er misbrugt i A. D.s Artikler, idet de er langt under det Lavmaal, der er almindeligt brugt i en politisk Meningsudveksling. Vi haaber ikke, at de gode Forandringer, der opnaaedes ved sidste Kongres for Fagbladets vedkommende, skal skæmmes af Artikler, der kan gøre Fagbladet til et Smudsblad.

Samtidig opfordrer vi Redaktionen til at nægte Optagelse af Karnevalsomtalerne, idet de ikke har nogen Berettigelse i et Fagblad. Arbejderbevægelsens Kvinder og Mænd burde snart faa Øjnene op for det primitive i den Slags Fester i Sammenligningen med de høje Maal og Idealer, den socialistiske Arbejderklasse har sat sig.

27. Januar 1934.

C. Aagaard.

Partifæller!

Vi kan vel godt være enige om, at vort Fagblad i den sidste Tid var meget interessant og som Følge heraf er blevet læst meget mere end før, hvad kun kan være til Fordel for Arbejdernes Oplysning og for hele Forbundet.

Men der er dog et lille „Men", og det er de personlige Rivninger, som hist og her fremkommer i Artiklerne. Denne personlige Strid bør undgaas, skal vi have Glæde og Udbytte af Artiklerne. Disse aktuelle Spørgsmaal, som drøftes i de Artikler, er dog af Interesse for os alle. Det er min Overbevisning, at hvis man har noget særligt paa Hjertet, behøver man ikke at være personlig for at gøre Indtryk paa Læserne. Vi har sikkert lagt Mærke til, at disse Personligheder kommer fra begge Sider. Men stadig ser vi det samme, den ene bruger et Ukvemsord, den anden gør det værre endnu, og tilsidst er det kun Personligheder.

I Januar-Fagbladet ser jeg nu til min dybe Beklagelse, at Edmund Olsen omgaas med den Tanke ikke at ville optage flere kommunistiske Artikler, fordi disse er præget alt for personlig. Dette tror jeg bestemt vilde skade hele Forbundet. Og hvorfor forbyde? Jeg har allerede sagt, at personlige Angreb kommer fra begge Sider. Det kan altsaa ikke være derfor. Hvad er der saa i Vejen? Jeg synes, det er udmærket at kunde orientere os overfor de Spørgsmaal, som foreligger, og det er dog bedst at faa dem belyst fra to Sider. Saa længe den moderne Arbejderbevægelse bestaar, har vi altid haft Stridigheder om Taktiken. Dette skete selvfølgelig indenfor Partirammerne, fordi vi ikke havde et politisk organiseret Arbejderparti udenfor dette. Desværre er det anderledes nu, hvor vi maa regne med det kommunistiske Parti.

Men fordi en Del af vore Kolleger er Kommunister, og vi Socialdemokrater, er det vel ikke nødvendigt at være personlig. De er vel lige saa gode Klassefæller som vi.

Det er jo kommet saa vidt, at man bruger Ordet Kommunist som Skældsord. Ja, selv fra vore Fagforeningsledere. Og værre bliver det, naar enhver Kollega faar Prædikatet Kommunist paa sig, naar han i dette eller hint Spørgsmaal har en anden Opfattelse end netop Hovedbestyrelsen. Et klassisk Eksempel er Spørgsmaalet om Arbejdsdelingen. Aldrig havde jeg troet, at dette Spørgsmaal havde noget at gøre med Kommunismen. Men alligevel maatte man høre, at dem, som stemte imod Arbejdsdelingen, var Kommunister. Ja, saa langt er vi altsaa kommen med Kommunistforskrækkelsen. Hvad er nu Følgen af dette Nonsens? Vi kan vel nok være enige om, at saavel i de kommunistiske som i vore egne Rækker, er de fleste kun Medløbere. Naar der nu foreligger et Spørgsmaal som for Eksempel Arbejdsdeling, og en af vore Tilhængere har den Opfattelse, at det er bedst at være imod Delingen, og han saa hører fra Forbundsledelsen, at han er Kommunist, og dette gentager sig ved flere lignende Spørgsmaal, kan man saa blive forundret over, at denne Kollega tilsidst vil føle sig som Kommunist, for han har jo dog bare stemt paa, hvad hans Samvittighed har raadet ham til. Paa denne Maade laver vi „Kommunister". Det vil sige, de stemmer stadig sammen med Kommunisterne uden at vide, hvad Kommunisme egentlig er. Her er altsaa en stor Fejl, som bør undgaas fra vore Fagforeningsledere. Jeg er enig med mine Partifæller i, at vi maa bekæmpe det kommunistiske Parti i Danmark. For en Udbredelse af det kommunistiske Parti har en Svækkelse af vort Parti til Følge. Men hvorledes skal vi bekæmpe dette Parti? Det er dette Spørgsmaal, jeg saa tit er i Uoverensstemmelse med mine Partifæller. Jeg har allerede sagt, at jeg ikke kan følge den Taktik, vor Fagforbunds Ledelse fører, for den har den modsatte Virkning.

Og ikke alene det. Nej, disse personlige Angreb vil til sidst have Slagsmaal til Følge, og dette skulde vi dog gerne undgaa. Husk vel paa: Kommunister og Socialdemokrater sidder Side om Side paa Arbejdspladserne, og skulde vi saa tale i samme Tone som i Fagbladet, saa er vi vist ikke langtfra til slaaende Argumenter. Lige saa godt som vi taler sagligt med Kommunister i vore Studiekredse, kan vi dog ogsaa tale med dem paa Arbejdspladserne, det er dog vore Kammerater. Og i denne saglige Kamp kan vort Fagblad være os til stor Nytte. For vil man diskutere, vil man kæmpe for sine Idéer, saa maa man naturligvis være oplyst, maa vide, hvad der er Forskel mellem det kommunistiske og det socialdemokratiske Parti.

Her kunde Hovedledelsen give en Haandsrækning til sine Tilhængere paa Fabrikerne ved at angribe de kommunistiske Paastande i Fagbladet paa objektiv Maade og gøre Medlemmerne klart, hvorfor vort Partis Taktik er saadan, som den er. Og endvidere hvorfor det kommunistiske Parti er skadelig for Danmarks Arbejderbevægelse. Den Taktik, vi for Øjeblikket fører, er den samme, som Tyskerne brugte, og vi ved jo alle, hvor den førte hen.

Men gaar vi den Vej at forbyde kommunistiske Artikler i vort Fagblad, saa Farvel med Arbejderoplysning og Fagbladets Læsere.

Vort Partis Taktik har jo ogsaa væsentlig for-

andret sig med Tiden. Og i andre Lande er Socialdemokratiets Taktik en hel anden end her i Danmark. Men Udlandet kommer os ikke ved for Øjeblikket. Men det kan dog være et Fingerpeg, at man ogsaa kan tænke anderledes om Taktiken end netop Danskerne gør for Øjeblikket, uden derfor at være Kommunist.

For ikke mange Aar siden har vi jo ogsaa haft en organiseret Opposition indenfor Partiet her i København. Ogsaa vi har siddet i Kommunekælderen og drøftet, hvorledes vi kunde forandre Partiets Taktik. Og i denne Opposition var Partifæller, som nu indtager de højeste Stillinger indenfor Partiet. Ja, saa kommer jeg ind paa et Spørgsmaal, jeg tit blev forarget over. Det er dette, at Kommunisterne saa tit bruger Ordet Forræder overfor Partifæller, som før var i Oppositionen og nu er, lad os sige Reformist. Men lad mig først sige, at denne Opposition vi havde her i København, som havde den faste Vilje at forandre Partiets Taktik, blev desværre sprængt af Kommunisterne. Ordet Forræder skulde slet ikke findes i en Diskussion mellem Kommunister og Socialdemokrater. Vi maa ikke glemme, at vi hører sammen i Arbejderklassen. Har man været længe aktiv i Arbejderbevægelsen, ved man ogsaa, at det kan være nødvendigt at forandre Taktik. Jeg vil gerne bemærke, at jeg ikke er indforstaaet med Partiets Taktik. Men dette er for mig ingen Grund til at haane de af mine Partifæller, som mener, at det var nødvendigt at forandre Kursen. Vor Taktik maa jo rette sig efter Fjendens Angreb. Ligesom den sociale Overbygning forandres i Staten, naar dets økonomiske Grundvold forandres, saa maa Partiet skifte Taktik, naar den Basis, den var bygget op paa, forandres. Vi kan diskutere om, hvorvidt de Partifæller har Ret eller ej, som mener, at den nuværende Kurs er til Gavn for Arbejderklassen, men at kalde disse Partifæller for Forrædere er ganske uhørt. Denne Art Diskussion er ikke nogen Oplysning og ganske malplaceret, fordi den Taktik, som disse Partifæller er Talsmænd for, er godkendt af Kongressen, er altsaa Partifællernes Vilje. Det var dette, jeg gerne vilde sige i denne Omgang. Man kunde jo blive ved at skrive om Emnet. Men lad os vente. Paa Genhør.

Willy Handrow.

Vore Indsendere.

I Januar-Numeret gjorde jeg opmærksom paa, at jeg blev nødsaget til at tage en anden Stilling end hidindtil til forskellige af de Artikler, som indsendtes til Bladet, og i Henhold hertil har jeg maattet nægte Optagelse af et Par Artikler af personlig Art.

Saaledes en Artikel af Dagmar Voss, der var et Gensvar til mine Bemærkninger i Oktober-Numeret angaaende D. V.s Artikler for August og Oktober, og en Artikel af Aina Petersen, der var et Svar til Duponts Artikel i sidste Nr.

Fra Holstebro Afdeling har jeg modtaget og andets Steds i Bladet optaget en Resolution.

Skønt det ikke kan fragaas, at den Resolution er stærk personlig, har jeg dog ikke villet nægte den Optagelse, da den er en Afdelings Vedtagelse, og den samtidig omhandler det i Øjeblikket aktuelle Spørgsmaal angaaende Bladet.

Jeg vil dog gerne have Lov til at sige til Resolu-

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Decbr. 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	844	133	158	63	4	2	3	„	„	3	3	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	599	141	235	„	„	1	3	„	„	104	77	20	14	„	„	„	„
Holland	3213	833	259	2	„	„	„	1	2	„	„	58	22	„	„	„	„
Belgien	21	1	476	24	1	1	2	1	2	2	2	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1947	207	106	55	3	„	„	„	„	20	21	22	12	„	„	„	„
Andre Lande	42[1]	6[1]	142	„	„	4[2]	4[2]	„	„	1	1	„	„	„	„	„	„
Ialt...	6666	1321	198	144	8	8	12	2	4	130	104	100	48	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	7	1	143	„	„	5	17	3	5	4	4	94	25	10	10	40	33
fremm. Varer	978	154	157	9	„	„	„	1	2	25	25	14	6	„	„	„	„

[1]) deraf fra Svejts..... 33 hkg = 5000 Kr.
— - Kuba..... 9 — = 1000 -
[2]) — - Spanien..... 3 — = 3000 -
— - Vestafrika..... 1 — = 1000 -

tionens Slutbemærkning, at jeg synes, dette er at komme lidt for langt ud.

Paa den anden Side er det rigtigt, at ogsaa disse Notitser angaaende Karneval og andre Fester kan udarte sig, og jeg maa give Ret i, at dette var Tilfældet i sidste Nr. Jeg har tidligere paatalt dette over for Foreningerne og skal atter gøre opmærksom paa, at selv om man kan faa en mindre Notits eller Henvisning i Bladet, kan man ikke komme og faa optrykt hele Programmer.

Den anden Artikel, af W. Handrow, som er optaget i dette Nr., er et typisk Eksempel paa, at man kan forlange et, og samtidig forlange et stik modsat andet.

Der siges i Artiklen, at vi desværre har Kommunister, og vi skal bekæmpe Kommunisterne, og videre en Beklagelse over, at jeg nu har bebudet ikke at vilde optage kommunistiske Artikler, og dermed „Farvel Arbejderoplysning og Læsere".

Jeg har ikke bebudet, at kommunistiske Artikler ikke kunde optages. Jeg skrev, at jeg havde faaet Bebrejdelser, fordi jeg optog Artikler med ganske hadefulde Angreb paa Socialdemokratiet og Organisationerne, og at jeg paa dette Punkt og til personlige Artikler maatte tage en anden Stilling end tidligere.

Hvis Opfattelsen er den, at kommunistiske Artikler kun kan være af ovennævnte Art, saa har man naturligvis Ret, da har jeg bebudet, at saadanne kunde jeg ikke optage, men at saadanne Artikler skulde være til Gavn for Socialdemokratiet og for Arbejderoplysningen, kan man vel ikke mene, naar man samtidig ikke vil tillade, at der gives raat for usødet, naar saadanne Udgydelser fremkommer.

Heller ikke paa anden Maade kan jeg i Artiklen se det meget alvorlige Ønske om at bekæmpe Kommunisterne, derimod det modsatte, og de mange Medløbere, der skal være indenfor Socialdemokratiet, og som jo ikke er saa stærke i deres Tro paa Partiet, faar sikkert ikke ved denne Artikel deres Tro paa Partiet særlig styrket.

Jeg skal ikke komme ind paa Bemærkningerne om Personligheder og Ukvemsord. Enhver, som følger med i Bladets Indhold, ved, hvorledes dette Forhold ligger, men jeg vil gerne paatale Bemærkningerne angaaende Spørgsmaalet Deling af Arbejdet, thi disse er aldeles i Strid med de faktiske Forhold. Saavel Hovedbestyrelsen som Kongressen har vedtaget at overlade de enkelte Virksomheders Personaler selv at tage Stilling hertil, og Hovedbestyrelsen kunde derfor ikke falde paa at kalde hverken de, der vilde eller ikke vilde være med til Deling for Kommunister eller noget andet.

Hvis ikke Hovedbestyrelsen netop havde set, at de praktiske Forhold havde vist, at dette Spørgsmaal ikke kunde løses generelt, havde man selv taget et bestemt Standpunkt hertil.

At Ordet Kommunist til Tider kan opfattes som et Skældsord kan godt være, det kan vel selv det smukkeste Ord. En overbevist Socialdemokrat kan ikke tage det som saadan, men kun som en Spøg eller Vits. Ikke heller kan det benyttes som Skældsord for en bevidst Kommunist, men naar til Eksempel som sket er, et Medlem af Socialdemokratiet tillige er Medlem af R. F. O. og plejer intimt Samarbejde med Kommunisterne, og saaledes staar med et Ben i hver Lejr, kan flyve i Flint ved at blive kaldt for Kommunist, maa det sikkert være hans egen Samvittighed, der lader ham føle Ordet som Skældsord.

Den eneste Anke mod Kommunisterne er, at de ikke maa sige Forræddere til Folk, der før har hørt til Oppositionen, men som nu er Reformister.

Enhver ved jo dog, at Forrræddernavnet af Kommunisterne hæftes paa alle Socialdemokrater, der tillige betragtes som de værste Fjender.

Til Slut vil jeg gerne gøre Opmærksom paa, at Strid om den Taktik, som Socialdemokratiet fører, bør dog i alt væsentlig afgøres i Partiforeningerne, og da vort Blad jo dog er et Fagblad, burde ogsaa faglige Spørgsmaal være det betydeligste af Bladets Indhold. Faglige Spørgsmaal med saglig Behandling vil altid være velkommen i Bladet.

Det er ikke nødvendigt, at Artikler eller Indlæg er store. Et lille og klart Indlæg læses med større Interesse og Forstaaelse end et stort.

Jeg beder dernæst eventuelle Indsendere om, at der kun skrives paa den ene Side af Papiret, og med saa tydelig Skrift som muligt, samt at Indleveringen sker senest den 25. i Maaneden.

Red.

Fra Holland.

Det hollandske Forbund meddeler, at Arbejdsgiverne i Tobaksindustrien har opsagt Overenskomsterne til Ophør 1. April 1934.

Fabrikanterne har imidlertid tilkendegivet, at man efter al Sandsynlighed intet vil foretage sig foreløbig, men lade Overenskomsterne løbe videre uforandret indtil et senere Tidspunkt.

Det hollandske Forbund er meget betænkelig ved dette Forhold.

Red.

Sommerferien.

Efter stadig gentagende Ønsker fra Medlemmerne har vi forhandlet med Sammenslutningen om en Forlæggelse af Ferien til et noget tidligere Tidspunkt i Juli Maaned.

Sammenslutningen har stillet sig velvillig til Tanken, og et Forslag har været fremme om, at Ferien holdtes i den Uge i Juli Maaned, hvor den 14. eller 15. eller begge disse var Arbejdsdage.

Af regnskabsmæssige Grunde er der af Fabrikanterne gjort Indsigelse herimod, og der er sikkert større Mulighed for at faa en Bestemmelse om, at Ferien lægges til den næstsidste fulde Uge i Juli Maaned godkendt af Fabrikanternes Repræsentantskabsmøde, der afholdes den 22. i denne Maaned.

Straks efter den 22. Februar vil Resultatet foreligge og skal straks blive tilsendt Afdelingerne.

Edm. Olsen.

Opgørelse over beskæftigede og ledige Medlemmer i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Optaget den 1. Januar 1934.

Kolonne	*1*	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*	*7*	*8*
Augustinus				3		1	8	
Braun				15	2	9	84	
Krüger				1		1	4	
København ledige	4	2	23					
Aalborg	1	0	5	12	0	3	35	
Aarhus	0	0	2	4	0	2	18	
Assens	1	0	0	7	1	3	18	
Esbjerg	0	0	0	9	1	2	34	
Fredericia	1	0	2	1	0	0	3	
Haderslev	2	1	5	0	1	1	1	
Holstebro	4	0	11	0	2	0	5	
Horsens	4	0	9	14	0	4	47	1
Kolding	0	1	4	0	0	0	0	
Vejle	1	1	0	0	0	0	0	
Køge	0	0	1	2	0	0	6	
Nakskov	3	0	21	0	0	0	0	
Nykøbing F.	1	0	0	2	0	1	5	
Damborg, Nykøbing M.	0	0	0	1	0	0	0	
Morsland, Nykøbing M.	1	1	0	0	0	0	0	
J. Jansen, Odense,	0	0	0	0	0	0	3	
Stokkeby, Odense,	1	0	4	2	0	2	4	
Nyborg	0	2	0	0	0	0	0	
Randers	2	0	1	2	0	2	1	
Roskilde	0	1	0	2	1	2	4	
Slagelse	2	0	4	5	1	1	20	
Silkeborg	0	0	0	1	0	0	2	
Svendborg	1	2	4	5	1	0	14	
Viborg	1	0	6	0	0	0	0	
Ialt:	30	11	102	88	10	34	316	1

Forklaring: Kolonne 1: Ledige Spindere.
2: Ledige Arbejdsmænd.
3: Ledige Kvinder.
4: Beskæftigede Spindere ved Bord.
5: Beskæftigede Spindere ved andet Arbejde.
6: Beskæftigede Arbejdsmænd.
7: Beskæftigede Kvinder.
8: Lærlinge.

Oplysninger vedrørende indskrænket Arbejdstid i Kvartalet.

	Medlemmer paa indskrænket Tid	Uger paa indskrænket Tid	Indskrænkningen andrager pr. Uge pr. Medlem
Aalborg	50	13	4½ Time
Aarhus	7	7	8½ —
Assens	19	13	14 —
Esbjerg	10	4	fra 4½—12½ —
Haderslev	8	13	6 à 22½, 2 à 5½ —
Holstebro	14	10	4½ —
Nakskov	22	13	5 —
Randers	3	13	22½ —
Roskilde	8	13	24 —
Slagelse	29	13	6 —
Silkeborg	2	12	8½ —
Svendborg	15	13	5½ —

Th. Nielsen.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 26. Januar 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1266	271	995	129	39	90	6	14	8	5
Aarhus	77	36	41	23	11	12	1	4	5	2
Esbjerg	243	126	117	17	12	5	2	0	1	1
Frederic.	108	55	53	35	21	14	6	1	6	6
Hadersl.	61	23	38	11	5	6	2	6	1	0
Hjørring	8	0	8	8	0	8	0	5	0	0
Holsteb.	415	161	254	75	41	34	24	11	1	0
Horsens	403	206	197	51	26	25	9	12	10	7
Kolding	22	14	8	16	9	7	3	1	0	0
Nakskov	32	14	18	11	4	7	0	0	2	7
Nyborg	26	9	17	23	8	15	1	0	0	0
Nykø. F.	326	41	285	84	9	75	2	35	1	1
Nykø. M.	83	42	41	39	23	16	4	8	11	2
Odense	474	218	256	44	24	20	8	14	6	1
Slagelse	156	79	77	6	2	4	2	4	0	0
Svendb.	118	41	77	17	2	15	0	8	0	2
Vejle	11	10	1	2	2	0	0	0	1	0
Viborg	98	12	86	98	12	86	0	1	1	0
Tils. i Prov.	3927	1358	2569	689	250	439	70	124	54	34
Kbhv.: „Enigh."	3556	1117	2439	1132	228	904	76	205	49	148
Cigarsor.	985	368	617	197	57	140	22	33	7	24
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4541	1485	3056	1329	285	1044	98	238	56	172
Ialt...	8468	2843	5625	2018	535	1483	168	362	110	206

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Decbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Dec.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Dec.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .					42348	80	42348	80			7280	07	35068	73	42348	80				
do. II. . .					11370	55	11370	55			1668	47	9702	08	11370	55				
Aalborg					16013	15	16013	15			11463	21			11463	21	4549	94		
Aarhus	541	63	1000	00	1078	45	2620	08			2526	28			2526	28	93	80		
Esbjerg					2538	30	2538	30			1036	88	1501	42	2538	30				
Fredericia . .			1500	00	1495	65	2995	65	57	24	3702	50			3759	74			764	09
Haderslev . .			500	00	693	65	1193	05			1201	52			1201	52			8	47
Hjørring	51	79	450	00	66	50	568	29			521	88			521	88	46	41		
Holstebro . . .	1411	88	17000	00	4952	25	23364	23			8063	42			8063	42	15300	81		
Horsens	2200	00	8000	00	5673	95	15873	95			10700	54			10700	54	5173	41		
Kolding	133	28	1000	00	227	90	1361	18			1560	44			1560	44			199	26
Nakskov . . .			400	00	547	00	947	00			989	83			989	83			42	83
Nyborg	393	01	1800	00	175	65	2368	66			1918	86			1918	86	449	80		
Nykøbing M.			2500	00	848	90	3348	90			3094	17			3094	17	254	73		
— F.					3635	75	3635	75			2770	70	1005	05	3735	75			100	00
Odense					6713	25	6713	25			2723	26	3989	99	6713	25				
Slagelse			1500	00	1948	20	3448	20			294	17			294	17	3154	03		
Svendborg					1391	90	1391	90			922	42	469	48	1391	90				
Vejle	87	06	100	00	123	70	310	76			305	62			305	62	5	14		
Viborg	16	55	7900	00	1338	50	9255	05			7357	82			7357	82	1897	23		
Central- og Anvisningsk	7972	24	123300	00	218	00	131490	24			118924	87			118924	87	12565	37		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Decbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Dec.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Dec.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			2800	00	1243	20	4043	20			3846	93	196	27	4043	20				
Aalborg					589	70	589	70			310	00	279	70	589	70				
Aarhus	170	40			177	05	347	45									347	45		
Assens					309	40	309	40			129	75			129	75	179	65		
Esbjerg					419	50	419	50					419	50	419	50				
Fredericia . .	142	45	200	00	36	75	379	20			348	00			348	00	31	20		
Haderslev . .	56	73	700	00	75	50	832	23			706	25			706	25	125	98		
Holstebro . .	177	60	1500	00	160	45	1838	05			1259	00			1259	00	579	05		
Horsens	156	98	800	00	719	20	1676	18			1715	84			1785	00			39	66
Køge	131	45	600	00	72	55	804	00			581	78			581	78	222	22		
Nakskov . . .	46	65	1250	00	125	30	1421	95			1371	05			1371	05	50	90		
Nykøbing M.	148	00	225	00	27	00	400	00			386	00			386	00	14	00		
do. F.	9	21	1000	00	30	00	1039	21			971	25			971	25	67	96		
Odense	45	73	750	00	131	95	927	68			891	86			891	86	35	82		
Randers	61	06	350	00	65	30	476	36			376	00			376	00	100	36		
Roskilde	66	77	500	00	100	50	667	27			583	77			583	77	83	50		
Slagelse	17	60	450	00	251	70	719	30			547	31			547	31	171	99		
Silkeborg . .			100	00	30	65	130	65			17	25	30	65	47	90	82	75		
Svendborg .	146	09	600	00	202	45	948	54			567	44			567	44	381	10		
Viborg	37	64	650	00	0	00	687	64			683	74			683	74	3	90		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B [1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B [1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 3 | Marts 1934 | 29. Aargang

Beretning angaaende Tobaksindustrien i De forenede Stater i Amerika.

(Fortsat).

Desværre er Cigarfabrikationen i U. S. A. delt mellem forskellige Grader af Haandarbejde paa den ene Side og fuldt moderne Maskinarbejde paa den anden Side. Den maskinmæssige Produktion begyndte for ca. 15 Aar siden, og i Dag er maaske ca. 60 % af den samlede Produktion Maskinarbejde.

I Poor's Industry Service, „Tobacco Industry", finder vi følgende Tabel:

Aar	Antal Maskiner	Procentdel af den samlede Produktion
1924	1085	—
1926	—	18
1927	2300	—
1928	—	35
1929	3500	40
1930	4170	47
1931	—	56
1933	4600	—

Ved at gennemgaa de Statistiker, vi allerede har anført, vil man kunne konstatere, at 100 % af den samlede Produktion (p. t. ca. 4,500,000,000 Cigarer aarligt) vilde kunne fremstilles af 27,000 Arbejdere (incl. Strippere og diverse Arbejdere), hvis hele Industrien var helt igennem mekaniseret. Forbedrede Maskiner vilde imidlertid opnaa det samme Resultat med færre Arbejdere.

Saafremt en saadan fuldstændig Mekanisering af Cigarindustrien blev fremskyndet eller gjort uundgaaelig i Henhold til Code of fair Competition, maatte den ugentlige Arbejdstid reduceres fra 45 Timer til 14,5 Time for at skaffe Beskæftigelse til de 57,000 Arbejdere, der ellers vilde blive arbejdsløse (Antallet af Beskæftigede var nemlig 84,000 i 1929). Dette er paafaldende, naar det sammenlignes med de 29 Timer pr. Uge, der som tidligere vist vilde blive Normen, hvis det nuværende Antal Arbejdere forblev ved deres Beskæftigelser. Da imidlertid en betydelig Del af den Arbejdsløshed, der vilde fremkomme ved en fuldstændig Mekanisering, vilde skyldes det nedadgaaende Cigarforbrug, kan man ikke forlange, at Maskinerne skal bære hele Arbejdsløsheden, med mindre Tendensen i Fabrikationen skulde gaa i den modsatte Retning og genvinde det tabte Terræn. Cigarproduktionen er gaaet ca. 30 % ned, siden denne Industri beskæftigede 84,000 Arbejdere, og med mindre Produktionen skulde stige (som Følge af et stigende Forbrug), kan man ikke forlange, at Industrien skulde bære mere end ca. 70 % af de 84,000 Arbejdere, altsaa ca. 60,000 ialt. Eftersom kun 27,000 vilde blive beskæftigede ved en fuldstændig Mekanisering af Industrien, vilde dette betyde, at for at udligne 60,000, vilde det blive nødvendigt at beskæftige 33,000 i Stedet for de 57,000, som der skulde skaffes Beskæftigelse til, hvis den Arbejdsløshed, der skyldes Nedgangen i Produktionen, ikke blev fradraget. Disse 33,000 kunde udlignes ved at nedsætte den ugentlige Arbejdstid fra 45 Timer til 20,5 Timer i Stedet for til 14,5 Timer, og der vilde da være ikke

mindre end 24,000 Arbejdere uden Haab om at finde Beskæftigelse, med mindre Produktionen skulde stige til over 4,500,000,000 Cigarer aarlig. Dersom paa den anden Side Industrien ikke blev mere mekaniseret, end den nu er, og det nuværende Antal Haandarbejdere blev opretholdt, og der ydermere blev gjort et 30 % Fradrag for Arbejdsløse paa Grund af den indskrænkede Produktion, vilde en Arbejdsuge paa 37,3 Timer i Stedet for paa 29 Timer (26,6 Timer, hvis en Basis af 41,25 Timer anvendes) være tilstrækkelig til at bære 60,000 Arbejdere. Dette vilde altsaa ogsaa betyde 24,000 Arbejdsløse, som kun vilde kunne finde Beskæftigelse, hvis Produktionen steg til mere end 4,500,000,000 Cigarer aarligt.

Vi har altsaa følgende Alternativer:

1) Ved fuldstændig Mekanisering (baserende Kalkulationen paa 43,3 Timer i Stedet for 45 Timer):
   a) Hvis 84,000 Arbejdere skal beskæftiges: 14,0 Timers Uge.
   b) Hvis 60,000 Arbejdere skal beskæftiges, idet der fratrækkes ca. 30 % til Udligning af reduceret Produktion: 19,6 Timers Uge.
2) Ved at bibeholde Produktionen paa dens nuværende Stade med Hensyn til Maskin- og Haandfabrikation:
   a) Hvis 84,000 Arbejdere skal beskæftiges: 26,6 Timers Uge.
   b) Hvis 60,000 Arbejdere skal beskæftiges: 37,3 Timers Uge.

Ved disse Betragtninger er vi blevet stillet overfor flere overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal: 1) Er det Meningen, at National Industrial Recovery Act skal virke fremmende paa eller favorisere Mekaniseringen? I saa Fald, hvad vil der blive gjort for de Cigararbejdere, der ikke vil kunne beskæftiges af Cigarindustrien? Og hvad skal der blive af Indehaverne af mange Haandarbejdsfabriker og smaa Butiker. 2) Hvis det er Lovens Mening, at det nuværende Forhold mellem Maskinarbejde og Haandarbejde skal forblive uændret, ved hvilke Midler kan dette da opnaas?

1) Det første Spørgsmaal kan bedst besvares ved i selve Loven at undersøge, hvilke Forholdsregler, der vilde være lovlige, og hvilke der vilde være ulovlige. Afsnit 3 a i Recovery Act siger, at Loven ikke er beregnet paa at skulle bortelimine re eller undertrykke mindre Virksomheder, og dette umuliggør ved Sagens Natur Vedtagelsen af en Lov, der placerede Haandarbejdet indenfor Industrien konkurrencemæssigt daarligere. Minimumsprisen for en automatisk Maskin-Enhed (2 Maskiner, hvilket er det mindste) er $ 8,400. Dette Beløb er selvfølgeligt langt mere, end Tusinder af mindre Haandarbejdsfabriker kan ofre. Enhver Lovbestemmelse, der derfor gik i Retning af at umuliggøre det for Haandarbejdere at tage Konkurrencen op med Maskinarbejdet og derigennem tvinge ham til at installere Maskiner, vilde være lovstridig. Den vilde knuse ham. Men det er ikke nødvendigt, at Koden skulde gaa ud paa at k n u s e Haand-Arbejderen, den kunde nøjes med at undertrykke ham, og i det Øjeblik, den stiller ham daarligere konkurrencemæssigt set, er dette Tilfældet, og Loven overtraadt.

Mekaniseringen af Cigarindustrien bør ikke ses paa en individuel og isoleret Basis, men som et Led i det omfattende Problem, der hedder Teknologisk Fremskridt. Maskinen betragtes ikke som en naturlig Fjende af Arbejdet, men som en potentiel Fjende. Om den overhovedet, naar alt kommer til alt, bør betragtes som en Fjende, afhænger af de Forhold, hvorunder den indføres. Hvis den simpelthen indføres som et Middel til at reducere Arbejdsudgifterne for derigennem at skabe større Fortjeneste for Fabrikanten, uden Hensyn til Indvirkningen paa Arbejdet, ja saa er Maskinen effektivt en Fjende for Arbejdet. Den bliver da et Middel til at fratage Arbejderen hans Krav om Udkommet, et Krav, der for ham ikke er mindre værdifuldt end Arbejdsgiverens Ejendomsret, der med saa megen Nidkærhed vogtes af Loven. En saadan Forskydning af Arbejdet er et fuldstændig uforsvarligt og samvittighedsløst industrielt „Fremskridt" og krænker den mest elementære menneskelige Ret, nemlig Retten til Udkommet ved Udnyttelsen af Aand og Legeme, hvilket i de fleste Tilfælde er alt, hvad Arbejderen ejer.

I en civiliseret Stat, hvor den sociale Ansvarlighed betragtes som en Bremse paa Forrettigheds-Systemet, bør Maskinen ikke længere paa denne uansvarlige Maade fratage menneskelige Individer de Rettigheder, som i Erklæringen om Menneskerettighederne blev erklæret for uafhændelige. Dette betyder imidlertid ikke, at Maskinen skal udryddes, men kun at Maskinen maa bære s i n Del af de fælles Byrder. Retten til teknologisk Fremskridt maa ikke overgaa Menneskets Ret til at eksistere, der gaar frem for alt, og Maskinens Fremtrængen maa derfor ske gradvis. Maskinen maa kun indføres under saadanne Forhold, at ikke talrige Mennesker bliver berøvet deres første og altoverskyggende Rettighed.

Naar Maskinen indføres paa saadanne Betingelser, er den ikke en Fjende for, men en Ven af Arbejdet. Retten til at høste Fortjeneste af et Sy-

stem af Planøkonomi maa komme i anden Række efter Retten til at eksistere. Inden der kan blive Tale om de faas Fornøjelse, maa man tage de manges Elendighed i Betragtning. Det er et Paalæg, som den blotte Følelse af menneskelig Retfærdighed paabyder os.

Set fra Fabrikantens Standpunkt indføres Maskinen, fordi den forringer Arbejdsomkostningerne, enten for at indvinde en Fordel fremfor Konkurrenterne, for at forøge Fortjenesten, eller for at kunne holde Trit med Konkurrenter, der allerede har indført Maskiner. Det er en Sofisme at hævde, at Indførslen af Maskiner udligner den derved opstaaende Arbejdsløshed ved forøget Transport, „Service" etc., thi hvis det var Tilfældet, vilde Indførslen af Maskiner ikke være nogen Besparelse, da Maskinens Frembringelse, naar den endelig naaede Forbrugeren, vilde være behæftet med nøjagtig lige saa mange Omkostninger, som hvis Produktet ikke havde været maskinmæssig frembragt. Enten er dette altsaa usandt, eller ogsaa er Maskinen et rent og skært Stykke Legetøj, som bringer Glæde til faa og Usikkerhed til mange. Selv om vi vilde indrømme, at der skabtes Udligning for den opstaaende Arbejdsløshed ved den forøgede Produktion, der sædvanligvis resulterer af Mekanisering (en Hypothese, som negligerer Fakta) staar det stadigvæk fast, at disse „Services" først kommer efter Mekaniseringen, og i mange Tilfælde drejer det sig om meget lange Perioder, i hvilke de Arbejdsløses Skarer har lidt utallige Genvordigheder. En hurtig Mekanisering medfører altid en Omgruppering af Arbejdet og en konstant Følelse af Usikkerhed for Arbejderne, og baade den sociale Standard og Købekraften er desaarsag nedsat for faglærte og ikke-faglærte Arbejdere. Alt dette kan der kun raades Bod paa ved en Regulering af de teknologiske Fremskridt og selv med en saadan Regulering vilde der stadig være Brug for en af Regeringen oprettet „Service" med det Formaal i saa høj Grad som muligt at formindske den Arbejdsledighed, der stadig vilde være uundgaaelig.

Det er naturligvis rigtignok, hvis man betragter Sagen fra et Forretningsstandpunkt,, at Maskinen betyder en Besparelse, ellers vilde de Forretningsmænd, der købte Maskiner, jo kun være Ofre for Sælgerne af Maskinerne. Men hvis Maskinerne betyder en Besparelse, er denne Besparelse taget fra den Arbejderne tilkommende Del af Arbejdets Udbytte, og dersom denne Udvikling skulde fortsætte, vilde Arbejderens Del af Udbyttet tilsidst blive lig Nul. I Cigar-Industrien f. Eks. er Arbejderens Part af det udførte Arbejdes Værdi faldet med 19 %, medens Kontoen: Andre Udgifter og Fortjeneste er steget fra 1919 til 1931 med 11 %, og i samme Tidsrum er Arbejdsbeskæftigelsesantallet blevet decimeret.

2) Hvis det ikke er Lovens Mening, at Smaafabrikanterne og derimellem saa godt som alle Haandarbejds-Fabrikerne skal knuses eller undertrykkes ved Kodens Bestemmelser, er der kun det praktiske Spørgsmaal tilbage angaaende Reguleringen af Haand- og Maskinarbejdet inden for Industrien.

Der er flere Alternativer og kombinerede Muligheder:

a) Etableringen af en Løn- og/eller Timeforskel mellem Maskin- og Haandfabrikationen.
b) Indskrænkning af den maskinmæssige Produktion pr. Time.
c) Fastsættelsen af et Produktionsmaksimum.
d) En Regulering af Indførslen af nye Maskiner.
e) Erlæggelsen af et nærmere fastsat Pengebidrag fra Maskinernes Side til Lettelse for den Arbejdsløshed, der er fremkaldt ved Maskinernes Indførelse.
f) En Kombination af nogle af ovenfornævnte Alternativer.

a) Etableringen af en Løn- og/eller Timeforskel mellem Maskin- og Haandfabrikation nødvendiggør en Udregning af Produktionsmulighederne og Produktionsomkostningerne ved de 2 Fremgangsmaader.

Ifølge Bureau of International Revue androg Produktionen for de første seks Maaneder af 1933:

	Cigarer, hvis Vægt overstiger 3 pounds pr. Tusinde.
Januar	296,640,000
Februar	287,430,000
Marts	290,111,000
April	321,207,000
Maj	371,373,000
Juni	418,570,000
	1,985,331,000

Denne Produktion fremstilledes af 28,726 Haandarbejdere og 12,001 Maskinarbejdere. Ca. 40 % af den samlede Produktion eller ca. 794,132,400 Cigarer fremstilledes i Haanden og ca. 60 % eller ca. 1,191,198,600 Cigarer pr. Maskine. Perioden strakte sig over 26 Uger, i hvilket Tidsrum Haandarbejderne gennemsnitlig beskæftigedes 41,25 Timer pr. Uge og Maskinarbejderne gennemsnitlig 43,3 Timer pr. Uge.

Produktionen omregnet pr. Time og pr. Uge blev for Haandarbejderen

pr. Time..... 25,8 Cigarer
pr. Uge ..... 1,063 Cigarer

og for Maskinarbejderen
pr. Time: 88,2 Cigarer (4 Arbejdere 352,8 Cigarer),
pr. Uge: 3818 Cigarer (4 Arbejdere 15,272 Cigarer).

En ugentlig Løn af $ 14 vilde altsaa betyde en Gennemsnitsløn af $ 13,17 pr. 100 Cigarer lavet i Haanden i Sammenligning med $ 3,66 pr. 1000 Cigarer lavet pr. Maskine. Dette er Gennemsnitstal for alle Sorter af Cigarer, og der er ikke beregnet nogen Godtgørelse for langsomme Arbejdere. Ifølge Census Bureau var Gennemsnitslønnen for 1000 Cigarer pr. 1. Juli 1933 som følger:

	MASKINE				HAAND			
	Mænd		Kvinder		Mænd		Kvinder	
Kl.s	Lav	Høj	Lav	Høj	Lav	Høj	Lav	Høj
A:	3,42	3,88	2,88	3,40	7,31	7,83	4,88	5,73
B:	—	—	2,52	2,52	12,02	12,38	8,36	9,12
C:	6,32	6,32	4,08	6,16	14,92	18,08	11,20	14,70
D:	—	—	—	—	24,01	26,68	19,94	24,04
E:	—	—	—	—	33,06	44,83	31,98	39,22

Naturligvis vilde en Lønforhøjelse betyde meget mere for Haand-Gruppen end for Maskin-Gruppen, da Arbejdsomkostningerne i førstnævnte Gruppe udgør en meget større Procentdel af Produktionsomkostningerne. En 80 % Forhøjelse af $ 10 udgør f. Eks. $ 2, medens 20 % af $ 4 jo kun udgør $ 0,80. (Fortsættes).

Demokrati—Diktatur.

Dette Spørgsmaal hører til de højaktuelle og mest omstridte i denne Tid! De frygtelige Virkninger af den kapitalistiske Krise har vendt alles Øjne mod Staten som Hjælperen i Nøden. Kravene til Lovgivningsmagten bliver stedse større og er hos mange gaaet over til Krav om en ændret Styreform. Fascismens Sejr i Italien og Nazismens i Tyskland har givet disse Krav forøget Styrke. At Kapitalisterne med Begejstring har grebet disse Tanker, fremkaldt af deres eget Systems Følger, er forstaaeligt nok. Diktaturet er jo et aldeles fortræffeligt Middel til at knuse Arbejderbevægelsen, dens Organisationer og tilkæmpede Rettigheder. Tendenser i denne Retning gaar derfor igen i de borgerlige Partier i alle Lande.

Ingen Arbejder, der ikke gaar døv og blind gennem Tilværelsen, kan være interesseret i denne Udvikling. Spørgsmaaletom Arbejderklassens Stilling til dette er vel ogsaa nok det, der visse Steder har sprængt dens noksombekendte Solidaritet, og paa denne Maade faaet en hurtig og uomtvistelig Afgørelse af Spørgsmaalet, dog ikke til Gunst for Arbejderne.

Marx siger i det komm. Manifest, at „det første Skridt i **Arbejderrevolutionen** er Proletariatets Ophøjelse til herskende Klasse, er Tilkæmpelse af **Demokratiet**"!

Den proletariske Revolution begyndte altsaa da den organiserede, enige Arbejderklasse tilkæmpede sig de politiske Rettigheder.

Hvem vil paastaa, at Demokratiet ikke har haft uhyre Betydning for Arbejderklassen? Kun en oplyst, skolet Arbejderbevægelse vil være i Stand til at føre Samfundet og Menneskeheden videre paa et nyt Udviklingstrin.

Under Demokratiet begynder altsaa Arbejderklassens Forberedelse til Overtagelse af Magten, nemlig gennem Dygtiggørelse og en Virksomhed, der skal vinde Befolkningens Flertal!

At Nazismen sejrede i Tyskland skyldtes, at Arbejderklassen ikke satte sin samlede Kraft ind paa at føre en Politik, der kunde vinde Middelstanden og den arbejdsløse Ungdom for de socialistiske Idéer.

Kun de færreste tror endnu, at vi kan „vokse" fredeligt ind i Socialismen. Alle tidligere Systemskifter er betegnede ved Revolutioner og Omvæltninger, men Revolution er ikke noget, man „arrangerer", naar man selv finder det gaar godt. Revolutionen udspringer af de økonomiske og sociale Forhold, hvilket bl. a. Lenin har paavist i flere af sine Værker om dette Spørgsmaal.

Arbejderbevægelsens fornemste Opgave bør derfor være at danne det solide Grundlag, hvorpaa en heldig gennemført Revolution og den arbejdende Befolknings Magtovertagelse skal bygge. Denne Virksomhed kan kun gennemføres under Demokratiet.

Derfor bør Kræfterne samles til et praktisk politisk Arbejde, der, specielt i dette Land, kan aabne Bondestandens og Middelklassens Øjne for, at alle, der i egentligste Forstand er Arbejdere, kun har een fælles Fjende: Kapitalismen! Lægges Arbejdet her, vil der, naar Forholdene kræver en Afgørelse, ingen Tvivl være om Diktaturets Farve!

Medlem Nr. 195.
Ejner Konig.

Fra den internationale Fagbevægelse.

Tyskland:

Hvorledes de tyske Fagforeninger organiseredes til Døde.

Den 28. November 1933 meddelte Føreren for Den tyske Arbejdsfront, Dr. Ley, officielt, at „efter vor Fører Adolf Hitlers Vilje er Den tyske Arbejdsfront ikke Stedet, hvor det daglige Arbejdslivs materielle Spørgsmaal afgøres eller de naturlige Differencer mellem de enkelte Personer i Arbejdet afstemmes efter hinanden."

Fra dette Øjeblik blev det næsten overflødigt at beskæftige sig mere med den tyske Arbejdsfront, thi denne Erklæring betød en fuldstændig Prisgivelse af enhver faglig Vilje og Aktion, saaledes at man egentlig som Fagforeningsmand ikke længere behøvede at bekymre sig om, hvad der nu vel vilde blive af de tyske Fagforeningers tomme Hylstre, eller hvilken organisatorisk Form den tyske Arbejderklasses Magtløshed til syvende og sidst vilde antage.

For saa vidt det Spørgsmaal, om Arbejdernes Interesser maaske i Fremtiden vilde blive varetaget af en eller anden Instans udenfor Arbejdsfronten, blev staaende aabent, har dette nu faaet en Besvarelse gennem den i Begyndelsen af 1934 vedtagne „Lov om det nationale Arbejdes Ordning, der siger: Al Magt til Arbejdsgiveren, der faar tildelt en lydig Hjælper i Form af „Arbejdsværgerne" (Treuhänder der Arbeit), der kan handle efter eget Forgodtbefindende i alle tekniske, materielle og andre Anliggender vedrørende Bedriften.

Naar der trods denne klare Rollefordeling hver Uge fremkommer nye Forordninger og Anordninger, og naar hver af disse Kundgørelser fejres med Superlativer som Sejre for den tyske Stat og det „tyske Folkefællesskab", kan man fastslaa, at det ved hele denne „Omorganisation" kun drejer sig om lige saa systematisk at organisere Retsløsheden som Fagforeningerne tidligere organiserede Retstryggheden.

Man kan allerede nu sige, at denne de tyske Arbejderes Magtløsheds-Organisation er blevet forberedt fuldkommen systematisk, og at den — hvis ikke viljestærke Personers aktive Villen før eller senere viser sig stærkere — ligesaa systematisk vil blive ført til Ende. Nazisterne handler absolut konsekvent, naar de nu, efter at de har overladt Arbejdsgiverne al Magt i Virksomhederne, ogsaa flytter hele Organisationslivet over i Virksomhederne, forsaavidt det ikke kan omgaas eller det behøvedes til Neutralisering af eventuel endnu bestaaende Modstand. For de af Arbejdsfronten overtagne frie Fagforeninger m. m., d. v. s. de saakaldte „Forbund" iværksattes til dette Formaal som et første Skridt en „Medlemsspærring for bestandig". Efter at man paa denne Maade gennem en Tid lang saa at sige har holdt Forbundene bag Laas og Slaa og gjort dem møre, gik man et Skridt videre og overførte ogsaa disse Organisationer til „Bedriftsfællesskabet" eller „Bedriftsgruppen".

Hvori bestaar nu disse „Bedriftsfællesskaber"? De bestaar af Arbejdere, som i de sidste Maaneder af 1933 under Trusel af Sultedød og under Mottoet „Kraft gennem Glæde" blev lokket og

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Novbr. 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1939	402	207	63	4	4	5	„	„	3	1	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	427	94	220	„	„	„	„	„	„	78	70	13	10	„	„	„	„
Holland	3282	1296	395	„	„	„	„	„	„	„	„	21	8	„	„	„	„
Belgien	24	3	125	20	1	„	„	„	„	7	8	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	2106	460	218	5	„	„	„	„	„	7	7	19	11	„	„	„	„
Andre Lande	677[1]	233[1]	345	„	„	7[2]	12[2]	„	„	3	4	„	„	„	„	„	„
Ialt...	8455	2488	294	88	5	11	17	„	„	98	90	53	29	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	13	35	4	9	3	3	116	35	15	14	92	74
fremm. Varer	346	45	130	20	1	„	„	„	„	9	10	23	14	„	„	„	„

[1]) deraf fra Bulgarien ..... 675 kg = 233000 Kr.
— - Kuba ..... 2 — = 400 -
[2]) — - Brasilien ..... 2 — = 2000 -
— - Vestafrika ..... 3 — = 3000 -
— - Kuba ..... 1 — = 5000 -
— - Brit. Indien .... 1 — = 2000 -

drevet ind i Arbejdsfronten samt af Arbejdsgiverne i de tidligere Arbejdsgiverforbund, af utallige Enkeltfirmaer og Enkeltpersoner. Denne „bedriftsorganisatoriske Samling" betyder intet andet end en kunstig Sammenslæbning af en broget Hob af Mennesker, som nu skal holdes sammen af en højere diktatorisk Vilje. Disse Mennesker udgør saa forskelligtartede og forskelligt indstillede Viljer, at de let kan beherskes og ledes af Nazi-Bedriftscellerne, d. v. s. af de Hitler-Landsknægte og Indpiskere, som Systemet, i hvert Fald indtil videre, kan stole paa.

At der foruden disse Bedriftsfællesskaber indenfor den nationale Ramme skabes By-, Distrikts- og Rigsbedriftsgrupper i 18 Industrigrupper (Papirindustri, Minedrift, Læderindustri osv.) er uden Betydning. Disse Organisationer er blot faglige Reminiscenser, atavistisk Legeri, som man kan tillade sig uden større Risiko.

Da Grundlaget for Omorganiseringen — som det hedder med fede Typer i „Der Deutsche" — er NSBO, og da NSBO (Nazis Bedriftscelleorganisationer) kun er Nazipartiets politiske Spionage-Organisation, behøver vi ikke at spilde endnu et Ord paa dette „det højeste Udtryk for Folkefællesskabet". Alle disse Organisationer forholder sig tilsammen, som det i den nyeste Forordning ordret staar at læse, som „Præsten til Menigheden", d. v. s. Hr. Hitler prædiker og Menigheden har blot at høre efter og sige Amen.

„Denne Nyorganisering betragter vi" — siger „Der Deutsche" i sin Omtale af Dr. Leys nyeste Anordning, „som den eneste mulige Løsning". Vi kan i Betragtning af det Maal, man forfølger, nemlig at gøre de tyske Arbejdere retsløse, undtagelsesvis give Herr Ley vor fulde og hele Tilslutning. Anderledes lod det sig virkelig ikke gøre, hvis Arbejdsgiverne, Herr Ley og Herr Hitler vil have Ro.

Østrig: Ansvaret i Østrig.
Kapitalismen og den katolske Kirke marcherer sammen ud i Afgrunden.

Herr Dollfuss har skudt med Kanoner paa Mennesker, der kæmpede med rene Hænder. Selv har han ikke blot med de skændigste Midler fremkaldt Kampen mellem Mennesker, men han har ogsaa — hvad der er lige saa slemt eller endnu værre — bevidst bag Fronten løjet og bagtalt for at kaste Blodskylden over paa dem, hvis Blod er udgydt.

Nu, hvor den ulige Kamp er udkæmpet og Sejren afgjort, fortsætter den foreløbige Sejrherre sit Løgnefelttog med saa meget større Anmasselse. Proklamationer sendes ud i Verden med Forsikringer om, at Herr Dollfuss har bevaret Østrig for Bolschevismen og reddet Fædrelandet. Denne Redning af Fædrelandet betyder, at Dollfuss tilintetgjorde det eneste af de større Partier, der virkelig var rede til Kamp for Østrigs Uafhængighed og ikke havde solgt sig til nogen som helst fascistisk Stormagt.

Enkelte Regeringer har konkurreret med den forløjede Kyniker Dollfuss, idet de pludselig har mindet Østrig om, at det havde sin Uafhængighed at forsvare. Socialdemokratiet var den højre Arm i Kampen for Østrigs Uafhængighed. Efter at man har tilladt, at denne højre Arm brutalt er bleven amputeret, opfordrer man Patienten til at sætte sig til Modværge. Man tænkte sig, at man først rolig kunde prisgive Socialismen til Bøddeløksen for dernæst at sikre Østrigs Uafhængighed. De Herrer tager fejl!

Hvorledes forholder Tingene sig i Virkeligheden? I Presseinterviews har Formanden for Den Internationale Faglige Central, Citrine, og Generalsekretæren, Schevenels, klart gjort Rede herfor. Citrine udtalte i et Interview til Korrespondenten for „Het Volk„ bl. a.: „Vi har altid opfordret den østrigske Arbejderbevægelse til at slaa Bro til Regeringen. Men Skridt for Skridt har den østrigske Regering berøvet Arbejderne deres Rettigheder og Frihed". Schevenels udtalte følgende til den samme Korrespondent: „Een Ting staar fast, og herfor indestaar jeg personlig med mit eget Navn: Hvis Dollfuss virkelig vilde have sikret Østrigs Uafhængighed, kunde han have gjort det. Jeg er bemyndiget til med største Bestemthed at erklære, at Fagbevægelsen og det socialdemokratiske Parti i Østrig havde antaget Betingelserne for en fælles Front med det kristelig-sociale Parti og Landboforbundet mod Fascismen og Nationalsocialismen. Dette vilde have betydet, at over 50 % af Folket havde støttet Regeringen. Alt viser med uomstødelig Klarhed, at Dollfuss ikke ønskede en saadan Løsning, og at han bevidst har kastet Østrig ud som Bytte for den udenlandske Fascisme, enten i Berlin, Rom eller Budapest, og i maanedsvis bedraget Europa."

Yderligere Beviser? Endnu i Januar vedtog Ledelsen for den østrigske Arbejderbevægelse en

Resolution, hvori Partiet erklærer sig „rede til at medvirke til en fredelig og forfatningsmæssig Løsning af den politiske Krise og ogsaa i dette Øjeblik er parat til at yde en saadan Medvirkning." Herr Dollfuss har bevidst skjult denne Kendsgerning overfor Verden og sit eget Folk. Han har endog forbudt Arbejderpartiets Organ, „Wiener Arbejderzeitung", at offentliggøre denne Resolution i sin Ordlyd. Han har konfiskeret to Tredjedele af Resolutionen, tilmed netop de Punkter, hvori der erklæres, at Arbejderklassen er rede til at medvirke ved Sikringen af de forfatningsmæssige Frihedsrettigheder.

Hvad er det for Frihedsrettigheder? Det er fremfor alt Foreningsretten og Fagforeningsfriheden, altsaa de Rettigheder, som allerede Pave Leo XIII i sin Rundskrivelse „Rerum novarum" omtaler i Kapitlet om „Fagorganisationers Eksistensberettigelse", hvori han bl. a. siger: Naturen selv har givet disse Organisationer Eksistensberettigelse. Det borgerlige Samfund er rejst for at værne om den naturlige Ret, ikke for at tilintetgøre den. Ethvert menneskeligt Samfund, der forbyder private Sammenslutninger, angriber derfor sig selv, da alle offentlige og private Sammenslutninger kan udlede deres Oprindelse af samme Princip, nemlig Menneskers naturlige Samliv."

Denne naturlige Sammenslutningsret" er ogsaa bleven udtrykkelig bekræftet af den nuværende Pave i hans Rundskrivelse „Quadrogesimo anno". I et særligt Kapitel („Er et Kompromis med Socialismen mulig?") saavel som i alle de øvrige Dele af hans Rundskrivelse øves der en Kritik af det kapitalistiske System, hvori alle de Misforhold fordømmes, som ogsaa Socialdemokratiet bekæmper. Hvad Midlerne angaar, har den katolske Kirke i Aarenes Løb med Hensyn til dens Stilling til Kollektivismen, nærmet sig de socialdemokratiske Opfattelser saa stærkt, at Udfaldet af Kampen i Østrig, hvis den mener det alvorligt med det stadig paany betonede „Princip for en retfærdig Fordeling" maa betegnes som en Forbrydelse mod den selv!

Men trods alt dette kan Herr Dollfuss dog ogsaa nu paaberaabe sig, at han handler i den katolske Kirkes Aand. Thi Leo XIII.s Memorandum var, efter hvad den nuværende Pave Pius XI aabenlyst indrømmer, ikke saa meget en Afhandling om det sociale Spørgsmaal som en Recept til Bekæmpelse af Socialismen. Ogsaa for Pius XI. — der iøvrigt er betydelig mere arbejderfjendtlig end Leo XIII, er Socialismen, „som min Forgænger hovedsagelig vilde ramme," netop Hovedfjenden.

Begivenhederne i Østrig viser, at den katolske Kirke trods alle Erfaringer med Fascismen sætter sit sidste Kort paa den synkende Kapitalisme. Den bærer Ansvaret for alle Følgerne heraf for sig selv og Verden.

Endnu i Begyndelsen af Januar skrev „Pressemeddelelser" fra Den Internationale Faglige Central, at ifølge „Wiener Arbeiterzeitung" „kan det østrigske Socialdemokrati meget vel forlige sig med Tanken om et paa Erhvervene baseret Selvstyre, som ikke ødelægger, men forudsætter Arbejdernes frie Forenings- og Strejkeret, som ikke ophæver, men supplerer det politiske Demokrati". „Paa dette Grundlag, altsaa et Grundlag, som fuldtud svarer til den katolske Kirkes Principper og udtrykkelig bekræftes i den pavelige Kundskrivelse, „vilde det", skrev dengang Den Internationale Faglige Central, „efter at Arbejderne og den katolske Kirke har tabt Slaget i Tyskland, med Lethed og Sikkerhed have været muligt at slaa Fascismen ned og dermed hidføre en Vending i Europas Skæbne."

Herr Dollfuss har ikke villet dette. Han og den katolske Kirke vil komme til at betale Regningen.

Det franske Folk forsvarer sin egen Frihed og Friheden i Europa.

Generalstrejken var en alvorlig Advarsel til den fascistiske Reaktion.

Af W. Schevenels, for Den internationale faglige Central.

(IFC.). Gennem den Generalstrejke, som fandt Sted den 12. Februar 1934 og gennemførtes over hele Frankrig med beundringsværdig Disciplin, gav den franske faglige Landsorganisation Udtryk for den faste Overbevisning, som besjæler den opskræmte offentlige Mening paa Grund af de fascistiske Intriger og Optøjer. Strejken var en sidste, alvorlig Advarsel til de reaktionære Kliker, som aabent og hemmeligt tilstræber Oprettelsen af et Diktatur. Thi alle og enhver er klar over, at

Fascismen — som det viser sig Slag i Slag over hele Europa — kun har eet Maal og eet Programpunkt: at umyndiggøre Arbejderklassen og berøve den dens Rettigheder.

De i den forløbne Uge i Frankrig og særlig i Paris stedfundne Optøjer har vist med al Tydelighed, hvor stor Faren er for Demokratiet og Republiken. Man har oplevet, at visse politiske Grupper, i hvis egne Rækker Korruptionen har bredt sig, paa skændig og kynisk Maade opkaster sig til Vogtere af den offentlige Moral. Disse lyssky Elementer har ikke undset sig for paa den jammerligste Maade at udnytte Folkets retfærdige Harme i Anledning af de politiske og finansielle Skandaler i det højere Borgerskab til at styrte de i Bund og Grund demokratiske og republikanske Masser ud i Eventyr, der kun kan føre til Undertrykkelse af al Frihed og alle demokratiske Rettigheder samt til Oprettelsen af et brutalt Diktatur. Og i begge Retninger er Maalet det samme: Man vil paa denne sikre Maade undgaa, at Bedragerne fra i Gaar, i Dag og i Morgen ikke kommer til at staa til Ansvar for Folkets Straffedom.

Hvad der navnlig forbavser, er den Metode, man har benyttet sig af til at gennemføre dette reaktionære Voldskup mod en Regering, der blev baaret oppe af det franske Folks store Masse, og mod de forfatningsmæssige, demokratiske Institutioner. Ogsaa selv om man ikke er indviet i de lyssky Motiver, der uden Tvivl ligger bag denne triste Intrige, har man en bestemt Følelse af, at de talmæssigt svage reaktionære og fascistiske Kræfter kun har kunnet føre dette første Slag, fordi de kunde glæde sig ved at nyde Støtte fra visse Regeringskredses Side, hvis Pligt og Skyldighed det havde været at forsvare Regeringen og Parlamentet!

Begivenhederne den 6. og 7. Februar betyder, at en radikal Regering, som havde to Tredjedele af Parlamentet og to Tredjedele af Folket bag sig, kunde styrtes af nogle Tusind Demonstranter. Desuden maa man her huske paa, at Demonstranterne var sammensat af to Dele, nemlig dels af Folk, der var imod Regeringen, fordi den var dem for demokraitsk, og dels af Folk, som ogsaa var imod Regeringen, men omvendt, fordi den var dem for reaktionær. Men repræsenterede disse Demonstranter Byen Paris?

Hvor var de henne, de fire Millioner Indbyggere i Paris, hvoraf der er mindst to Millioner voksne? Den franske faglige Landsorganisation gav igennem sit Opraab om Generalstrejke h e l e Paris Befolkning Mulighed for at besvare dette Spørgsmaal.

Svaret herpaa var overvældende. Trods de tendentiøse Meddelelser i Radioen og den borgerlige Presse er Forholdet det, at Strejken gennemførtes med 100 pCt. overalt, hvor den var forberedt og planlagt. Hele Befolkningen uden Undtagelse traadte i Skranken for Demokrati og Republik og viste sin Modvilje mod det fascistiske Mytteri den 6. Februar.

I Strejken deltog ikke blot Arbejdere og Funktionærer, men ogsaa Middelstanden, de smaa Industridrivende, Haandværkerne og alle Kategorier af den arbejdende Befolkning.

Et Opraab fra den franske faglige Landsorganisation var tilstrækkelig til at lamme Livet i denne Storstad — indtil den mindste Forretning.

Derigennem fik Reaktionen et Indtryk af de faktiske Forhold!

Overfor de 50.000 Fascister kan det arbejdende Folk i Paris, naar det vil, stille en Hær paa 2 Millioner bevidste Modstandere! I det øvrige Frankrig var Stillingen lige saa utvetydig.

Enhver Tvivl herom er udelukket.

Denne tydelige Advarsel maa være en alvorlig Lære til de fascistiske Eventyrere.

Med denne Generalstrejke har Frankrigs Arbejdere forsvaret deres egen og dermed hele Europas Frihed, den Frihed og de Menneskerettigheder, der med Frankrig som Udgangspunkt banede sig Vej ud over Verden og nu blev bekræftet af hele Folket paa et Tidspunkt, hvor Europa er i Færd med at ofre sine bedste Traditioner for at bevare et dødsdømt økonomisk System.

Fra Afdelingerne.

Afdl. „Enigheden".

Ved Bestyrelsesvalget i Februar 1934 valgtes følgende:

K a s s e r e r : Louis Jespersen, 1811 St.

N æ s t f o r m a n d : Agathon Dupont 1420 St.; Cornelius Bebber fik 799 St.

M a n d l. R e p r æ s e n t a n t e r : Peter Nielsen 976 St., Ludvig Olsen 852 St., Emil Frost 693 St. Herefter havde Carl Hansen 687 St., Karl Stephensen 530 St., Hj. Skotland Nielsen 466 St., Carl Andersen 378 St., Anders Andersen 378 St., Georg Weise 307 St.

R e v i s o r : Sigurd Olsen 1099 St. Eigil Steffensen fik 506 St. og Charles Larsen 303 St.

K v i n d l. R e p r æ s e n t a n t e r : Hedvig Jensen 1090 St., Oline Bendixen 884 St., Flora Iversen 684 St. Herefter havde Hendrika Noordhock 565 St., Oda Bjørnholt 448 St., Anna Andersen

389 St., Nora Nielsen 351 St., Katty Falck Asmann 317 St.

Kontrahenter: Louis Jespersen 1686 St., P. Thomsen 1357 St., Viggo Christensen 1315 St., Th. Collemorten 1076 St., Hans Hansen 960 St. Herefter havde Ludvig Olsen 729 St. og J. C. Jensen 421 St.

Der blev ialt afgivet 2698 St., deraf var 197 blanke og 1 ugyldig.

P. A. V.
Viggo Christensen.

Aarhus Afdeling.

Vor Kollega, Cigarmager Andreas Søby, er afgaaet ved Døden. Han blev begravet den 22. Februar under stor Deltagelse. Søby var en god Kollega og en god Kammerat, han har været uafbrudt Medlem af Fagforeningen i over 40 Aar. Afdelingens Fane fulgte ham til hans sidste Hvilested.

Fred!

Paa Aarhus Afdelings Vegne.
Jørgen Petersen.

Møder.

Forretningsudvalgsmøde den 27. Januar 1934.

ad 1. Formanden redegjorde for den Arbejdsstandsning, som havde fundet Sted hos Firmaet A. M. Hirschsprung og Sønner.

Arbejderne havde forladt Fabrikken Onsdag d. 23. Januar Kl. 13,20 for at afholde et Møde i Anledning af, at flere Arbejdere var kaldt til Forhør paa Firmaets Kontor.

Saavel Firmaet som Sammenslutningen havde protesteret mod Mødets Afholdelse i Arbejdstiden, og der forelaa nu en Protest og Krav om Erstatning fra Dansk Arbejdsgiverforening for ulovlig Arbejdsstandsning.

Der vilde blive afholdt et Møde i Arbejdsgiverforeningen før Sagen sendtes til „Den faste Voldgiftsret". Det vedtoges, at Formanden, Næstformanden og de 2 københavnske Afdelingsformænd deltog i dette Møde.

ad 2. Formanden meddelte, at Slagelse Afdelings Medlemmer havde delt et fra Firmaet Vilh. Lange indgaaet Beløb.

Dette var i Strid med, hvad der hidtil havde været Formaalet med disse Penge og tillige med Hovedbestyrelsens Beslutning.

Det vedtoges at henvise Sagen til Hovedbestyrelsen.

ad 3. Formanden gav Meddelelse angaaende Forholdene i Fakse Ladeplads. Toges til Efterretning.

ad 4. Fra Fællesforeningen i Esbjerg forelaa en Henvendelse angaaende Overenskomstopsigelse med Henvisning til, at en eventuel Opsigelse af Overenskomsterne fra vor eller fra Arbejdsgiverforeningerne ogsaa maatte betragtes som Opsigelse af Overenskomsterne mellem vort Forbund og dette Firma. Toges til Efterretning.

ad 5. Formanden foreslog, at man lod den nye Forligsmandslov aftrykke i Fagbladet.

Dette tiltraadtes.

ad 6. Et Medlem havde uberettiget oppebaaret Frikontingent som arbejdsløs, men nu da Vedkommende atter var arbejdsløs, og paa Grund af Bestemmelsen om 26 Ugers Arbejde i Løbet af 3 Aar ikke kunde erholde Understøttelse, havde Medlemmet fremskaffet Bevis fra sit Arbejdssted for at have været i Arbejde i en Del af de Uger, for hvilke der var modtaget Frikontingent som arbejdsløs.

Afdelingens Bestyrelse havde behandlet Sagen og vedtaget, at Medlemmet paa dette Grundlag ikke kunde erholde Understøttelse.

Forretningsudvalget vedtog at give Afdelingen Medhold heri, men vedtog tillige, at betræffende Medlem skulde betale for de modtagne Frikontingentmærker for de Uger, Vedkommende havde været i Arbejde.

Hovedbestyrelsesmøde den 9. Februar 1934.

ad 1. Som bebudet ved sidste Hovedbestyrelsesmøde skulde der straks efter Nytaar have været afholdt et Møde i Fakse Ladeplads for Behandling af Spørgsmaalet om de uorganiserede Arbejdere i den derværende Cigarfabrik, med hvilken det ikke var lykkedes at opnaa Overenskomst.

Mødet var imidlertid ikke kommen i Stand, men fra Arbejdsmændenes Afdeling var der tilgaaet Meddelelse til Forbundet om, at Fabrikkens Indehaver nu sikkert vilde gaa med til en Forhandling.

Formanden havde derefter henvendt sig til Fabrikanten og anmodet om en saadan Forhandling, men modtaget Afslag med den Begrundelse, at denne ikke kunde finde Sted efter at Forbundet havde skrevet i Bladene om Virksomheden.

Meddelelse herom var fra Forbundet tilgaaet Arbejdsmændenes Afdeling, og Formanden havde haft et Møde med dens Bestyrelse, samt givet en Redegørelse ved den efterfølgende Generalforsamling.

Arbejdsmændenes Bestyrelse havde derefter lovet at rette en Henvendelse til Fabrikanten, hvil-

ken var resulteret i, at Formanden var tilkaldt til et Møde sammen med Fabrikanten og den nævnte Bestyrelse.

Fabrikanten hævdede, at han intet havde imod, at Arbejderne organiserede sig, men han vilde ikke være medvirkende dertil, da han ikke kunde beskæftige Arbejderne, hvis de skulde have betalt efter Forbundets Overenskomst.

Han vilde da hellere lukke Fabrikken med det samme.

Efter en gennemgaaende Forhandling meddelte Fabrikanten, at Fabrikken vilde blive lukket Dagen efter.

Der aftaltes dog, at et nyt Møde skulde afholdes Onsdag den 14. Februar, og Arbejderne indkaldtes til Møde samme Dags Aften.

Et nyt Cigaretfirma havde tænkt sig at paabegynde en Virksomhed her i København. Lokale var fejet og Maskiner indstillet, og der havde været ført en Del Forhandlinger mellem Firmaet og Afdeling II.

Firmaet havde meddelt, at man hovedsagelig ville lægge an paa at fabrikere Cigaretter for saadanne Firmaer, som ellers eksporterede her til Landet, ligesom man formente at kunne faa en Eksport fra Fabrikken her til andre Lande.

Firmaets Direktør havde imidlertid faaet Afslag paa Ansøgning om Arbejds- og Opholdstilladelse her i Danmark, men havde indgivet fornyet Ansøgning, som Forbundet havde støttet ud fra Chancen til en eventuel Merbeskæftigelse for Forbundets Medlemmer.

Formanden havde rettet Henvendelse til Slagelse Afdeling angaaende Delingen af den tidligere omtalte Kapital og oplæste den af Afdelingen givne Redegørelse.

I samme Afdeling havde været anmeldt en Tillidsrepræsentant, mod hvis Valg Forbundet havde modtaget Protest, da vedkommende ikke opfyldte Bestemmelsen i Overenskomsten angaaende Tiden for Beskæftigelse i Virksomheden. Der var derefter valgt en anden Arbejder.

Fra et Medlem havde Formanden modtaget en Klage til Hovedbestyrelsen angaaende Overarbejde og Afspadsering. Formanden oplæste Klagen.

Fra Odense var tilsendt Meddelelse om, at Firmaet Stokkeby fabrikerede spundne Cigarillos.

Fra Esbjerg forelaa en Forespørgsel om et Omblad, der gav ca. 50 % Affald, angaaende Tillæg og Affaldspris.

Formanden havde foreløbig givet et Svar, der oplæstes.

Det vedtoges at sende Klagen til Erklæring i Afdelingen og at undersøge Forholdet med de spundne Cigarillos.

Angaaende Delingen af de omtalte Penge i Slagelse vedtoges det at sende Afdelingen en Protest samt en Meddelelse om, at Sagen vilde blive forelagt næste Kongres.

Hovedbestyrelsen udtalte derefter sin enstemmige Tilslutning til Redaktørens Stilling til Artiklerne i Fagbladet.

ad 1 a. Firmaet Dobbelmann, København, havde forlangt, at Arbejderne skulde kvittere for udbetalt Løn. Forbundet havde desangaaende tilskrevet Firmaet, og et Mæglingsmøde havde været afholdt. Sagen var udsat, til Hovedbestyrelsen havde behandlet denne.

Hos Firmaet Lichtinger var forhandlet om Erstatning ved Standsning af Strippemaskiner. Firmaet havde hidtil betalt efter et fast Bonusbeløb af 40 Øre i Timen.

Sammenslutningen havde krævet, at der betaltes efter den for hele det paagældende Holds Gennemsnitsfortjeneste.

Sagen var henvist til Fællesmødet.

Hos samme Firma var forhandlet om Tillæg for Rulning af Prøver ved Kompletmaskinerne og for Prøver ved Strippemaskinerne. Ligeledes henvist til Fællesmødet.

Ved et senere Møde var forhandlet om Akkordpriser for Klistring. Sagen var henvist til nærmere Undersøgelse.

Hos Firmaet Horwitz var forhandlet angaaende Tillæg til et Dæks, for hvilket vort Krav var 20 Øre pr. ½ kg, medens Firmaet havde tilbudt 12 Øre pr. ½ kg. Enighed var ikke opnaaet, men Spørgsmaalet var henvist til fornyet lokal Forhandling.

Hos Firmaet P. Wulff var forhandlet angaaende Tillæg til Tobakker.

For et Omblad var opnaaet Enighed om 11 Øre pr. ½ kg, medens man ikke havde opnaaet Enighed om 2 Brasiler. Den ene var inddraget og den anden forarbejdes til Gennemsnitsløn.

Hos Firmaet Damborg, Nykøbing M., havde Forbundet krævet Erstatning til en Tillidsrepræsentant, der ikke sammen med øvrige Arbejdere var genantagen efter Julelukningen.

Sagen var bragt i Orden.

For en Brasil var der ikke opnaaet Enighed om Tillægget, men Tobakken skulde forarbejdes i Gennemsnitsløn i 14 Dage, hvorefter nyt Mæglingsmøde skulde afholdes, særlig af Hensyn til de Forsøg angaaende Fugtningen, som skulde foretages.

Hos Firmaet R. Færch, Holstebro, var forhandlet angaaende en ung Mand, der normalt var beskæftiget paa Lageret. Da Vedkommende skulde tilbage til Lageret, bortfaldt Sagen.

Ved en Ombygning formente Sorterne, at Afhentningen af Cigarer var bleven besværliggjort. Sammenslutningen protesterede herimod, men Forbundet forbeholdt sig Ret til at komme tilbage til Sagen, naar Ombygningen var helt færdig.

Paa given Foranledning havde Formanden givet Firmaet forskellige Oplysninger angaaende Forbundets Stilling til Overarbejde, saaledes at ikke Afdelingens Tillidsrepræsentanter skulde stilles i et forkert Lys.

Firmaet Schmalfeldt, Aarhus, havde ikke betalt for Helligdage til de ugelønnede Arbejdere i Anledning af Julelukningen. Man var enedes om en Erstatning paa Kr. 135.00.

Hos samme Firma havde Rullerne rejst Klage over saavel Dæks som Ombladsmateriale. Ved Mæglingsmødet var dette imidlertid bragt i Orden.

Der var samtidig til Orientering set paa de bestaaende Tillæg for Dæks og Brasil.

Hos Firmaet Lange, Slagelse, var indført Maskiner. Formanden havde været til Stede for at informere angaaende Løn- og Arbejdsforhold.

Hos Firmaet Drefeldt, Odense, var forhandlet angaaende Afskedigelse og Antagelse af Cigarillosarbejder. Efter givne Oplysninger toges Sagen til Efterretning.

Det overlodes til Formanden, hvis Forbundet fik Bekræftelse paa, at Firmaet V. Lange, Slagelse, ikke mere var Medlem af Sammenslutningen, at træffe Overenskomst med dette Firma.

ad 1 b. Der havde været afholdt Fællesmøde den 27. Januar med følgende Punkter paa Dagsordenen:

1. Betaling for 2 og 3 Baand paa 25 Bdt. Da Prisen var fastslaaet i Overenskomsten, udgik dette Punkt.
2. Krav om Erstatning til Arbejdere ved Maskiner ved Afbrydelse af Strøm.
3. Kasser til Udskudscigarillos ved Maskinerne.
4. Krav om Betaling for Udskudscigarillos.

   Punkt 3 og 4 behandledes under et og henvistes sammen med Punkt 2 til Afgørelse ved faglig Voldgift.
5. Standsninger ved Strippemaskinerne.

   Man enedes om Erstatning som ved Cigarillosmaskinerne.

6 og 7. Krav om Ekstrabetaling for Prøver ved Cigarillos- og Strippemaskiner. Sammenslutningen afviste Kravet, men udtalte, at det ikke maatte overdrives med Prøver. Forbundet forbeholdt sig sin Stilling.

8. Arbejderne, der kommer for sent ved Cigarrilloskompletmaskinerne.

   Sammenslutningen hævdede, at det laa i Sagens Natur, at man ikke havde Pligt til at beskæftige en Arbejder, der normalt arbejdede ved disse Maskiner, og som kom forsent. Saafremt den paagældende alligevel beskæftiges en saadan Dag, blev det til den for det paagældende Arbejde normerede Løn.

   Ogsaa for dette Punkt havde Forbundet forbeholdt sig sin Stilling.
9. Antagelse af Cigarsorterer- og Cigarillossortererlærlinge. Det godkendtes, at Firmaet Th. Damborg antog en Sortererlærling, naar Firmaets nuværende Lærling var udlært.

Derefter bedømtes forskellige Cigarer.

Hovedbestyrelsen godkendte at lade de 2 Sager afgøre af faglig Voldgift og man enedes om at foreslaa, at „Den faste Voldgiftsret" udpegede Opmanden.

(Fortsættes).

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 23. Februar 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1267	272	995	139	42	97	8	26	7	3
Aarhus	79	38	41	16	8	8	4	3	0	0
Esbjerg	245	124	121	21	12	9	3	0	0	1
Frederic.	106	55	51	28	18	10	4	2	4	1
Hadersl.	62	23	39	15	4	11	1	8	2	0
Hjørring	8	0	8	8	0	8	0	4	0	1
Holsteb.	406	156	250	66	43	23	13	7	6	1
Horsens	403	205	198	44	23	21	12	10	3	6
Kolding	22	14	8	15	8	7	2	1	0	0
Nakskov	32	14	18	2	2	0	0	0	0	0
Nyborg	25	9	16	22	8	14	1	0	0	0
Nykø. F.	324	41	283	65	8	57	1	22	0	1
Nykø. M.	84	43	41	30	18	12	9	6	2	0
Odense	478	219	259	38	17	21	4	15	4	1
Slagelse	152	76	76	43	15	28	15	26	0	0
Svendb.	118	42	76	17	3	14	1	6	0	0
Vejle	11	10	1	2	2	0	1	0	0	0
Viborg	93	11	82	93	11	82	0	0	1	0
Tils. i Prov.	3915	1352	2563	664	242	422	79	136	29	15
Kbhv.: „Enigh."	3553	1119	2434	1069	218	851	64	151	29	81
Cigarsor.	979	369	610	179	53	126	20	39	8	14
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4532	1488	3044	1248	271	977	84	190	37	95
Ialt...	8447	2840	5607	1912	513	1399	163	326	66	110

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Jan. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Jan.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Jan.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .					40915	50	40915	50			10859	95	30055	55	40915	50				
do. II . . .					13124	85	13124	85			1612	05	11512	80	13124	85				
Aalborg	4549	94	6000	00	10773	20	21323	14			22231	58			22231	58			908	44
Aarhus	93	80	3500	00	760	70	4354	50			3572	07			3572	07	782	43		
Esbjerg					2604	15	2604	15			1209	15	1395	00	2604	15				
Fredericia . .			4700	00	907	70	5607	70	764	09	4965	88			5729	97			122	27
Haderslev . .			1000	00	605	95	1605	95	8	47	1869	82			1878	29			272	34
Hjørring	46	41	310	00	114	10	470	51			422	54			422	54	47	97		
Holstebro . . .	15300	81		00	4919	90	20170	71			16308	66			16308	66	3812	05		
Horsens	5173	41	5000	00	4758	00	14931	41			9907	31	1500	00	11407	31	3524	10		
Kolding			1400	00	247	20	1647	20	199	26	1262	47			1461	73	185	45		
Nakskov . . .			1250	00	453	00	1703	00	42	83	1601	75	58	42	1703	00				
Nyborg	449	80	1700	00	111	30	2261	10			1810	82			1810	82	450	28		
Nykøbing M.	254	73	3000	00	966	65	4221	38			3906	73			3906	73	314	65		
— F.			1300	00	3087	40	4387	40	100	00	4542	23			4642	23			254	83
Odense			1400	00	5158	25	19158	25			15344	66	3813	59	19158	25				
Slagelse	3154	03			1941	45	5095	48			3503	28	1592	20	5095	48				
Svendborg .			500	00	1218	65	1718	65			1289	81			1289	81	428	84		
Vejle	5	14	100	00	165	35	270	49			277	51			277	51			7	02
Viborg	1897	23	6000	00	1101	05	8998	28			8918	73			8918	73	79	55		
Central- og Anvisningsk	12565	37	115000	00	1029	75	128595	12			119006	65			119006	65	9588	47		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Jan. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Jan.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Jan.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			750	00	1072	70	1822	70			1705	41	117	29	1822	70				
Aalborg					435	75	435	75			893	25			893	25			457	50
Aarhus	347	45			176	75	524	20			418	50	105	70	524	20				
Assens	179	65			214	60	394	25			252	50	141	75	394	25				
Esbjerg					359	90	359	90					359	90	359	90				
Fredericia . .	31	20	200	00	29	40	260	60			230	76			230	75	29	85		
Haderslev . .	125	98	400	00	35	45	561	43			526	75			526	75	34	68		
Holstebro . .	579	05	500	00	116	50	1195	55			882	00	213	55	1095	55	100	00		
Horsens			800	00	812	95	1612	95	39	66	1183	99			1223	65	389	30		
Køge	222	22	200	00	72	55	494	77			261	63			261	63	233	14		
Nakskov . . .	50	90	550	00	111	45	712	35			553	50			553	50	158	85		
Nykøbing M.	14	00	225	00	0	00	239	00			216	00			216	00	23	00		
do. F.	67	96	200	00	143	35	411	31			313	50			313	50	97	81		
Odense	35	82	500	00	80	20	616	02			465	50			465	50	150	52		
Randers	100	36	150	00	55	20	305	56			167	25			167	25	138	31		
Roskilde	83	50	100	00	80	40	263	90			239	25			239	25	24	65		
Slagelse	171	99	150	00	207	00	528	99			419	09			419	09	109	90		
Silkeborg . . .	82	75			22	45	105	20			81	50	23	70	105	20				
Svendborg .	381	10	400	00	126	60	907	70			357	00			357	00	550	70		
Viborg	3	90	466	00	0	00	469	90			519	25			519	25			49	35

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 4 | April 1934 | 29. Aargang

Tobaksarbejdernes—Skraatobaksarbejdernes Hovedbestyrelser.

Overenskomsterne.

Paa sit Møde den 18. Marts 1934 behandlede vor Hovedbestyrelse det af Forligsmanden stillede Mæglingsforslag til Løsning af indeværende Aars Overenskomstsituation, og samme Spørgsmaal behandledes samtidig af Skraatobaksarbejdernes Hovedbestyrelse.

I Henhold til alt foreliggende og de 2 Forbunds Medlemmers Afgørelse af Opsigelsesspørgsmaalet vedtog begge Forbunds Hovedbestyrelser at anbefale det af Forligsmanden stillede Mæglingsforslag til Vedtagelse, hvilket da ogsaa blev Resultatet af den derefter følgende Urafstemning.

For første Gang har vi da været ude for en Afgørelse efter den nye Forligsmandslov, og da der i denne Lov findes Bestemmelser, hvorefter det er af Vigtighed, at Medlemmerne i Organisationerne deltager i Afstemningerne, er det os en Glæde at konstatere, at saavel i Afstemningen om Opsigelse af Overenskomsterne som om Indgaaelsen af ny Overenskomst har Medlemmerne deltaget med ca. 80 %.

Desværre ligger Forholdet saaledes, at Arbejdernes Organisationer ikke helt har fulgt Udviklingen, idet det naturlige vilde have været, naar en Situation som denne kunde fremkomme, hvor Afgørelsen skulde træffes som en Helhed, at vi da ogsaa alle havde staaet under én Hovedorganisation og der kunnet udveksle vore Meninger og Synspunkter om den foreliggende Situation.

Det er da vort Haab, at vi alle maa kunne samles i en Hovedorganisation til Gavn for hele vor Fagbevægelse. *Edm. Olsen.*

Beretning angaaende Tobaksindustrien i De forenede Stater i Amerika.

(Fortsat).

Hvis Minimumslønnen androg $ 14 om Ugen, 40 Arbejdstimer, vilde de direkte Arbejdsudgifter for Haandgruppen være $ 13.57 pr. 1000 Cigarer med en Produktion af 1.032 Cigarer ugentlig. De direkte Arbejdsudgifter for maskinfremstillede Cigarer med en Arbejdstid af 40 Timer pr. Uge og med en Produktion af 88.2 pr. Time à $ 14.00 pr. Uge vilde være $ 3.97 pr. Arbejder for 1000 Cigarer. Naar vi hertil føjer de faste Udgifter og Administrationsudgifterne, kommer vi til følgende Resultat:

Direkte Arbejdsløn	$ 3.97
Maskin-Licensafgift	„ 1.00
Vedligeholdelse etc.	„ 0.65
Administrationsudgifter	„ 0.50
Konverteringsomkostninger	„ 0.15
Reparationer etc.	„ 0.22
Motorkraften	„ 0.10
Værdiforringelse	„ 0.55
Forrentning af Maskinanlæget	„ 0.35
Renter og andre Byrder	„ 0.85
	$ 8.34

Foreskellen vilde altsaa blive $ 5.28 pr. 1000 Cigarer i Maskinens Favør, og dette divideret med 40 Timer giver en Forskel pr. Time af 13.2 Cents.

Selv om man regnede med en 50 pCt. større Haandarbejdsproduktion end den, der har fundet Sted i hele Industrien i Løbet af de første 6 Maaneder af 1933, hvorved den ugentlige Produktion pr. Arbejder vilde blive bragt op til 1548 Cigarer, vilde de direkte Arbejdsomkostningerne stadigvæk andrage $ 9.08 pr. 1000 Cigarer eller 74 cents mere end ved maskinmæssig Fremstilling. En saadan Paastand er imidlertid ukontrollabel, selvom det i visse Fabriker, hvor der er indført Holddrift, ikke er usædvanligt med en saadan Produktion, der endog i nogle Tilfælde overskrides. Faktum er, at i Løbet af de første 6 Maaneder af 1933 fremstillede 28.726 Haandarbejdere (Strippere og Sorterere ikke medregnet) med en gennemsnitlig ugentlig Arbejdstid af 41.25 Timer ca. 794.000.000 Cigarer = 1063 Cigarer pr. Arbejder pr. Uge. Enhver Paastand om en højere Produktion kan ikke være baseret paa de faktiske Forhold, men kun paa rent teoretiske Forudsætninger. Hvis Haandarbejdsgruppen producerede 45 % i Stedet for 40 % af den samlede Produktion, vilde de direkte Arbejdsomkostninger ved Haandarbejde blive $ 12.07 pr. 1000 Cigarer og ved Maskinarbejde $ 8.70 pr. 1000 Cigarer, altsaa en Difference paa $ 3.37 pr. 40 Timers Uge eller 8.4 cents pr. Time. De herved fremkomne høje Udgifter ved Maskinfremstillingen beviser, at Paastanden er urigtig, og at af den samlede Produktion var nærmere 40 % end 45 % fremstillet ved Haandarbejde i den første Halvdel af Aaret 1933. Forøget Maskininstallering siden 1931, da 44 % af den samlede Produktion fremstilledes ved Haandarbejde, viser, at der nu procentvis fremstilles mindre Haandarbejde.

Den uundgaaelige K o n k l u s i o n bliver derfor, at Differencebeløbet pr. Time for at udligne Arbejdsomkostningerne ved Haand- og Maskin-

fremstilling andrager mellem 8.4 cents og 13.2 cents pr. Time.

Hvis derfor Minimumslønnen for Haandarbejdere fastsattes til $ 14 pr. Uge eller 35 cents pr. Time, maatte Arbejderne, der beskæftigedes ved Maskinerne, oppebære ca. 45 cents pr. Time for at udligne Udgifterne, men dette vilde medføre den Anormalitet, at mindre uddannede Arbejdere fik højere Løn end faktisk mere faguddannede Arbejdere.

Ovenstaaende Kalkulationer forudsætter den samme Arbejdsuge for begge Grupper. Hvis Haand-Gruppen skulde have en længere Arbejdsuge end Maskin-Gruppen og saaledes oppebære en mindre Timeløn, vilde Uoverensstemmelsen blive end mere forøget.

Endelig vilde en Arbejdsuge paa 40 Timer ikke foraarsage Genantagelse af ret mange Arbejdere. I Stedet for et Arbejdsløshedstal paa 24.000, som Tilfældet vilde være, hvis 37 Timers Ugen blev vedtaget, vilde der være ca. 5 % flere Arbejdsløse. En 37 Timers Arbejdsuge vilde under de forhaandenværende Forhold kun kunne beskæftige de Arbejdere, som ikke kan anses for at have mistet deres Arbejde paa Grund af den 30 % Nedgang i Cigarproduktionen.

Det næste Alternativ er Forslaget om Begrænsning af Maskinens Produktion pr. Time. Dette vilde medføre, at Fabriker, der er baseret paa maskinmæssig Fabrikation, vilde se deres Produktionskapacitet forringet, den Produktionskapacitet, der netop var en Følge af store økonomiske Ofre. En Begrænsning af Maskinen kan ikke gøres effektiv paa en saadan Maade.

Etableringen af Produktions-Kvota for hver Branche indenfor vor Industri vilde sikkert kunne give flere udmærkede Resultater og undgaa de anførte Ubehageligheder. For det første vilde man ved en saadan Fremgangsmaade undgaa den forhastede Mekanisering ved Oprettelsen af en Grænse, udover hvilken maskinmæssig Produktion ikke maatte finde Sted, hvorimod en Forskel i Løn og Arbejdstid kun vilde kunne beskytte Haand-Gruppen, saa længe den maskinmæssige Produktion ikke blev sat op.

For det andet vilde Oprettelsen af Produktions-Kvota ikke stille Maskinen ugunstigt, men kun forhindre en forøget Udvikling af Mekaniseringen. Den vilde gøre den tvungne Begrænsning af Maskinens Ydeevnen pr. Time unødvendig.

For det tredje vilde man derved undgaa den økonomiske og sociale Anormalitet at betale højere Løn til mindre faguddannede end til faktisk mere faguddannede Arbejdere. Det kræver mere Faguddannelse at fremstille Cigarer i Haanden end pr. Maskine.

For det fjerde vilde der derigennem opnaas en gradvis og kontrolleret Mekanisering af Industrien. Arbejdere, der pludselig kastes ud af Cigarindustrien, finder ikke saa let Arbejde andetsteds, og de anvendes heller ikke saa ofte til Pasning af Maskinerne indenfor Industrien. Hvis der ikke blev optaget flere Lærlinge i Cigarindustrien, vilde en gradvis Mekanisering eliminere den Tilpasningens Voldsomhed, som synes at være uundgaaelig.

Hvis dette Princip blev antaget, blev der tilbage det praktiske Spørgsmaal angaaende Etableringen og Administreringen af disse Kvotas. I de følgende Afsnit anvises et Forslag, der er udarbejdet under nøje Hensyntagen til dets Ordlyd og dets praktiske Anvendelighed:

(Sluttes).

---

2 Voldgiftsdomme.

OPMANDSKENDELSE i VOLDGIFTSSAG:

TOBAKSARBEJDERFORBUNDET
mod
SAMMENSLUTNINGEN AF ARBEJDSGIVERE INDENFOR CIGARINDUSTRIEN
PAA DENS MEDLEM
A/S A. M. HIRSCHSPRUNG & SØNNERS VEGNE.

Mellem Tobaksarbejderforbundet og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien er der med Hensyn til to forskellige Sammenslutningens Medlem: A/S A. M. Hirschsprung & Sønner vedrørende Forhold opstaaet Uoverensstemmelse, og da der ikke indenfor den paagældende faglige Voldgiftsret har kunnet opnaas Resultat ved Stemmeflerhed, paahviler det underskrevne Opmand at afgøre Tvistepunkterne.

I.

Formator Cigarillosmaskinerne betjenes hver især af 2 Arbejdere, den ene ved Vikkelanordningen og den anden ved Overrulningen. Mellem disse to Arbejderes Siddepladser staar en Affaldskasse, og Overrulningsarbejderen har derhos en mindre Affaldskasse foran sin Plads. I Løbet af Efteraaret 1933 er der, efter forskellige Forsøg med Hensyn til, hvor en Udskuds-Kasse til Cigarillos mest praktisk lod sig anbringe, og hvilken Form den skulde have, anbragt saadanne Udskudskasser ved alle de heromhandlede Maski-

ner paa en Maade i Forbindelse med selve Affaldskassen mellem Pladserne, men dog som særligt Rum eller Kasse.

Forbundets Stilling til dette Forhold er efter stedfundet Mæglingsmøde dette, at der ikke er noget at indvende mod denne Nyordning, men at den medfører Merarbejde, for hvilket der eventuelt ifølge den gældende Overenskomsts § 4 bliver at fastsætte en Akkordsatsforøgelse.

Under nærværende Sag paastaar Forbundet fastslaaet, at Nyordningen er et Merarbejde, medens Sammenslutningen paastaar fastslaaet, at der ikke foreligger Merarbejde, som ifølge Overenskomstens nævnte § 4 kan medføre Akkordsatsændring.

Sammenslutningen fremhæver i saa Henseende bl. a., a t den ved Vikkelanordningen beskæftigede Arbejder — praktisk talt med samme Bevægelse som tidligere — kaster de ubrugelige Vikler i Udskudskassen i Stedet for i Affaldskassen, hvilket nærmest skal være en Lettelse, og a t den ved Overrulningen beskæftigede Arbejder, som normalt lægger en Del Udskudscigarillos i et specielt Affaldsrum, nu kaster a l l e Udskudscigarillos i Udskudskassen, hvilket ogsaa skal være en Lettelse, derved at Tømningen af den ovennævnte mindre Affaldskasse nu ikke behøver at ske saa ofte som før.

Forbundet hævder, at der ikke kan tales om Lettelse, særlig da ikke i sidstnævnte Henseende.

Efter Aftale har Opmanden i Forening med samtlige Medlemmer af Voldgiftsretten besigtiget Arbejdet, der er forevist, baade som det tidligere gik for sig, og som det nu gaar for sig.

Opmanden kan herefter ikke finde det godtgjort, at der ved Udskudskassens Anbringelse kan tales om Merarbejde i Forhold til Akkorden — jfr. Overenskomstens § 4 — og Forbundets Paastand paa dette Punkt kan herefter ikke tages til Følge.

II.

I Efteraaret 1933 sprang en Hovedsikring i Fabrikslokalet i Tordenskjoldsgade, hvorved den elektriske Strømtilførsel standsede i ca. ¾ Time, hvorved hele Maskinanlæget gik i Staa i et tilsvarende Tidsrum.

Forbundet har i den Anledning krævet Erstatning til de Arbejdere, som den paagældende Dag betjente Formator Vikkel- og Cigarillos-Maskinerne, og har støttet Kravet paa følgende Bestemmelse i Overenskomsten, suppleret med en paa Fællesmødet den 22. Marts 1930 indgaaet Aftale:

„Ved Udredning af Løn for Betjening af henholdsvis Formator Vikkel- og Cigarillos-Maskiner ydes der de ved disse beskæftigede, naar Maskinerne staar stille, fordi disse er i Uorden el. lign., en Timeløn af 1 Kr. indtil videre, og der tages ved Udregning af Bonus Hensyn dertil, saaledes at de 17.000 vil være at nedsætte i Forhold til det Antal Timer, Maskinerne ikke har kunnet arbejde.

Hvis en Maskine kommer i Uorden og ikke kommer igang til næste Hold begynder, ydes der de Arbejdere, der var beskæftigede ved Maskinen, da den kom i Uorden, Gennemsnits Timeløn for Resten af deres Arbejdstid den Dag, og herfor kan de beskæftiges ved andet Arbejde.

Herudover har ingen Krav paa nogen Betaling eller nogen Art af Erstatning, men saavidt gørligt beskæftiges de ledigblevne Arbejdere i den normale Arbejdstid ved andet Arbejde til den for det paagældende Arbejde normerede Løn, indtil Maskinen atter er i Orden.

Arbejdes der ikke i Hold, gælder Reglerne analogt.

Ovenstaaende berører ikke den tidligere Aftale om, at Arbejderne skal have Betaling for Arbejdstiden den Dag de, fordi de ikke har modtaget Afbud, er mødt paa Fabriken og ikke kan komme til Maskinen, fordi den er i Uorden."

Forbundet gør gældende, at disse Bestemmelser, hvori intet Forbehold er taget, maa gælde om enhver Standsning af de paagældende Maskiner uden Hensyn til, hvilke Aarsager Standsningen har, ja selv om Standsningen skyldes rent hændelige Begivenheder, idet der indenfor Industrien netop i adskillige Forhold ydes Godtgørelser til Arbejderne, selv om der ikke foreligger Skyld fra Fabrikantens Side. I Overensstemmelse hermed hævdes det, at den paagældende Strømafbrydelse, der har ramt hele Maskinanlæget og derved ogsaa bragt de heromhandlede Maskiner til Standsning, maa medføre, at Fabriken har Pligt til at yde Godtgørelse efter de foran gengivne Bestemmelser, og dette særlig fordi Afbrydelsen har fundet Sted i n d e n f o r Virksomhedens Omraade, nemlig der, hvor Hovedsikringen gaar ind.

Sammenslutningen procederer til Frifindelse. Det anføres til Støtte herfor, at man fra første Færd var enige om, at der kun tages Sigte paa de forskellige Smaaskader, som erfaringsmæssigt fremkom ved den enkelte Maskine, og som normalt rettes af Virksomhedens Mekaniker, og da der engang ved en Maskine skete Brud paa en Maskindel, som først kunne erstattes i Løbet af 3 Dage, supplerede man Overenskomsten med den ovennævnte Aftale af 22. Marts 1930.

Det anføres videre, at selve Ordlyden viser, at der kun tales om Skader paa den enkelte Maskine

og ikke om Skader, der omfatter hele Anlæget eller hele Grupper af dette, hvad Forbundet ejheller har nogensomhelst Føje til at antage, alt eftersom der i Industrien gælder den almindelige Regel, at en Fabrikant ikke er pligtig at yde Godtgørelse for tabt Arbejdsfortjeneste, naar der standses paa Grund af, at „Strømtilførslen svigter, Ildebrand, Oversvømmelse e. l. force majeure."

End yderligere henviser Sammenslutningen til, at Forbundets Opfattelse vilde føre til det urimelige Resultat, at kun de her omhandlede Arbejdere, men ikke alle Fabrikkens øvrige Arbejdere vilde faa Godtgørelse i Tilfælde af saadanne Totalstandsninger.

Opmanden skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om force majeure, hvorved i Almindelighed tænkes paa Tilfælde, hvor visse Forhold paa Forhaand gør det klart, at en indtruffet Skade ikke kunde være afværget ved al udvist Omhu og Paapasselighed.

Det findes tilstrækkeligt at fremhæve, at den hændelige Begivenhed, som Hovedsikringens Sprængning maa formenes at være, har foraarsaget Driftsstandsning, og da de ovenfor gengivne Bestemmelser ikke med nogensomhelst Sikkerhed taler om andet end Maskinskade, savner Forbundets Paastand fornødent Grundlag, og Sammenslutningen vil derfor være at frifinde.

Opmandshonoraret 150 Kr. vil være at betale med Halvdelen af hver af Parterne.

HEREFTER DØMMES:

ad. I. Der foreligger ikke Merarbejde.

ad. II. De Indklagede frifindes for Klagernes Tiltale.

Sagens Omkostninger betales som ovennævnt.

København, den 26. Marts 19934.

(sign.) *Poul Hansen.*

Til Kvinderne!

Indenfor Tobaksarbejderne har vi Foreninger, hvor vore Medlemmer kan komme til kammeratlig Samvær. Ogsaa Kvinderne har Adgang til at deltage, da vi jo har „Lucretia"-Koret.

Det er svær Tid for mange Mennesker, ogsaa indenfor Tobakken, men kommer vi til en Sangaften, bliver der en anden Stemning, for „Uden Sang og uden Klang, hvad vilde Livet være".

Vi henvender os til Jer, hvis nogen kunde have Lyst til at blive Medlem.

Vi synger hver Fredag Aften Kl. 8 i Café „Columbus", Aaboulevarden, Hj. af H. C. Ørstedsvej, og enhver, der har Lyst og Interesse for Sang, optages i Koret, enten som aktiv eller passiv Medlem.

Paa Lucretia-Korets Vegne.

Dora Denecke.

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Decbr. 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1169	246	210	12	1	5	7	1	3	„	„	1	„	„	„	„	„
Storbrit.	926	198	214	„	„	„	„	„	„	68	63	21	13	„	„	„	„
Holland	2924	761	260	„	„	„	„	„	„	„	„	19	8	„	„	„	„
Belgien	25	3	120	17	1	„	„	„	1	„	„	„	„	„	„	„	„
Spanien	„	„	„	„	„	2	1	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Svejts	40	13	325	„	„	4	5	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	719	205	285	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1748	255	145	15	1	„	„	„	„	10	10	17	7	„	„	„	„
Andre Lande	12[1]	2[1]	„	„	„	6[2]	6[2]	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Ialt...	7563	1683	222	44	3	17	19	1	4	78	73	58	28	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	6	17	1	2	3	3	81	22	1	1	1	„
fremm. Varer	477	75	157	25	1	1	1	1	3	10	11	18	11	„	„	„	„

[1]) deraf fra Kina .....
[2]) — - Vestafrika..... 5 hkg = 5000 Kr.

Lønstatistik for Juli Kvartal 1933.

For Juli Kvartal 1933 er der indkommet 5822 Besvarelser.

Heraf var de 4660 for akkordlønnede, 733 for ugelønnede, 356 arbejdsløse, 9 syge, 29 Lærlinge og Elever og 34 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer.

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den 29/9 1933	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. 29/9 1933
Kbhvn. I	1728	194	94	2	0	13	2031	3570	892
— II	556	158	45	0	4	3	766	991	173
Aalborg	721	172	0	0	1	7	901	1258	97
Aarhus	53	6	3	0	1	0	63	83	15
Esbjerg	159	27	24	0	0	0	210	238	26
Fredericia	76	6	18	0	1	0	101	106	24
Haderslev	38	11	0	0	0	0	49	58	3
Hjørring	6	0	0	0	0	0	6	9	9
Holstebro	321	24	7	1	0	7	361	423	30
Horsens	241	37	0	0	6	3	287	408	28
Kolding	5	0	0	0	0	0	5	21	14
Nakskov	17	7	7	0	0	0	31	32	8
Nyborg	0	0	23	0	0	0	23	26	24
Nykøbing F.	117	16	1	0	0	0	134	320	8
— M.	50	5	17	0	2	0	74	86	22
Odense	359	42	31	5	13	1	451	451	29
Slagelse	134	10	0	0	0	0	144	157	0
Svendborg	74	18	9	1	1	0	103	116	16
Vejle	5	0	1	0	0	0	6	11	2
Viborg	0	0	76	0	0	0	76	109	105
Tilsammen	4660	733	356	9	29	34	5822	8473	1525

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	398	0	77
Unge Kvinder	29	0	57
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 77 à Kr. 53,00 og 16 à Kr. 54,96 ugentlig	93	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	31	0	89
Elever	10	0	34
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 11 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	142	1	27
Unge Mænd	11	0	91
Cigarsorterere: 1 à Kr. 72,00 og 1 à Kr. 86,00 ugentlig	2	1	65
Cigarmag.: 1 à 57,50, 1 à 86,88 og 1 à Kr. 104,00 ugentlig	3	1	72
Marketendere: 1 à Kr. 87,20 ugentl.	1	1	82
Lærlinge	19	0	46
Endvidere var 4 Mænd beskæftiget som Mestre og Portner.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,23,5 pr. Time** og **Kr. 59,28 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	714	626	1	48	88	1	33	147	52	1	21	95	1	19							
— II															155	147	1	54	8	1	36
Aalborg	64	64	1	34				53	53	1	32				16	16	1	62			
Aarhus	14	14	1	31				4	4	1	15				4	4	1	69			
Esbjerg	9	9	1	44				40	40	1	60				13	13	2	18			
Fredericia	18	18	1	36				3	3	1	11				8	7	1	31	1	1	11
Haderslev	1	1	1	52				6	6	1	37				2	2	1	70			
Hjørring	1				1	0	87								1				1	1	09
Holstebro	33	33	1	25				47	47	1	26				17	17	1	78			
Horsens	67	67	1	59				40	40	1	44				13	13	1	74			
Kolding	1	1	0	99																	
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	2	2	1	52				7	7	1	41				1	1	1	34			
— M.	8	8	1	34				1	1	1	03				6	6	1	26			
Odense	120	118	1	42	2	1	37	24	23	1	21	1	1	49	20	19	1	48	1	1	33
Slagelse	20	20	1	55				22	22	1	32				9	9	1	89			
Svendborg	12	12	1	56				5	5	1	54				5	5	1	66			
Vejle								5	5	1	01										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	1084	993	1	46	91	1	33	404	308	1	33	96	1	19	270	259	1	60	11	1	31

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I								28	1	1	06	27	1	41	78	3	1	36	75	1	21
— II	65	29	1	49	36	1	49														
Aalborg	63	17	1	55	46	1	27														
Aarhus															1	1	0	79			
Esbjerg																					
Fredericia															4	3	1	46	1	1	30
Haderslev	1	1	1	38				3				3	1	34	1	1	1	23			
Hjørring								1				1	0	69	1				1	0	77
Holstebro	12	6	1	54	6	1	47								22	18	1	16	4	1	09
Horsens	7	1	1	98	6	1	76														
Nykøbing F.	15	6	1	91	9	1	72														
— M.															11	11	1	44			
Odense	12	6	1	30	6	1	48	3	3	1	33				6	5	1	18	1	1	68
Svendborg	4				4	1	37								2	2	1	88			
Gennemsn. for hele Landet	179	66	1	54	113	1	43	35	4	1	26	31	1	38	126	44	1	29	82	1	21

	Maskinpapirvikkelm.				Maskinpapirovr.			Vikkelvendere			Perfektomaskine			Cigarformatormaskine						
	Kvinder				Kvinder			Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	8	1	19		10	1	21														
Aarhus														1	1	0	98			
Esbjerg														2	2	1	12			
Fredericia																				
Holstebro											3	1	00							
Nykøbing M.														2	2	1	16			
Slagelse								1	1	26										
Svendborg														1				1	1	25
Gennemsn. for hele Landet	8	1	19		10	1	21	1	1	26	3	1	00	6	5	1	11	1	1	25

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	67				67	1	34	281	2	1	26	279	1	22	97	1	20				272	1	02
Aalborg	219				219	1	37	2				2	1	27	80	1	17	17	0	95	95	0	92
Aarhus	3				3	1	18	9	3	1	16	6	1	17	3	1	01				12	0	82
Esbjerg	13	3	1	45	10	1	21	14	13	1	51	1	1	54	17	0	99	9	0	94	10	0	94
Fredericia...	14	5	1	20	9	1	09	5	5	1	27				8	0	98	6	0	79	5	0	79
Haderslev ..	12	1	1	43	11	1	33								1	1	03	2	0	67			
Hjørring								1				1	0	77							1	0	85
Holstebro ...	64				64	1	41	7				7	1	07	19	0	93	19	0	77	18	0	75
Horsens								22	12	1	17	10	1	10	21	1	21				47	1	17
Kolding								3	3	0	86										1	0	91
Nykøbing F.	36				36	1	51											2	0	96	42	0	84
— M.	* 6				6	1	11								3	0	99	2	0	79	7	0	61
Odense.....	31				31	1	39	27	3	1	07	24	1	18	30	1	47				59	1	16
Slagelse								47	18	1	34	29	1	31	11	1	01				17	0	86
Svendborg ..	15				15	1	35	5	2	1	14	3	1	02	8	0	96	4	0	70	7	0	65
Vejle																							
Gennemsn. for hele Landet	480	9	1	31	471	1	37	423	61	1	28	362	1	22	298	1	17	61	0	85	593	0	99

	Maskintilbered.				Klistrere			Stiftere							Karduserere								
	Kvinder				Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder				
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			
		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre	
København I	25	1	05																				
— II					68	1	22	20	2	1	54	18	1	12	43	1	1	47	42	1	28		
Aalborg	18	0	98		8	1	35	2				2	1	48	21	1	1	46	20	1	05		
Aarhus					2	1	19																
Esbjerg.....	8	1	04		12	1	05	3				3	1	18	7	1	2	11	6	1	20		
Fredericia.....	2	0	98		3	0	94																
Haderslev.....	3	1	23												2				2	0	99		
Hjørring																							
Holstebro	9	1	10		13	0	97	2				2	1	25	2	2	1	48					
Horsens					8	1	06	2				2	1	19	11				11	1	07		
Kolding																							
Nakskov.....															14	5	1	29	9	1	42		
Nyborg.....																							
Nykøbing F.	9	1	05		2	1	13																
— M.....	1	0	89		2	0	80	1				1	0	93									
Odense.....	12	0	97		9	1	46	1				1	1	39									
Slagelse					7	0	98																
Svendborg	4	0	96		2	1	25																
Gennemsn. for hele Landet	91	1	03		136	1	17	31	2	1	54	29	1	17	100	10	1	45	90	1	21		

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere						Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
	Antal	pr. Time		Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Kr.	Øre
						Kr.	Øre			Kr.	Øre							Kr.	Øre				
København I...																	1	1	05			
— II ..	46	2	00								131	1	27	3	1	23	24	1	18	1	1	12
Aalborg	8	1	70	22	2	1	69	20	1	11	8	1	24				25	1	13			
Esbjerg.....											2	1	03									
Haderslev.....	1	1	49																	3	0	87
Holstebro	13	1	27								21	0	84									
Horsens											3	0	93									
Nakskov											1	1	34							2	0	89
Nykøbing F.....											1	0	93									
Odense																	4	1	22	1	0	83
Gennemsnittet for hele Landet	68	1	82	22	2	1	69	20	1	11	167	1	20	3	1	23	54	1	16	7	0	91

*) Ekstra Kompletmaskiner.

Steppen brænder!

Som et Lyn fra den klare Himmel slaar dette Varselsraab ned i den Nomadelejr, som lige var optaget af at strides om de daglige Hændelser, og om Per eller Poul havde Ret i sin Paastand. Men efter dette Raab forstummer alt Kævl, de ved, at nu gælder det deres Eksistens, de ved, nu gælder det i Fælleskab at dæmme op for den Fare, som truer dem allesammen, nu gælder det at værne deres Liv! Kolleger, er Arbejderklassen i vort lille Land ikke stillet ligesom dette Steppefolk? Der er vel ikke nogen af os, som ikke kan se den flammende politiske Horizont. Hvad tøver vi saa efter, hvorfor rejser vi os ikke for at dæmme op imod den reaktionære Bølge, som er i Fremmarch for at nazificere vort Land.

Er der nogen Kollega, som kan forsvare overfor sig selv og sin Familie ikke at være med i den sidste Kamp imod Kapitalen og Reaktionen? Hvorfor griber vi saa ikke de Vaaben, vi har for at forsvare os og forsøger at tilintetgøre dette Angreb. Hvorfor er vi ikke, alle som en, Medlem af vort Parti? Hvorfor findes der Kolleger endnu, som i Stedet for „Socialdemokraten" holder et borgerlig Blad? Er vi da Analfabeter, kan vi da ikke begribe, at vi slaar os selv i Ansigten, naar vi giver vore Penge til de kapitalistiske Bladforetagender?

Kapitalisterne ved, at Pressen er det tungeste Vaaben i Klassekampen, derfor sætter de store Penge i disse Foretagender. Ja, selv den store Verdenskrig blev en Sejr for de Allierede i Kraft af den Presse, de raadede over.

Men til Trods for alt dette er der endnu mange Arbejdere, og desværre ogsaa mange Kolleger, som ikke kan indse, at det er deres Pligt at støtte vort eget Blad.

II.

Kolleger, socialdemokratisk eller kommunistisk tænkende, skal vi ikke være enige om at give den borgerlige Presse Luften? Og skal vi saa være enige om, at vi a l d r i g har været enige! Vi har haft store „Slagsmaal" paa vore Generalforsamlinger, vi har stadig haft store Diskussioner paa Fabrikerne om Socialisme og om Partitaktiken, ja, vi har diskuteret om mangt og meget, og gik Bølgerne sommetider ogsaa meget højt, saa har jeg dog aldrig hørt af nogen Kollega, at Partiet og Arbejderkassens Enhed og dermed deres Slagkraft bør ødelægges. Og derfor var disse Diskussioner af Værdi. Selv om vi ikke blev enige, saa lærte vi dog noget af hinanden. Men i e e t var vi dog enige, og det var, at enhver opvakt Kollega var Medlem af Partiet og holder „Socialdemokraten", for ellers var jo al Diskussion omsonst.

Og nu vil jeg spørge mine Kolleger: Ønsker I, at dette Forhold forandres? Skulde der virkelig findes nogen Kollega, som for Alvor ønsker, at vort Parti og dermed den danske Arbejderbevægelse slaas i Stykker?

Jeg kan ikke tro dette. Alene at have den Tanke vilde jo være Vanvid i en Tid som nu, hvor vi ved, at Reaktionen rykker frem ne t o p med det Formaal for Øje at ødelægge Partiet og vore faglige Organisationer. Og saa skulde der være Kolleger, som vilde give en hjælpende Haand til dette Foretagende? Nej og atter Nej! Jeg er overbevist om, at Danmarks Tobaksarbejdere vil vise sig som de første i Rækken paa Skansen, naar det gælder Kampen imod Reaktionen. Det er vor Tradition. Vi vil alle være Agitatorer i denne Kamp. Vi vil lade den samlede Reaktion forstaa, at paa den danske Arbejderklasse vil de bide i Granit. Kolleger, om vi tænker kommunistisk eller socialdemokratisk, husk paa, taber vi denne afgørende Kamp, saa er det forbi med os alle! Derfor er Enighed i denne Kamp aldeles paakrævet. Tænk paa Tyskland! Hvor mange tusinde Arbejdere er der ikke dernede, som før Hitlers Sejr har bekæmpet hinanden, og nu er de de bedste Venner og Kampfæller imod Hitler. Hvilke Lidelser maa de ikke gaa igennem, og hvilke elendige Kaar maa de ikke leve under, og hvorfor? Fordi de tænkte meer paa deres indre Stridigheder og glemte deres Fællesfjende! Nu er de enige, desværre for sent! —

Men vi, som har set alt dette fra Afstand, skal vi gøre os skyldig i den samme Forglemmelse?

Nej! Lad os erkende i Tide den Fare, som truer os.

Enhver, som kan læse, vil opdage de truende Skyer paa den politiske Horizont, og derfor vil det være en Forbrydelse paa os selv og vore Familier, naar vi ikke griber de Vaaben, vi ejer, Parti og Presse, for at værge os i den kommende Kamp.

Lad os vaagne op af vor Dvale og ile til Kampen, Mænd som Kvinder, Side om Side, lige som det lille Nomadefolk, da de hørte Raabet:

Steppen brænder! *Willy Handrow.*

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 9. Februar 1934.

(Fortsat.)

ad 2. Hovedkasseren forelagde de reviderede Regnskaber for Oktober Kvartal 1933. Disse godkendtes.

Det vedtoges at nedsætte Renten for vore Bygninger til 4 pCt.

ad 3. Formanden gav en Oversigt over Overenskomstsituationen. Foruden Opsigelserne fra Fabrikantforeningerne havde vi modtaget Opsigelse fra Fællesforeningen i Esbjerg og M. Hansen jun. i Haderslev.

Efter Forhandling med „Cigarmagerlauget" var Opsigelsesfristen mellem denne Fabrikantforening og Forbundet fastsat til 1. Marts 1934.

Formanden gav derefter en Redegørelse for de af Arbejdsgiverne udstedte Lock-outvarsler, og de i samme Anledning mellem Forbundet og D. s. F. vekslede Skrivelser.

Ved Afstemningen om Opsigelse af Overenskomsterne mellem Forbundets Medlemmer var det vedtaget ikke at opsige.

Th. Nielsen fra Skraatobaksarbejderforbundet meddelte, at ogsaa dette Forbunds Medlemmer havde vedtaget ikke at opsige Overenskomsterne.

Et Forslag, stillet af Afdeling „Enigheden"s Bestyrelse, hvorefter alle Stemmesedler, som udsendtes af Forbundet, skulde være falsede og gummierede, kunde ikke tiltrædes.

ad 4. Formanden redegjorde for den tidligere refererede Sag angaaende Arbejderstandsningen hos Firmaet A. M. Hirschsprung & Sønner, og den deraf følgende Klage fra Arbejdsgiverforeningen med Krav om Bod og Erstatning. Oplæste den Redegørelse, der i den Anledning var tilstillet D. s. F.

Et Spørgsmaal angaaende Røgcigarer til en kvindelig Sorterer hos samme Firma vedtoges det at stille dette i Bero og behandle det i et Møde med Afdelingens Bestyrelse og med Sortererne fra den betræffende Virksomhed.

Den øvrige Del af Dagsordenen udsattes til et senere Møde.

Hovedbestyrelsesmøde den 18. Marts 1934.

ad 1. Formanden gav Oplysninger om Overenskomstsituationen og de Skrivelser, der havde været vekslet mellem Forbundet og D. s. F.

Ved Repræsentantskabsmødet i D. s. F. var det af Forligsmanden stillede Mæglingsforslag blevet behandlet, og man havde her omtrent enstemmigt vedtaget at anbefale Forslaget i de impliserede Forbund.

Formanden anbefalede, at der samtidig med Stemmeseddel og Hovedbestyrelsens Anbefaling udsendtes til hvert Medlem et Eksemplar af Forligsmandsforslaget.

Efter en Diskussion af Mæglingsforslagets enkelte Bestemmelser vedtoges det enstemmigt at anbefale Forslaget til Vedtagelse, samt samtidig med Stemmesedlen at tilstille Forslaget til hvert enkelt Medlem.

Formanden bemyndigedes tillige til at forhandle og træffe ny Overenskomst med Firmaet H. Hansen jun. i Haderslev.

ad 2. Den ved forrige Hovedbestyelsesmøde forelagte Klage fra et Medlem havde været sendt til Erklæring i Esbjerg Afdeling, hvorfra forelaa en Indberetning som Formanden oplæste.

Ligeledes forelaa fra Slagelse Afdeling Svar paa Hovedbestyrelsens Skrivelse til Afdelingen i Anledning af den tidligere omtalte Deling af en fra Firmaet Lange hidrørende Kapital.

Til den faglige Voldgift var Landsdommer Poul Hansen udpeget, og Retsmødet vilde sikkert finde Sted Torsdag den 22. ds.

For Ferien var der nu truffet den endelige Afgørelse.

Der var tilstillet Sammenslutningen en Protest mod den urigtige Fremstilling, der var givet af Firmaet C. W. Obels Bestyrer paa Grundlag af en Forhandling med Tillidsrepræsentanten for Arbejderne.

I Faxe Ladeplads var Fabrikken begyndt igen, muligvis med en anden Indehaver. Der var i den Anledning vekslet Skrivelser med Arbejdsmændenes stedlige Afdeling og Forbundet.

Der forelaa et Par Skrivelser angaaende Artikler til Fagbladet. Formanden oplæste disse.

Firmaet Vilh. Lange, Slagelse, var udtraadt af Sammenslutningen, og der var i den Anledning truffet Overenskomst med dette Firma.

Hos Firmaet Wecke & Kjær var en Cigarrillosmager valgt til Repræsentant for samtlige Rullere. Firmaet havde sendt Forbundet en Protest herimod, men der var meddelt Firmaet, at Forbundet ikke kunde tage Protesten til Følge.

Der forelaa en Anmodning fra Finansministeriet om Indstilling af et Medlem til Toldraadets Appeludvalg.

Formanden omtalte derefter et Spørgsmaal om Overgang fra Ugeløn til Akkord for Dæksmagere. Formanden havde maattet henholde sig til tidligere tagen Beslutning, og hertil gav Hovedbestyrelsen sin Tilslutning. Det vedtoges at indstille Formanden til Toldraadets Appeludvalg.

ad 2 a. Der var forhandlet med Firmaet Clemmensen, Køge, der havde begyndt Cigar- og Cigarrillosproduktion. De 3 hos Firmaet beskæftigede Arbejdere var ikke Medlemmer af Forbundet, men skulde have været indmeldt. Dette var endnu ikke sket, og vi blev sikkert nødt til at anmode

Skraatobaksarbejdernes Afdeling i Køge være os behjælpelig i denne Sag.

Hos Firmaet C. W. Obel i Aalborg havde været forhandlet angaaende Firmaets Antagelse af Lærlinge og ny Arbejdskraft.

Med Fællesforeningen i Esbjerg var truffet Overenskomst angaaende Cigarrillossortering paa Grundlag af en Nedsættelse paa 10 pCt. for gamle Mærker og en Forhøjelse af 15 pCt. paa Arbejde, der var eller blev bedømt efter den mellem Sammenslutningen og Forbundet gældende Overenskomst paa dette Omraade.

Tillige var truffet Aftale om forskellige andre Sortererspørgsmaal.

Hos Firmaet Vilh. Lange var der i Forbindelse med Indgaaelsen af den nye Overenskomst truffet Aftale om forskellige Spørgsmaal, bl. a. angaaende Maskiner og Lærlinge.

Hos Firmaet Schmalfeldt, Aarhus, var forhandlet angaaende unormale Dæks til Spidsarbejderne. Sagen var henvist til Fællesmødet.

For et Omblad var fastsat Tillæg 16 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet A. Jensen, Odense, var forhandlet angaaende de spundne Cigarillos.

Efter de indhentede Oplysninger var Sagen stillet i bero, ligeledes for et Spørgsmaal om en Klistrerske, som pakkede usorterede Cigarrillos paa Ugeløn.

Hos Firmaet Damborg, Nykøbing M., var fastsat Pris for en Brasil, og hos Firmaet Bendicsen, København, for et Omblad.

Hos Firmaet Horwitz vor forhandlet om en Klage fra Cigarrillosmagerne angaaende daarlige Dæks. Man var enedes om, at Dæksmagerne skulde skyde noget mere ud.

Hos Firmaet P. Wulff var forhandlet om Løbetiden og en Ændring af den Tid, som en Arbejder i Undtagelsestilfælde kunde komme ind paa Fabrikken, naar vedkommende var kommen for sent.

Da Enighed ikke kunde opnaas, bibeholdtes den hidtil gældende Ordning.

Ved et andet Møde hos samme Firma var forhandlet angaaende Bonusskalaerne for Strippemaskiner. Der forelaa her en Misforstaaelse, og Sagen var henvist til Fællesmødet.

Hos Firmaet Lichtinger var indført Akkord for Kasseklistring, og specielle Prislister udarbejdet.

En Efterbetaling for Helligdage havde fundet Sted.

2 Møder var afholdt hos samme Firma angaaende daarlige Dæks til Cigarrillosmaskinerne.

Løfte var givet om en bedre Udsortering.

Der var ligeledes afholdt et Par Møder angaaende Uoverensstemmelse mellem vore og Maskinarbejderforbundets Medlemmer, der var resulteret i en Afskedigelse af et af vore Medlemmer.

Sagen var henvist til Fællesmødet, men havde foranlediget en Arbejdsstandsning, der var indanket for den faste Voldgiftsret.

Hos Firmaet Hirschsprung havde været forhandlet om en Divergents angaaende Timelønnen for Tilberedernes Tillidsrepræsentant. Sagen var bragt i Orden. En Brasil for hvilken der var forlangt et Tillæg af 30 Øre, var der ikke opnaaet Enighed om, og Tobakken skulde forarbejdes til Gennemsnitsløn. Toges til Efterretning.

ad 3. Formanden refererede det afholdte Forligsmøde i Arbejdsgiverforeningen angaaende Arbejdsstandsningen hos Firmaet Hirschsprung. Forlig var ikke opnaaet og Sagen var henvist til Den faste Voldgiftsret.

ad 4. Hovedkasseren oplæste de reviderede Regnskaber.

Disse godkendtes.

(Fortsættes.)

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Lørdag den 31. Marts 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1282	272	1010	151	44	107	13	25	3	2
Aarhus	75	36	39	12	7	5	4	2	0	0
Esbjerg	248	125	123	30	13	17	2	4	1	0
Frederic.	107	56	51	26	18	8	1	4	4	0
Hadersl.	62	23	39	12	8	4	7	4	1	0
Hjørring	8	0	8	6	0	6	0	1	0	2
Holsteb.	406	156	250	77	41	36	10	13	8	2
Horsens	404	206	198	221	129	92	91	56	5	4
Kolding	21	14	7	14	8	6	1	0	0	1
Nakskov	31	13	18	12	0	12	0	11	0	0
Nyborg	24	8	16	20	6	14	0	0	0	0
Nykø. F.	318	41	277	56	8	48	0	28	1	2
Nykø. M.	81	41	40	34	17	17	9	10	1	2
Odense	480	221	259	42	19	23	5	16	2	1
Slagelse	151	76	75	29	13	16	13	15	0	0
Svendb.	125	42	83	10	2	8	0	4	0	0
Vejle	11	10	1	3	2	1	0	1	1	0
Viborg	95	14	81	95	14	81	0	0	1	0
Tils. i Prov.	3929	1354	2575	850	349	501	156	194	28	16
Kbhv.:										
„Enigh."	3555	1116	2439	1152	266	886	80	219	21	62
Cigarsor.	1000	376	624	240	75	165	42	54	9	14
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4555	1492	3063	1392	341	1051	122	273	30	76
Ialt...	8484	2846	5638	2242	690	1552	278	467	58	92

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Febr. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 28. Febr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 28. Febr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					42353	25	42353	25			11119	20	31234	05	42353	25				
do. II					11452	80	11452	80			1763	51	9689	29	11452	80				
Aalborg					12792	85	12792	85	908	44	9047	87	2836	54	12792	85				
Aarhus	782	43			791	75	1574	18			1316	41			1316	41	257	77		
Esbjerg					3552	20	3552	20			1432	09	2120	11	3552	20				
Fredericia			1500	00	995	85	2495	85	122	27	2375	79			2498	06			2	21
Haderslev			200	00	607	10	807	10	272	34	649	61			921	95			114	85
Hjørring	47	97	500	00	84	95	632	92			629	57			629	57	3	35		
Holstebro	3812	05			4038	45	7850	50			5657	96			5657	96	2192	54		
Horsens	3524	10			4365	50	7889	60			4524	27	365	33	4889	60	3000	00		
Kolding	185	47	800	00	190	35	1175	82			1071	02			1071	02	104	80		
Nakskov			200	00	559	50	759	50			552	00	199	50	751	50	8	00		
Nyborg	450	28	1800	00	276	70	2526	98			2076	16			2076	16	450	82		
Nykøbing M.	314	65	2000	00	872	00	3186	65			2601	81			2601	81	584	84		
— F.			1500	00	4023	60	5523	60	254	83	3937	33	1321	44	5513	60	10	00		
Odense			3000	00	5519	00	8519	00			3983	35	4535	65	8519	00				
Slagelse					1843	80	1843	80			999	09	844	71	1843	80				
Svendborg	428	84			1437	15	1866	09			1427	98			1427	98	438	11		
Vejle			100	00	139	35	239	35	7	02	267	92			274	94			35	59
Viborg	79	55	5400	00	672	40	6151	95			5701	48			5701	48	450	47		
Central- og Anvisningsk	9588	47	83000	00	852	30	93440	77			86784	32			86784	32	6656	45		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Febr. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 28. Febr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 28. Febr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København			250	00	1061	40	1311	40			918	38	393	02	1311	40				
Aalborg			457	50	519	85	977	35	457	50	148	75	371	10	977	35				
Aarhus					225	85	225	85					225	85	225	85				
Assens					208	65	208	65					208	65	208	65				
Esbjerg					406	60	406	60					406	60	406	60				
Fredericia	29	85			35	30	65	15			114	25			114	25			49	10
Haderslev	34	68	200	00	72	40	307	08			286	00			286	00	21	08		
Holstebro	100	00			207	00	307	00			84	00	150	00	234	00	73	00		
Horsens	389	30			596	45	985	75			700	25			700	25	285	50		
Køge	233	14			88	80	321	94			181	50			181	50	140	44		
Nakskov	158	85			128	60	287	45			122	50			122	50	164	95		
Nykøbing M.	23	00	200	00	12	00	235	00			224	00			224	00	11	00		
do. F.	97	81	200	00	63	55	361	36			184	00			184	00	177	36		
Odense	150	52	200	00	113	75	464	27			289	00			289	00	175	27		
Randers	138	31			53	80	192	11			117	00			117	00	75	11		
Roskilde	24	65	150	00	71	20	245	85			250	00			250	00			4	15
Slagelse	109	90			181	05	290	95			280	00			280	00	10	95		
Silkeborg					26	40	26	40					26	40	26	40				
Svendborg	550	70			161	75	712	45			222	00			222	00	490	45		
Viborg			581	00	0	00	581	00	49	35	469	00			518	35	62	65		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 5 | Maj 1934 | 29. Aargang

Tobaksarbejdernes 4. Landskursus.

Kursus'et afholdtes ikke som de 3 foregaaende Aar paa Roskilde Højskole grundet paa, at Paasken faldt saa tidligt. Ledelsen fandt saa det udmærkede Sted „Postfunktionærernes Feriehjem i Rørvig".

Kursus'et formede sig, som Afslutning paa Vinterens Oplysningsarbejde, med Gruppearbejde, Foredrag og kammeratlig Samvær.

Forretningsfører Edm. Olsen aabnede Landskursus'et og bød Velkommen, og i sin Aabningstale ønskede han Deltagerne et godt Udbytte af Landskursus'et og tillige nogle gode Timer som Tak for det Arbejde, de havde udført i Vinter.

Første Dag havde vi et udmærket Foredrag af Partisekretær Hans Hansen: „Demokratiets og Diktaturets Muligheder i Danmark".

I Fagbladet vil jeg gerne have Lov til at referere en Del af Hans Hansens Foredrag.

Foredragsholderen indledte med: „Hvad er Demokrati? Hvad er Diktatur?"

Demokrati er Folkets Medbestemmelsesret. Diktaturet er en mindre Kreds, som tiltvinger sig Magten. Diktaturet er ens, hvad enten det er Staten, Kommunister eller Hitler-Fascisme, netop nu er de to Emner aktuelle.

Hans Hansen ønsker os alle en Rejse gennem Sønderjylland, hvor enhver Arbejder frygter Diktaturet i Danmark.

Taleren skildrede Tiden 1914, hvor det viste sig, at Arbejderne ikke formaaede at lukke Krigen ude. Ligeledes Revolutionerne rundt i Europa efter Krigen. Foredragsholderen gjorde Rede for, hvorfor Arbejderne i Tyskland lod sig rive med af Hitler, paa følgende Maade: Krigen, Gælden derefter, Omlægningen af Arbejdet efter Krigen, den store Arbejdsløshed, meget større, end vi kender til, og 1922 den store Inflation. Resultatet heraf var, at Kommunisterne fik mange af Arbejderne til sig, Arbejderne deler sig. Det tyske Socialdemokrati forstod ikke at drage Mellem- og Middelklassen til sig, derfor blev de et godt Offer for Nationalsocialisterne, som forstod at spille paa to Strenge ved at fremhæve Fordelene fra Kejsertiden. Blandt de arbejdsløse holdt de lange Taler om Fagforeningsledernes store Levefod. Alt, hvad der var begaaet af Fejl, blev tillagt Socialdemokratiet.

Dernæst siger Taleren: Hvad kan vi lære af Østrig? Her kæmpede man, kæmpede mod en i alle Maader bedre udrustet Hær. Derfor spiller det en stor Rolle at have Politiet og Hæren paa vor Side.

Taleren lægger stærkt Vægt paa alt dette, og beder Tilhørerne se klart paa vor Regeringspolitik. Magten vi har, maa vi passe. Der er Folk paa Landet, der er lige saa store Socialister som os, og dem skylder vi en stor Hensyntagen. Ligeledes maa vi ikke glemme Middelstanden, her maa vi være vaagne, ellers vil de blive et let Bytte for den ny Konservatisme, der er i Opsving herhjemme.

Kommunisterne behøver vi ikke at frygte. Hvis vi var ene, vidste vi, hvordan Loven skulde se ud, men der skal tages Hensyn til andre Partier. Arbejder, Bonde og Middelstand sidder i den danske Rigsdag. Den har den Styrke at repræsentere alle Samfundets Borgere. Derfor vor Kompromipolitik. Vi kan ikke føre ren socialistisk Politik, der maa føres Lovforslag frem, som kan gavne alle. Vel kan det ikke siges, at det er et Paradis vi lever i, men intet Land kan sidestilles med vort.

Taleren spørger: „Skal Arbejderne bevæbne sig?" Hertil svarer han: „Nej, hermed vil vi kun tvinge andre Samfundslag fra os."

Kommunisterne sidder og venter paa Revolution, men her er der ingen revolutionsinteresserede, Danmarks Befolkning er smaaborgerligt indstillet.

Hans Hansen slutter: „Vi har kun et at hindre, at Statsmagten glider os af Hænde."

Ligeledes holdt Forretningsfører Edm. Olsen et glimrende Foredrag med Titlen: „Internationalt fagligt Rundskue".

Borgmester Andersen, Kalundborg, gav os ved sit Foredrag en glimrende Indsigt i Socialreformen.

Sidste Dag sluttede vi med et fælles Gruppemøde, hvor Dirk Nak indledede Emnet: „Har Fagbevægelsen kulmineret?" Stor Diskussion fulgte.

Landsmødet forløb fuldkommen planmæssigt efter det glimrende Program, Lederne havde tilrettelagt.

Deltagerne fra Provinsen og København takkede Ledelsen, Gruppelederne og Forbundet for de lærerige Dage de havde haft.

Til Slut en Opfordring til alle Tibaksarbejdere om at melde sig til Oplysningsarbejdet til Vinter.

Oda Petersen.

Tobaksarbejdernes Landskursus.

Som Afslutning paa Tobaksarbejdernes Oplysningsarbejde i Vinterhalvaaret afholdtes i Dagene den 29. Marts til 1. April et Landskursus paa Postfunktionærernes Feriehjem i Rørvig. Kursus'et var besøgt af 65 Deltagere, heraf 28 fra Provinsen.

Arbejdet paa Kursus'et var organiseret saaledes, at Deltagerne fordeltes i 4 Grupper, hvor Emnerne: „Socialdemokratiets Program og Politik", „Fagbevægelsens Historie og Praksis" og „Socialreformen" behandledes. Gruppearbejdet foregik paa samme Maade som paa Vinterens Studiekredsaftener. Ud af Emnerne var der taget de vigtigste Afsnit, hvorom de forskellige Deltagere indledte en Diskussion.

Gruppearbejdet var imidlertid kun en Del af Kursus'et. Ved Siden af Gruppearbejdet, eller rettere som et Supplement til dette, holdtes 4 Foredrag, 1 hver Dag.

Den første Dags Foredrag var vel nok det, som

interesserede mest, hvilket et Foredrag med Titlen: „Demokratiets og Diktaturets Muligheder i Danmark" i disse Dage maa have; naar saa Foredraget holdtes af Partisekretær Hans Hansen, har man tillige Garanti for en baade livlig og saglig Behandling af Stoffet.

Hans Hansen begyndte, for at faa Baggrund for en Bedømmelse af danske Forhold, med at omtale Udviklingen ude i Verden, og denne Del af Foredraget var ikke den mindst interessante. I korte men alligevel klare Rids omtalte H. H. Udviklingen i Tyskland fra Verdenskrigen op til de seneste Dages Omvæltninger.

Vanskelighederne ved, da Krigen sluttede, at omlægge hele Rigets Industri fra kun at producere til krigsmæssige Formaal til at blive et efter normale Tilstande anlagt Produktionsapparat, havde sammen med de uhyre Erstatningsbetalinger og Gældsforpligtelser, som blev Tyskland paalagt ved Krigens Afslutning, bevirket et fuldstændigt økonomisk Kaos. Den efterfølgende forcerede Rationalisering af Industrien forøgede Arbejdsløsheden med Millioner, som sammen med den proletariserede Middelstand var en Fare for en fredelig Udvikling og skabte Jordbund for den nazistiske Agitation. Nazisterne gav Socialdemokratiet og Fagforeningerne Skylden for den kapitalistiske Krise og lovede paradisiske Tilstande i den „kooporative Stat". Arbejdernes Modstandskraft var svækket derved, at man saavel fagligt som politisk var splittet i forskellige indbyrdes stridende Organisationer, og dette havde givet Nazisterne Sejren.

I Modsætning til Tyskland, havde Østrig, hvor Udviklingen var foregaaet paa nogenlunde samme Maade som i Tyskland, mødt Reaktionen med Vaaben i Haand. H. H. fastslog, at de østrigske Arbejdere havde kæmpet tappert mod Overmagten. Kampen havde været ulige, idet Regeringens Tropper havde været langt bedre udrustet. Man maatte derfor paa det skarpeste tilbagevise og protestere mod vore hjemlige Kommunisters Nedrakning og løgnagtige Omtale af Kampens Forløb.

I Danmark, fortsatte H. H., har vi politisk Demokrati. Socialdemokratiet staar i Dag med 43 pCt. af Vælgerne. Det danske Socialdemokrati er ikke og maa ikke være et snævert Byarbejderparti. Vi henter en stor Part af vore Stemmer fra Bønder og Middelstand, og deri ligger vor Styrke. Vi skal lære af de frygtelige Begivenheder i Udlandet. Det gælder for os om ikke at kaste os ud i Eksperimenter, som f. Eks. en Bevæbning af Arbejderne, hvilket kun vil bevirke, at Smaabønderne og Middelstanden glider fra os, og taber vi dem, ser det galt ud for de danske Arbejdere. Kampen skal føres paa Demokratiets Grund, og ethvert Angreb paa Demokratiet, hvad enten det kommer fra kommunistisk Side eller fra den naziprægede „Nykonservatisme", maa slaas ned med haard Haand.

Om Fredagen holdt vor Forbundsformand Edm. Olsen et Foredrag med Titlen: „Internationalt fagligt Rundskue". Som Indledning gennemgik Edmund Olsen Udviklingen i „Tobaksarbejdernes Internationale", og gik derefter over til en nærmere Omtale af de enkelte Landes Organisationsforhold. Beklageligvis var de Oplysninger, som „Internationalen" laa inde med, mangelfulde, idet de forskellige udenlandske Organisationer simpelt hen ikke havde Raad til at foretage de nødvendige Optællinger og statistiske Udregninger, og „Internationalen" var ikke i tilstrækkeligt Omfang i Stand til at understøtte dem. Alligevel fik man af Edmund Olsens Foredrag et klart Billede af, hvilke Vanskeligheder de udenlandske Kolleger havde at kæmpe mod. Dette, at man inden for samme Land benyttede flere Sprog vanskeliggjorde Organiseringen, og de kristelige og andre „gule" Fagforeninger havde mange Steder en altfor stor Udbredelse.

Stærkest Indtryk gjorde dog E. O.s Omtale af Sammenbruddet i Tyskland og Østrig, og om hvilke Forhold og Lønninger de tyske Kammerater nu var underkastet.

Medlemsmæssigt havde Sammenbruddet i disse to Lande haft katastrofale Virkninger for „Tobaksarbejdernes Internationale". Før var saaledes $^1/_{10}$ af Europas Tobaksarbejdere eller 122,000 tilsluttet denne Organisation, nu var man nede paa 40,000.

Borgmester Fr. Andersen, som paa Rigsdagen havde været Socialdemokratiets Ordfører ved Behandlingen af „Socialreformen", gav om Lørdagen en yderst saglig og interessant Gennemgang af dette nye og stærkt diskuterede Lovkompleks.

Som Afslutning indledede Kursus'ets Leder, D. Nak, om Søndagen en Diskussion over Emnet: „Har Fagbevægelsen kulmineret?" Indledningen blev med Vilje holdt i dristige Vendinger og trak de mest aktuelle Spørgsmaal skarpt frem til den efterfølgende Debat, som da ogsaa var særdeles livlig.

Et Referat af Landskursus'et vilde ikke være fyldestgørende, om ikke man ogsaa omtalte de fornøjelige Timer, vi havde deroppe. Fredag Aften var der saaledes arrangeret kammeratlig Sammenkomst med fælles Kaffebord. Forskellige af

Deltagerne underholdt, der blev sunget Fællessange og slutteligt sattes „Arako"s Højttaleranlæg i Gang, og Dansen begyndte. Det var en rigtig fornøjelig Aften, som beviste, at man udmærket ved et Kursus kan have nogle muntre Timer imellem, uden at dette kommer til at gaa ud over det Arbejde, der skal udføres.

Det kammeratlige Samvær havde sin Betydning derved, at det „rystede Deltagerne sammen" og skabte et Kammeratskab, som videreførtes i det alvorlige Arbejde; ja, satte sit Præg paa hele Kursus'et og medvirkede til dets udmærkede Forløb.

De aarlige Landskursus tjener Tobaksarbejderforbundet baade til Ære og Gavn.

Hvorfor følger andre Fag ikke efter?

Medlem Nr. 6857,
Karl Stephensen.

Afdeling „Enigheden" og Fællesorganisationen i København.

Torsdag den 12. April vedtog „Enigheden"s ordinære Generalforsamling med 235 Stemmer for og 229 imod at tiltræde et af Fællesorganisationen stillet Forslag om Betingelsen for vor Genindtræden som Medlem af denne.

En lang og bitter Strid har hermed fundet sin Afslutning.

Man kan mene, at det er sket med et knebent Flertal, hvad vi gerne vil indrømme, men lad os da ogsaa minde om de Gange, Forslaget om at betale Ekstrakontingentet til Fællesorganisationen blev forkastet,at ogsaa dette skete med et knebent Flertal.

Men det var første Gang, vi havde samlet en saa stor Generalforsamling til Afgørelsen af dette vigtige Spørgsmaal, og med ovenfor nævnte Resultat, samtidig at baade Udvalgets og Bestyrelsens Flertal anbefalede Forslaget.

Naar undertegnede ønsker at gøre nogle Bemærkninger vedrørende denne Sag, er det fordi det lærer os, at naar Arbejderklassen først spalter sig, er det meget vanskeligt, ja, mange Gange umuligt at bringe den ønskede Enighed tilbage.

Man vil maaske mene, at jeg overdriver, man vil sige, fordi vi staar udenfor Fællesorganisationen betyder dette dog ikke, at Arbejdernes Styrke er svækket. Maaske nej, men husk paa, det begynder altid ved tilsyneladende uvæsentlige Ting, men Ondet arbejder videre, det er ligesom en Kræftsygdom, man opdager den først, naar det er for sent.

Hvilke Resultater Splittelsen bringer Arbejderne, ser vi bedst af Forholdene i Tyskland. Havde den tyske Arbejderklasse bevaret sin Enhed, havde de nu været forskaanet for de frygtelige Lidelser, de nu maa gennemgaa. Naar det lykkedes at slaa den tyske Arbejderklasse, er Aarsagen: Splittelsen og atter Splittelsen. Organisationerne blev igennem en systematisk Underminering fra Kommunisternes Side gjort magtesløse. Den tyske Arbejderbevægelse blev ødelagt indefra, derfor brød den sammen i det afgørende Øjeblik.

En direkte Følge af Nederlaget i Tyskland er Nederlaget for den østrigske Arbejderklasse.

Arbejderne i Danmark maa tage Lære heraf. Vi maa a l l e, uanset om vi kan have forskellige Meninger, bevare Organisationernes Slagkraft..

Reaktionen har aldrig været saa stærk som nu, hvis ikke Arbejderne forstaar Tidens Alvor, vil det gaa os som det gik vore Klassefæller i Tyskland.

Aldrig har Arbejderklassen gennemlevet en Tid, hvor Forholdene er saa alvorlige som nu. Al indre Splid maa ophøre! Al den Gift og Lavhed, der flyder fra de kommunistiske Frasemagere, maa der sættes en Stopper for! Vi maa alle staa Vagt om vore faglige Organisationer og vort politiske Parti. Vi maa styrke og bevare vor politiske Magt, til Gavn for Arbejderklassen.

Naar vi alle er besjælet af:

Sammenhold, Samarbejde og Solidaritet,

kan ingen slaa os.

Dirk Nak.

Beretning angaaende Tobaksindustrien i De forenede Stater i Amerika.

(Fortsat).

I 1931 androg den maskinmæssige Produktion af Cigarer 2.912.000.000 = 54.4 % af den samlede Cigarproduktion, 5.348.000.000. Siden da er der installeret endnu flere Maskiner, saa det vil formodentlig ikke være overdrevet at anslaa den øjeblikkelige maskinmæssige Produktion af den samlede Cigarproduktion til ca. 60 %.

Den samlede Produktion for Aaret 1933 kan endnu ikke opgives, men antagelig vil den ikke overstige Aaret 1932's Produktion, der androg 4.442.000.000 Stk. I hvert Tilfælde, naar vi anslaar Produktionen til ca. 4.450.000.000 Stk., kan Unøjagtigheden ikke blive stor, med mindre da en fuldkommen drastisk Ændring skulde have fundet

Sted. 60 % heraf udgør 2.700.000.000, hvad der altsaa er Maskinens Del, medens 1.800.000.000 bliver til Rest til Haandarbejdet. Produktionen afhænger imidlertid af Aarstiderne, og Kvota maa derfor begrænses til at kun gælde for enkelte Maaneder ad Gangen. Maanedlige Kvota kunde fastlægges paa Basis af den paagældende Maaneds gennemsnitlige Produktion i Løbet af en Aarrække og bragt i Overensstemmelse med den nuværende formindskede eller forhøjede Produktion.

For ikke at indføre en tvungen Restriktion for Maskinproduktionen, hvad ikke vilde medføre nogen Forandring i status quo, men i Stedet for etablere en upartisk og retfærdig Mekanisering af Industrien, maa der tilvejebringes et elastisk Kvota, der begynder med 60 % og saa gradvis stiger. Denne 60 % Mekanisering fordrede 16 Aar eller gennemsnitlig 3.75 % pr. Aar. Dette Index skal naturligvis ikke være fast og uforanderligt, som i Fremtiden skal følges slavisk, eftersom Mekaniseringen ikke er gaaet ensartet frem. Det kraftigste Fremstød foretoges fra 1925 til 1927. Dog synes Gennemsnittet for 16 Aar at være retfærdigt, thi medmindre Maskinerne i Løbet af kort Tid skulde blive forbedrede eller forandrede, vil de dyrere Cigarsorter ikke i en nær Fremtid blive fremstillet paa Maskine. Paa Basis af 3.75 % aarlig vil Industrien være fuldt ud mekaniseret i Løbet af godt og vel 10 Aar.

Meningen er, at Maskingruppen i det første Fjerdingaar efter Kodens Ikrafttræden tillades en Produktion af 60 % af den samlede Produktion, 61 % i Løbet af næste Kvartal, 62 % i tredje Kvartal, og saa fremdeles, idet der tillægges 1 % for hver 3 Maaneder.

Side 21 i Poor's Industry Service TOBACCO INDUSTRY anføres det, at der er konstrueret en Cigarmaskine med en Ydeevne af 14 Cigarer i Minuttet. Indførelsen af denne Maskine vilde forhøje den mekaniske Produktionsevne 75 %, og vilde derfor af konkurrencemæssige Grunde foraarsage en Nymekanisering af Industrien. De Fabriker, der nu er forsynet med Maskiner, vilde være i samme Situation som de Fabriker, der nu tilhører Haand-Gruppen. Arbejdsløsheden vilde stige endnu mere, medmindre den nye Maskine blev tvungen til at bære s i n Del af den Arbejdsløshed, den foraarsagede, og medmindre dens Indførelse blev reguleret ved Kvota-Systemet. Nogen Ende kan ikke ses paa denne progressive Omlægning af Arbejdet ved Indførelsen af Maskiner; den vil fortsætte, saa længe det er økonomisk fordelagtigt, og saa længe den faar Lov til det. Saa længe den er økonomisk fordelagtig, vil den medføre formindsket Arbejdsindtægt og formindsket Købeevne. I Cigarindustrien er det ikke lykkedes den billigere Fremstilling eller Masseproduktionen at forøge Forbruget, hvad der ellers saa ofte hævdes maa skrives paa den mekaniske Produktions Kreditside.

En Kontrol med den maskinmæssige Cigarproduktion vil derfor ikke blive hverken Tyranni eller en uovervejet Handling. Den retfærdiggøres af den sociale Nødvendighed og af Betragtninger, der udelukkende tager Sigte paa Industriens Udvikling.

b) Dette Alternativ indeholdes under „c" i Afsnittet: „For det fjerde...".

c) For at begrænse Indførslen af nye Maskiner eller en Forøgelse af allerede eksisterende Maskiners Ydeevne, foreslaas det, at allerede eksisterende Maskiner skal erlægge en nærmere fastsat Afgift pr. 1000 Cigarer til et Arbejdsløshedsfond, saaledes at det derved indkomne Beløb bliver stort nok til, at hver arbejdsløs Arbejder kan oppebære $ 10 pr. Uge, indtil han maatte kunne finde Arbejde andetsteds. Naar vi forudsætter 1 % Forhøjelse af den mekaniserede Produktion for hver 3die Maaned paa Basis af en samlet Produktion paa 4.500.000.000 Cigarer, vil den forøgede Maskinproduktion andrage 45.000.000 Cigarer. Hvis vi regner med 1.000.000 Cigarer pr. Aar pr. Maskine, vil det altsaa sige, at 45 Maskiner skulde være i Virksomhed. Disse Maskiner vilde hver fordre gennemsnitlig 4½ Arbejder eller ialt 202 for de 45 Maskiner, medens dette Antal Cigarer fremstillet i Haanden vilde udkræve 448.4 Arbejdere. Hvis vi nu trækker Antallet af Maskinarbejdere fra Antallet af Haandarbejdere, kommer vi til Tallet 246. Med de kalkulerede $ 10 om Ugen i 52 Uger vil det sige, at der skal indbetales ialt $ 127.920 til Arbejdsløshedsfonden. Naar dette Beløb fordeles paa 2.700.000.000 Cigarer — hvad der var den maskinmæssige Produktion — kommer vi til et Bidrag af $ 0.466 pr. 1000 Cigarer. For hver 45.000.000 Cigarer, hvormed den maskinmæssige Produktion bliver forøget, skulde Bidraget pr. 1000 Cigarer selvfølgelig bringes i Overensstemmelse med det forøgede Antal Arbejdsløse.

Et saadant Bidrag vilde foraarsage, at Ansvaret for den teknologiske Arbejdsløshed blev placeret retfærdigt. Hvis Understøttelsen bliver overladt til Regeringen, vilde Maskinen uhindret og uansvarligt skabe mere Arbejdsløshed, uden Hensyn til Virkningen af dette Fremskridt for de Ulykkelige, der derved blev arbejdsløse, og dette er uheldigvis netop, hvad der er sket i Aarevis, men nu er

Dagen kommet, hvor dette ikke længere kan taales.

Det foreslaaede Bidrag vilde jo ganske vist ikke kunne sørge for de fra tidligere Tider arbejdsløse, men det foreliggende Forslag er afpasset efter de Byrder, som man med Føje vil kunne forlange af Maskinen. Naturligvis kan Maskinen ikke gøres ansvarlig for de Ulykker, den anrettede under et Styre, der tolererede den sociale Uansvarlighed. Selvom dette Forslag ikke i sig selv byder en fuldkommen Løsning af Problemet, saa kan det dog maaske være medvirkende til en bedre Forstaaelse af hele Sagen. Nødvendigheden af at finde en Løsning fremgaar bedst af den Hær af lidende Kammerater, som vi er omringet af. Dette er ikke et intetsigende Krav. Det er en Realitet, som vi i vor Egenskab af Repræsentanter af Talsmænd af Ledere maa sætte os i Spidsen for. Hvis det ikke skal mislykkes for os, maa vi tage Kampen op med Problemet i Stedet for at undgaa det. Problemet angaaende den teknologiske Arbejdsløshed er et af vor Tids mest altoverskyggende.

Minimumsløn.

Minimumslønningerne maa udarbejdes i Henhold til Arbejderens fagmæssige Uddannelse. Vi foreslaar følgende Skala:

$ 16 pr. Uge for Haandarbejdere,
$ 14 pr. Uge for Maskinarbejdere,
$ 12 pr. Uge for Strippere.

Tilgangen af Lærlinge bør begrænses meget stærkt, saa længe der gaar Tusinder af fagudlærte Cigararbejdere ledige.

Arbejdstid.

Som anført vil en længere Arbejdstid end 37 Timer pr. Uge ikke være i Stand til at bringe Arbejdsløshedstallet saa langt ned, at Antallet af Beskæftigede holdes paa 60.000. I Sammenligning vil dette sige et Arbejdsløshedstal paa ca. 24.000, hvad der er en Følge af Nedgangen i Produktionen. Saafremt Produktionen skulde stige, vil en 37 Timers Arbejdsuge gradvis kunne skaffe Arbejde til disse.

Paa Grund af, at Cigarproduktionen i nogen Grad er Sæsonarbejde, bør 40 Timers Arbejdsuge kunne tilstedes i højst 16 Uger om Aaret, forudsat at denne Overskridelse fradrages fra den gennemsnitlige 37 Timers Arbejdsuge, saaledes at den gennemsnitlige Arbejdsuge Aaret igennem bliver paa 37 Timer.

Hjemmearbejde bør forbydes.

Specifikation

over indbetalte Bidrag til de østrigske Arbejdere.

De københavnske Tobaksarbejdere i Afdl. „Enigheden" og Afdl. II (Cigarsorterernes Fagforening):

	Kr.
C. W. Hansen	35,26
P. Wulff, Fasanvejen	141,95
Weeke og Kjær	55,60
Høy	54,41
Park	9,00
Brenøes	55,25
C. W. Obel	220,00
Bendixen	68,00
Braun	136,70
Horwitz	405,92
Nobel	128,17
Wulff, Toldbodvejen	108,20
Berthelsen	10,50
Hirschsprung	482,60
Mørck (1. Bidrag)	15,00
Arthur V. Jensen	10,00
Mørck (2. Bidrag)	11,00
Wraa	7,00
Edv. Jensen	3,25
A. Nielsen	7,50
Busk	4,00
American Tobacco	110,50
Augustinus	43,60
Braun (Røgtobaksarbejderne)	41,50
Nobel (Røgtobaksarbejderne)	36,50
Hirschsprung (Sorterere, Klistrere, Gulvpiger)	66,50
Horwitz (Sortererafdl. med Brancher)	69,75
C. W. Obel (Sortererafdl. med Brancher)	80,00
Fiedler & Lundgren	15,50
Tang Jensen	10,00
Levinsky	10,00
Wulff (Sortererafdl., Fasanvejen)	16,25
Wulff (Sortererafdl., Toldbodvejen)	28,80
Dobbelmann	23,00
Afdl. „Enigheden"s Bestyrelse	52,50
Personalet i Tobaksarbejdernes Kontorer	70,00
Lichtinger	54,75
Ørndorf	2,00
	2700,46

Viggo Christensen og *Ejner Hansen.*

Provinsafdelingernes Indsamling:

	Kr.
Aalborg	763,25
Aarhus	47,50
Esbjerg	145,00
Fredericia	55,00
Haderslev	52,25
Holstebro	269,00
Horsens	273,97
Nakskov	26,00
Nyborg	5,00
Nykøbing F.	145,95
At overføre	1782,92

Overført	1782,92
Nykøbing M.	30,00
Odense	276,25
Slagelse	50,00
Svendborg	98,00
Vejle	12,00
Viborg	37,00
	2286,17

Hans Hansen.

Skraatobaksarbejderforbundet:

	Kr.
Augustinus	13,50
Braun	102,50
Krüger	9,50
Th. N.	2,00
Aalborg	50,25
Aarhus	22,00
Assens	25,00
Esbjerg	28,50
Fredericia	4,00
Haderslev	10,00
Holstebro	19,50
Horsens	64,50
Køge	10,50
Nakskov	10,00
Nykøbing F.	8,50
Nykøbing M.	2,00
Odense	13,00
Randers	11,00
Roskilde	8,00
Slagelse	21,00
Silkeborg	3,00
Svendborg	17,00
	455,25

Th. Nielsen.

Paa Forbundenes og Afdelingernes Vegne takker vi Kollegerne for den Offervilje, de gennem ovenstaaende Bidrag har udvist overfor vore østrigske Klassefæller. *Red.*

Kravet om Arbejde.

I det kapitalistiske Samfund har en Arbejder ingen anden Salgsvarer end sin Arbejdskraft, og naar en Arbejlsgiver ikke har Brug for Arbejderen, betyder det, at han ingen Eksistensmuligheder har, og synker hen i den Skare, som under Rationaliseringen stadig bliver større og større, og det eneste, der kan hjælpe, er at Arbejdstiden sættes i Forhold til den tekniske Udvikling, og ingen kan med Rette hævde, at der er sket noget i den Retning. i hvert Fald ikke herhjemme. Jeg ved nok, hvad man vil sige om denne vigtige Sag, man vil sige, det ikke har været muligt at faa vor Modpart til at gaa med til den forkortede Arbejdstid, og en Kamp kan vi ikke tage, vi er jo kun et lille Land, og det Spørgsmaal kan kun løses internationalt; men kan det være muligt, at fordi man om dette Spørgsmaal ikke kan blive enige internationalt, at man saa stadig skal vente og se de arbejdsløses Hær vokse, thi hvem ved, om man nogen Sinde opnaar denne Enighed, der er en Ting, man maa gøre sig klart, og det er, at den tekniske Udvikling i sig selv bærer Spiren til et nyt Samfund, idet nemlig, at naar nye Produktionsformer indtræder, sprænges de gamle Samfundsrammer, og man skal derfor forstaa, at hvad der end gøres af Forsøg paa at opretholde og lappe paa det gamle Samfund, saa er det paa Forhaand dømt til Undergang. Der er ogsaa andre Ting, som tyder paa, at den socialistiske Grundtanke er rigtig, idet at det nu bevises for os med stor Tydelighed, at efterhaanden som Udviklingen naar det bristefærdige Punkt, bliver Kriserne af længere og længere Varighed, Kapitalens Rovdrift større og større, og Nøden breder sig over en større Skare end hidtil. Det kapitalistiske System hviler paa Udbytning, og kun det socialistiske Samfund, som hviler paa Retten til at føre en ordentlig Tilværelse, hvor kun alle skal yde til alles Behov, og hvor kun den, som er syg og arbejdsudygtig fritages uden derfor at være henvist til Nød. Det er den kapitalistiske Krise, som skaber Arbejdsløshed, og den tekniske Udvikling, som kræver mindre Arbejdskraft, og det er derfor, at Tallet paa arbejdsledige bliver konstant de Steder, hvor man anvender Maskiner. Disse Maskiner har givet Arbejdsgiveren en kolossal Merindtægt, fordi at det, der produceres, er fænomenalt i Forhold til den Løn, der gives. Der er sikkert ikke en, undtagen at de kan se, at det er rigtigt, og man skulde tro, at det ogsaa laa synligt for enhver, at det skal være Arbejdsgiveren, som har indført Maskinerne, der skal betale Nødvendigheden af Arbejdstidens Forkortelse, for om muligt af den Vej at skaffe flere Hænder Arbejde, selv om det skal koste Kamp. Den arbejdsledige kan ikke vente til Enighed opnaas, ingen kan som Arbejder holde ud at gaa Aar ud og Aar ind enten paa Understøttelse eller social Hjælp, uden at det virker deprimerende, og særlig naar de ser, at hvilke Foranstaltninger der end gennemføres, saa bliver det paa Bekostning af Arbejdernes hele Levestandard, og der maa som Regel gives Afkald paa Principper, som før var Hovedhjørnestenen i Arbejdernes Kamp mod Kapitalen. Og hvis man saa endda kunde sige, denne Krise er den sidste, men man ved, at dette ikke er Tilfældet, men at disse vil vende tilbage med større Kraft og længere Varighed, indtil Arbejderne si-

ger Stop. Det Arbejde, som gøres for at mildne Krisen, bliver altsaa reelt set en Styrkelse af det kapitalistiske Samfund, og den, der har lagt Mærke til det, vil se, at overalt resignerer Arbejderne, medens Kapitalisterne tjener som aldrig før, og netop Arbejdernes Resignation forøger Kapitalens Styrke, idet de ganske givet benytter sig deraf, mens de jo ikke samtidig selv resignerer, men endda i Overenskomstperioderne forsøger paa alle mulige Maader at forøge Trykket mod Arbejderne. Resignation er nødvendig, husk paa, det er sløje Tider, og Tiden er overhovedet ikke inde til at stille Krav, husk paa, hvor mange der gaar uden for, det er den Tale, man til Stadighed hører, men netop det, at saa mange gaar udenfor burde være Signalet til, at hvis ikke Dørene bliver lukket op og disse Hænder faar Arbejde, kan der ske Ting, som man ikke er i Stand til at overskue, og som med effektive Midler kunde være undgaaet. Der tales meget om Ungdomsarbejdsløsheden, og enhver vil give Ret i, at hvem der end er arbejdsløs, saa er og bliver Arbejdsløsheden en Svøbe, og der bliver lige saa lidt Plads til Ungdommen som til Mand og Hustru, saafremt der ikke gøres Plads til os alle, og der bliver ikke Plads, førend man har sat Arbejdstiden i Forhold til den tekniske Udvikling, og naar den tekniske Udvikling stadig gaar frem med Kæmpeskridt, saa kan det ikke nytte at sige, husk paa, hvor længe vi var om at skaffe 8 Timersdagen, det Synspunkt kan ikke anvendes længere, vi maa have den forkortede Arbejdstid, og vi maa kæmpe derfor, og det maa være Arbejdsgiveren, der betaler den. Vi skal alle arbejde for at leve, og derfor kan man ikke roligt se paa, at en stor Del skubbes udenfor uden Udsigt til at komme i Gang igen, den Vekselvirkning, som før fandt Sted, er jo ikke mere, der er jo lige lidt Arbejde, hvorhen man vender sig. Derfor er den første Betingelse at skaffe Plads. Og fordi nu at Overenskomsterne er afsluttet, maa man ikke lade dette Spørgsmaal ligge, men lade den Centralisation, som man saa tit taler om, og hvis Styrke ogsaa vilde være stor, hvis man lod den virke til Fordel for Massernes Krav; lad den bryde en Lanse for Arbejdernes elementære Krav om Arbejde.

Dagmar Voss.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Opgørelse

over beskæftigede og ledige Medlemmer i Skraatobaksarbejdernes Forb. Optaget d. 1. April 1934.

Kolonne	1	2	3	4	5	6	7	8
Augustinus				3		1	8	
Braun				15	2	9	98	
Krüger				2		1	6	
København, ledige	2	1	10					
Aalborg	1	0	4	12	0	3	37	
Aarhus	0	0	1	4	0	2	18	
Assens	1	0	0	7	1	3	17	
Esbjerg	0	0	0	9	1	2	33	
Fredericia	0	0	0	2	0	0	5	
Hadersiev	0	1	0	2	1	1	6	
Holstebro	0	0	2	4	2	0	14	
Horsens	4	0	6	14	0	4	48	1
Kolding	0	1	4	1	0	0	0	
Vejle	1	1	0	0	0	0	0	
Køge	2	0	6	0	0	2	1	
Nakskov	0	0	6	3	0	0	14	
Nykøbing F.	3	0	4	0	0	1	1	
Nykøbing M., Dambrg.	0	0	0	1	0	0	0	
Nykøbing M., Morsl.	1	1	0	0	0	0	0	
Odense, Stokkeby	0	0	2	3	0	2	6	
Odense, Jensen	0	0	0	0	0	0	3	
Nyborg	0	2	0	0	0	0	0	
Randers	2	0	0	2	0	2	1	
Roskilde	0	1	0	2	1	2	4	
Silkeborg	0	0	0	1	0	0	2	
Slagelse	2	0	2	5	1	1	20	
Svendborg	1	2	3	5	1	0	14	
Viborg	1	0	6	0	0	0	0	
Ialt	21	10	56	97	10	36	356	1

Forklaring:
Kolonne 1: Ledige Spindere.
— 2: Ledige Arbejdsmænd.
— 3: Ledige Kvinder.
— 4: Beskæftigede Spindere ved Bord.
— 5: Beskæftigede Spindere ved andet Arbejde.
— 6: Beskæftigede Arbejdsmænd.
— 7: Beskæftigede Kvinder.
— 8: Lærlinge.

Oplysninger vedrørende indskrænket Arbejdstid i Kvartalet.

	Antal Medlemmer	Antal Uger	Ialt Timer pr. Medlem pr. Uge
Aalborg	48	13	4½
Aarhus	6	6	8½
Assens	19	13	14
Esbjerg	10	6	fra 4½—16
Hadersiev	10	8	6 à 22½, 4 à 5½
Holstebro	12	13	5½
Nakskov	17	13	5½
Randers	3	13	22½
Roskilde	8	13	24
Slagelse	27	13	6
Silkeborg	2	13	8½
Svendborg	15	3	5½

Th. Nielsen.

En Opfordring.

Arbejdsløse Kolleger!

Jeg tillader mig herved gennem Fagbladet at rette en kraftig Opfordring til Jer om at give Møde, naar der sammenkaldes til saadanne. Det har nemlig ved mange Lejligheder vist sig, at netop ved Spørgsmaal, som i allerhøjeste Grad vedrører netop Jer, at man har kunnet konstatere, at meget faa af de arbejdsløse var til Stede. Jeg, som selv er arbejdsløs, forstaar godt, at man særlig, hvis Arbejdsløsheden har varet længe, kan faa Tanker om, at det intet nytter, for Forholdene bliver ikke anderledes, men s l a a disse Tanker ned, og forstaa vel, at hvis vi ikke skal synke længere og længere ned i Haabløshed, saa maa vi troppe op, naar som helst der kaldes og selv lægge vort Lod i Vægtskaalen, og ikke trættes, selv om den første Gang ikke giver det forønskede Resultat. Lad os gøre dem til skamme som mener, at vi bliver hjemme, fordi vi er tilfredse.

Dagmar Voss.

Ændring af Ferien.

Efter Ønske paa vor sidste afholdte Kongres har der været ført Forhandling angaaende Ændring af Ferien, saaledes at denne kunde holdes 8 à 14 Dage tidligere end sædvanligt.

Resultatet er bleven, at § 20 i vor Hovedoverenskomst er bleven saalydende:

§ 20.

Der ydes Arbejderne en samlet Sommerferie paa 6 Dage, liggende mellem 2 Søndage.

Ferien holdes i Ugen før den sidste fulde Uge i Juli.

I Ferieløn udbetales der samtlige Arbejdere 3 pCt. af den i Aarets Løb fortjente Løn, dog afregnes der ikke Ferieløn, medmindre denne udgør mindst Kr. 0,50.

Ferielønnen beregnes fra og til 3. Lønudbetalingsdag i Juni.

For Arbejdere, der afskediges eller som ophører med Arbejdet i en Virksomhed i Ferieaaret, indsender Fabrikanterne hvert Kvartal, nemlig 1. Oktober, 1. Januar, 1. April og senest 28. Juni den fortjente Ferieløn til Tobaksarbejderforbundets Hovedkontor.

Naar en Arbejder i et Ferieaar (Ferieaaret regnes fra 3die til 3die Lønudbetalingsdag i Juni) kortere eller længere Tid har været beskæftiget i et Firma, hos hvem den paagældende har fortjent Ferieløn fra foregaaende Aar, skal denne Ferieløn regnes med til den i Stk. 3 nævnte Løn.

Fra Afdelingerne.

Cigarsorterer Chr. Hansen er efter faa Dages Sygeleje afgaaet ved Døden paa Slagelse Sygehus den 18. April, og Jordfæstelsen fandt Sted Søndag den 22. April. Der var mødt mange af afdødes Kolleger for at vise ham den sidste Ære. Afdelingens Fane paraderede ved Hansens Baare.

Fred!

P. A. V.
Chr. Andersen.

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Januar 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland	1097	191	174	26	1	1	2	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	124	27	217	„	„	„	„	„	„	92	77	12	8	„	„	„	„
Holland	1829	567	310	„	„	„	„	„	„	„	„	26	12	„	„	„	„
Belgien	4	3	750	„	„	„	„	„	„	5	6	„	„	„	„	„	„
Spanien	„	„	„	„	„	4	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.	1710	292	171	299	13	„	„	„	„	4	5	10	5	„	„	„	„
Andre Lande	31[1]	12[1]	„	„	„	6[2]	8[2]	„	„	3	3	„	„	„	„	„	„
Ialt	4795	1092	228	325	14	11	14	„	„	104	91	48	25	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	4	12	2	4	3	3	101	26	10	10	3	1
fremm. Varer	193	35	181	10	1	„	1	„	„	3	4	14	8	„	„	„	„

[1]) deraf fra Kuba ..... 24 hkg = 11000 Kr.
— - Kina ..... 6 — = 1000 —
[2]) — - Letland ..... 3 — = 6000 —
— - Vestafrika ..... 2 — = 2000 —

„En Bygning vi rejser".

Under denne Titel anmeldtes i vort Fagblad en Bog, skrevet af Recitator Martin Sørensen og Kollega Viktor Rasmussen. Bogen er udgivet af Forlaget „Fremad" med det smukke Resultat, at første Oplag med Undtagelse af et Par Hundrede Eksemplarer nu er udsolgt.

Vi gør Læserne opmærksom paa denne Bog, der netop omhandler Forhold indenfor vor Industri i gamle Dage, da Fagorganisationerne blev til.

Vel er Salget af Bogen gaaet hurtigt, men man vil jo forstaa, at Forfatterne gerne hurtigt ønsker at faa udgivet 2det Oplag, og de fortjener denne Opmuntring.

Foruden i Boghandelen „Fremad" kan Bogen bestilles i enhver Boghandel.

Red.

Hitlers Majgave 1934.

Elastisk Nazi-Økonomi gennem Sultelønninger.

(I. F. C.) De tyske Nationalsocialisters hele Fraseologi vil ikke mer længe være i Stand til overfor de tyske Arbejdere at skjule den reelle Betydning af „Loven om Ordningen af det nationale Arbejde". Sagt med faa Ord er denne Slavelovs Mening: Arbejderne faar Æren (og suger paa Lappen), Arbejdsgiveren (som nu hedder Bedriftens Fører), faar Profitten. Den 1. Maj 1934 er Aarsdagen for det største Arbejderbedrag, der med et Opbud af Faner, Guirlander, Fyrværkeri og intetsigende Taler er forøvet mod et Lands Arbejderklasse. Natten efter denne det nationale Arbejdets Festdag 1933 marcherede de brune Stormtropper op til Storm paa Fagforeningsbygningerne — den 2. Maj 1933 var de tyske Fagforeninger faktisk ødelagt og Arbejderne berøvet deres Organisation. Den internationale Arbejderklasse maa aldrig glemme dette — og den skal især være klar over, at Tabet af den faglige Organisation er ensbetydende med Slavearbejde og Sultelønninger.

Intet formaar bedre at illustrere dette end „Nationale Lov", som skal forene de tyske „Førere og Følger" (Arbejdsgivere og Arbejdere) til et Folkefællesskab. Lovens Formaal er Genoprettelse af Kapitalisternes uindskrænkede Herredømme over Arbejderne, er Ophævelsen af de kollektive Overenskomster, som skal erstattes med Bedriftsaftaler. Ser vi bort fra Herr Leys og hans Hjælperes forløjede Taler og Bedyrelser, og holder vi os til de tyske Udbytteres Mening, er Forholdet saaledes: Arbejdsgivernes Stilling overfor Arbejderne inden for Erhvervslivet er nu saa stærkt befæstet, at de allerede uden Omsvøb kan understrege den virkelige Tilstand. Enhver Fagforeningsmand ved, at Overenskomsterne havde det Formaal at sætte en Grænse for Udbytningen paa den Maade, at der fastsattes Minimallønninger, som ikke maatte underskrides. Arbejdernes organiserede solidariske Optræden muliggjorde Oprettelse af denne Barriére, som dæmmede op for Arbejdsgivernes Vilkaarlighed og samtidig forhindrede en skrankeløs Udbytning til Gunst for Arbejdsgivernes Profit. Intet Under altsaa, at Arbejdsgiverne glæder sig over at være befriet for dette snærende Baand. I Tidsskriftet „Der deutsche Volkswirt", i hvilket den tyske nationalsocialistiske Arbejdsgiver i Reglen kommer til Orde, kan man derfor læse, at Meningen med „Loven om Ordningen af det nationale Arbejde" bestaar i, at man søger at tilvejebringe en „elastisk Økonomi gennem Løndifferencering". Ogsaa dette er imidlertid kun en smuk Omskrivning af den nøgne Kendsgerning. Thi hvorledes ser denne „elastiske Nazi-Økonomi" ud i Virkeligheden?

Det hedder i denne Artikel: „Den nye Bedriftsforfatning bygger paa Tanken om Interessefællesskabet mellem alle Bedriftsmedlemmer indbyrdes og med Bedriften. Overført paa Lønpolitiken betyder dette, at den bestemmende Faktor for Lønfastsættelsen er den enkelte Bedrifts Evne til at betale Løn. Og der tilføjes beskedent: „Praktisk er ogsaa Frigørelsen for de bestaaende Overenskomstbestemmelser allerede gennemført for en Række Virksomheder, hvis Stilling af en eller anden Grund er særlig ugunstig."

Dermed er alt sagt. Enhver Arbejdsgiver vil altil have „en eller anden Grund" paa Haanden for at kunne retfærdiggøre sine Krav paa Indførelse af Sultelønninger i sin Virksomhed. Og de saakaldte „Arbejdsværger", som næsten alle har været Funktionærer i de tidligere Arbejdsgiverforeninger eller er pensionerede Officerer, vil sikkert have dyb Forstaaelse for denne nationale Nødvendighed. Det er jo disse moderne Slavefogeders Opgave at træffe deres Afgørelser efter „nationale økonomiske Synspunkter", som igen bestemmes af Erhvervsminister Schmitt, von Krupp, Thysen og Finansmagnaterne.

Forbavsende er den Frækhed, hvormed dette Skridt motiveres. Den „kollektive Løntarif" har,

hedder det i nævnte Artikel, „ført til, at i Stedet for en Tilpasning af Konkurrencebetingelserne bestemte Bedriftskategorier blev konkurrenceudygtige. „At Karteller og Syndikater netop har sikret sig deres monopolistiske Magtstilling gennem hensynsløs Nedkonkurrence af de kapitalistisk svagere Virksomheder, forglemmer man forsætlig. Ganske vist har man allerede søgt at virkeliggøre Tanken om en Udligning gennem Indførelse af en Syndikatafgift. „Men Problemet vilde sikkert være blevet løst med bedre Resultat, saafremt den under ugunstigere Betingelser arbejdende Virksomhed kunde finde en vis Udligning i Lønkontoet". Hvorfor skal man fortsat betale en Syndikatafgift, som forringer Profitten? Lad os hellere nedsætte Arbejdernes Løn. Saa har vi fundet den nationalsocialistiske Økonomis Princip: Profitudligning for Kapitalisterne paa Bekostning af Arbejdslønnen! At dette Princip nødvendigvis maa blive en Skrue uden Ende, ligger klart for Dagen, thi hvilken National Arbejdsgiver ønsker at prisgive sit Forspring for Konkurrenten, blot fordi den anden Arbejdsgiver betaler Sultelønninger? Det vil være uundgaaeligt, at der inden for Hitler-Tyskland nu vil blive drevet en uhindret Løndumping fra Bedrift til Bedrift, som imidlertid foreløbig kun vil træde frem overfor Udlandet.

Ganske vist, helt uden Brydninger har det ikke været muligt at gøre Arbejderne retsløse og nedværdige dem til Slaver, hvis Løn Arbejdsgiveren kan fastsætte efter de for ham afgørende angivelige „nationale Nødvendigheder". Selv NSBO-Folkene har protesteret, og heller ikke S. A. er uden videre rede til at arbejde for endnu lavere Løn end hidtil. Det vilde altsaa være risikant den 30. April at sætte de fremdeles gældende „marxistiske Overenskomster", som i saa høj Grad forstyrrede Folkefællesskabet, ud af Kraft, saaledes som dette var bestemt i „Loven om Ordningen af det nationale Arbejde". Arbejdsværgerne lod dem løbe videre endnu et Stykke Tid, og de gælder nu til 1. Maj.

Paa denne det nationale Arbejdes anden Festdag i det tredje Rige skal Proletarerne juble i Begejstring over Hitlers Æres-Lov, og alle skal aflægge en højtidelig Ed og tilsige ham Troskab. Tribunerne for dette Skuespil er allerede rejste. Men ogsaa i dette Aar vil der efter den 1. Maj komme en 2. Maj, og paa denne 2. Maj 1934 vil de tyske Arbejdere blive bedraget for anden Gang: Bedriftsaftalerne vil bestemme Sultelønnens Størrelse — og hvem som efter den Tid vover at tale om kollektive Overenskomster, vil vandre i Koncentrationslejr. Det kan tilføjes, at den tyske Arbejdsfront selv officielt indrømmer Sultelønningernes Kendsgerning. Med Tilfredshed melder „Der Deutsche", Arbejdsfrontens Centralorgan af 19. April, at Berlins Kommune vil betale fuld Løn for den kommende første Maj. Med Forfærdelse læser man: „Et Løntab for den kommende første Maj vilde have været en uretfærdig Haardhed i Betragtning af, at Lønnen næppe nok overskrider det nødvendige Eksistensminimums Grænse, og vilde i høj Grad have gjort Skaar i Glæden over Festdagen 1. Maj." Lad os afvente, hvilket Skaar der bagefter kommer i Festglæden, naar Bedriftsaftaler i Stedet for Overenskomster yderlig vil nedpresse det allerede nu altfor lave Eksistensminimum.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Lørdag den 28. April 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1291	273	1018	129	39	90	22	53	2	3
Aarhus	83	37	46	20	10	10	7	6	0	1
Esbjerg	245	124	121	30	11	19	2	12	1	1
Frederic.	103	52	51	22	15	7	3	4	3	0
Hadersl.	60	23	37	3	3	0	2	0	0	0
Hjørring	9	0	9	7	0	7	0	4	0	2
Holsteb.	396	152	244	53	34	19	17	12	10	3
Horsens	406	207	199	28	18	10	5	4	5	3
Kolding	20	13	7	13	7	6	4	3	0	1
Nakskov	31	13	18	12	0	12	0	12	0	0
Nyborg	22	9	13	19	8	11	8	9	0	1
Nykø. F.	316	43	273	72	8	64	6	37	1	6
Nykø. M.	80	40	40	29	14	15	6	9	3	2
Odense	478	218	260	32	15	17	14	10	0	6
Slagelse	152	76	76	21	15	6	15	6	0	0
Svendb.	124	42	82	10	2	8	1	3	0	4
Vejle	11	10	1	3	2	1	1	1	1	0
Viborg	83	15	68	83	15	68	6	22	2	4
Tils. i Prov.	3910	1347	2563	586	216	370	119	207	28	37
Kbhv.: „Enigh."	3555	1116	2439	1033	200	833	112	398	46	153
Cigarsor.	1008	377	631	194	60	134	35	72	14	30
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4563	1493	3070	1227	260	967	147	470	60	183
Ialt...	8473	2840	5633	1813	476	1337	266	677	88	220

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Marts Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Marts		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Marts	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .					66975	00	66975	00			11969	85	55005	15	66975	00				
do. II . . .					18129	45	18129	45			2515	49	15613	96	18129	45				
Aalborg					23992	35	23992	35			13994	38	9997	97	23992	35				
Aarhus	257	77			1687	55	1945	32			1257	48	687	84	1945	32				
Esbjerg					4129	15	4129	15			1605	20	2523	95	4129	15				
Fredericia . .			1000	00	2548	50	3548	50	2	21	3383	51	162	88	3548	60			0	10
Haderslev . .					891	90	891	90	114	85	555	05	122	00	891	90				
Hjørring	3	35	500	00	162	95	666	30			562	78			562	78	103	52		
Holstebro . . .	2192	54			8355	65	10548	19			8245	61	2302	58	10548	19				
Horsens	3000	00			8420	10	11420	10			7742	81			7742	81	3677	29		
Kolding	104	80	1000	00	254	65	1359	45			1311	42	48	03	1359	45				
Nakskov . . .	8	00			799	65	807	65			367	47	440	18	807	65				
Nyborg	450	82	2100	00	390	40	2941	22			2494	74			2494	74	446	48		
Nykøbing M.	584	84	1000	00	1406	25	2991	09			2330	40	660	69	2991	09				
— F.	10	00			7222	30	7232	30			4990	98	2241	32	7232	30				
Odense			2500	00	8471	25	10971	25			4757	89	6213	36	10971	25				
Slagelse			2500	00	2581	05	5081	05			3962	53	1118	52	5081	05				
Svendborg .	438	11			2218	65	2656	76			1374	12	1282	64	2656	76				
Vejle			150	00	216	80	366	80	35	59	232	77	98	44	366	80				
Viborg	450	47	3700	00	2348	60	6499	07			6199	39	299	68	6499	07				
Central- og Anvisningsk	6656	45	92000	00	868	50	99524	95			92141	72			92141	72	7383	23		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Marts Maaned 1934

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Marts		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Marts	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .					1978	90	1978	90			436	00	1542	90	1978	90				
Aalborg					621	40	621	40			182	00	439	40	621	40				
Aarhus					501	35	501	35					501	35	501	35				
Assens					315	65	315	65					315	65	315	65				
Esbjerg					521	10	521	10					521	10	521	10				
Fredericia . .			216	45	42	65	259	10	49	10	210	00			259	10				
Haderslev . .	21	08	50	00	95	90	166	98			127	50	39	48	166	98				
Holstebro . .	73	00			241	05	314	05			79	00	235	05	314	05				
Horsens	285	50			744	55	1030	05			851	75	178	30	1030	05				
Køge	140	44	200	00	66	75	407	19			380	25	26	94	407	19				
Nakskov . . .	164	95			181	80	346	75			145	25	201	50	346	75				
Nykøbing M.	11	00	250	00	27	00	288	00			280	00	8	00	288	00				
do. F.	177	36	300	00	68	90	546	26			309	00	237	26	586	26				
Odense	175	27	150	00	254	50	579	77			415	00	164	77	579	77				
Randers	75	11	100	00	69	25	244	36			126	75	117	61	244	36				
Roskilde			200	00	86	20	286	20	4	15	179	75	102	30	286	20				
Slagelse	10	95	100	00	335	00	445	95			310	00	135	95	445	95				
Silkeborg . . .			150	00	28	20	178	20			83	75	94	45	178	20				
Svendborg .	490	45			265	35	755	80			132	00	623	80	755	80				
Viborg	62	65	460	00	0	00	522	65			519	25	3	40	522	65				

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 6 | Juni 1934 | 29. Aargang

Til den amerikanske Beretning.

I de sidste 4 Nr. af vort Blad har vi aftrykt en Beretning angaaende Tobaksindustrien i De forenede Stater i Amerika.

Denne Beretning er alvorlig og meget omhyggelig tilrettelagt og derfor ogsaa meget interessant og lærerig.

Den stærke Mekanisering af Tobaksfaget herhjemme vil sikkert have bevirket, at mange af Kollegerne indgaaende har studeret denne Beretning og i kommende Tider vil komme ind paa en Del af de Problemer og Tanker, der heri er nedlagt.

Dog mangler Beretningen noget. Naar der saaledes oplyses, at Cigarproduktionen er gaaet ned fra ca. 8000 Mill. Stk. i Aaret 1920 til ca. 4500 Mill. i 1932, saa kan vi jo daarligt tænke os, at de amerikanske Borgere skulde have omtrent halveret deres Tobaksforbrug. Tanken ligger derfor nær, at man er gaaet over til et andet Tobaksforbrug, og ved at undersøge Forholdet, viser det sig da ogsaa, at vel er Cigarforbruget gaaet ned med ca. 3500 Mill Stk., men Cigaretforbruget er gaaet op med 75,000 Mill., idet Cigaretforbruget steg fra 45,000 Mill. Stk. i 1921 til 120,000 Mill. Stk. i 1930. Efter al Sandsynlighed er Cigaretforbruget endog steget yderligere i Tiden indtil 1932, til hvilket Tidspunkt Beregningen for Cigarerne ligger. De sidste Tal paa Cigaretterne har vi imidlertid ikke. For Røgtobakkens Vedkommende synes der ikke at være sket nogen væsentlig Ændring i Produktionsmængden.

Hvad der imidlertid har gjort sig gældende i Amerika, er sket i hvert Land, der har prøvet at gaa over til Maskinproduktion af Cigarer. For Cigarillos og Cigaretter har Maskinproduktionen kunnet lade sig praktisere, uden at det rygende Publikum har reageret derimod, men for Cigarerne har man alle Steder faaet at føle, at den gik ikke, i hvert Fald ikke med de Maskiner, man indtil Dato har haft i Brug.

Man skulde dog synes det mærkeligt, at ikke Fabrikanterne i Amerika skulde have opdaget dette og have slaaet om, for vel tjenes der maaske mere paa de Cigarer, der laves paa Maskinerne end for Haanden, hvad der ogsaa fremgaar af Tallene i Beretningen, men dog ikke saaledes, at det kan dække den halverede og vel stadig nedadgaaende Produktion. Men hertil kommer et andet Forhold, den stærke Stigning i Cigaretforbruget. Og da saavel Cigar- som Cigaretproduktionen for den største Del beherskes af 4 store Selskaber eller Truster, da forstaar man bedre, at det faar Lov at gaa, som det gør.

Dette Forhold er heldigvis ikke saa stærkt fremme herhjemme. Endnu er en stor Part af vore Fabrikanter stærkt interesserede i Cigarproduktionen og véd, at Tobakken er et meget fint mærkende Nydelsesmiddel, der under alle Former ikke taaler en Forringelse hverken i Kvalitet eller Forarbejdning.

Selv om vi derfor ikke, efter alle foreliggende Forhold, kan være helt enige med de i Beretningen fremsatte Forslag og Tanker, forstaar vi saa godt, at hvert Lands Arbejdere i dette Spørgsmaal maa tage netop deres Lands Forhold i Betragtning.

Vi har da ogsaa herhjemme benyttet saavel vor faglige som vor politiske Magt, saa vidt denne har strakt, til paa en nogen anden Maade at søge vore Interesser varetaget, men selvfølgelig maa vi ikke være blinde for, at den stærkt fremadskridende Koncentration indenfor vor Industri hurtig kan vendè Billedet, og det gælder da om, at vi i Forvejen har orienteret os, saaledes at vi ikke skal til at lægge vor Taktik om, naar det er forsent.

Red.

Den internation. Arbejdsorganisation.

Bringer 1934 Redning gennem 40 Timers Ugen?

(I.F.C.) Med hvert Aar, der gaar, bliver Tallet paa dem, der tror, at den i 1929 indtraadte Krise paa en eller anden Maade — ligesom alle tidligere Kriser — vil forsvinde af sig selv, færre. Især giver den Kendsgerning Anledning til almindelig og voksende Ængstelse, at det stadig synes at gaa Verden daarligere, tiltrods for, at det er bevisligt, at Krisen allerede har naaet Bunden, og at Konjunkturkurven — i hvert Fald teoretisk — atter skulde bevæge sig i opadgaaende Retning. Enhver forelægger sig det Spørgsmaal, om der mon ikke finder en Stabilisering Sted af Krisen med Svingninger omkring Dybdepunktet, om mon ikke de Symptoner, der virker imod Krisen, ikke til en vis Grad ophæver sig selv gennem fremskridende Mekanisering, Ødelæggelse af den for en økonomisk Genrejsning nødvendige Tillid gennem politisk Gæring o. s. v., om man derfor ikke endelig bør møde denne ekstraordinære Situation med ekstraordinære Midler.

I denne Sammenhæng vinder navnlig Kravet om en almindelig Forkortelse af Arbejdstiden til Bekæmpelse af den nuværende Krise og de sikkert tilstedeværende struktuelle Kriseelementer for hver Dag nye Tilhængere. Og nu skal det vise sig, om den af Arbejderklassen siden Krisens Begyndelse i sine Beslutninger og siden 1931 gennem sin Intervention i Genève fordrede 40 Timers Uge vil blive virkeliggjort paa den i Juni d. A. i Genève stedfindende internationale Arbejdskonference, om den offentlige Verdensmening har tilstrækkelig Pres for ikke blot at gennemføre denne Fordring paa Papiret i Genève, men tillige i den hensygnende Verdensøkonomi til Gavn for hele Verden.

Det internationale Arbejdsbureau har pligtskyldig paa Grundlag af de fra Medlemsregeringerne indløbne Besvarelser af det opstillede Spørgeskema udarbejdet saalydende Forslag til en Konvention, der skal tjene som Grundlag for Forhandlingerne paa Arbejdskonferencen.

Arbejdsbureauet har sammenstillet en foreløbig Beretning over Regeringens Svar. Den internationale faglige Central har paa sin Side paa Grundlag af de Udtalelser, den har indhentet hos de tilsluttede Landsorganisationer, udarbejdet en Oversigt, der skal tjene som Rettesnor for Arbejdergruppen ved Drøftelserne i Genève.

Naar man sammenligner disse to Dokumenter med hinanden — Arbejdsbureauets Forbindelsestjeneste med Arbejderorganisationerne har paa anerkendelsesværdig Maade udarbejdet en kort Beretning om de hidtil indløbne Svar — er det muligt at konstatere, hvorvidt der bestaar Enstemmighed i de to Lejre.

Hvad angaar Hovedpunktet, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Fordringen om Arbejdstidsforkortelse er modent til en Konvention, bestaar der, — i det mindste i Teorien og i den uforbindtlige Atmosfære af en Beretning fra Arbejdsbureauet, som efterhaanden betjener sig af alle Regnbuens Farver — ikke den ringeste Meningsforskel.

„Regeringernes Svar viser," saaledes hedder det i Forbindelsestjenestens Beretning, „en glædelig vidtgaaende Tilslutning til Kravet om en Forkortelse af Arbejdstiden som en vigtig og nødvendig Foranstaltning indenfor Rammen af en Genrejsning, som frem for alt ogsaa tager Hensyn til Nødvendigheden af en Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Det store Flertal af Svarene udtaler sig for Vedtagelse af internationale Bestemmelser i en eller anden Form, der skal regulere den almindelige Forkortelse af Arbejdstiden. Endvidere udtaler et betydelige Antal Svar sig for, at denne internationale Ordning skal ske i Form af et eller flere Konventionsforslag.

Det er vistnok overflødigt at henvise til, at, som det hedder i Beretningen fra I.F.C., „alle Landsorganisationer, som indsendte Svar, er af den Anskuelse, at Konferencen bør vedtage et Konventionsforslag omhandlende en international Ordning af Arbejdstidsforkortelsen." Angaaende Konventionens Formaal tilføjer I.F.C. utvetydigt, at Konventionen skal have det „Formaal at bekæmpe Arbejdsløsheden og lade Arbejderne faa Andel i de med det tekniske Fremskridt forbundne Fordele."

Dermed er automatisk ogsaa Spørgsmaalet om Lønnen henholdsvis Levestandarden rullet op. Som næste Afsnit i Beretningen behandler I.F.C. med Rette „Garantien for Lønningernes Bevarelse":

„Det maa bemærkes, at den engelske Lands-

organisation ønsker at omskrive Spørgsmaalet om Konventionens Følger for Lønningerne samt for Levestandarden i en særlig Henstilling. De fleste andre Landsorganisationer er af den Mening, at selve Konventionen bør indeholde Bestemmelser om den virksomme Anvendelse af disse Klausuler. Dog staar enkelte Lande paa det Standpunkt, at Konventionen kun skal angive det almindelige Princip og ikke gaa i Enkeltheder. Endelig findes der Organisationer, der kræver utvetydige Bestemmelser samt et Mindstemaal af Sanktioner og Straffebestemmelser."

Beretningen fra Arbejdsbureauets Forbindelsestjeneste lægger paa diskret og forsigtig Maade Eftertrykket paa det almindelige Kapital om „Bevarelsen af Levestandarden":

„Den „blaa" Beretning indeholder Forslag om en Henstilling, der anmoder Regeringerne om at træffe Forholdsregler for at forhindre, at Arbejdsforkortelsen medfører en Forringelse af Arbejdernes Levestandard. Denne Henstilling foreslaar, at Lønkompensationer skal søges tilvejebragt gennem direkte Forhandlinger mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, som skal gennemføre den forkortede Arbejdstid.

Endvidere anbefales, at der, forsaavidt det ikke allerede er sket, skal tilvejebringes Instanser til Mægling af Stridigheder, der ikke kan bilægges gennem saadanne direkte Forhandlinger."

I.F.C.'s Beretning siger om dette i anden Række i Betragtning kommende Kapitel: „Den engelske Landsorganisation erklærer sig indforstaaet med, at der i Konventionen ogsaa tages Hensyn til Spørgsmaalet om Levestandarden. Belgien ønsker derimod ikke, at dette sker i selve Konventionen. Ogsaa Svejts foreslaar ikke Optagelse af saalydende særlige Bestemmelser. Czekoslovakiet indtager et andet Standpunkt. Dette Land ønsker, at Konventionen klart udtaler og forpligter Regeringerne til at gøre deres Indflydelse gældende paa Prispolitiken saaledes, at Prisniveauet beskyttes."

Med Henblik paa det vigtige Spørgsmaal om Konventionens Gyldighedsomraade, bestaar der blandt Fagorganisationerne Enstemmighed om, „at Konventionen ikke maa indeholde Undtagelsesbestemmelser for Smaabedrifter", d. v. s., at den skal gælde for alle Virksomheder uden Undtagelse. Med Hensyn til Udskillelse af bestemte Industrier er Meningerne delte. Saaledes indtager f. Eks. den belgiske Landsorganisation det Standpunkt, at der kun skal vedtages een Konvention gældende baade for industrielle Virksomheder (indbefattet Kulgruber) og for Handelsvirksomheder o. s. v., mens Landsorganisationerne i Storbritannien og Svejts udtaler sig til Gunst for Vedtagelse af 3 Konventioner.

Hermed kommer vi dog allerede ind paa Spørgsmaalet om Taktik og Formaalstjenlighed med Hensyn til Konventionernes Gennemførelse.

Hovedsagen er dog Arbejdstidsforkortelsen, d. v. s. 40 Timers Ugen som saadan, om hvis Formaalstjenlighed og Nødvendighed der tilsyneladende ikke mere hersker Tvivl og som derfor ved en Gennemførelse i denne eller hin Form

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Marts 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	953	167	175	51	3	4	6	„	„	1	„	8	2	„	„	„	„
Storbrit.	209	47	225	2	„	„	1	„	„	29	30	10	7	„	„	„	„
Holland	2712	745	275	„	„	„	„	1	1	„	„	62	26	„	„	„	„
Belgien	24	2	„	35	2	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Grækenland	5	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.	1119	143	128	19	„	„	„	„	„	15	13	18	7	„	„	„	„
Andre Lande	36[1]	7[1]	„	„	„	1[2]	1[2]	„	„	12[2]	14[2]	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5058	1111	215	107	5	5	8	1	1	57	57	98	42	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	37	5	135	„	„	11	24	5	10	3	3	179	46	13	12	49	39
fremm. Varer	310	47	152	„	„	„	„	„	1	15	15	38	19	„	„	„	„

[1]) deraf fra Sverige ..... 17 hkg = 4000 Kr.
— - Brasilien ..... 19 — = 3000 —
[2]) — - Frankrig ..... 1 — = 1000 —
— - Belgien ..... 2 — = 2000 —
— - Tyrkiet ..... 3 — = 4000 —
— - Grækenland ..... 4 — = 3000 —
— - Ægypten ..... 1 — = 3000 —

kan bringe Meneskeheden Redning endnu i dette Aar, saafremt Regeringerne forbliver standhaftig ikke blot i de foreløbige Beretninger, men ogsaa paa selve Konferencen og først og fremmest i det egne Land og endelig beslutter sig til at træde op imod Arbejdsgiverne, der modsætter sig enhver Arbejdstidsforkortelse, et Standpunkt, som ikke mere deles af noget fornuftigt Menneske i hele Verden.

Hvem splitter?

Dirk Nak har i Fagbladet for Maj Maaned udløst sin Glæde over, at de københavnske Tobaksarbejdere indenfor Afd. „Enigheden" atter er fundet tilbage til Fællesorganisationen. Dog er der blandet lidt Malurt i Glædens Bæger, idet Genindtrædelsen kun blev vedtaget med 6 Stemmers Flertal.

Det kan jo ikke betegnes som nogen særlig stor Velvilje fra Tobaksarbejdernes Side, eller der er ingen Grund til at raabe Hurra for dette Resultat, særlig naar man ved, at der forud for denne Generalforsamling blev gjort et meget stort Arbejde fra Foreningen „M. K.s" Side for at faa Medlemmerne til at møde frem.

Til dette Formaal har „M. K." benyttet sig af den for Tiden standende Kommunist-Hets og benyttet denne Hets i sit særlige Formaals Tjeneste.

Naar nu D. N. skriver, at vi skal være besjælet af Sammenhold, Samarbejde og Solidaritet, da var det maaske paa sin Plads at minde D. N. om, at det ikke er Tobaksarbejderne, der er gaaet ud af Fællesorganisationen, men at det er Fællesorganisationen, der har ekskluderet Afd. „Enigheden". Det er altsaa ikke „Enigheden", der har brudt Sammenholdet, men Fællesorganisationen. Hvorfor blev Afd. „Enigheden" ekskluderet? Fordi de københavnske Tobaksarbejdere i denne Afdeling ikke vilde være med til at betale for, hvad en uansvarlig Ledelse indenfor Brændselsforeningen kunde finde paa at paalægge Arbejderne.

Dertil kom saa, at Brændselsforeningens Ledelse indførte tyske Cigarer, hvorved de danske Tobaksarbejdere blev arbejdsløse. Dette vakte selvsagt ikke ligefrem Glæde blandt os Tobaksarbejdere.

Tobaksarbejderne vilde altsaa staa solidariske med Arbejderne i København imod en uforsvarlig Ledelse. Det er det, man kalder for Solidaritet, Sammenhold og Samarbejde.

D. N. behøver altsaa ikke at minde os om Sammenholdets Betydning. De københavnske Tobaksarbejdere i Afd. „Enigheden" staar gerne indenfor Fællesorganisationen, men som de forskellige Afstemninger har vist, da er vi paa Vagt overfor, at ikke Solidariteten brydes fra den øverste Ledelses Side.

Herefter forsøger Dirk Nak sig som Storpolitiker a la Nic. Blædel.

Han kommer her ind paa den for svage Sjæle gamle, kendte Traver, at det skulde være Kommunismen, der skulde være Aarsagen til den tyske Arbejderklasses Sammenbrud.

Var det nu ikke det bedste, D. N., at søge tilbage til de virkelige Aarsager.

Den virkelige Aarsag er og var den store Verdenskrig. Ved dens Begyndelse i 1914 begyndte allerede den tyske Arbejderklasses Sammenbrud. I 1914, da den tyske imperialistiske, krigsgale Overklasse, med Tilslutning fra det tyske Socialdemokrati, førte den tyske Arbejderklasse ud i den vilde Kehraus — fra det Øjeblik stammer den tyske Arbejderklasses Sammenbrud. Senere, da det tyske Folk vendte hjem som et slaget Folkefærd, kunde det arbejdende Folk have overtaget al Magt i Tyskland, men det tyske Socialdemokratis Lederes smaaborgerlige demokratiske Standpunkter og Holdning forhindrede dette.

Nu vokser Kommunismen i Tyskland. Den vokser gradvis.

Den vokser gennem Arbejdernes Erkendelse af, at det gamle, tyske Arbejderparti, Socialdemokratiet, ikke er i Stand til ved sine smaaborgerlige, demokratiske Midler at bringe den tyske Arbejder ud af den Nød og Slavetilstand, han fører.

Da den krigsgale Overklasse, og dens Følgesvend: Nazismen, atter rejste Hovedet efter Nederlaget fra 1914, opfordrede Tysklands kommunistiske Parti det tyske Socialdemokrati til at danne en ubrydelig Enhedsfront for gennem en haard, enig Kamp, gennem Generalstrejke, at slaa Krigskapitalisterne ned.

Det tyske Socialdemokratis Svar paa en saadan enig Kamp mod Fascismen var et blankt Afslag.

Her finder man de virkelige Aarsager til Sammenbruddet i Tyskland.

Man spørger uvilkaarlig: Hvem splitter?

Karl Mikkelsen.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Det tyske Arbejdsslags Pyrrhus-Sejr.

Løfterne til Saar-Befolkningen.

Minister Göbbels har ved Saar-Demonstrationen den 6. Maj i Zweibrücken udtalt overfor de forsamlede Deltagere fra Saardistriktet: „Vi har atter bragt 4 Millioner Tyskere i Arbejde, og saa skulde vi ikke engang være i Stand til at skaffe Arbejde til 40,000 arbejdsløse i Saardistriktet?" Og han tilføjede, at dette var et nationalt Prestigespørgsmaal.

Paa en Tid, da Hitler endnu ikke var Rigskansler, forkyndte han, at der 14 Dage efter hans Magtovertagelse ikke mere vilde findes et Arbejdsløshedsproblem i Tyskland. Den 1. Maj 1934 gav han de i Mellemtiden bittert skuffede Arbejdere Løfte om, at enhver ved Aarets Udgang atter vilde have fundet Beskæftigelse. Derefter begyndte saa „Arbejdsslagenes" Periode, som rigtignok nærmest førtes mellem de enkelte Kredsledere og endte med Telegrammer til „Føreren", hvori man meddelte, at den sidste arbejdsløse i denne eller hin Provins nu atter var bragt i Arbejde. Beretningerne fra Arbejdsslagenes Krigsskuepladser meldte Sejr paa Sejr — kun med den besynderlige Biomstændighed, at de arbejdsløse ikke selv mærkede stort hertil. Det varede Maaneder, forinden det lykkedes at bringe Nazistbevægelsens „gamle Kæmpere" i Arbejde — hele 100,000 Mand. I det mindste troede man, at dette var lykkedes, indtil enkelte Kredsledere rettede nye Henvendelser til Arbejdsgiverne og betonede, at det var en Skam og Skændsel, at der fremdeles fandtes arbejdsløse gamle Kæmpere. Det blev kort og godt erklæret, at de yngre Arbejdere maatte afskediges, saafremt der ikke var Arbejde til den „gamle Garde". Hvorledes er dette muligt? spørger man sig, naar det er Sandhed, at Millioner Arbejdere i Mellemtiden atter er kommen i Arbejde? Og hvorledes rimer Sejrsmeldingerne fra de enkelte „Frontafsnit" sig med Rigsøkonomiministerens sarkastiske Bemærkninger paa et Arbejdsgivermøde, hvor han uden Omsvøb erklærede, at Arbejdsløshedsproblemet ikke var løst gennem Afsendelse af Telegrammer, der ikke var i Overensstemmelse med Kendsgerningerne?

Der findes kun et Svar herpaa: Arbejdsslaget er en storslaaet Svindel, hvis eneste Formaal er at bluffe de tyske Arbejdere. Med forfalskede Statistiker og formentlige Sejrstelegrammer kan Arbejdsløsheden desværre ikke afskaffes. Det nytter heller ikke noget, naar man projekterer Kæmpeprojekter angaaende Anlæg af Automobilveje uden at kunne fremskaffe de hertil fornødne Midler. Med Førerens og de mest prominente Kredslederes „første Spadestik" foranstalter man store Spade-Parader, for den næste Dag at stille Spaderne i Skuret eller laane dem ud til Naboprovinsen til dennes „Indledning af Arbejdsslaget".

Hvorledes forholder det sig i Virkeligheden med de 4 Millioner arbejdsløse, der efter Sigende skulde have erholdt Arbejde? Den 10. Maj, altsaa faa Dage efter den forannævnte Göbbels-Tale, udsendte den tyske Rigsanstalt for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring sin nyeste Beretning. Resultat? En paastaaet ny Nedgang i Arbejdsløsheden med 190,000, mens Nedgangen i samme Tidsrum i Fjor var 268,000. Hertil bemærkes i den medfølgende Redegørelse, at Nedgangen i Arbejdsløshedstallet var mindre, fordi den nye Aargang af unge Mennesker, der var udskreven af Skolen, havde forøget de arbejdssøgendes Antal. Som om dette ikke havde været Tilfældet i alle foregaaende Aar! Men tidligere var dette aabenbart en ondsindet marxistisk Opfindelse. Da Statistiken kun angiver det samlede Tal uden nærmere Specifikation, maa vi for at bevise Urigtigheden af de af Propagandaministeren anførte 4 Millioner færre arbejdsløse gaa tilbage til Statistiken for Marts Maaned, hvorved vi altsaa betjener os af de samme Tal, som ogsaa stod til Hr. Göbbels Raadighed. Vi bemærker indledende, at i det nuværende Tyskland de ved Nødhjælpsarbejde og som Hjælpearbejdere paa Landet beskæftigede Arbejdere, der alle maa betegnes som arbejdsløse, da de ikke erholder Løn, men tvinges til at forrette rent Slavearbejde, ikke er medtaget i Statistiken, og at man iøvrigt som Grundlag benytter Statistiken over Sygekassernes Medlemmer.

Den officielle Statistik angiver følgende Tal: samlet Antal arbejdsløse ved Udgangen af April 1933 5,331,000. Ved Udgangen af Marts 1934 2,789,000. Dette er nøjagtig en Nedgang paa 2,533,000 (hvortil der i gunstige Tilfælde kommer de 190,000 i April 1934). Mellem Göbbels Statistik og Göbbels Tal er der altsaa den betydelige Difference af 1,5 Millioner arbejdsløse. Men vi kan i denne Forbindelse endvidere fastslaa, at det nye Tysklands Statistik ikke er meget værd. Naar man nemlig paastaar, at 2,5 Millioner Mennesker har fundet Arbejde, maatte dette Tal egentlig ogsaa fremkomme under Antallet „Beskæftigede", som angives i den samme Statistik fra den samme Anstalt. Hvad finder man imidlertid dér? Antallet Beskæftigede (vel at mærke medregnet Landmedhjælpere og Nødhjælpsarbejdere) var i April 1933: 12,698,000 og i April 1934: 14,687,000. Stigning nøjagtig: 1 Million 989,000. Arbejdsløs-

heden skal være aftaget med 2,5 Millioner, men Beskæftigelsestallet er officielt kun steget med henimod 2 Millioner. Hvor har Propagandaministeren gemt de manglende 500,000 arbejdsløse?

Hvorledes kan man forklare denne Forskel mellem Nedgangen i Arbejdsløsheden og Stigningen i Beskæftigelsestallet? Den forklarer og beviser i mere end en Henseende de sædvanlige Nazi-Metoder. Man kan nu engang ikke angive flere Beskæftigede i Bedrifterne, end der virkelig findes, men man kan med Lethed udskille enkelte Millioner af Arbejdsanvisningskontorerne. Men medtager nemlig kun de arbejdsløse, der er tilmeldt ved Arbejdsanvisningerne. Naar man gennem Ophævelse af Understøttelse til mange Titusinder arbejdsløse allerede har sørget for en betydelig Nedgang i Arbejdsløshedstallet og gennem en Ændring af Understøttelsesbestemmelserne har Mulighed for at betegne Masser af Folk som „ikke arbejdsløse", er det ikke særligt svært, rent teoretisk at sænke Arbejdsløshedstallet ned til den Grænse, der passer i ens Kram. Kun bringer man hermed hverken Arbejdsløsheden eller Elendigheden ud af Verden. Man forøger hermed kun Hæren af de usynlige arbejdsløse, som for Tiden turde være mindst dobbelt saa stor som før Nazi-Styret. Hvor stor er den virkelige Nedgang i Arbejdsløsheden, eller rettere sagt, hvor meget er Beskæftigelsestallet nu egentlig steget?

Af den fra Slutningen af Marts til Slutningen af Marts angivne Forøgelse af Antallet Beskæftigede med 1,989,000 falder efter Rigsanstaltens egne Oplysninger 631,600 paa de som Beskæftigede betegnede Nødhjælpsarbejdere. Der resterer altsaa endnu 1,357,000. Det samtlige Antal af saakaldte Landmedhjælpere anslaas til 270,000, der bliver altsaa endnu 1,087,000. Dette er maksimal den virkelige Stigning i Beskæftigelsesantallet: rundt 1 Million. Disse Arbejdere arbejder i Rustningsindustrien, bygger Flyvemaskiner, Flyvemaskine-Motorer, Maskingeværer, anlægger Automobilveje, fabrikerer Staal og Jern og oppebærer Lønninger, som kun er 2—3 Mark højere end Arbejdsløshedsunderstøttelsen, saaledes at Lønniveauet presses stadigt længere ned. Vi maa nu søge oplyst, hvorledes det forholder sig med den i Statistiken angivne Nedgang i Arbejdsløshedstallet med 2,533,000 eller henholdsvis 4 Millioner efter Göbbels Paastand. Dersom foruden de som fuldt beskæftigede betegnede Nødhjælpsarbejdere og Landmedhjælpere rundt 1 Million Mennesker virkeligt skulde have fundet Arbejde, gælder det endnu at oplyse, hvor de rundt 2 Millioner andre arbejdsløse er blevet af, som ikke mere er opført i Statistiken.

Hvorhen er altsaa disse 2 Millioner forsvunden? Vi vil forudskikke, at ca. 50—70,000 Jøder og andre forfulgte har forladt Tyskland. Vi er ydermere vidende om, at til Tider indtil 60,000 Mennesker befinder sig i Koncentrationslejre og Fængsler, og at disse heller ikke mere regnes som „arbejdsløse". Rundt 250,000 Personer beskæftiges i den saakaldte frivillige Arbejdstjeneste. Dertil kommer mellem 20 og 30,000 Elever fra de højere Skoler, som „frivilligt" maa arbejde et Aar paa Landet. Ved Siden heraf findes flere Kategorier tidligere Understøttelsesberettigede — Landarbejdere, Søfolk, Hjemmearbejdere og Husassistenter — som gennem Ændring af Lovgivningen ikke mere er berettiget til Understøttelse og, da der alligevel ikke er Haab om at finde Arbejde, ikke mere møder til Kontrol. Desuden maa der tages Hensyn til Nazisternes nye Opfindelse, „Husholdningsaaret for unge Piger", som „frivilligt" skal aftjenes i en „tysk Familie". Selvfølgelig uden Løn. Alle disse Tal viser, at den officielle Statistik modbeviser Göbbels Paastande. Her er tilsyneladende sket en alvorlig Regnefejl, hvortil kommer en anden og endnu værre Fejl: man glemte at ensrette Skattestatistiken. Denne Forglemmelse sætter os i Stand til i temmelig vid Udstrækning at føre Bevis for vore Paastande om Forfalskning af Arbejdsløshedsstatistiken og Arbejdsslag-Svindelen. I det sidste Finansaar har Indtægten af Indkomstskatten og Lønskatten været rundt 175 Millioner Mark lavere end Aaret forud. Den rene Lønskat er sunken med næsten 20 Millioner Mark. Hvorledes er dette muligt, naar ifølge Göbbels over 4 Millioner arbejdsløse er kommen i Arbejde? Tilmed har Finansministeriet udtrykkeligt erklæret, at denne Nedgang i Lønskatten ikke maatte forstaas saaledes, at Arbejdsfortjenesten er sunken. Hvorledes de forskellige Ministerier i det tredje Rige vil opklare dette Mysterium, er deres Sag, men enhver, som ikke er slaaet med Blindhed, vil konstatere, at Finansministeren vel næppe har Uret. Med Penge og Skatteindtægter kan man nemlig ikke manøvrere lige saa let som med Arbejdsløshedstal. Og skulde Herr Göbbels alligevel paastaa at have Ret, vilde dette kun betyde, at de Arbejdere og Funktionærer, som allerede forinden Arbejdsslagets Paabegyndelse var daarligt lønnede, nu maa dele den ganske betydeligt reducerede samlede Lønsum med yderlig 4 Millioner Mennesker.

Befolkningen i Saardistriktet, som Göbbels lo-

ver et Paradis i det tredje Rige, burde mærke sig dette, thi det vil sikkert ikke gaa den stort bedre end den „gamle Garde", for hvis mislykkede Beskæftigelse ligeledes „den nationale Rejsnings Prestige" stod paa Spil.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 18. Marts 1934.
(Fortsat).

ad 5. Formanden redegjorde for en Arbejdsstandsning, som havde fundet Sted hos Firmaet Lichtinger i Anledning af en kvindelig Arbejders Afskedigelse. Sagen vilde blive indbragt for Den faste Voldgiftsret, og Formanden oplæste den fra Arbejdsgiverforeningen til D. s. F. tilsendte Klage.

ad 6. Fra Holstebro Afdelings Generalforsamling forelaa en Resolution, der henstillede til Hovedbestyrelsen om atter at søge udvirket hos Fabrikanterne, at man ogsaa benyttede Cigarmagere til Maskinerne.

Det vedtoges at bringe Sagen frem paa førstkommende Fællesmøde.

ad 7. Fra D. s. F. forelaa Meddelelse angaaende Generalforsamlingen i Maj Maaned.

ad 8. D. s. F. havde tilsluttet sig Tanken om, at forskellige internationale Fagsekretariater sluttede sig sammen og derved skabte bedre økonomisk Grundlag for det fortsatte Arbejde.

Formanden meddelte, at Spørgsmaalet vilde komme paa Dagsordenen til den kommende Kongres i Internationale Tobaksarbejderforbund i Juli Maaned.

ad 9. Fra Landsforeningen „Dansk Arbejde" forelaa en Henvendelse om Støtte, ved at Forbundet tiltraadte Foreningen som Medlem.

Det vedtoges at forhandle med Foreningen om Medlemsskab.

ad 10. I Anledning af en Skrivelse fra Oplysningsudvalget for Københavns Afdeling II drøftedes forskellige Spørgsmaal vedrørende det planlagte Paaskelandskursus. Det vedtoges tillige at søge Tilskud hertil fra Oplysningsforbundet i Lighed med foregaaende Aar.

ad 11. Hovedkassereren gav Oplysninger angaaende Forbundets Ejendom H. C. Ørstedsvej og et af Revisionsinstitutet udarbejdet Driftsbudget.

Stillede Forslag om, at der afsattes et Beløb af 100,000 Kr. som Indskudskapital i Ejendommen. Dette vedtoges, og man gav tillige Administrationen Bemyndigelse til at forhandle med de københavnske Afdelinger og Centralkontoret om den Lejeafgift, som skulde svares for de af Afdelingerne og Centralkontoret benyttede Lokaler.

Hovedbestyrelsesmøde den 6. Maj 1934.

ad 1. Formanden gav Meddelelse angaaende Afstemningen om Forligsmandens Mæglingsforslag.

Der havde været ført Forhandling med Foreningen „Dansk Arbejde", hvorefter Forbundet var tiltraadt denne Forening som Medlem.

Efter Indstillingen fra Forbundet var Formanden valgt som Medlem af Toldraadets Appeludvalg for et Tidsrum af 6 Aar.

Der forelaa en Klage fra et Medlem i Nykøbing F. over Arbejdsanvisningen. Klagen havde været til Erklæring i Afdelingen, og efter alt foreliggende, var der ikke noget at bebrejde Afdelingen, hvilket Formanden havde meddelt betræffende Medlem, men samtidig lovet at forelægge Klagen for Hovedbestyrelsen.

I Odense var der opstaaet et Stridsspørgsmaal mellem vor Afdeling og Smedenes Afdeling om Overflytning af Medlemmer.

Hver af Afdelingerne har et Medlem ved Pasning af Cigarillosmaskinerne, og man havde gensidig krævet den ene Mand overflyttet. Efter Forhandling mellem Forbundene var man enedes om et Møde til Afgørelse af Sagen.

Der havde været protesteret mod Valget af en Tillidsrepræsentant, der ikke havde været beskæftiget i den i Overenskomsten foreskrevne Mindstetid i Virksomheden. Protesten var taget til Følge.

Ferieparagraffen — § 20 — var nu bragt i Overensstemmelse med den nye Ordning.

Der havde været rettet Henvendelse fra Horsens Afdeling, om det kunde tillades nogle enkelte af Medlemmerne at arbejde den halve 1. Maj.

Formanden havde maattet svare benægtende.

Der var truffet Afgørelse i 2 Sager ved faglig Voldgift. Kendelserne havde været aftrykt i Fagbladet.

3 andre Sager havde været til Behandling ved Forligsmøde i Arbejdsgiverforeningen. Den ene af disse, en Sag fra Firmaet Hirschsprung, vilde blive indbragt for Den faste Voldgiftsret. Af de 2 andre Sager, der begge var fra Firmaet Lichtinger, var den ene forligt ved en Bod paa 275 Kr. og den anden vist tilbage til fornyet Forhandling mellem Parterne og derved bragt i Orden.

Der forelaa Meddelelse om Formandsskifte i Nykøbing F. Den afgaaende Formand, Otto Nielsen, der tillige var Kasserer, havde nedlagt sin

Post som Formand, og i Stedet var valgt Hans Thomsen, tidligere Næstformand.

ad 1 a. Hos Firmaet M. Hansen junior, Haderslev, var forhandlet om ny Overenskomst. Der var opnaaet mindre Forhøjelser til 5 ugelønnede Arbejdere, og forskellige Misforstaaelser i Henhold til den almindelige Overenskomst var bleven rettede.

Med Firmaet Lange, Slagelse, var ført Forhandling om forskellige Spørgsmaal.

Bl. a. var man enedes om, at Lærlingene fra 1. Maj d. A. ikke benyttedes til Gulvpigearbejde. En Forbedring af Tobakken til Rullerne, Reserver til Maskinerne, Erstatning for Paafyldning af Tromler og Gennemhugning af Omblade ved Strippemaskinerne m. m.

Hos Firmaet Færch, Holstebro, var forhandlet om Tillæg til Tobakker. — Enighed var opnaaet.

Der var ligeledes opnaaet Enighed om Holdskifte ved Maskinerne. Et Spørgsmaal om tørre Dæks til Rullerne havde Firmaet lovet at undersøge og om muligt rette.

Der var krævet et Tillæg for Pakning af 48 Stk. med 13 i Spejlet. — Enighed var ikke opnaaet, idet Sammenslutningens Repræsentant havde hævdet, at Prisen maatte være den samme som for 12 i Spejlet. Forbundet forbeholdt sig sin Stilling.

Hos Firmaet Schmalfeldt, Aarhus, var fastsat Tillæg for Dæks, henholdsvis 12 og 15 Øre pr. ½ kg.

Der var dernæst forhandlet angaaende det ved Fællesmødet tilbageviste Spørgsmaal om tørre Dæks til en Spidsfacon.

Forbundet havde krævet en Erstatning paa 150 Kr., men Sammenslutningen havde afvist Kravet med den Motivering, at Klagen kun kunde gælde enkelt Dag, og at Lønningerne ikke var bleven forringet.

Arbejderne havde ønsket Sagen ført videre.

Hos Firmaet Damborg var fastsat Tillæg til Tobakken. Et Dæks 11 Øre, et andet 7 Øre pr. ½ kg.

Firmaet havde antaget en Stripper til Kardussing og betalte Vedkommende Begyndelsesløn. Forbundet havde protesteret, men Sagen var ikke endeligt afgjort.

Hos Firmaet Tørring, Odense, var afholdt 2 Møder for Fastsættelse af Tillæg til et Dæks. Man var enedes om 24 Øre pr. ½ kg.

Ved et tidligere Møde hos samme Firma var man enedes om et Tillæg til Omblad, 18 Øre pr. ½ kg, medens man ikke opnaaede Enighed om et andet Omblad.

Hos Firmaet Lichtinger var opstaaet Uenighed om Holdskiftet ved Helligdagene. Forbundet havde paabudt, at Skiftningen foregik som den øvrige Tid paa Aaret. Sammenslutningen havde protesteret mod Forbundets Stilling og forbeholdt sig Sagen afgjort ved „Den faste Voldgiftsret".

Som nævnt var Sagen ved et senere Møde bragt i Orden.

Hos Firmaet P. Wulff var forhandlet angaaende Bonusordningen for Strippemaskinerne.

Man var enedes om at udskyde Sagen og endnu en Gang søge en generel Ordning for disse Maskiner, dog saaledes, at hvis saadan Forhandling ikke gav positivt Resultat, at Firmaet da benyttede den almindelige Ordning for Formatormaskiner.

Man var dernæst enedes om et Tillæg af 20 Øre pr. 100 Kasser for tilskaaret Rygstrimler.

Hos Firmaet Hirschsprung var opstaaet Strid om Betalingen for Rengøring af Maskindele, naar Mekanikeren havde skilt Maskinen.

Til dette Arbejde havde Firmaet sat en Kvinde og paastod sig berettiget til at aflønne denne Kvinde med Gulvpigeløn.

Da Afdelingsformanden ikke havde ført Forhandling om Sagen, havde Forbundets Formand afbrudt Mæglingsmødet, til saadan Forhandling havde fundet Sted.

Sammenslutningens Repræsentant havde hævdet, at Firmaet ingen Pligt havde til at forhandle med Afdelingsformanden. Dette Spørgsmaal maatte derfor afgøres.

Hos Firmaet Horwitz var forhandlet om Betaling for Sortering af Dæksblade. — Enighed var ikke opnaaet.

Hos Firmaet C. W. Obel var forhandlet om Tillæg til en Brasil; man var enedes om Gennemsnitsløn.

Hos Firmaet A. V. Jensen var forhandlet om Lærlingeantallet. Da Enighed ikke var opnaaet, havde Forbundet krævet Sagen afgjort ved faglig Voldgift. Firmaet havde ikke villet være medvirkende hertil, og Hovedbestyrelsen maatte da tage Stilling til, om Sagen skulde indbringes for Den faste Voldgiftsret.

Dette vedtoges. Det vedtoges tillige, i Henhold til de foreliggende Oplysninger, ikke at føre Sagen angaaende de paaklagede Dæks fra Firmaet Schmalfeldt videre.

ad 1 b. Der havde været afholdt Fællesmøde den 12. April med følgende Dagsorden.

1. Lærlingeordningen.
2. Uoverensstemmelse ang. den af Firmaerne C.

W. Hansen og P. Wulff anvendte Bonusordning for Strippemaskiner.
3. Antagelse af 3 kvindelige Cigarsortererlærlinge (A. M. H. & S.).
4. Klage over Dæks til en Spidsfacon (A/S. I. E. Schmalfeld).
5. Klage over en stedfunden Afskedigelse (A/S. Aage Lichtinger).
6. Uoverensstemmelse vedr. Tilrettelægningen af Holddriften efter Paaske (A/S. Aage Lichtinger).
7. Krav om Ændring af den hidtidige Praksis for Afregning ved Cigarillosmaskinerne (C. W. Obel).
8. Krav om Tillæg til en Cigarillos, der forlænges (E. Nobel, her).
9. Krav om Tillæg for Anvendelse af tilskaarne Rygstrimler (P. Wulff).
10. Krav om Ændring af den hidtidige Praksis, ifølge hvilken Skuffer og Hylstre leveres opknækkede hver for sig (C. W. Obel).
11. Antagelse af en Cigarmagerlærling (L. W. Hassing).
12. Henstilling fra Tobaksarbejderforbundet vedr. Antagelse af Arbejdere til Maskinerne.
13. Klage fra Forbundet over Misligholdelse af Overenskomster m. H. t. Indsendelse af Modeller (§ 11) og Feriepenge for afskedigede Arbejdere (§ 20).
14. Cigarbedømmelse.
15. Eventuelt.

Resultatet blev følgende:

ad 1. Meddelelsen fra Socialministeriet toges til Efterretning.

ad 2. Sammenslutningen hævdede, at Firmaerne C. W. Hansen og P. Wulff har Ret til at anvende Prøve-Bonusordningen, ligesom andre Firmaer, for saavel amerikanske som Formatormaskiner. — Forbundet protesterede herimod.

ad 3. Henvist til lokal Forhandling.

ad 4. Henvist til lokal Forhandling.

ad 5. Sammenslutningen hævdede, at den stedfundne Afskedigelse stod ved Magt.

ad 6. Der optages lokal Forhandling om den fremtidige Ordning. Sammenslutningen forbeholdt sig at indklage Forbundet for det skete Overenskomstbrud.

ad 7. Henvist til lokal Forhandling.

ad 8. Henvist til lokal Forhandling.

ad 9. Henvist til lokal Forhandling.

ad 10. Afvist af Sammenslutningen.

ad 11. Firmaet kan antage en Cigarmagerlærling, men det henstilles til Firmaet, at han udlæres til Haandarbejde.

ad 12. Toges ad notam.

ad 13. Der udsendes Cirkulære om, at de enkelte Firmaer maa indsende de Modeller, som ikke tidligere er indsendt, saafremt Forbundet forlanger det.

Der udsendes Cirkulære angaaende Indsendelse af Feriepenge.

ad 14:

Firma Carl Bendixen: Formcigar Nr. 7 — 13,5 ×110 — Kr. 17,75 — incl. Opklodsning til 15 mm og Afstikning til 105 mm.

Firma Brødr. Braun A/S: Cigarillos Form Nr. 20291 — 14,5×106 — Kr. 15,86.

Firma L. R. Høy & Sønner: Form Nr. 19304 — 113 mm — Kr. 28,30.

Firma A. Jensen: Haandcigar — Minimal — Kr. 38,00 — Facont. 0,10.

Firma A. Jensen: Haandcigar — Kr. 49,00 — Facont. 0,75, opsat Indlæg.

Firma E. Nobel, her: Haandcigarillos — 83×13 — Kr. 18,95.

Firma I. P. Schmidt jr.: Cigarillos Form Nr. 17995 — 95×16 — Enighed ikke opnaaet.

Firma N. Tørring A/S: Haandcigar Nr. 37 — 119 mm — Kr. 50,50 — Facont. 1,10.

Firma N. Tørring A/S: Haandcigar Nr. 4 — 119 mm — Kr. 52,50 — Facont. 1,35.

Firma N. Tørring A/S: Haandcigar Nr. 77 — 130 mm — Kr. 53,00 — Facont. 1,05.

ad 15. Man enedes om at anmode om Nævn i H. t. Forligsmandsforslaget, derimod ønskes ikke Udvalgsbehandling.

Der var dernæst fra Sammenslutningen anmodet om Afholdelse af et Fællesmøde angaaende Røgcigarspørgsmaalet.

Formanden havde søgt at faa dette Møde i Forbindelse med Hovedbestyrelsesmødet, hvilket der var nogen Mulighed for.

ad 2. Paa Grund af Hovedkassererens Sygdom forelagde Næstformanden de reviderede Regnskaber for Marts 1934. Disse godkendtes.

ad 3. Fra D. s. F. forelaa Lovændringsforslagene til Generalforsamlingen.

Der førtes herom nogen Diskussion, og særligt angaaende et andet af Dagsordenens Punkter, et af Dansk Forsikringsfunktionærforbund stillet Forslag til en Pensionsordning.

ad 4. Fra Afdeling „Enigheden"s Bestyrelse forelaa en Henvendelse om, at der i Anledning af Lockoutens Afblæsning ydedes et Beløb af Strejkekassen til de Arbejdsløse. Tillige forelaa et Forslag om, at der ydedes Frikontingent for Sygdom efter 4 Dages Varighed. Afdelingens Besty-

relse havde ikke kunnet tiltræde dette sidste Forslag.

Formanden anbefalede, at man i Lighed med forrige Aar udbetalte et Beløb ved Ferien, men at man ogsaa i Lighed med forrige Aar samtidig afskrev et Beløb af Kontingentfondens Gæld.

Efter nogen Drøftelse vedtoges at udsende følgende:

Ærede Kolleger!

Paa vort sidst afholdte Hovedbestyrelsesmøde behandledes en Anmodning fra Afdeling „Enigheden" om at yde et Beløb til de Arbejdsløse i Anledning af, at vi havde undgaaet Arbejdsstandsning i Foraarets Overenskomstsituation.

Hovedbestyrelsen har tiltraadt denne Anmodning, ganske vist ikke med den ovenfor nævnte Motivering, men i Henhold til den paa Kongressen skete Vedtagelse, hvorefter saadant Beløb kan ydes af det, vor Strejkekasse overstiger 2 Mill. Kr.

Hovedbestyrelsen har derfor vedtaget, at der ydes et Beløb af 20 Kr. til Arbejdsløse efter følgende Regler:

Medlemmet skal være indtraadt senest den 23. Maj 1933.

Have været arbejdsløs i mindst 30 Dage (Søn- og Helligdage sammenhængende med Arbejdsløshedsdage medregnet) i Tiden fra og med 23. Maj 1934 til og med 8. Juli 1834.

For Medlemmer, der i Tiden fra 23. Maj til 8. Juli 1934 har en enkelt eller nogle enkelte Dages mindre Arbejdsløshed end de nævnte 30 Dage, enten paa Grund af at have været i Arbejde eller have været syg, kan der ske den Afvigelse, at de 30 Dage nedsættes med 1 Dag for hver fulde Maaned (30 Dage), vedkommende Medlem har været arbejdsløs i Tiden fra 23. Maj 1933 til 23. Maj 1934.

Eks.: Et Medlem har kun 29 Dages Arbejdsløshed i det nævnte Tidsrum fra 23. Maj til 8. Juli, men har været arbejdsløs en fuld Maaned (30 Dage) eller mere fra 23. Maj 1933 til 23. Maj 1934. Vedkommende er da berettiget.

Eks.: Et Medlem har kun 21 Dages Arbejdsløshed i Tidsrummet 23. Maj til 8. Juli, men har været arbejdsløs i fulde 9 Maaneder (9×30 Dage) eller mere fra 23. Maj 1933 til 23. Maj 1934. Vedkommende er da ligeledes berettiget til Udbetaling af de 20 Kr.

Med kollegial Hilsen.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne

Edm. Olsen.

ad 5. Fra Oplysningsforbundet var tilsendt Program for de 8 Dages Kursus, der i Sommer skulde afholdes paa Roskilde og Esbjerg Højskoler.

Foregaaende Aar havde Forbundet stillet 4 Pladser til Raadighed, 2 for København og 2 for Provinsen.

Der stilledes Forslag om at udvide dette til 3 for København og 3 fra Provinsen.

Dette vedtoges.

ad 6. Der forelaa en Forespørgsel angaaende et tilskadekomment Medlem, der kun maatte arbejde 3 Timer daglig. Det vedtoges at betragte hende lig en Invaliderentenyder, ogsaa med Hensyn til Kontingent.

ad 7. Der forelaa Indbydelse til det hollandske Forbunds Kongres. Det vedtoges at sende 1 Repræsentant.

ad 8. Det vedtoges at yde et Beløb af 500 Kr. til østrigske Tobaksarbejdere.

ad 9. Fra Holstebro Afdeling forelaa 2 Resolutioner.

Den ene udtalte Ønsket om, at Forbundet i Stedet for at benytte Midler til Afholdelse af Landskursus benyttede disse Midler til Stipendier for Tobaksarbejdere, der deltog i Arbejdernes Oplysningsforbunds Fagforeningskursus.

Den anden udtalte Ønsket om en mere ensartet Optræden i de forskellige Afdelinger med Hensyn til Overarbejde.

Hovedbestyrelsen kunde ikke tiltræde den første Resolution, men vilde for Spørgsmaalet om Overarbejde stadig i Henhold til Kongressens Beslutning forlange, at Afdelingerne søgte dette indskrænket til det mindst mulige.

Adresse-Fortegnelse i Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Aalborg:
Formand: A. Høy, Ny Kastetvej 26. *Telefon 1467.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Knudrisgade 38, 2.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Peter Nielsen, Finsensgade 12.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Treldevej.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtsgade 24, *Telefon 1424.*
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.
Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.
Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.
Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer, Strandvej 6, *Telf. 559.*
Nykøbing Falster:
Formand: Hans Thomsen, Neergaardsvej 10.
Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.
Nykøbing Mors:
Formand: Hans Marxen, Skovgade 2.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.
Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.
Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.
Kasserer: Chr. Sørensen, Absalonsgade 10, 2.
Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen. Porthusvej 16, *Telf. 1514.*
Kasserer: Chr. Larsen, Østre Skolevej 8, 1.
Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.
Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.
København:
Afdeling „Enigheden", H. C. Ørstedsvej 19 B, St. *Telf. Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Murergade 4, 1., N. *Telefon Nora 7469.*
Kasserer: Louis Jespersen.
Cigarsorterernes Fagforening: H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 1456.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningens (Centralkontoret): H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 2557.* Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: Høyer, Ny Kastetvej 9. St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.
Aarhus:
Formand: Fru Helene Hansen, Sjællandsgade 50.
Kasserer: J. Sørensen, N. Ringgade 121, St.
Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.
Esbjerg:
Formand: H. Holm, Grundtvigs Allé 103.
Kasserer: Aage Larsen, Jernevej 16, 1.
Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.
Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.
Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.
Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 8, 1.
Kasserer: Th. Jensen, Slotsgade 14.
København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1.
Køge:
Formand: Chr. Petersen, Hvidøre Strandvejen.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderkøge.
Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.
Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.
Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Nørregade 23.
Kasserer: Samme.
Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Sdr. Boulevard 75, 1.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.
Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Fredensgade 4 B, St.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej, Vorup.
Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.
Slagelse:
Formand: H. Jørgensen, Bredegade 44, 1.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.
Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, 1. Sal.
Kasserer: Samme.
Svendborg:
Formand: V. Andersen, Egensevej 13.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.
Viborg:
Formand: V. Jessen, Thorsvej 17.
Kasserer: Samme.

Forbundskontoret er: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., V.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 25. Maj 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1291	274	1017	90	35	55	19	33	3	3
Aarhus	82	37	45	25	13	12	9	11	1	1
Esbjerg	244	124	120	24	9	15	1	12	2	1
Frederic.	106	54	52	33	17	16	4	13	1	0
Hadersl.	63	23	40	3	3	0	1	0	0	0
Hjørring	9	0	9	9	0	9	0	4	0	4
Holsteb.	396	152	244	39	21	18	8	8	4	5
Horsens	393	196	197	21	12	9	2	0	2	4
Kolding	21	14	7	12	6	6	4	3	0	0
Nakskov	31	13	18	6	0	6	0	6	0	0
Nyborg	19	7	12	15	5	10	5	10	0	0
Nykøb.F.	315	43	272	54	8	46	6	17	1	9
Nykøb.M.	76	38	38	26	13	13	7	7	3	1
Odense	493	230	263	25	9	16	7	10	2	5
Slagelse	153	77	76	11	7	4	7	4	0	0
Svendb.	125	42	83	13	2	11	1	6	0	4
Vejle	11	10	1	2	2	0	1	0	0	0
Viborg	73	9	64	73	9	64	4	25	1	1
Tils. i Prov.	3901	1343	2558	481	171	310	86	169	20	38
Kbhv.: „Enigh."	3425	1076	2349	897	165	732	78	298	27	132
Cigarsor.	1006	374	632	171	46	125	26	42	7	24
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4431	1450	2981	1068	211	857	104	340	34	156
Ialt...	8332	2793	5539	1549	382	1167	190	509	54	194

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for April Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. April		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. April	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					22733	55	22733	55			6561	70	16171	85	22733	55				
do. II					5153	00	5153	00			673	84	4479	16	5153	00				
Aalborg					7132	15	7132	15			9628	79			9628	79			2496	64
Aarhus			400	00	472	40	872	40			819	13			819	13	53	27		
Esbjerg					1670	25	1670	25			1538	18	141	07	1679	25			9	00
Fredericia			1000	00	681	35	1681	35	0	10	1934	22			1934	32			252	97
Haderslev					1534	75	1534	75			1291	75	210	00	1501	75	33	00		
Hjørring	103	52	350	00	73	70	527	22			433	34			433	34	93	88		
Holstebro			1500	00	3590	95	5090	95	2	00	6246	68			6248	68				
Horsens	3677	29			3980	25	7657	54			4793	96	563	58	5357	54	2300	00		
Kolding			800	00	171	65	971	65			945	49			945	49	26	16		
Nakskov			950	00	248	65	1198	65			1102	49	96	16	1198	65				
Nyborg	446	48	1500	00	229	85	2176	33			1720	35			1720	35	455	98		
Nykøbing M.			2500	00	647	65	3147	65			3056	40			3056	40	91	25		
— F.			1200	00	2087	60	3287	60			3916	59			3916	59			628	99
Odense			2000	00	4833	50	6833	50			4124	66	2708	86	6833	50				
Slagelse			1000	00	1462	15	2462	15			1805	26	656	89	2462	15				
Svendborg			200	00	1052	00	1252	00			884	46			884	46	367	54		
Vejle			200	00	148	55	348	55			356	78			356	78			8	23
Viborg			3800	00	133	30	3933	30			3453	73			3453	73	479	57		
Central- og Anvisningsk	7383	23	101900	00	464	25	109747	48			100428	77			100428	77	9318	71		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for April Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. April		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. April	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København			400	00	859	65	1259	65			1170	00	89	65	1259	65				
Aalborg					497	75	497	75			448	00	49	75	497	75				
Aarhus					169	70	169	70					169	70	169	70				
Assens			312	25	174	45	486	70			313	25	173	45	486	70				
Esbjerg					321	55	321	55					321	55	321	55				
Fredericia					53	00	53	00			15	00	38	00	53	00				
Haderslev			189	48	68	05	257	53			242	50			242	50	15	03		
Holstebro					215	00	215	00			92	00	123	00	215	00				
Horsens			300	00	593	35	893	35			712	11			712	11	181	24		
Køge			426	94	57	85	484	79			323	50			323	50	161	29		
Nakskov			201	50	105	40	306	90			260	75			260	75	46	15		
Nykøbing M.			238	00	9	00	247	00			240	00			240	00	7	00		
do. F.			350	00	47	20	397	20			324	50			324	50	72	70		
Odense			200	00	100	60	300	60			306	47			306	47			5	87
Randers			117	61	53	80	171	41			107	25			107	25	64	16		
Roskilde			186	20	80	40	266	60			228	75			228	75	37	85		
Slagelse			150	00	155	80	305	80			289	00			289	00	16	80		
Silkeborg			100	00	24	80	124	80			85	00	24	80	109	80	15	00		
Svendborg			200	00	169	00	369	00			335	00			335	00	34	00		
Viborg			460	40	0	00	469	40			502	50			502	50			33	10

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B¹
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B¹.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 7 | Juli 1934 | 29. Aargang

Det hollandske Tobaksarbejderforbunds Kongres.

Det hollandske Tobaksarbejderforbunds Kongres afholdtes i Dagene 16,. 17. og 18. Juni i Amsterdam.

Dagsorden:

1) Kongressens Aabning. 2) Beretning. 3) Fagbladet. 4) Hovedbestyrelsens Sæde. 5) Tid og Sted for næste Kongres. 6) Valg af Ledelse. 7) Valg af Redaktør.

Formanden, van der Weyden, bød de Delegerede og Gæsterne hjerteligt Velkommen. Som Gæster var mødt: F. Bommer (Holland), F. v. d. Walle (Det hollandske Fagforbund), Edm. Olsen (Danmark, Internationales Sekretær), D. Nak (Tobaksarbejderforbundet, Danmark), Th. Nielsen (Skraatobaksarbejderforbundet), De Nies og Lievens fra det Belgiske Tobaksarbejderforbund.

Van der Weyden,
Formand for det hollandske Tobaksarbejderforbund.

Van der Weyden beklager, at det ikke er muligt at hilse paa Delegerede fra det tyske Forbund. Det minder os om den Kendsgerning, at Arbejderbevægelsen i Tyskland er undertrykt af Nazismen.

Dette er en alvorlig Advarsel for Arbejderne i de Lande, hvor den diktatoriske Kapitalisme endnu ikke har faaet Magten, om at holde sammen og værne de demokratiske Rettigheder. Vi tror at kunne sige, at Arbejderbevægelsen i Holland er paa den rette Vej.

I vor Organisation er det saaledes, at vi hverken har Nazister eller Kommunister. Vi kan derfor nøjes med at sige til vore Medlemmer, at vi regner med, at I alle vil staa Vagt om vore Organisationer og er klar til Kamp, naar Ledelsen kalder. Vi stoler paa, at I da vil følge os; vi har ikke Brug for Nazisme eller Kommunisme.

Der er meget i vor Industri, der trænger til Forandringer og Forbedringer. Beskæftigelsen er alt andet end god. Vor Eksport, der før var et mægtigt Rygstød for vor Industri, er gaaet tilbage fra 213,000 Millioner Cigarer til 11,500,000. Endnu er vort Forbrug 176 Cigarer pr. Individ pr. Aar.

I 1923 var Forbruget 1043,000,000 Cigarer og Cigarillos med en Værdi af 78,000,000 Gulden eller gennemsnitlig 7½ Cent pr. Stk.

I 1933 var Forbruget 1410,000,000 Cigarer og Cigarillos med en Værdi af 69,000,000 Gulden eller i Gennemsnit 5 Cent pr. Stk. Forbruget gaar fra de bedre Sorter over til det billigste Produkt, Cigarillos.

Som man ser, er Forbruget steget; men alligevel har vi en stor Arbejdsløshed. Aarsagen er, at

der maa produceres mange flere Cigarillos end Cigarer for at tjene en Ugeløn.

Sidste Aar udbetaltes der 219,315.75 Gulden til vore Arbejdsløse, Regeringen gav et Tilskud af 250 % paa vort Kontingent.

Regeringen vil nedsætte Tilskudet til 200 %. Vi frygter, at vi ikke vil være i Stand til at kunne udbetale den fornødne Understøttelse til vore Arbejdsløse.

Vi formener, at Regeringen bærer en Del af Ansvaret for Arbejdsløsheden i vort Fag, fordi den igen har forhøjet Tobaksbeskatningen.

Maskinerne.

Foruden dette er Aarsagen en mere og mere omsiggribende Mekanisering af vor Industri. De fire Arbejderorganisationer i vor Industri er enige om at modvirke Indførelsen af Maskiner i Industrien og vil desangaaende rette en Henvendelse til Regeringen. Vi har ligeledes ført Forhandlinger med vore Fabrikanter om en Begrænsning af Maskinerne, men her støder vi paa en vis Modstand fra Fabrikanterne i den nordre Del af Landet. Vi har udarbejdet et Forslag om Samling af vor Industri, deri er ligeledes Spørgsmaalet om tvungen Medlemsskab i en Arbejderorganisation. Heller ikke her tør Arbejdsgiverne være os behjælpelig, selv om det er til Gavn for Faget i sin Helhed.

Men hvad har Arbejdsgiverne vel gjort? De har opsagt Overenskomsten og ønsker ikke at forny den. Vi gennemlever saaledes en Periode, hvor der ingen bindende Aftaler om Løn- og Arbejdsforhold er. Hvornaar det vil blive muligt at genoprette bindende Aftaler, kan vi ikke udtale os om i Dag. Vi gør alt, hvad vi formaar for at tvinge Fabrikanter, der vil benytte sig af de nuværende Forhold til at betale lavere Lønninger, til at betale overenskomstmæssige Lønninger. Vi har været nødt til at gribe til Strejke for at opretholde vore Lønninger og afslaa Lønreduktioner. I 1932 brugte vi 5252,80 Gulden og i 1933 9541,48 Gulden. Disse Udgifter er dog ikke saaledes, at vi behøver at forhøje Kontingentet. Vor Formue er i Dag 136,206.09 Gulden.

For Øjeblikket fører vi Strejker i Culenborg og Maastricht og er ved at indlede en større Aktion i Kampen, altsammen for at tvinge Fabrikanterne, men ogsaa Arbejderne, til at overholde overenskomstmæssige Løn- og Arbejdsforhold.

Paa vor sidste Kongres udtalte vi Haabet om at naa til 5000 Medlemmer. Dette er desværre ikke lykkedes, tværtimod er Medlemstallet gaaet noget tilbage og var ved Slutningen af 1933 4443, og Tilbagegangen fortsættes. Antallet af uorganiserede bliver større og større. Vi maa gøre alt, hvad vi formaar for at dæmme op imod disse Forhold. Arbejderne er kun i Stand til at forbedre deres Løn- og Arbejdsforhold, naar de staar organiserede.

Til sidst udtalte Taleren nogle hjertelige Ord om de afdøde Kolleger og fremhævede afdøde Forbundsformand H. J. J. Eichelsheim.

Derefter fik Repræsentanten for det hollandske Fagforbund, F. v. d. W a l l e, Ordet.

Han forbavsedes ikke over, at ogsaa denne Kongres beskæftigede sig med de fortvivlede økonomiske Forhold. Men ikke alle forstaar Tidens Alvor. Vi har Kredse i vort Land, der anslaar en Tone, som om det kun var dem, der vidste Besked. De ved ikke mere end de uorganiserede Arbejdere.

Produktionen er gaaet i Staa. Fra kapitalistisk Side gøres der alt for at opretholde den gamle Produktionsform. Selv Nazisme eller Fascisme giver man sig i Vold for at bevare deres gamle Herredømme over Produktionen.

Er det Pampernes Skyld, at Arbejderne ikke støtter Nazismen? Nej, Arbejderne ved, at Nazisterne, som har stjaalet Ordet „Socialisme" fra os, ikke ønsker en gennemgribende Omordning af Samfundet til Gavn for det arbejdende Folk. Arbejderne ønsker ikke Samfundet ført paa Fallitens Rand som i Tyskland, de ønsker en Forandring af Produktionslivet, og den kan Nazisterne ikke gennemføre. Vi vil ikke lade os berøve alle borgerlige Rettigheder, heller ingen Koncentrationslejre har Arbejderne Brug for. Vi holder fast ved vore gamle Friheder og vil bevare vore demokratiske Rettigheder. Vi vil ikke handle imod vor historiske Udvikling.

I Særdeleshed de Præster, der prædiker Nazisme, burde vide, at man vel kan forbyde Socialismen, men ikke udrydde den. Den lever trods alt videre i Tankerne og Hjerterne.

Tilpasning er Regeringens Slagord. Lønningerne maa sænkes, saaledes at vi igen kan blive konkurrencedygtig overfor Udlandet. Tror man da virkelig for Alvor, at kun lave Lønninger er Løsenet paa Krisen?

Selvforsyningen gennemføres overalt, og selv om de vilde sætte Lønnen ned med 50 %, vilde det intet nytte, Udlandet vilde erklære dette for Dumping, og Eksporten vilde ikke stige, men gaa endnu mere tilbage.

Lønningerne maa ned, og samtidig gennemfører Regeringen Landbrugslove, der fordyrer Levnedsmidlerne. Vi spørger derfor: Er det da kun Arbejderne, hvor Ordet Tilpasning skal anvendes?

Vi betaler 160 Millioner Gulden pr. Aar for at hjælpe Grundbesidderne til deres Jordrente. Vi spørger: Vil man gaa videre ad den Vej?

Arbejdsløshedsunderstøttelsen er nedsat fra 75 Millioner til 46 Millioner Gulden. Det er mange Penge. Men vi har 300,000 Arbejdsløse, der skal have Mad. Og Varepriserne stiger og stiger. Huslejen bliver paa samme Højde tiltrods for, at Arbejdslønningerne og Bygningsmaterialer er dalet med 50 %.

Hypotekbanker og Kreditbankerne kræver de samme Renter. Tilpasning ønsker man. Men hvorfor da ingen Tilpasning paa dette Omraade?

Alene for Arbejdslønninger gælder Tilpasningen, mener de Herrer.

Stillingen i vort Fagforbund er usvækket. Medlemstallet er dalet noget. Javel. Men naar Regeringen afskediger Tjenestemænd i maanedsvis og Arbejdsløsheden bliver større, er dette forstaaelig. Vi har i de forløbne Aar været i Stand til at forhøje Arbejdernes Lønstandard; vi vil gøre alt, hvad vi formaar, under disse Forhold at bevare det, vi igennem mange Kampe har opnaaet. Derfor maa vi holde ubrydeligt sammen, Enighed mellem Ledelsen og Arbejderne er en Betingelse. Lykkes det for os at bevare vort Sammenhold, vil vi trods Krisen sejre over vore Modstandere.

(Fortsættes).

Svar til Karl Mikkelsen.

Min Artikel i Fagbladet for Maj Maaned om „Afdeling Enigheden og Fællesorganisationen i København" indeholdt intet hoverende eller udfordrende, men konstaterede kun Kendsgerningerne. Naar den alligevel har fremkaldt en Protest fra Mikkelsens Side, er Aarsagen vel den, at Afdelingen igen staar som Medlem af Fællesorganisationen, og den organisatoriske Enhed hermed er genoprettet.

Jeg vil aabent tilstaa, at det glæder mig af mit ganske Hjerte, og det glæder enhver Socialdemokrat, at Splittelsen udryddes og „Enhedsfronten" genoprettes. Men hvor er det betegnende!

Folk, der hver Dag skriger sig hæse med Ordet „Enhedsfront" er de første til at splitte Arbejderne ad og de første, der bliver forargede, naar Enigheden genoprettes. Her ligger den dybe Forskel mellem Socialdemokraterne og Kommunisterne. De danske faglige Organisationer er bygget op paa den socialdemokratiske Opfattelse; i intet Land Verden over har den socialdemokratiske Bevægelse slaaet saa dybe Rødder som i Danmark. Resultatet heraf kan enhver konstatere: en enig og stærk Arbejderklasse. Hvor den socialdemokratiske Opfattelse er fremherskende, har Arbejderne de bedste Organisationer og, l æ g M æ r k e t i l, de bedste L ø n- o g A r b e j d s f o r h o l d. Dette er Kendsgerninger, ingen kan rokke ved! Karl Mikkelsens Definition af Eksklusionen er ligeledes betegnende. Han skriver: „Det er ikke Tobaksarbejderne, der er gaaet ud af Fællesorganisationen; men det er Fællesorganisationen, der har ekskluderet Afd. „Enigheden". Det er altsaa ikke „Enigheden", der har brudt Sammenholdet, men Fællesorganisationen. Lad os se rent organisatorisk paa dette Spørgsmaal: Afd. „Enigheden" har været med til at stifte Fællesorganisationen og hører med til dens ældste Medlemmer, har saaledes været med til at træffe mange Beslutninger.

Nu skulde man mene, at enhver organiseret Arbejder vidste, at staar man som Medlem af en Organisation, eller Organisationen staar som Medlem af en Sammenslutning af Organisationer, har man at bøje sig for de Beslutninger, der tages, saalænge man staar som Medlem.

Fællesorganisationen vedtog paa et Møde den 28. Oktober 1927 med 700 Stemmer mod 20 at forhøje Kontingentet med 2 Øre pr. Uge pr. Medlem for helt-betalende og 1 Øre pr. Uge for halvtbetalende Medlemmer.

Hvad var nu Grunden til Beslutningen?

Fællesorganisationens Brændselsforretning var, grundet paa en Række sammentrufne Omstændigheder, kommet i økonomiske Vanskeligheder og havde lidt mægtige Tab. Arbejdernes Landsbank, der var meget stærkt engageret i Brændselsforretningen, kom herigennem i økonomiske Vanskeligheder. Bankinspektøren stillede Krav til Banken om økonomisk Sikkerhed for de af Brændselsforretningens Aktier, Banken laa inde med.

Da Banken ikke saa sig i Stand til at skaffe de fornødne Midler, henvendte den sig til Arbejdernes Fællesorganisation om Bistand.

De københavnske Arbejdere, repræsenteret ved Fællesorganisationen, var her stillede overfor Opgaven: e n t e n l a d e B a n k e n l u k k e o g l i d e d e h e r m e d f ø l g e n d e s t o r e T a b f o r d e A r b e j d e r o r g a n i s a t i o n e r, d e r h a v d e d e r e s P e n g e s t a a e n d e i B a n k e n, eller at vedtage et Forslag gaaende ud paa at stille en økonomisk Sikkerhed paa ca. 1,500,000 Kroner for derved at sikre Bankens Bestaaen og skaane en Række Arbejderorganisationer for store Tab.

Som ovenfor nævnt vedtoges det med 700 mod 20 at stille denne Sikkerhed, ikke for at redde Brændselsforretningen, men for at redde Banken og herigennem skaane vore Kammerater i de andre Fag for Tab.

Der var kun et Fag, der nægtede at vise sin Solidaritet, og dette var vor Afdeling.

Det er min faste Overbevisning, at havde vore Medlemmer dengang faaet Adgang til at stemme ved Urafstemning, havde de, som altid før, vist vor solidariske Pligt med de andre Fag.

Afdeling „Enigheden" har en stolt Fortid. Overalt, hvor det gjaldt Samling, var vor Afd. en af de første, aldrig er vi løbet fra vore Forpligtelser, vi har altid vidst, at staar man sammen, maa man bringe de Ofre, der er nødvendigt.

De fortvivlede økonomiske Forhold ude i Verden og herhjemme har fremkaldt mange Bevægelser, Kommunisme, Nazisme, og hvad de nu alle hedder. Begge disse sidste har til Hovedopgave at slaa den socialdemokratiske Arbejderbevægelse ned; derfor er de startede. De følger begge to samme Taktik.

Det gælder først og fremmest om at nedbryde Tilliden til Ledelsen, saaledes at Arbejderne forlader Organisationerne og danner Splittelsesorganisationer. Hermed er den ønskede Svækkelse opnaaet.

Vi maa desværre tilstaa, at der er en Del Arbejdere, der lytter til disse Bevægelser. Tyskland staar for os som et afskrækkende Eksempel.

Endnu i 1922 havde det tyske Fagforbund 8 Millioner organiserede Arbejdere. Med Kommunismens og Nazismens Vækst aftog Medlemstallet, Arbejderne blev belært om, at deres Ledere var Forrædere, de levede for Arbejdernes Penge o. s. v., o. s. v. Vi kender Melodien ogsaa herhjemme.

Det lykkedes Kommunismen ved Dannelsen af den faglige Splittelsesorganisation R. F. O. at underminere og undergrave vore faglige Organisationer. Arbejderne forlod i Tusindvis Fagorganisationerne og stod enten som Medlem af R. F. O. eller de fleste som uorganiseret.

Dette er Kendsgerninger, ingen kommer udenom.

Endnu før Sammenbrudet tilbød det tyske Fagforbund i Juni 1932 et Samarbejde med Kommunisterne ved Valgene; men med følgende Betingelse: At den praktiske Enhedsfront indenfor Arbejderne kun er tænkelig, naar alle Deltagerne frivillig giver Afkald paa personlige, ærerørige Angreb.

Nedrakningen af vore Fagorganisationer og det socialdemokratiske Parti under Valgkampen maa ophøre. Dette maa være det mindste, det kommunistiske Parti maa gaa ind paa.

Det kommunistiske Parti sendte følgende Svar:

I vor samlede Politik, ligesom i Førelsen af Valgkampen, er for os den strategiske Orientering afgørende, hvorefter vi maa føre vort Hovedangreb mod Socialdemokratiet.

Kommunisterne tænker ikke paa at formindske Angrebet paa Socialdemokratiet. For Kommunisterne gives der ingen Borgfred med Forrædere og Fjender af Arbejderklassen.

Her har du Svaret, Karl Mikkelsen. Fra kommunistisk Side gjaldt det indtil det sidste at bekæmpe den socialdemokratiske Arbejderbevægelse.

I Danmark behøver vi ikke at danne „Enhedsfront", vi har den, naar bare Kommunisterne vil lade være med at splitte Arbejderne ad. Resultatet af dette Arbejde kender vi, en underkuet Arbejderklasse, berøvet alle Rettigheder og med usle Lønninger. Men foruden R. F. O. er der opstaaet en anden Bevægelse: de politisk uorganiserede, eller som vi før i Tiden kaldte dem — de politisk indiferente (med „Politiken" i Lommen).

Man slaar sig med Stolthed for Brystet og erklærer, at man ikke tilhører noget Parti og derfor er fri; man er ikke bundet.

De samme Toner kender vi fra Lande, hvor de faglige Organisationer mangler Magtmidler til at tvinge Arbejderne ind i Organisationerne, de nyder kun Frugterne, men vil ikke ofre noget, de erklærer ligeledes: Vi vil staa frit, vi vil ikke lade os binde.

Alt dette bunder kun i Mangel paa Klasseføelse og intet andet.

Til Slut nogle Ord om den af Karl Mikkelsen omtalte Klub, M. K.

Det fremgaar af Artiklen, at Mikkelsen er meget fortørnet over denne Klub. Til Oplysning tjener, at den ikke hedder M. K., men: „Tobaksarbejdernes socialdemokratiske Klub". Som man ser, et klart og tydeligt Navn; der ligger intet skjult her.

De sidste Aars Begivenheder i vor Afdeling, hvor Stillingen ikke at vilde bøje sig for Kongressen mere og mere fik Overhaand, og hvor man ikke gik tilbage for en Sprængning af vort Forbund, har tvunget os til Modforholdsregler.

Vi kunde og vilde i Længden ikke se paa, at R. F. O. og Klubben „Kommunekælderen" ved hemmelige Møder underminerede vor Organisation. Det er meningsløst, at en lille Gruppe skal beherske hele vor Afdeling og ødelægge mange Aars Arbejde.

Vor Klub vil intet andet end at holde de Linier, vor Organisation er bygget op paa, skaffe Ro og Fordragelighed paa vore Generalforsamlinger.

Vi ønsker at beskæftige os med vore Løn- og Arbejdsforhold og bekæmpe al den personlige Kævl og Strid. Vi vil være med til at genoprette den Tillid og det Kammeratskab, der er en Livsbetingelse for vor Organisation.

Vi ønsker, at vor Afdeling skal arbejde i Kammeratskab med Forbundet og derigennem med de øvrige Afdelinger. Men samtidig ønsker vi at staa i nøje Kontakt med den øvrige organiserede Arbejderklasse, baade fagligt og politisk. Aldrig har vor politiske Styrke betydet saa meget for de faglige Organisationer som nu.

Bevarer Arbejderklassen her i Landet denne „Enhedsfront", vil ingen kunne slaa os ned.

Dirk Nak.

Partiets Taktik.

I Krigens Dage hørte vi ofte om Angreb, Modangreb, Fremrykning, Tilbagerykning, natlige Angreb o. s. v. Det var Dispositioner, beregnet til at udmatte sin Modstander. Men disse Dispositioner blev ikke sat i Scene vilkaarligt, nej, Modstanderens Stilling maatte forinden studeres, for at man ikke blindt disponerede, og Angrebene bliver til et Vaaben imod en selv.

I Klassekampen, har vi naturligvis ogsaa en Taktik, som forandres, naar vor Modstander forandrer sin Stilling overfor os, eller naar de økonomiske Forhold, Kriser o. s. v. gør det nødvendig at anslaa en anden Vej, der derigennem alligevel at blive Situationens Herre.

Det er dette, som er sket paa vort Partis Hovedbestyrelsesmøde, hvor vi har planlagt vort nye Arbejdsprogram.

Naturligvis er der nu mange Kolleger, og særlig mine Venner, Kommunisterne, som straks er der for at kritisere. At et saa stort Parti som vort bliver kritiseret, er jo ganske naturligt. Vi kan jo ikke have een og samme Mening allesammen, det vilde jo være aandeligt Slaveri eller Diktatur. Og derfor synes jeg, det er godt, naar der bliver kritiseret.

Men vil vi kritisere, vil vi tilkendegive, at man paa dette eller hint Punkt, har en afvigende Opfattelse, maa man vel først og fremmest være Medlem af Partiet. Man kan vel ikke kritisere et Parti, man slet ikke er interesseret i. Jeg kunde aldrig tænke mig at kritisere de konservative eller de radikale Partiers Programmer. Det vedkommer ikke mig. Men er vi alle Medlemmer af Partiet, saa ved man ogsaa, at der er Alvor bag Kritikken, og at Kritikken kun er et Udslag af den Interesse, man har for sit Parti. Saa er det en Fornøjelse at diskutere. Saa vil Kritikken vække Interesse for politiske Forhold, og dette vil igen have til Resultat, at vi viser os mere offervillige overfor vor politiske Organisation, end vi har været hidtil. For til Kamp hører Penge, det er gammelkendt. Husk vel paa, vi staar foran afgørende Kampe med Kapitalen, og dér er Sammenhold og Offervilje den første Betingelse for vor Sejr. Naar jeg ser tilbage paa de Kampe, vi har ført i Tyskland før Verdenskrigen, maa man forbavses over den Offervillighed, de lagde for Dagen overfor vort Parti. Med Glæde gav de en Timeløn til Partiets Kampfond. Og var der Rigsdagsvalg, saa var det ligesom en elektrisk Gnist fløj igennem Rækkerne. Ingen af vore Kolleger var paa Arbejde den Dag. Vi meldte os til Partibestyrelsen for at være Agitatorer for vor fælles Sag. Med Glæde erindrer jeg, at danske og svenske, ja ogsaa hollandske Kolleger, blev revet med i denne Begejstring for vor Sag tiltrods for, at det ikke var ufarlig for dem. Hvor mange hundrede Aars Fængsel, hvor mange Udvisninger af Landet, maatte vore Partifæller ikke døje for deres Agitation, for deres Begejstring for vort Parti. Men alligevel, vi sang: „Das freie Wahlrecht ist das Zeichen, indem wir siegen, nun, Wohlan"! Og saa gik vi paa med en Glæde og Energi, som jeg ikke har set siden i vor Bevægelse. Enhver Stemmeafgivelse for vort Parti ved Valgene, betragtede vi som en revolutionær Akt. Og nu maa I ikke tro, Kolleger, at der ikke blev kritiseret den Gang. Der blev saamænd diskuteret hele Dagen, og der er sikkert mange danske Kolleger endnu her i Landet, som med Glæde tænker tilbage paa den Tid, da de var Agitatorer for vort Parti, og paa de Diskussioner, der blev ført den Gang. Alt Arbejde for Partiet var en Oplevelse. Den Gang var der ogsaa Anledning til Diskussion. Vi havde ikke noget demokratisk Samfund. Vi skulde først erobre Demokratiet! Vel havde vi Valgretten, men vi kunde aldrig faa nogen Indflydelse, fordi Bundesrath, en Repræsentation af de forskellige Stater i Tyskand, og i sidste Instans Wilhelm II. var en Hemsko for al demokratisk Lovgivning. Derfor var vort Arbejde i Parlamentet ogsaa negativt. Vi skulde først have en Revolution for at opnaa Demokratiet! Det var vort Diskussionspunkt, og i kan nok forstaa, Kolleger, at dette Punkt var „Guff" for

Lønstatistik for Oktober Kvartal 1933.

For Oktober Kvartal 1933 er der indkommet 5551 Besvarelser.

Heraf var de 4594 for akkordlønnede, 654 for ugelønnede, 230 arbejdsløse, 13 syge, 23 Lærlinge og Elever og 37 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den $^{24}/_{11}$ 1933	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. $^{24}/_{11}$ 1933
Kbhvn. I	1594	153	20	2	1	12	1782	3556	923
— II	558	140	53	2	4	9	766	984	188
Aalborg	739	178	2	0	1	1	921	1260	115
Aarhus	37	3	0	0	0	1	41	79	11
Esbjerg	156	18	0	0	0	0	174	245	23
Fredericia	74	8	20	1	2	0	105	108	34
Haderslev	33	6	0	0	0	0	39	61	5
Hjørring	6	0	0	0	0	0	6	9	3
Holstebro	285	27	3	0	0	1	316	415	66
Horsens	254	29	11	0	1	2	297	408	36
Kolding	6	0	0	0	0	0	6	21	14
Nakskov	16	7	7	0	0	0	30	32	9
Nyborg	0	0	21	0	0	0	21	25	22
Nykøbing F.	113	11	0	0	0	2	126	335	30
— M.	50	3	6	0	1	0	60	85	15
Odense	389	45	21	5	11	5	476	480	15
Slagelse	130	13	0	0	0	1	144	156	0
Svendborg	81	12	8	3	2	3	109	119	9
Vejle	7	0	1	0	0	0	8	11	2
Viborg	0	1	57	0	0	0	58	105	105
Tilsammen	4528	654	230	13	23	37	5485	8494	1625

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	356	0	77
Unge Kvinder	38	0	58
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 70 à Kr. 53,00 og 8 à Kr. 54,96 ugentlig	78	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	20	1	01
Elever	10	0	30
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 4 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	132	1	27
Unge Mænd	8	0	91
Cigarsorterere: 1 à Kr. 72,00 og 1 à Kr. 86,00 ugentlig	2	1	65
Cigarmagere à Kr. 57,50 ugentlig	1	1	20
Marketendere: 1 à Kr. 80,00 og 1 à Kr. 87,20 ugentlig	2	1	74
Lærlinge	13	0	47
Endvidere var 5 Mænd beskæftiget som Mestre og Portner.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,23,5 pr. Time** og **Kr. 59,28 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	692	615	1	46	77	1	33	136	55	1	22	81	1	18							
— II.....															166	160	1	52	6	1	46
Aalborg.....	67	67	1	35				43	43	1	31				15	15	1	59			
Aarhus	7	7	1	30				6	6	1	07				4	4	1	62			
Esbjerg	14	14	1	54				35	35	1	63				15	15	2	31			
Fredericia.....	17	17	1	36				2	2	1	21				8	7	1	26	1	1	05
Haderslev	2	2	1	46				2	2	1	53				2	2	1	82			
Hjørring	1				1	0	89								1				1	1	23
Holstebro	16	16	1	25				49	48	1	28	1	1	05	16	16	1	68			
Horsens.....	57	57	1	50				45	45	1	44				16	16	1	74			
Kolding.....								3	3	0	94										
Nyborg *).....																					
Nykøbing F.....	2	2	1	47				7	7	1	42				1	1	1	37			
— M.....	6	6	1	40				1	1	0	96				5	5	1	24			
Odense	123	121	1	39	2	1	36	26	25	1	23	1	1	61	21	20	1	44	1	1	36
Slagelse.....	20	20	1	43				21	21	1	29				9	9	1	88			
Svendborg	14	14	1	58				5	5	1	43				5	5	1	69			
Vejle								5	5	1	02										
Viborg **).....																					
Gennemsn. for hele Landet	1038	958	1	44	80	1	33	386	303	1	33	83	1	18	284	275	1	59	9	1	38

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I.....								22	1	0	97	21	1	50	71	3	1	28	68	1	18
— II	63	22	1	44	41	1	47														
Aalborg	69	17	1	55	52	1	21								7	7	1	35			
Aarhus															1	1	1	17			
Fredericia															6	6	1	59			
Haderslev	1				1	1	26	2				2	1	35	5	5	1	30			
Hjørring								1				1	0	75	1				1	0	86
Holstebro	7	2	1	49	5	1	36								7	14	1	21	3	1	06
Horsens	6				6	1	73														
Nykøbing F.....	19	7	1	77	12	1	59														
— M.....															11	11	1	40			
Odense	10	7	1	37	3	1	26	3	3	1	25				13	12	1	12	1	1	43
Svendborg	3				3	1	32								2	2	1	72			
Gennemsn. for hele Landet ..	178	55	1	51	123	1	37	28	4	1	18	24	1	46	134	61	1	31	73	1	17

	Maskinpapirvikkelm.			Maskinpapirovr.			Vikkelvendere						Perfektomaskine			Cigarformatormaskine					
	Kvinder			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	6	1	09	9	1	21																	
Aarhus																1	1	0	98			
Esbjerg.....																4	4	1	42			
Haderslev ..																1				1	1	12
Holstebro...													2	1	06							
Horsens																1				1	1	31
Nykøbing M.																2	2	1	12			
Odense.....													2	0	91							
Slagelse							1	1	1	20												
Svendborg ..							1				1	0	90			1				1	1	25
Gennemsn. for hele Landet	6	1	09	9	1	21	2	1	1	20	1	0	90	4	0	99	10	7	1	27	3	1	23

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	74				74	1	34	234	2	1	21	232	1	21	98	1	19				222	1	01
Aalborg	222				222	1	41	3				3	1	22	114	1	22	58	1	01	23	0	82
Aarhus	2				2	1	39	5	1	0	96	4	1	25	1	1	11				7	0	74
Esbjerg	10	2	1	36	8	1	26	13	12	1	46	1	1	54	16	1	00	13	0	90	8	0	99
Fredericia...	13	4	1	20	9	1	12	2	2	1	29				7	0	96	5	0	75	9	0	79
Haderslev ..	8	1	1	16	7	1	41								1	1	10				1	0	96
Hjørring								1				1	0	82							1	0	76
Holstebro...	64				64	1	31	10	2	0	90	8	0	97	16	0	90	15	0	73	18	0	72
Horsens	16				16	1	37	20	12	1	12	8	1	10	24	1	17	47	1	07			
Kolding								2	1	1	08	1	1	00							1	0	91
Nykøbing F.	22				22	1	58											34	0	84	6	0	93
— M.	* 5				5	1	08	1				1	1	09	6	0	87	2	0	83	6	0	68
Odense.....	33				33	1	43	28	2	1	06	26	1	14	31	1	48				66	1	07
Slagelse								41	16	1	28	25	1	24	12	0	95				19	0	82
Svendborg ..	14				14	1	34	6	1	1	11	5	1	00	7	0	99	3	0	67	11	0	61
Vejle								2	2	0	87												
Gennemsn. for hele Landet	483	7	1	24	476	1	38	368	53	1	23	315	1	19	333	1	18	177	0	95	398	0	96

	Maskintilbered.				Klistrere			Stiftere							Karduserere								
	Kvinder				Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder				
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			
		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre	
København I	29	1	05																				
— II.....					77	1	23	23	2	1	61	21	1	08	37	1	1	52	36	1	27		
Aalborg	19	1	01		8	1	37	1				1	1	40	21	1	1	44	20	1	06		
Aarhus	1	0	96		2	1	23																
Esbjerg.....	11	1	05		8	1	11								6	1	2	14	5	1	21		
Fredericia.....	1	0	94		4	0	86																
Haderslev.....	4	1	20												3				3	0	90		
Hjørring																							
Holstebro	8	1	14		16	0	97	1				1	1	94	1	1	1	49					
Horsens					8	1	08	2				2	1	18	11				11	1	11		
Kolding																							
Nakskov.....															13	5	1	31	8	1	39		
Nyborg.....																							
Nykøbing F.	19	1	14		3	1	05																
— M.....	1	0	91		3	0	83	1				1	1	05									
Odense.....	15	1	07		10	1	49	1				1	1	42									
Slagelse					7	0	96																
Svendborg	5	0	95		4	1	05																
Gennemsn. for hele Landet	113	1	07		150	1	17	29	2	1	61	27	1	14	92	9	1	46	83	1	19		

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere							Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
	Antal	pr. Time		Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Antal	pr. Time		Kvinder			Kvinder			Antal	pr. Time	
					Antal	pr. Time		Antal	pr. Time					Antal	pr. Time		Antal	pr. Time				
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I...																	1	1	00			
— II ..	49	2	02								122	1	24	1	1	22	17	1	22	3	0	80
Aalborg	9	1	73	30	1	1	48	29	1	16	10	1	32				20	1	27			
Esbjerg.....																	2	1	04	1	0	75
Haderslev.....	1	1	53																			
Holstebro	11	1	27								18	0	83									
Horsens											1	1	11									
Nakskov.....											1	1	38							2	0	86
Nykøbing F.....																						
Odense.....																	4	1	21	3	0	85
Gennemsnitstal for hele Landet	70	1	86	30	1	1	48	29	1	16	152	1	20	1	1	22	44	1	23	9	0	82

*) Ekstra Kompletmaskiner.

vore daværende Kommunister, som jeg gerne vil bemærke, var nogle af vore bedste Partimedlemmer. Den Gang var vort Parti velanset i vor „Internationale" og var det lykkedes for os at opnaa Demokratiet gennem en Revolution, saa havde dette vakt Jubel og Bejstring i Verdensproletariatet. Hvilken Opsigt og alvorlig Stemning vakte ikke Bebels Udtalelse i den tyske Rigsdag: „Fratagelse af vor Valgret sker kun over vore Lig!" Stauning brugte for nogen Tid siden omtrent samme Udtalelse, og det er disse to fremragende Arbejderføreres Ord, som giver mig Anledning til en Sammenligning mellem tysk og dansk Arbejderbevægelse. Vi opnaaede desværre ikke Demokratiet i Tyskland, og mangen en gammel Partifælle har sikkert i sin sidste Stund ønsket, at den yngre Generation maatte opleve et mere demokratisk Samfund. Hvorledes det gik, ved I selv.

Nu er vi i Danmark, og lad os saa se lidt paa Forholdene herhjemme. Her har vi Demokratiet, som vil føre os til Maalet. Vi behøver altsaa ikke en Agitation for Erobring af Demokratiet, men en Agitation for Bevaring af Demokratiet! Og i denne Kamp skulde man mene, var der ikke noget at diskutere om. Tværtimod, naar vi ser den voksende Indflydelse, vi faar, naar vi lægger Mærke til de Fordele, Demokratiet har bragt os, naar vi sammenligner de politiske Forhold i Danmark med andre Landes Forhold, saa er det vel heller intet Under, at den danske Arbejder er begejstret for sit Lands Demokrati og kæmper for Bevarelsen af samme. Hvem, der er Modstandere af Demokratiet her i Landet, er naturligvis Kapitalisterne og deres Paahæng. Og det kan man jo saa godt forstaa. De mærker nemlig, at Arbejderklassen benytter sig af Demokratiet og rykker dem paa Livet, beskærer deres Profit, og lægger Baand paa mange af deres gridske, udbyttende Virksomheder.

Se, Kolleger, at disse Folk er Modstandere af vort Parti og Demokratiet er nemt at forstaa, men at der ogsaa findes Arbejdere, Kommunister, som tit er i Overensstemmelse med de kapitalistiske Organisationer, naar det gælder Kampen mod Demokratiet, det er noget, som er mig ubegribeligt; ganske særligt, fordi jeg blandt vore Kolleger kender nogle Kommunister, som jeg agter for deres Intelligens og deres Arbejde i Partiet før i Tiden. Til dem vil jeg gerne sige: Nu er det snart Tid, at I kommer tilbage fra jeres Udflugt til Rusland. I kender min Mening om Rusland, og vi er enige om, at Diktaturet er nødvendigt for Rusland. Men her er vi i Danmark, i et demokratisk Land, hvor man ikke skulde finde paa at gaa i Alliance med Kapitalistpartierne og forsøge at rive det ned, hvad den danske Arbejder har bygget op igennem flere Generationer.

I Tyskland vilde vi lave Revolution for at opnaa Demokratiet. Nu har vi her i Danmark Demokratiet, og nu kommer vi igen og vil lave Revolution; men denne Gang for at afskaffe Demokratiet! Ja, Forandring fryder, siger man, men er Arbejderklassens Kamp ikke for alvorlig til den Slags Eksperimenter? Skynd jer at komme tilbage, meld jer ind i Partiet igen, saa vi kan diskutere som ligestillede indenfor Partiet, som jo dog er den store Ramme, som omfatter Arbejderklassen herhjemme. Eller tror I maaske, at Stauning og hele Hovedbestyrelsen skal komme til Axel Larsen og sige: „Vær saa god, Kammerat, vær saa venlig at melde os ind i dit Parti!" Nej, det tror I ikke, vel! Men hvorledes saa? Vil I saa efterhaanden nappe alle Medlemmerne fra os. Hvem tror, I kan det? Nej, I gør kun Skade for Arbejderbevægelsen herhjemme!

At I ikke gør det bevidst, er en Ting for sig. Men husk vel paa, der er tusinde af Arbejdere endnu, politisk uinteresserede, som nyder de Goder, den politiske Kamp har bragt os, men vægrer sig ved at tilslutte sig den politiske Bevægelse, eller støtte den økonomisk. Kommer en Socialdemokrat og gør ham bekendt med dette Forhold, saa er han Kommunist, kommer saa en Kommunist, saa er han Socialdemokrat. Jeg er sikkert enig med jer, at dette har noget paa sig. Tænker I rigtig over det, vil I finde mange andre Ting, som er til Skade for Arbejderbevægelsen, fremkaldt af den Splittelse, det kommunistiske Parti har bragt os. Lad det være nok, Kammerater, Lad os igen kæmpe sammen for Socialismen! Lad os igen agitere blandt de Indiferente, lad os vise Samdrægtighed og Broderskab! Vi er alle af een Klasse, og den Arbejder, som ikke ejer Klasseføelse, han staar afsides den store Arbejderbevægelse og kan somme Tider falde os i Ryggen ved til Valgene at give sin Stemme til et kapitalistisk Parti. Men alle oplyste Arbejdere burde staa sammen. Kun een Arbejderbevægelse og kun eet Parti, det maa være Parolen. Og dette Parti er her i Danmark: Socialdemokratiet!

Jeg synes, det maatte være et Intelligensbevis for vore Kolleger at praktisere den Tanke, kun eet Parti, og jeg haaber, naar vi i Oktober igen træder sammen i vor Studiekreds, saa har vi allesammen vor Medlemsbog i Orden. Og er saaledes vort Fagforbund det første her i Landet, som danner en fasttømret Enhedsfront, saa vil snart

andre Fag følge efter. Gid det maa ske snart!

I et demokratisk Samfund, hvor Arbejderklassen har til Maal at udrydde Kapitalismen, er det først og fremmest nødvendigt at øve Sammenhold, at oplyse Arbejderne om vor Kamp, at skabe Interesse og Begejstring og at være offervillig overfor Partiet!

Er vi naaet derhen, saa kan vi optage Kampen, saa kan vi kæmpe den sidste Strid, og jeg er overbevist om, at vi overvinder Kapitalismen, saa at Socialismens Sol kan bryde frem til Velsignelse for hele Menneskeheden.

Willy Handrow.

Fra den internationale Fagbevægelse.

Czekoslovakiet.

Den fælles czekoslovakiske Landsorganisation for videre Koncentration af Fagbevægelsen, Organisation af og Kontrol med Produktionen (Oprettelse af et Eksport-Institut, Sikring af Kreditten) og politisk og økonomisk Demokrati (Omdannelse af Erhvervsraadet).

(I. F. C.). Den fælles faglige Landsorganisation i Czekoslovakiet afholdt i forrige Maaned et Delegeretmøde, som efter indledende Foredrag af Generalsekretær Tayerle vedtog 3 vigtige Beslutninger angaaende økonomiske og socialpolitiske Spørgsmaal, Koncentration af Fagbevægelsen og Udbygning af det økonomiske og politiske Demokrati. I Resolutionen om de økonomiske Fordringer udtaler Landsorganisationen sig først til Gunst for Forkortelse af Arbejdstiden og en systematisk Organisering af Arbejdsmarkedet. Det hedder derefter videre:

„Fagorganisationerne kan dog ikke give sig tilfreds med rene Beskyttelsesforanstaltninger, som kun er i Stand til at mildne den økonomiske Krises Virkninger, men de kræver, at der tillige gennemføres dybtgaaende Foranstaltninger til Produktionslivets Organisation, saaledes at de økonomiske Kriser kan undgaas i Fremtiden. Det maa herved ikke udelukkende dreje sig om Produktionens Organisation, men ogsaa om en Organisation af Afsætning og Eksport. Erfaringerne har hidtil vist, at Staten ogsaa maa lede og beherske det økonomiske Liv, der nu ledes ud fra privatkapitalistiske Grundsætninger. Dette betyder videre Statsindgreb paa det økonomiske Omraade, hvorved det vil være muligt i første Linie at beskytte Samfundets Interesser i Stedet for enkelte Interessentgruppers eller saagar Enkeltpersoners Interesser.

Som den mest paatrængende Opgave i den nærmeste Fremtid maa anses Sikringen af Kreditten og Fremme af Eksporten. Delegeretmødet kræver, at Fagforeningerne ogsaa bliver repræsenteret i de Organer, som skal løse disse økonomiske Opgaver. Til Fremme af Eksporten bør der oprettes et Eksport-Institut. Den svækkede Købekraft forringer Hjemmeforbruget. Derfor bør der træffes Forholdsregler for at forhindre en videre Reduktion af Lønningerne, uanset i hvilken Form dette tilstræbes. Særlig forkastelig er enkelte Myndigheders og Arbejdsgiveres Fremgangsmaade, som søger at

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i April 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	744	140	188	7	„	2	4	1	2	4	2	1	„	„	„	„	„
Storbrit.	828	181	219	„	„	„	„	„	„	77	68	22	14	„	„	„	„
Holland	2607	695	266	„	„	„	„	„	„	„	„	14	5	„	„	„	„
Belgien	47	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	999	296	296	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	709	87	123	36	1	„	„	„	„	2	3	25	10	„	„	„	„
Andre Lande	14	1	„	„	„	9[1]	7[1]	„	„	6[2]	4[2]	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5948	1404	236	43	1	11	11	1	2	89	77	62	29	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	33	4	121	23	„	11	24	5	7	3	3	85	24	3	2	2	1
fremm. Varer	395	54	137	„	„	1	2	„	2	4	4	19	8	„	„	„	„

[1]) deraf fra Spanien ..... 4 hkg = 3000 Kr.
— - Vestafrika ..... 5 — = 4000 —
[2]) — - Tyrkiet ..... 2 — = 2000 —
— - Grækenland ..... 4 — = 2000 —

misbruge Arbejdsløsheden til yderlig Forringelse af Leveniveauet."

Paa det socialpolitiske Omraade kræver Landsorganisationen især en Forhøjelse af Aldersrenten og en Nedsættelse af Aldersgrænsen.

I Resolutionen om Fagbevægelsens Koncentration og økonomisk Demokrati hedder det bl. a.:

„Gennem de Forandringer, der er indtraadt i Samfundsøkonomien er ogsaa Fagorganisationerne stillet overfor nye Opgaver. Det er deres Mission, ikke blot at varetage Medlemmernes Interesser, men tillige at være en medbestemmende Faktor i den økonomiske Udvikling og ved Opbygningen af Samfundets Økonomi. Denne Opgave kræver først og fremmest enigt Sammenhold.

Denne organisatoriske Enighed maa dog ikke blot være en formel, men en ideel Enighed. Delegeretmødet betragter det derfor som en Hovedopgave at sammenslutte Organisationerne i hinanden nærstaaende Fag til Industriforbund og saavidt mulig skabe en fælles Bedriftsorganisation. Det vender sig mod Splittelse af Fagbevægelsen af politiske Grunde.

Mødet er af den Mening, at Fagforeningernes økonomiske Maal fuldt og helt bør gennemføres paa Grundlag af politisk Demokrati. Menneskeretten maa sejre over Ejendomsretten. I det politiske og økonomiske Liv bør Arbejdsretten fuldt ud anerkendes. Fagbevægelsen afviser derfor alle Fordringer om Indskrænkning af Demokratiet og vil støtte alle Bestræbelser, der tager Sigte paa at udvide det demokratiske Styre til ogsaa at omfatte det økonomiske Omraade."

Den fælles Landsorganisation betragter det som særligt paakrævet, at det for Tiden bestaaende Erhvervsraad ikke mere er undergivet et enkelt Ministerium, men enten omdannes til en selvstændig raadgivende Institution for økonomiske Spørgsmaal eller direkte underordnes Regeringen. Der bør tilvejebringes Sikkerhed for, at det har Lejlighed til at medvirke til Løsningen af Øjeblikkets mest paatrængende økonomiske Spørgsmaal.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Bestyrelsesvalget i Tobaksarbejderforb. Afd. II

(Cigarsorterernes Fagforening).

Ved det ordinære Bestyrelsesvalg i Juni 1934 opnaaedes følgende Stemmetal:

Til Formand valgtes Ejner Hansen med 396 Stemmer. Til Kasserer valgtes Andreas Olsen med 410 Stemmer. Til Repræsentanter valgtes Hans Andersen med 339, Thorvald Vognsen 310, Viktor Andersen 281, Robert Thomas 260, Chr. Christiansen 259, Knud Grønsund 256, Betty Hansen 199 og Marie Thrane med 168 Stemmer. Til Suppleanter valgtes Alfred Lind med 155 Stemmer, Viktor Torp 146, Ludvig Stockholm 145, Charles Hemmingsen 137, Signe Andersen 103 og Harry Jørgensen med 76 Stemmer. Til Revisor valgtes Svend Hansen med 357 Stemmer. Til Fanebærer valgtes Herbert Jønsson med 371 Stemmer. Der blev ialt afgivet 492 Stemmer, deraf 17 blanke og 6 ugyldige.

Paa Stemmeudvalgets Vegne:
Ejner Hansen.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 29. Juni 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Understøtt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1352	274	1078	81	32	49	10	14	6	18
Aarhus	81	38	43	17	8	9	5	8	1	0
Esbjerg	242	123	119	32	9	23	3	17	1	1
Frederic.	100	51	49	31	14	17	4	14	2	0
Hadersl.	53	23	30	35	14	21	13	21	1	0
Hjørring	9	0	9	9	0	9	0	2	0	2
Holsteb.	400	152	248	24	12	12	5	4	3	4
Horsens	410	214	196	20	12	8	1	6	2	1
Kolding	21	14	7	13	7	6	2	0	2	3
Nakskov	31	13	18	4	0	4	0	4	0	0
Nyborg	18	6	12	15	5	10	2	10	3	0
Nykøb.F.	317	43	274	29	5	24	2	6	0	5
Nykøb.M.	79	38	41	12	4	8	1	2	0	1
Odense	502	236	266	22	10	12	9	3	0	6
Slagelse	152	76	76	12	4	8	4	7	0	1
Svendb.	126	43	83	11	2	9	0	5	1	1
Vejle	11	10	1	2	2	0	0	0	1	0
Viborg	73	10	63	73	10	63	5	24	0	1
Tils. i Prov.	3977	1364	2613	442	150	292	66	147	23	44
Kbhv.: „Enigh."	3552	1100	2452	813	152	661	60	252	13	76
Cigarsor. Centr.k.	1006	372	634	143	31	112	12	30	12	40
Tils. i Kbhvn.	4558	1472	3086	956	183	773	72	282	25	116
Ialt...	8535	2836	5699	1398	333	1065	138	429	48	160

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Maj Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Maj		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Maj	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					31720	15	31720	15			5418	84	21301	31	26720	15	5000	00		
do. II					12299	65	12299	65			2507	91	9791	74	12299	65				
Aalborg					11759	65	11759	65	2496	64	6392	07	2870	94	11759	65				
Aarhus	53	27	900	00	654	80	1608	07			1316	50			1316	50	291	57		
Esbjerg					3001	60	3001	60	9	00	1796	06	1196	54	3001	60				
Fredericia			500	00	936	55	1436	55	252	97	1644	93			1897	90			461	35
Haderslev	33	00			745	85	778	85			435	65	342	84	778	49		36		
Hjørring	93	88	500	00	79	65	673	53			523	25			523	25	150	28		
Holstebro			3000	00	2659	15	5659	15	1157	73	4326	66			5484	39	174	76		
Horsens	2300	00			3741	60	6041	60			1318	01	2523	59	3841	60	2200	00		
Kolding	26	16	800	00	137	15	963	41			797	40			797	40	166	01		
Nakskov			550	00	348	25	898	25			892	38			892	38	5	87		
Nyborg	455	98	1400	00	149	45	2005	43			1516	34			1516	34	489	09		
Nykøbing M.	91	25	1000	00	750	40	1841	65			1747	52			1747	52	94	13		
— F.			1900	00	2531	55	4431	55	628	99	3510	78	291	78	4431	55				
Odense			2000	00	5080	75	7080	75			3190	15	3890	60	7080	75				
Slagelse					1415	70	1514	70			1301	05	213	65	1514	70				
Svendborg	367	54			1044	85	1412	39			776	51	500	00	1276	51	135	88		
Vejle			100	00	95	65	195	65	8	23	225	04			233	27			37	62
Viborg	479	57	3300	00	792	50	4572	07			4104	29			4104	29	467	78		
Central- og Anvisningsk.	9318	71	61000	00	245	00	70563	71			61487	60			61487	60	9076	11		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Maj Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Maj		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Maj	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København			400	00	985	10	1385	10			1323	50	61	60	1385	10				
Aalborg					499	60	499	60			68	25	431	35	499	60				
Aarhus					160	90	160	90					160	90	160	90				
Assens					189	00	189	00			33	25	155	75	189	00				
Esbjerg					339	35	339	35					339	35	339	35				
Fredericia					53	00	53	00					53	00	53	00				
Haderslev	15	03	100	00	63	40	178	43			135	38			135	38	43	05		
Holstebro					233	00	233	00					233	00	233	00				
Horsens	181	24			591	95	773	19			600	50			600	50	172	69		
Køge	161	29			89	50	250	79			99	57			99	57	151	22		
Nakskov	46	15	200	00	105	95	352	10			233	96			233	96	118	14		
Nykøbing M.	7	00	200	00	0	00	207	00			167	10			167	10	39	90		
do. F.	72	70	200	00	69	55	342	25			268	00			268	00	74	25		
Odense			250	00	97	70	347	70	5	87	260	77			266	64	81	06		
Randers	64	16	100	00	53	80	217	96			146	25			146	25	71	71		
Roskilde	37	85	200	00	80	40	318	25			254	13			254	13	64	12		
Slagelse	16	80	150	00	167	55	334	35			233	18	101	17	334	35				
Silkeborg	15	00	100	00	24	80	139	80			85	00	24	80	109	80	30	00		
Svendborg	34	00	200	00	155	40	389	40			292	00			292	00	97	40		
Viborg			487	00	0	00	487	00	33	10	426	25			426	25	27	65		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 8 | August 1934 | 29. Aargang

Beretning fra Internationale Tobaksarbejder-Forbunds XIV Kongres i Prag den 5.—7. Juli 1934.

I Dagene fra 5.—7. Juli afholdt Internationale Tobaksarbejder-Forbund sin XIV Kongres i Prag.

Følgende Lande havde sendt Repræsentanter:

Danmark: Edm. Olsen, Anders Hansen, Th. Nielsen.

Sverrig: E. Eliasson, M. Madsen.

Norge: O. Boberg.

Tschekoslovakiet: V. Novak, Fibick, Fru Mudiáková.

Holland: Van der Hoeven.

Belgien: Vandemoortele.
Svejts: Leuenberger.

Sekretæren, E d m. O l s e n, aabnede Kongressen og udtalte:

Ærede Kammerater!

Forskellige tilstødende Omstændigheder har bevirket, at jeg ikke alene staar her i Dag som Sekretær for vor Internationale, men ogsaa har faaet til Opgave at præsidere ved og lede vore Forhandlinger i disse Dage.

Jeg skal paa Bestyrelsens Vegne byde alle et hjerteligt Velkommen, og et særligt Velkommen til Sekretæren for den tschechoslovakiske faglige Landsorganisation, Kammerat Tayerle, der tillige repræsenterer I. F. O., og Sekretæren for det tschechoslovakiske Socialdemokrati, Kammerat Dundr.

Vi er samlede i en yderst kritisk Tid. Siden sidste Kongres i vor Internationale er Begivenheder forekommet, som vel er alle bekendt, men som ogsaa har sat sit stærke Præg paa vor Internationale.

Jeg maa saaledes beklage, at medens vi i Stockholm i 1931 var repræsenteret ved 24 Repræsentanter, er vort Antal i Dag paa Halvdelen heraf.

Dette skyldes ikke alene de indtrufne Begivenheder i Tyskland og Østrig, men ogsaa den økonomiske Depression i de forskellige Lande.

Flere af de Kammerater, vi tidligere samledes med, ogsaa i 1931, ser vi ikke her i Dag.

Blandt disse vor Ven og Kammerat Eichelsheim, vor tidligere Sekretær, der ved vor Kongres i 1931 trak sig tilbage og kun kort Tid efter, den 5. Maj 1933, afgik ved Døden, 67 Aar gammel.

Eichelsheim er saaledes ikke mere, og med ham forsvandt en af Arbejderklassens Personligheder. Eichelsheim var den fødte Taler og Agitator, og parret med den stærke Begejstring for vor Sag benyttede han disse sine Evner til Gavn for Arbejderklassen saavel nationalt som internationalt.

I 1914 valgtes han som Formand for det hollandske Forbund og udførte her et stort Agitationsarbejde, bl. a. blev under ham den første kollektive Overenskomst afsluttet i den hollandske Tobaksindustri. Men allerede i 1896 udøvede han sin Funktion som Sekretær paa Internationalens Kongres i London, og paa hans Initiativ blev vor Internationale genoprettet efter Krigen i 1919.

Kun 2 Aar efter, at han af det hollandske Forbund paa Grund af Alder var bleven pensioneret, og han var fratraadt som Sekretær for vor Internationale, blev det forundt ham at leve og under disse 2 Aar med et langt Sygeleje.

Ved en underlig Skæbne blev han bortreven af Døden netop paa samme Tidspunkt, som vor Internationale blev ramt af det haarde Slag ved Arbejderklassens Knusning i Tyskland.

Mange Lidelser og Forfølgelser har Eichelshiem gennemgaaet, og vi tør ikke haabe, at han blev sparet for denne sidste.

Eichelsheim fulgte stærkt med til det sidste, og Slaget mod vor Internationale, som han i saa mange Aar havde viet sit Arbejde, har sikkert ramt ham haardt paa hans Dødsleje.

Ved hans Død sendte jeg paa Internationalens Vegne Blomster til hans Baare, og ved min Deltagelse i det hollandske Forbunds Kongres i Aar besøgte vi hans Grav og nedlagde Blomster herpaa.

Vi lærte at skatte Eichelsheim ikke alene for hans Arbejde, men ogsaa som Ven og Kammerat. Vi vil alle ære hans Minde.

(Kongressen paahørte staaende Sekretærens Mindetale.)

Af øvrige Kammerater og tidligere Deltagere i vore Kongresser, som vi ikke ser her i Dag og vel ikke mere, skal jeg nævne vor Kammerat Mathias, der efter Kongressen i Stockholm valgtes som Formand for vor Internationale. Mathias har paa Grund af Sygdom maattet trække sig tilbage som Sekretær for det franske Forbund og som Formand for vor Internationale og har ikke kunnet deltage i vor Kongres.

Vi beklager i høj Grad dette og udtaler Haabet om, at Kammerat Mathias maa opnaa Helbredelse igen.

Vi beklager det saa meget mere, hvis der i dette, at det franske Forbund ikke, trods gentagende Opfordring, har ladet sig repræsentere ved vor Kongres, samtidig med Mathias Fratræden skulde ligge et svækket Samarbejde mellem vor Internationale og det franske Forbund.

Vi haaber dog ikke, at dette er Tilfældet.

Den næste, jeg skal nævne, er Kammerat Hj. Johansen fra det norske Forbund.

Hj. Johansen maatte paa Grund af Alder og Sygdom trække sig tilbage ved det norske Forbunds Kongres i 1933 efter at have arbejdet i Organisationens Tjeneste fra 1897.

Saavel Mathias som Johansen var vore gode Kammerater og Medarbejdere i vor Internationale, og jeg foreslaar, at vi sender dem en Hilsen fra Kongressen.

Vi vil samtidig udtale vor dybeste Medfølelse med, hvad der er overgaaet den tyske og østrigske Arbejderklasse og vore Kammerater i disse Lande, bl. a. vor tidligere Sekretær Husung, og vi sender dem en venlig Tanke. Nogle Baand er

her bristede, men det er vor faste Tro, at de atter skal knyttes.

Ved Kongressen 1931 følte vi allerede den vanskelige Stilling, vi var i paa Grund af Verdenskrisen og den deraf følgende forfærdelige Arbejdsløshed i Landene, men vi havde dog ikke tænkt os, at det skulde gaa saa galt, som det gjorde.

Forholdene i Tyskland udviklede sig imidlertid med en rasende Hast og endte med det frygtelige Nederlag for Arbejderklassen.

De fortvivlede økonomiske Forhold, der var, og alt længe havde været til Stede i Tyskland, var naturligvis den egentlige Aarsag hertil, men havde den tyske Arbejderklasse staaet enig, vilde Katastrofen sikkert kunde have været afværget.

Kommunisterne benyttede imidlertid Lejligheden til at drive deres Desperationspolitik og splittede Arbejderklassen og Fagorganisationerne.

Det tyske Tobaksarbejderforbund, som i Slutningen af 1930 talte 72,000 Medlemmer, var saaledes allerede i 1932 bragt ned til 50,000, og saaledes ogsaa i andre Organisationer.

Modstanden mod Arbejdsgivernes Lønnedslag var derfor stærkt svækket, og den ene Lønnedskæring efter den anden fandt Sted.

Ogsaa Arbejderklassens politiske Magt blev brudt. Hvad der ved en samlet Optræden fra Arbejdernes Repræsentanter kunde være naaet af Forbedringer for Arbejderklassen, og hvad der kunde være afværget af Ulykker, blev forhindret af de kommunistiske Repræsentanter gennem deres Desperationspolitik, og af Skræk for et kommunistisk Diktatur løb samtlige andre Samfundsklasser sammen og gav Hitler Magten.

Følgerne kender vi, og vi ved ogsaa, at dette gav Magthaverne i Østrig Mod til at foretage en lignende Aktion Aaret efter.

Ved Kongressen i 1931 var vi, som flere andre, uheldige at faa lagt vort Sekretariat i Tyskland, og vor Sekretær søgte straks ved Omvæltningen at faa afholdt et Bestyrelsesmøde i Zürich, men dette mislykkedes, da det ikke var muligt for ham at rejse ud af Landet. Vi hørte derefter ikke noget fra Sekretæren et Stykke Tid efter, og da jeg forstod, at det vel ikke var muligt for ham at sætte sig i Forbindelse med os, rejste jeg dertil og fik aftalt Bestyrelsesmødet i Berlin, af hvilket Referatet er vedlagt Beretningen.

Jeg søgte derefter at faa vor Kapital og vort Arkiv ud af Tyskland.

Efter forgæves Henvendelse til Banken i Bremen, til Landesfinansamt i Bremen og andre Institutioner, er Sagen overgivet til I. F. C.

Jeg har dog stadig haft Forbindelse med Banken i Bremen og faaet Bankafregning med Tilskrivning af Renten, ligesom et Beløb, Rm. 2792,20, som var indestaaende i „Grosseinkaufs Gesellschaft Deutscher Consumverein", Hamburg, er overført til vor Konto, der nu andrager Rm. 11,336,51.

Vort Arkiv lykkedes det mig at faa udleveret ved personlig Henvendelse paa det tyske Forbunds Kontor.

Desværre var ikke alt med, og bl. a. manglede de Indberetninger, som var sendt fra de tilsluttede Lande angaaende Maskinerne i vort Fag. Hussung havde ladet disse Indberetninger oversætte, og der manglede Bearbejdelsen.

Nu er dette Materiale imidlertid forsvunden. Jeg beklager dette, selv om det naturligvis nu vilde være stærkt forældet, vilde det dog have givet os et Billede af Mekaniseringen, saaledes som den har udviklet sig i de forskellige Lande. Det er dog en af de Sager, som det bliver nødvendigt, at vi tager alvorligt op; thi som det nu er, kan man dog se, at den Linie, som følges i de forskellige Lande med Hensyn til Løn- og Arbejdsforhold, samt hvilke Arbejdere, der benyttes til Betjeningen af Maskinerne, er meget uensartet.

Ligeledes er de Synspunkter, under hvilke man søger at modvirke Maskinernes uheldige Indflydelse, af stærk afvigende Karakter.

I et Land søger man indført Skat paa Maskinerne — et andet Forbud — et tredie Skat paa de Varer, der produceres paa Maskinerne o. s. v.

Jeg har ikke selv paa den korte Frist inden Kongressen turdet tage Sagen op, men hvis det er Meningen, som jeg haaber, at vor Internationale skal føres videre som selvstændig Internationale for Tobaksarbejderne, bør en saadan Undersøgelse foretages straks efter Kongressen og tilendebringes i Løbet af kort Tid.

Spørgsmaalet om vor Internationales fremtidige Stilling skal vi jo behandle her, og denne Sag maa vel nok betragtes som den vigtigste paa Kongressens Dagsorden.

Økonomisk set vil det vel blive vanskeligere at føre Internationalens Arbejde igennem med de stærkt reducerede Medlemsbidrag, men vor Internationale har dog tidligere haft et tilsluttet Medlemstal, der ikke var større end vort nuværende, ja endog betydeligt mindre, og har dog kunnet arbejde sig fremad.

Jeg vil derfor advare mod en Tendens, som virkelig har kunnet spores i Retning af „Naar vi ikke er flere, har vor Internationale ingen Betydning."

Selvfølgelig maa vi sætte vore Udgifter efter

vore Indtægter, og først og fremmest benytte de for Haanden værende Midler til de for vor Internationale vigtigste og mest nødvendige Udgifter.

Vi er jo alle prøvede Organisationsfolk, og vi har før været ude i Mørketider uden at have turdet give op, og lysere Tider er atter kommen. Ogsaa denne Mørketid for vor Internationale vil vel forhaabentlig inden alt for længe afløses af lysere Tider, hvor vi atter kan samles med de Kammerater, som vi nu har mistet, og de bør da finde den Organisation, som de saa brutalt, mod deres Vilje, blev bortrevet fra; sund og levedygtig, parat til fortsat Samarbejde, til Gavn for Tobaksarbejderne i alle Lande.

Jeg skal da til Slut udtale Haabet om, at vi ved vore Forhandlinger og Beslutninger i disse Dage maa naa hertil, og skal dermed erklære Internationale Tobaksarbejder-Forbunds XIV. Kongres for aaben.

T a y e r l e (Tschekoslovakiet): Jeg føler mig lykkelig, naar jeg i Dag paa I. F. C.s Vegne kan hilse Deres Kongres i Prag, fordi Prag ogsaa er Sædet for den tschekoslovakiske Landsorganisation, og beder Dem modtage vor bedste Hilsen. De har sikkert vigtige Spørgsmaal paa Deres Dagsorden, som ogsaa har Betydning for andre organiserede Arbejdere.

Deres Kongres er et Bevis for, at de internationale Tanker om Frihed og Demokrati lever trods alle Angreb, som Arbejderbevægelsen i disse Tider er udsat for.

Enigheden i de faglige Organisationer og i det internationale Samarbejde vil sikkert være i Stand til at bevare Friheden og afslaa alle Angreb paa vore Organisationer.

Kongressens Arbejde vil sikkert bidrage sit hertil.

Resultaterne af de paa Kongressens Dagsorden staaende vigtige Spørgsmaal vil vel ikke alene komme Tobaksarbejderne til Gode, men vil tillige gavne den internationale Arbejderbevægelse. Derfor ønsker jeg Dem de bedste Resultater. Jeg vil indberette Kongressens Beslutninger til I. F. C., og De kan være overbevist om, at vor internationale Organisation vil støtte Deres Arbejde efter bedste Evne.

D u n d r (Tschekoslovakiet): Ærede Partifæller! Det er for mig en Ære, naar jeg her i Folkets Hus paa det tschekoslovakiske socialdemokratiske Arbejderpartis og den tschekoslovakiske Republiks Vegne kan overbringe Dem vor bedste Hilsen.

Eders Kongres afholdes netop i Dagene samtidig med Arbejder-Olympiaden, der tillige vil være en Manifestation for Demokratiet og Socialismen. Eders Kongres bliver ligeledes afholdt i en politisk Mørketid for Europa.

Deres Opgave er derfor meget vigtig og betydningsfuld.

Den socialistiske og faglige Arbejderbevægelse er i nogle Lande i Europa slaaet ned. I Tschekoslovakiet er dette ikke Tilfældet. Her har vi bevaret vore politiske Rettigheder og sociale Forbedringer.

Betingelsen for, at Arbejderklassen igen kan samle sig, er at tilkæmpe sig og bevare de borgerlige demokratiske Rettigheder og Friheder. Den socialistiske og faglige Arbejderbevægelse kan kun udvikle sig og løse sine Opgaver i et demokratisk ordnet Samfund.

Derfor er Kampen for Bevarelsen af Demokratiet i de faglige Organisationers Interesse.

Kampen for Demokratiet betyder Kampen mod Diktaturet, der altid fører til Tab af borgerlige Rettigheder og gør Arbejderne til Slaver.

De vil blive overbevist om, at Demokratiet i den unge tschekoslovakiske Republik er grundfæstet, og at de organiserede Arbejdere er dets bedste Støtter.

I vor Republik arbejder den politiske og faglige Arbejderbevægelse i nøje Kontakt med hinanden. Selv i disse fire Kriseaar er det ikke alene lykkedes os at bevare Stillingen, men ogsaa at udvide og befæste den.

Eders Kongres vil beskæftige sig med vigtige Spørgsmaal, Spørgsmaal af stor Betydning for Tobaksarbejdernes Internationale. Jeg maa tillige bede Eder have Eders Opmærksomhed henvendt paa de sociale og økonomiske Forhold for det arbejdende Folk og huske paa, at det er de vigtigste Problemer for Arbejderklassens Bestaaen.

Paa Partiets Vegne ønsker jeg de bedste Resultater for Eders Kongres.

E d m. O l s e n (Sekretæren) takkede Tayerle og Dundr for deres Hilsen til Kongressen og udtalte Haabet om, at Arbejderne i Tschekoslovakiet maatte bevare de demokratiske Rettigheder til Gavn for det arbejdende Folk.

(Fortsættes).

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Den faste Voldgiftsret.

Følgende 2 Sager har været behandlet for Den faste Voldgiftsret:

I den ene af Sagerne var Forbundet Klager overfor Firmaet Arthur V. Jensen, der havde modsat sig en Afgørelse ved en faglig Voldgift angaaende Antallet af Lærlinge.

Sagen forligtes som følgende:

Udskrift af Den faste Voldgiftsrets Retsbog A. 12 Side 259—260.

Aar 1934 den 11. Juli Kl. 15,20 holdt Retten Møde paa Københavns Raadhus til Forberedelse af Sag Nr. 1953: De samvirkende Fagforbund for Tobaksarbejderforbundet mod Cigarfabrikant Arthur V. Jensen, 36 Blaagaardsgade, København.

Retten beklædtes af Formanden, Højesteretsdommer V. Topsøe-Jensen.

For K l a g e r n e mødte: De samvirkende Fagforbund ved Næstformand, Chr. Jensen, og Tobaksarbejderforbundet ved Formanden, Edmund Olsen, Næstformanden Anton Andersen, Formanden for Afdelingen „Enigheden" Viggo Christensen og Formanden for Cigarsorterernes Fagforening Einar Hansen.

Sagen forhandledes og forligtes saaledes:

I n d k l a g e d e, Fabrikant Arthur V. Jensen, havde givet Møde personlig og for og med ham tillige Landsretssagfører Felix Vang.

Der f r e m l a g d e s: Klage af 13. Juni 1934 og Svarskrift af 23. Juni 1934.

Indklagede, Cigarfabrikant Arthur V. Jensen, erklærer sig enig i, at Sagen i Henhold til Lov Nr. 135 af 2. Maj 1934 afgøres ved faglig Voldgift.

Klagerne tog herefter Klagen tilbage.

Retten hævet.

V. T o p s ø e-J e n s e n.

/ Moltke-Leth.

Ved en efterfølgende Forhandling enedes man om nedenstaaende Overenskomst:

Dags Dato er der indgaaet følgende Overenskomst mellem Tobaksarbejderforbundet og Firma: Arthur V. Jensen:

Firmaet forpligter sig til følgende Lærlingeordning:

Firmaet maa for Fremtiden kun beskæftige een Lærling for hver fire Svende, dog højst 2 Lærlinge, og med Forbehold, at de nuværende Lærlinge forbliver og udlæres.

København, d. 27. Juli 1934.

A r t h u r V. J e n s e n. E d m. O l s e n.

Den anden Sag, som behandledes og ogsaa forligtes, var en Sag fra Firmaet Hirschsprung, hvor Firmaet og Sammenslutningen havde ladet Politiet foretage en Undersøgelse paa den Maade, at forskellige af Arbejderne kaldtes til Firmaets Kontor for at blive afhørt af en Opdager.

Arbejderne havde underrettet Forbundet herom, og Forbundet havde protesteret overfor Firmaet og Sammenslutningens Repræsentant mod denne Fremgangsmaade og anmodet om, at dette blev stoppet, og at man lod saadanne Forhør foregaa, hvor de hørte hjemme.

Firmaet og Sammenslutningen tog imidlertid intet Hensyn til Forbundets Anmodning, idet man hævdede, at det kun blev gjort saaledes af Hensynsfuldhed overfor Arbejderne.

Forbundet betakkede sig naturligvis for denne Hensynsfuldhed, og da det viste sig, at Arbejderne heller ikke kunde se Hensynsfuldheden heri, men at de reagerede derimod ved at forlade Fabriken i nogle Timer for at afholde et Møde, kunde Firmaet og Sammenslutningen dog ikke erkende deres forkerte Optræden, men maatte, vel ogsaa af Hensynsfuldhed, have Arbejderne indklaget for ulovlig Arbejdsstandsning.

Ved Forligsmødet i „Den faste Voldgiftsret" var det heller ikke Arbejdsgiverne nok ved en mindre Bod at faa fastslaaet, at Arbejdsstandsningen ikke var lovlig.

Det gjaldt særlig om at faa Boden saa stor, som muligt, og der var intet Forlig blevet i Sagen, hvis ikke Retsformanden, som vel nok har kunnet se, at der var Forskel paa moralsk og juridisk Ret, havde grebet ind og faaet Forliget gennemført som vedføjet:

Udskrift af Den faste Voldgiftsrets Retsbog A. 12 Side 257—259.

Aar 1934 den 11. Juli Kl, 13½ holdt Retten Møde paa Københavns Raadhus til Forberedelse af Sag Nr. 1937:

Dansk Arbejdsgiverforening for Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark og dennes Medlem, A/S A. M. Hirschsprung & Sønner, mod De samvirkende Fagforbund i Danmark for Tobaksarbejderforbundet og de paa en Sagen vedlagt Fortegnelse opførte 642 Tobaksarbejdere.

Retten beklædtes af Formanden, Højesteretsdommer V. Topsøe-Jensen.

For K l a g e r n e mødte: Dansk Arbejdsgiverforening ved Fuldmægtig W. Elmquist, Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Cigarindustrien i Danmark ved Direktør C. Poulsen og Forretningsfører Rytter samt A/S A. M. Hirschsprung & Sønner ved Direktør Langebeck.

For de I n d k l a g e d e mødte: De samvirkende Fagforbund ved Næstformanden Chr. Jensen

og Tobaksarbejderforbundet ved Formanden, Edmund Olsen, Næstformanden Anton Andersen, Formanden for Afdelingen „Enigheden" Viggo Christensen og Formanden for Cigarsorterernes Fagforening Einer Hansen.

Der f r e m l a g d e s: Klage af 7. Maj 1934 med 1 Bilag og Svarskrift af 29. s. M.

Sagen forhandledes og forligtes saaledes:

Parterne enedes om, at der for det i Klagen paaklagede Forhold fastsættes en Bod efter Retsformandens Bestemmelse.

Formanden fastsatte det Beløb, som de Indklagede vil have at betale til Klagerne, til Kr. 500,00.

Klagerne tog herefter Klagen tilbage.

Retten hævet.

V. T o p s ø e-J e n s e n.

/ Moltke-Leth.

Det hollandske Tobaksarbejderforbunds Kongres.

(Fortsat).

E d m. O l s e n (Danmark) talte som Internationales Sekretær og for det danske Tobaksarbejderforbund.

Kunde ikke give gode Meddelelser fra Internationalen. Begivenhederne i Tyskland har været af stor Indflydelse paa vor internationale Sammenslutning. Medlemstallet er gaaet ned med $^2/_3$ og er saaledes gaaet tilbage fra 120,000 Medlemmer til 48,000.

Indtrykket af den tyske Arbejderklasses Nederlag var saa voldsomt, fordi de ingen Modstand gjorde. Aarsagen hertil har været den tyske Arbejderklasses Splittelse. Heraf bærer Kommunisterne Skylden. Kommunisterne tog Fascisterne som Forbundsfæller for at slaa den socialdemokratiske Arbejderbevægelse ned. Det er ikke noget, jeg har fundet paa, men Udtalelser fra Kommunisterne selv. De troede med Fascisternes Hjælp at kunne slaa Socialdemokraterne, for saa bagefter at kunne tage Magten. De har været med til at udlevere Arbejderbevægelsen til vor Dødsfjende; dette er historiske Kendsgerninger.

Lønningerne for de tyske Tobaksarbejdere var kun $^1/_3$ af det i Danmark. Dette var lige noget for Kommunisterne. De fører Desperations-Politik. Den tyske Arbejderklasse kunde have undgaaet megen Elendighed; havde de undgaaet Splittelsen, kunde de have afslaaet Reaktionens Angreb. Havde de ikke været splittet, havde de ogsaa kunnet afslaa Lønreduktionerne.

Efter Nederlaget i Tyskland kom Begivenhederne i Østrig.

Arbejderklassen gjorde her tapper Modstand, selv om de tilsidst maatte bøje sig for Overmagten.

Det er min Tro, at den østrigske Arbejderklasse snart vil genvinde sin Selvstændighed.

Ligesom Holland grænser ogsaa Danmark til Tyskland. Vi fik efter Verdenskrigen en Del af Slesvig tilbage. Her lever en Del Tyskere, som efter Nazismens Sejr gør os en Del Kvaler. Det er dog min Tro, at vi vil bevare vort Sammenhold.

Verdenskrisen har ogsaa hjemsøgt Danmark. Landbrugskrisen raser ogsaa hos os, og da dette Erhverv er af afgørende Betydning for Landets Trivsel, gør Virkningerne sig ogsaa gældende i Industrien. Heldigvis har vi i denne Tid en Mand som Th. Stauning, der leder Landets Regering. Stauning er en Mand af vor egen Midte. Opgaven er ikke let for ham, da Styrkeforholdet i Landstinget er en anden end i Folketinget. Det er lykkedes ham alligevel at gennemføre en god Hjælp til de Arbejdsløse.

Stauning gennemførte ligeledes en Lov, der forlængede Overenskomsterne uændret paa et Aar. Arbejdsgiverne havde forlangt 20 % Lønreduktion. Arbejdsgiverne var rasende; det samme gjaldt Kommunisterne. De hylede op om, at Strejkeretten var taget fra dem. Sagen var, at i n t e t Fag havde opsagt Overenskomsten og dermed givet tilkende, at de ikke ønskede Strejke; derimod havde Arbejdsgiverne opsagt alle Overenskomster og bebudet Storlockout. Den faglige og den politiske Arbejderbevægelse arbejder i nøje Kontakt med hinanden. Enigheden har vist, hvad der kan gennemføres. Det er lykkedes at nedbringe Arbejdsløshedstallet til 72,000 (i Holland er der 300,000).

Derefter gav Olsen en indgaaende Skildring af Arbejdsløshedsforsikringen i Danmark. Det viste sig, at disse Meddelelser vakte stor Interesse paa Kongressen. (I Holland er det højeste Antal Dage ialt 60. Men det er ikke nogen selvstændig Forsikring, det er mere en Slags Hjælpekasse, der staar under Forbundet med Tilskud fra Staten).

Derefter gav Olsen en indgaaende Skildring af den maskinelle Udvikling i vor Industri i Danmark. Taleren takkede derefter for Indbydelsen og udtalte Haabet om, at det gode Samarbejde med det hollandske Forbund maatte fortsættes. Netop i disse Tider maa vi holde ubrydeligt sammen.

Herefter talte T h. N i e l s e n (Danmark) om

Forholdene i det danske Skraatobaksarbejderforbund og overbragte Forbundets bedste Hilsen.

Efter at „De Nies" (Belgien) havde haft Ordet, gik man over til Kongressens Arbejde.

Formanden, Van der Wejden, leder hele Kongressen. Der vælges ingen Dirigenter som hos os. Her er det Formanden for Forbundet, der leder hele Kongressen og kan naar som helst tage Ordet for at svare. I det hele taget maa det siges, at der snakkes ikke saa meget paa deres Kongres.

Formanden holder sin Aabningstale; derefter taler Gæsterne, og saa tager man fat paa Beretningen, d. v. s. den trykte Beretning. Formanden aflægger ikke nogen mundtlig Beretning.

Han spørger, hvilken Afdeling, der ønsker Ordet til Beretningen; der er kun én af hver Afdeling, der kan faa Ordet til en Sag, og den, der ønsker at tage Ordet, maa melde sig med det samme; derefter er der ingen, der kan faa Ordet mere til den Sag.

Formanden, Kassereren eller Sekretæren svarer; de ulønnede Hovedbestyrelsesmedlemmer tager ikke Ordet. Paa denne Maade kommer man hurtig udover Beretningen, da hver Afdeling kun kan faa Ordet to Gange i en Sag.

Vi vil ikke undlade at meddele, at Diskussionen føres under de mest kammeratlige Former. Hver eneste Afdeling begyndte under Beretningen med at takke Hovedbestyrelsen for den udmærkede trykte Beretning og dens Arbejde. Jeg kunde ikke lade være med at meddele Olsen dette. Han vilde ikke tro mig. Kunde det være muligt, at man takker en Ledelse for godt udført Arbejde? Van der Wejden svarede os: Hemmeligheden ligger i, at det hollandske Forbunds Medlemmer er udelukkende Socialdemokrater. Syndikalister, Kommunister, Katoliker og andre Kristelige har alle deres egne Organisationer. Selv om vi Socialdemokrater kan have og har forskellige Opfattelser om mange Ting, saa er vi dog enige i vor Grundopfattelse — vi har Tillid til hinanden.

Vi har ikke de stærke divergerende Meninger om Taktik og Fremgangsmaaden. Men, udtalte Van der Wejden, vi vilde gerne bytte med Eder. Hellere tage en Tørn med hinanden i Fællesskab end denne Splittelse.

Deri maatte vi give ham Ret.

Maskinspørgsmaalet er ogsaa brændende i Holland. Næstformanden, Th. Beerens, holdt en glimrende, dybfølt Tale om den maskinelle Udvikling, Arbejdsløsheden og Organisationen.

Han udtalte: Det er ikke nogen let Opgave at holde en Indledning om Organisationsspørgsmaalet i Forbindelse med den tekniske Udvikling, naar man vil undgaa at udtale Ønsker, der maaske ikke kan gennemføres. Tiden for Dannelsen af Organisationerne er overstaaet. Den heroiske Tid, hvor vore Pionerer dannede vore Organisationer, og hvor Kampen for at forbedre Løn- og Arbejdsforhold var i stadig Stigen, og hvor Strejken som Kampvaaben var vort bedste Vaaben, er afsluttet. Meget er naaet. Arbejderne kæmpede sig frem Fod for Fod. Baade socialt og økonomisk skaffede Arbejderne sig større og større Indflydelse.

Vore Fremskridt blev fastlagt i Overenskomster og den sociale Lovgivning. Overenskomsterne har

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Maj 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1381	234	169	7	0,3	1	1	„	„	6	4	4	1	„	„	„	„
Storbrit.	932	217	232	3	„	„	„	„	„	94	82	25	16	„	„	„	„
Holland	2645	1468	555	„	„	„	„	„	„	„	„	32	14	„	„	„	„
Belgien	32	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	2	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1836	160	87	39	1,4	„	„	„	„	19	18	12	5	„	„	„	„
Andre Lande	315[1])	91[1])	„	„	„	7[2])	8[2])	„	„	1	2	„	„	„	„	„	„
Ialt...	7143	2174	304	49	1,7	8	10	„	„	120	106	73	36	„	„	„	„
Udførsel dansk. Varer	15	2	133	27	„	12	25	4	6	3	3	141	42	9	6	31	24
fremm. Varer	214	30	140	„	„	„	„	„	„	21	21	22	14	„	„	„	„

[1]) deraf fra Holl. Ostindien.. 312 hkg = 89000 Kr.
[2]) — - Brasilien..... 2 — = 1000 —
— - Vestafrika ..... 4 — = 4000 —
— - Portoriko..... 1 — = 3000 —

haft en mægtig Betydning for de faglige Organisationer. Selv om vi godt kendte Tider, hvor vi maatte indtage en mere afventende Holdning, saa bevarede vi dog det, vi havde naaet.

Forholdene har efter den langvarige Krise forandret sig totalt og truer med at antage helt andre Former for vor Industri. Fagbevægelsen er i Defensiven og kæmper i Dag en fortvivlet Kamp for Bevarelsen af de opnaaede Forbedringer og for at opretholde vore Organisationer.

Desværre er der mange Arbejdere, der ikke forstaar Tidens Alvor og mister Troen paa Organisationernes Slagkraft. De forstaar ikke Betydningen af den Kamp, der nu føres, og mener, at vore Organer er værdiløse.

Dette er en megen stor Fare og bestemmende for Fremtiden. Ogsaa i vort Land, ja i vor egen Organisation er denne Tvivl raadende. Selv om vi kan henvise til, at vor Organisation fører mange Kampe for Løn- og Arbejdsforhold, saa har disse Kampe i de sidste Aar dog kun haft Karakteren af Forsvarskampe. Vi maa gøre os klart, hvordan vi i Dag staar. For 20 Aar siden havde vor Organisation flere Medlemmer end alle de andre tilsammen. Forholdene er nu helt anderledes. Grundet paa at Lønningerne er lavest i den sydlige Del af Landet, dér hvor Katolikerne har Magten, har den katolske Organisation i Dag de fleste Medlemmer. Hermed er det ikke sagt, at de for altid vil have dette Forspring. Forholdene kan ændre sig, saaledes at Industrien igen lægges andre Steder hen.

Vi kommer nu til den tekniske Udvikling.

I Løbet af ganske faa Aar har vi faaet:

Strippemaskiner	20
Cigarillos Vikkelmaskiner	151
Cigar Vikkelmaskiner	144
Cigarillos Completmaskiner	344
Cigar Completmaskiner	61
Ialt	760

Fabrikanterne antager unge, kvindelige Arbejdere ved Maskinerne.

Vi savner Magtmidler til at kunne tvinge dem i Organisationen.

En Følge heraf er, at vore organiserede Kolleger bliver arbejdsløse med Udsigt til aldrig at faa Arbejde mere, mens de uorganiserede tager Arbejdet.

Vi faar her et helt andet Menneskemateriale end før. Cigarmagerne var faglærte, Lærlingene gennemgik allerede ved Læretiden en Skole og sugede allerede i den unge Alder Organisationstanken i sig. Helt anderledes med disse unge Piger, der efter nogle Aar smides paa Gaden, hvorefter der igen antages nye til de laveste Lønninger. Det er her ikke som før i Tiden, hvor der bestod en vis Kontakt mellem de ældre og yngre Arbejdere. Naar vi saa dertil har Splittelsen af vore Fagforeninger, har De Billedet af vor Industri for i Dag. Forholdenes Udvikling viser os med Tydelighed, at vi maa sætte ind paa Organiseringen af disse unge Kvinder.

Vi maa skaffe os Indflydelse paa Løn- og Arbejdsforhold ved Maskinerne. Lønnen efter Alder maa afskaffes.

Foruden dette har vi faaet en hel Del Kolleger, der, grundet paa Arbejdsløshed, er begyndt for sig selv. Mange af dem, ja, de fleste, frister en kummerlig Tilværelse og virker samtidig til yderligere at undergrave vore Løn- og Arbejdsforhold. Det er ingen Hemmelighed, at mange af vore Kolleger ikke tager det saa nøje med vore Lønaftaler. Og hvordan kan det være, at disse Mennesker ikke føler nogen Skam mere, naar de sidder og arbejder under den aftalte Løn? Hvorfor maa vi i mange Tilfælde ligefrem piske dem til at gaa i Kamp for overenskomstmæssige Priser? Aarsagerne er Mangel paa Beskæftigelse og en Slappelse af Moralen. Det er, som vor Sekretær, W. v. d. Hoeven, har skrevet, en vis Individualisme, der gør sig gældende. De føler ingen Skam mere ved at arbejde under Lønnen.

Vi maa gøre alt, hvad vi formaar, for at bekæmpe dette Forhold. Vi maa gaa paa Husagitation; vi maa tale med disse Mennesker og se, om vi igen kan vinde dem for Organisationen. Det er en Livsbetingelse for os at dæmme op imod denne Udvikling.

Naar Krisen ophører, og vi igen skulde faa Opgangstider, maa vor Organisation være paa Højde med Forholdene, ellers vil vi ikke være i Stand til at udnytte de da givne Forhold for vore Medlemmer.

Vi maa arbejde i nøje Kontakt med hinanden, Medlemmerne og Ledelsen maa arbejde Haand i Haand. Vi maa alle deltage i vore Møder. Kommer Medlemmerne ikke til os, maa vi komme til dem. Vi maa huske paa, at alle vore Klassefæller lider under det nuværende Produktionssystem. Det kan ikke nytte noget, at vi giver op. Det gælder for os alle i Kampen for Bevarelsen af vore Hjem!

Kun en enig og stærk Arbejderklasse er sin Opgave voksen.

Talen blev holdt med stor Kraft.

Kongressen rejste sig spontant og udbrød i et mægtigt Bifald.

Efter Beerens Tale forstaar man, at der ved-

toges en af Hovedledelsen stillet Resolution, hvori man krævede af Regeringen, at den forbyder alle Maskiner i Tobaksindustrien.

D. N a k.

Internationalt.

Som det fremgaar af Meddelelsen fra det jugoslaviske Tobaksmonopol, var Udførelsen af Raatobak herfra i 1933 4,260,000 kg til en Værdi af 131 Millioner Dinar. I 1932 blev der udført 6,114,000 kg til en Værdi af 248 Millioner Dinar. Gennemsnitshøsten er pr. Aar 13 Millioner kg, hvoraf ca. 8 Millioner gaar til indenlandsk Forbrug, det øvrige bliver udført. Størsteparten gaar til Tschekoslovakiet; det drejer sig her kun om Cigarettobak.

Foruden til Tschekoslovakiet udføres der til Polen, Frankrig, Belgien, Holland, Tyskland og Ægypten.

Sidste Aar var Udførslen langt under Gennemsnittet; den androg kun 8 Mill. kg. I Tyrkiet androg Høsten i 1933 35,347,000 kg, 17 Mill. kg mere end i 1932. For Størstedelen blev dette udført til Amerika og Tyskland.

I Bulgarien gaar Tobaksforbruget tilbage for de dyrere og billigste Mærker; derimod er der en Fremgang for Mærker i Gennemsnitspriserne.

Amerika har forhøjet Indførsels-Kontingentet af spanske Vine, hvorimod Spanien er gaaet ind paa at købe 8 Millioner kg amerikansk Tobak.

Grækenland har vedtaget Indførelsen af Tobaksmonopolen for herigennem at støtte Statsfinanserne.

De østrigske Bønder har anmodet den østrigske Regering om Tilladelse til at dyrke Tobak til Tobaksfabrikationen, da de foretagne Forsøg i Bjergegnene er faldet heldigt ud.

Det amerikanske Underhus har vedtaget KERR-Lovforslaget om Tobaksproduktionen og videresendt Forslaget til Senatet.

For de Dyrkere, der har afsluttet Overenskomst med Staten angaaende Limitering af Produktionen, betyder Lovforslaget Erlæggelsen af en Afgift paa 25—33$^1/_3$ % for det Kvantum Tobak, der er dyrket udover det fastsatte Maximum, medens de Dyrkere, der ikke inden 60 Dage fra Lovens Vedtagelse har afsluttet saadanne Overenskomster, vil have at erlægge denne Afgift for deres samlede Produktion.

Der var 206 Stemmer for og 144 imod.

Underhuskommissionen udtaler i en Rapport angaaende Tobaksloven: „Hvis en Tobaksdyrker frivilligt afslutter Overenskomst med Staten om at reducere sin Produktion med 30 % for 1933-Høstens Vedkommende for at forhindre en Overproduktion af Tobak, vil det ganske givet være en Uretfærdighed at tillade en Dyrker, der ikke har afsluttet denne Overenskomst, at forøge sin Afgrøde.

Hvis den kontrakterende Dyrker er villig til at reducere sin Indtægt ved Tobaksdyrkningen med 30 %, kan den ikke-kontrakterende Dyrker naturligvis ikke beklage sig over, at Regeringen i det mindste forlanger en Afgift af ham for det af ham dyrkede Kvantum."

Fra Afdelingerne.

Medlem Nr. 5233, Fru M a g d a l e n e M o r t e n s e n, forulykkede Søndag den 15. Juli sammen med en Veninde i Hald Sø ved Drukning. Begravelsen fandt Sted fra Ansgar Kirken i Odense Fredag den 20. Juli.

Viborg Afdeling var her repræsenteret ved Formanden.

Ære være hendes Minde!

Paa Afdelingens Vegne:

R. E l s b o r g.

Arbejdsløsheden i Tyskland.

De hollandske Fagblade fra den 19. Maj meddeler følgende om Arbejdsløsheden indenfor vort Fag i Tyskland, taget fra det tyske Fagblad for 21. April 1934. Statistiken omfatter 135860 Personer i alle Brancher indenfor vor Industri, heraf 28,923 Mænd og 106,937 Kvinder. (Der findes saaledes endnu Kvinder i vort Fag i Tyskland).

Forholdene var i Marts 1934 saaledes: helt arbejdsløse 10,80 %; delvis arbejdsløse 59,57 %; fuld beskæftigede 29,03 % — ialt 99,40 %.

I Februar 1934: helt arbejdsløse 10,28 %; delvis arbejdsløse 57,48 %; fuld beskæftigede 31,75 % — ialt 99,51 %.

Forskellen mellem 100 % og Sluttallene ligger i, at nogle mindre Grupper har haft lidt Overarbejde.

Udtrykt i Antal har 4134 Mænd og 10540 Kvinder været helt arbejdsløse og 15,613 Mænd og 65325 Kvinder delvis arbejdsløse.

I alt har 955,612 været ramt af Arbejdsløsheden eller 70,37 %.

Bladets Redaktør tilføjer: Kommentarer overflødige.

Opgørelse

over beskæftigede og ledige Medlemmer i Skraatobaksarbejdernes Forb.

Optaget den 1. Juli 1934.

Kolonne	1	2	3	4	5	6	7	8
Augustinus				3		1	8	
Braun				13	2	9	97	
Krüger				2	0	1	6	
København, ledige ..	4	2	9					
Aalborg	1	0	2	12	0	3	37	
Aarhus	0	0	0	4	0	2	19	
Assens	0	0	0	7	1	3	17	
Esbjerg	0	0	0	9	1	2	35	
Fredericia	0	0	0	2	0	0	5	
Haderslev	2	1	4	0	1	0	2	
Holstebro	0	0	1	4	2	0	15	
Horsens	1	0	0	17	0	4	56	1
Kolding	0	1	4	1	0	0	0	
Vejle	0	1	0	0	0	0	0	
Køge	0	0	1	2	0	2	6	
Nakskov	0	0	2	3	0	0	17	
Nykøbing F.	1	0	0	2	0	1	5	
Nykøbing M.,Dambrg.	0	0	0	1	0	0	0	
Nykøbing M., Morsl.	1	1	0	0	0	0	0	
Odense, Stokkeby....	1	0	3	2	0	2	4	
Odense, Jensen	0	0	0	0	0	0	2	
Nyborg	0	2	0	0	0	0	0	
Randers	2	0	0	2	0	2	1	
Roskilde	0	0	0	2	1	2	4	
Slagelse	1	0	2	6	1	1	21	
Silkeborg	0	0	0	1	0	0	2	
Svendborg	1	1	4	4	1	1	14	
Viborg	1	0	6	0	0	0	0	
Ialt	16	9	38	99	10	36	373	1

Forklaring:

Kolonne 1: Ledige Spindere.
— 2: Ledige Arbejdsmænd.
— 3: Ledige Kvinder.
— 4: Beskæftigede Spindere ved Bord.
— 5: Beskæftigede Spindere ved andet Arbejde.
— 6: Beskæftigede Arbejdsmænd.
— 7: Beskæftigede Kvinder.
— 8: Lærlinge.

Oplysninger vedrørende indskrænket Arbejdstid i Kvartalet.

	Antal Medlemmer	Antal Uger	Ialt Timer pr. Medlem pr. Uge
Aalborg	44	9	4½
Aarhus	9	3	8½
Assens	19	13	5½
Esbjerg	6	13	4½
Haderslev	9	13	7 a 22½, 2 a 5½
Holstebro	12	13	5½
Nakskov	20	13	4½
Randers	3	13	22½
Roskilde	8	13	24
Slagelse	29	13	6
Silkeborg	2	13	25½
Svendborg	14	10	5½

Th. Nielsen.

Beslutninger

paa den 18. internationale Arbejdskonference.

(I. F. C.). Foruden de Punkter paa Dagsordenen, som var Genstand for Konventioner eller Henstillinger, behandlede den 18. internationale Arbejdskonference forskellige Forslag, der tog Sigte paa den nuværende økonomiske Situation og Tilstanden i Verden.

Ganske særlig bemærkelsesværdig er en af Jouhaux og Serrarens (Sekretær i den kristelige Fagforenings-Internationale) stillet Resolution vedrørende Beskyttelse og Varetagelse af Arbejdernes faglige Rettigheder og Friheder i Saardistriktet. Man skulde mene, at et saalydende Forslag, der simpelthen henviser til de i Fredstraktaten højtideligt fastsatte Rettigheder, vilde være sikker paa Vedtagelse. Dette var dog ikke Tilfældet. Medens Regeringerne er villig til ved Krænkelse af de Bestemmelser, der er til Gunst for Kapitalisterne at sætte selve Verdensfreden og dermed de brede Massers Liv og Velfærd paa Spil, forbliver de tavse, naar det drejer sig om disse brede Massers Rettigheder.

Resolutionen naaede ikke det saakaldte Quorum. Blandt de 50 Stemmer, der tiltraadte denne, er følgende vigtige Lande repræsenteret af Regeringsdelegerede: Belgien, Danmark, Frankrig, Storbritannien, Holland, Rumænien, Sverige, Czekoslovakiet og Jugoslavien. Mod Resolutionen stemte: Kina, Italien, Japan, Liberia, Østrig, Spanien og Ungarn. Tyskland sekunderede i Pressen, idet det fejrede Tilsidesættelsen af Arbejdernes Rettigheder i Saardistriktet som en Sejr for Nationalsocialismen.

Som man ser, var Tilhængerne af Resolutionen de vigtigste demokratiske Lande, mens navnlig de fascistiske Stater enten stemte imod eller undlod at stemme.

I Sammenhæng med en af Arbejdsbureauet forelagt Beretning om Iværksættelse af offentlige Arbejder, der under Henvisning til de i talrige Lande indhøstede Erfaringer fordrede en rationel Politik paa dette Omraade, vedtog Konferencen en af Jouhaux indbragt Resolution, der henstiller til Styrelsesraadet at opfordre Regeringerne i de forskellige Lande til at fremsende Beretninger om de hidtil udfoldede Bestræbelser paa dette Omraade. Hvad angaar Arbejder af international Karakter, vil Styrelsesraadet i Forbindelse med Folkeforbundets kompetente Instanser stræbe efter at fremme det nødvendige Samarbejde mellem de forskellige i dette Problem interesserede Stater.

Paa Initiativ af den danske Regeringsrepræsen-

tant Bramsnæs og den belgiske Arbejderrepræsentant Mertens vedtoges endvidere en Resolution om den økonomiske Krise. Heri udtales Ønsket om, at Folkeforbundet øjeblikkeligt foretager de nødvendige Skridt for at gennemføre et Program vedrørende den økonomiske og valutapolitiske Genrejsning. Endvidere opfordres Styrelsesraadet til eventuelt at intervenere ved disse Bestræbelser med Henblik paa mulige Tilbagevirkninger paa det sociale Omraade.

Adresse-Fortegnelse
i
Tobaksarbejderforbundet
i Danmark.

Aalborg:
Formand: A. Høy, Ny Kastetvej 26. *Telefon 1467.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Chr. Richardtvej 3.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Peter Nielsen, Finsensgade 12.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Treldevej.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtsgade 24, *Telefon 1424.*
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.

Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.

Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.

Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer, Strandvej 6, *Telf. 559.*

Nykøbing Falster:
Formand: Hans Thomsen, Neergaardsvej 10.
Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.

Nykøbing Mors:
Formand: Hans Marxen, Skovgade 2.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.

Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.

Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.
Kasserer: Chr. Sørensen, Absalonsgade 10, 2.

Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen, Porthusvej 16, *Telf. 1514.*
Kasserer: Chr. Larsen, Østre Skolevej 8, 1.

Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.

Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.

København:
Afdeling „Enigheden", H. C. Ørstedsvej 19 B, St. *Telf. Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Stefansg. 53, 2. N. *Taga 6014.*
Kasserer: Louis Jespersen.
Cigarsorterernes Fagforening: H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 1456.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningens (Centralkontoret): H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 2557.* Bestyrer: P. Thomsen.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 27. Juli 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1553	270	1083	74	27	47	6	14	3	16
Aarhus	81	38	43	25	10	15	7	7	0	4
Esbjerg	241	123	118	31	11	20	2	13	9	3
Frederic.	96	49	47	25	11	14	2	10	1	1
Hadersl.	63	23	40	11	1	10	0	9	1	1
Hjørring	8	0	8	8	0	8	0	4	0	2
Holsteb.	400	152	248	16	9	7	1	2	5	2
Horsens	394	199	195	14	10	4	1	4	0	0
Kolding	21	14	7	16	9	7	1	1	3	2
Nakskov	31	13	18	4	0	4	0	1	0	3
Nyborg	18	6	12	15	5	10	4	9	0	1
Nykøb.F.	315	43	272	27	6	21	4	5	1	3
Nykøb.M.	77	37	40	9	3	6	0	3	0	0
Odense	500	232	268	24	15	9	12	2	0	6
Slagelse	151	76	75	12	4	8	4	6	0	2
Svendb.	124	41	83	10	1	9	0	4	0	1
Vejle	10	9	1	7	7	0	6	0	1	0
Viborg	73	10	63	73	10	63	5	18	0	2
Tils. i Prov.	3956	1335	2621	401	139	262	55	112	24	49
Kbhv.: „Enigh."	3550	1108	2442	920	199	721	102	333	47	87
Cigarsor.	1009	373	636	145	38	107	12	25	18	40
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4559	1481	3078	1065	237	828	114	358	65	127
Ialt...	8515	2816	5699	1466	376	1090	169	470	89	176

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juni Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Juni		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Juni	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I	5000	00			38689	70	43689	70			10194	46	31568	59	41763	05	1926	65		
do. II					12254	25	12254	25			1965	26	10288	99	12254	25				
Aalborg					15991	55	15991	55			5839	87	10151	68	15991	55				
Aarhus	291	57	500	00	979	95	1771	52			1912	72			1912	72			141	20
Esbjerg					2756	30	2756	30			1887	28	869	02	2756	30				
Fredericia			1000	00	1669	40	2669	40	461	35	2204	68			2666	03	3	37		
Haderslev	„	36	600	00	596	55	1196	91			1180	12			1180	12	16	79		
Hjørring	150	28	550	00	78	20	778	48			650	72			650	72	127	76		
Holstebro	174	76			3821	55	3996	31			2472	70			2472	70	1523	61		
Horsens	2200	00			5413	90	7613	90			1050	72	4363	18	5413	90	2200	00		
Kolding	166	01	700	00	221	70	1087	71			929	09			929	09	158	62		
Nakskov	5	87	100	00	358	60	464	47			457	80			457	80	6	67		
Nyborg	489	09	1500	00	170	75	2159	84			1742	44			1742	44	417	40		
Nykøbing M.	94	13	500	00	1014	95	1609	08			891	17	717	91	1609	08				
— F.					3643	00	3643	00			2378	89	1264	11	3643	00				
Odense			1500	00	7055	65	8555	65			3551	07	5004	58	8555	65				
Slagelse					2112	70	2112	70			1357	55	755	15	2112	70				
Svendborg	135	88			1372	15	1508	03			991	70	516	33	1508	03				
Vejle			100	00	96	45	196	45	37	62	113	24			150	86	45	59		
Viborg	467	78	2300	00	781	45	3549	23			3195	09			3195	09	354	14		
Central- og Anvisningsk.	9076	11	55000	00	355	50	64431	61			53472	80			53472	80	10958	81		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juni Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Juni		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Juni	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København			200	00	1298	20	1498	20			1194	33	303	87	1498	20				
Aalborg					643	40	643	40			60	00	583	40	643	40				
Aarhus					211	25	211	25					211	25	211	25				
Assens					334	05	334	05			49	00	285	05	334	05				
Esbjerg					454	50	454	50					454	50	454	50				
Fredericia					66	25	66	25					66	25	66	25				
Haderslev	43	05	400	00	49	35	492	40			483	50			483	50	8	90		
Holstebro					279	05	279	05			48	00	231	05	279	05				
Horsens	172	69			822	70	995	39			365	67	629	72	995	39				
Køge	151	22			82	90	234	12			154	50			154	50	79	62		
Nakskov	118	14			163	00	281	14			138	17	100	00	238	17	42	97		
Nykøbing M.	39	90	200	00	21	00	260	90			225	00			225	00	35	90		
do. F.	74	25	200	00	73	55	347	80			159	50			159	50	188	30		
Odense	81	06	300	00	134	65	515	71			448	08			448	08	67	63		
Randers	71	71			64	45	136	16			117	00			117	00	19	16		
Roskilde	64	12	150	00	100	50	314	62			351	15			351	15			36	53
Slagelse					256	25	256	25			162	83	33	42	236	25				
Silkeborg	30	00	100	00	29	80	159	80			118	25	29	80	148	05	11	75		
Svendborg	97	40			208	55	305	95			214	25			214	25	91	70		
Viborg	27	65	446	00	0	00	473	65			480	00			480	00			6	35

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 9 | September 1934 | 29. Aargang

Beretning fra Internationale Tobaksarbejder-Forbunds XIV Kongres i Prag den 5.—7. Juli 1934

(Fortsat).

Valg af Udvalg til Mandaternes Prøvelse.

O l s e n: Paa Bestyrelsens Vegne foreslaar jeg følgende Kandidater: Eliasson (Sverige) og Leuenberg (Schweiz).

Dette tiltraadtes.

Valg af Revisionskomité.

O l s e n: Bestyrelsen tillader sig at foreslaa følgende: Th. Nielsen (Danmark), O. Boberg (Norge), Novak (Tchechoslovakiet) og W. v. d. Hoeven (Holland).

Komiteen valgtes enstemmigt.

ANDEN DAG

Fredag den 6. Juli. — Formiddagsmøde.

Sekretær O l s e n aabner Mødet Kl. 10.

Beretning fra Revisionskomitéen:

at de har gennemgaaet alle Udgifter (som var belagt med vedlagte Bilag). Regnskaberne var i den bedste Orden. Vor Formue andrager den 6. Juli 1934: F l. 5096.05½ samt M a r k 11.336.51 indestaaende i Banken i Bremen. Paa Komitéens Vegne foreslog W. v. d. Hoeven at give Kassereren Edmund Olsen Decharge for hans udmærkede Regnskabsførelse.

Kongressen sluttede sig hertil enstemmigt.

Mandatprøvekommissionens Indberetning.

A. E l i s s o n (Sverige) udtaler sig paa Kommissionens Vegne. Kongressen er repræsenteret af 8 Forbund fra 7 Lande. Tilstede paa Kongressen er 12 Delegerede foruden 2 Gæster og 1 Oversætter. Eliasson anbefaler Mandaternes Godkendelse, og Kongressen vedtager dette enstemmigt.

Sekretærens Beretning.

Sekretæren E d m. O l s e n: Som de Delegerede har set, er Beretningen ikke trykt, og jeg kan derfor ikke henvise til den trykte Beretning, men til den skrevne. Naar jeg har undladt at lade den trykke, er det sket udelukkende for at spare. Maaske er en trykt Beretning bedre for Opbevarelsen i Arkivet, men vi maatte først og fremmest se paa Udgifterne.

Det var under meget vanskelige Forhold at jeg overtog Posten som Sekretær. Kongressen er bekendt med disse Forhold, og jeg skal derfor undlade at komme nærmere ind herpaa. I Kongresperioden har vi haft 3 Sekretærer, og det er derfor vanskeligt for mig at aflægge Beretning for hele Perioden, hvorfor jeg hovedsagelig har berettet om den Tid, hvor jeg har virket som Sekretær.

Jeg maa beklage, at de tilsluttede Forbund ikke viser megen Lyst til at sende mig Indberetning om Forholdene. Vor afdøde Sekretær, Eichelsheim, udsendte i sin Tid Spørgeskemaer om Maskinspørgsmaalet. Materialet er blevet bearbejdet i

Bremen, men er grundet paa Oversætterens Død og de efterfølgende vanskelige Forhold i Tyskland bortkommet. Jeg ønsker gerne at tage Spørgsmaalet op paany, da det er af stor Vigtighed for os.

Fra Frankrig, England, Polen og Rumænien har jeg ingen Beretning modtaget. Naar Frankrig ikke er repræsenteret paa Kongressen, er Aarsagen hertil Mathias' Sygdom og Afgang som Sekretær for den franske Organisation, men desforuden er det økonomiske Aarsagen. Jeg haaber, ikke, at det skal betyde, at vi mister Frankrig som Medlem af vor Internationale. Det Svar, som Vandemoortele, Belgien, har faaet fra den nye Sekretær Madame Delabit, meddeles det, at Frankrig grundet paa Forholdene ikke ser sig i Stand til at sende nogen Repræsentant. Antallet af beskæftigede Arbejdere gaar i Frankrig mere og mere tilbage. Aarsagen hertil er Maskinerne, og at der ikke antages nye Arbejdere i Stedet for de udtraadte ældre pensionerede Medlemmer.

For Englands Vedkommende ligger det saaledes, at Kammerat Santen gerne vilde sende Kontingentet, men til den gamle Kurs. Jeg maatte svare, at dette ikke kunde lade sig gøre, og at det indkomne Bidrag kun dækkede 1½ Aars Kontingent.

Jeg har set mig nødsaget til at oprette en Guldenkonto i Arbejdernes Landsbank i København. Paa denne Maade faar jeg ingen Renter, men det betaler sig alligevel, da den danske Krone er gaaet ned til det halve, og Gulden stadig staar i Guldparitet.

Til Hjælp for de østrigske Arbejdere har jeg modtaget fra:

Sverige	Kr. 500.—	(Svenske)
Danmark	Kr. 500.—	(Danske)
England	£ 2.—.—	
En tysk Kollega	Mk. 5.—	

Pengene har jeg sendt til Novak, fordi vi ingen direkte Forbindelse har med Østrig. Novak sørger for, at Pengene bliver sendt til østrigske Tobaksarbejdere.

Iøvrigt henviser jeg til den tilsendte Beretning: (Efter Kongressen er indkommen til de østrigske Arbejdere: Holland Fl. 200.—, Norge Kr. 200.— (norske)).

W. v. d. H o e v e n (Holland): Olsen har overtaget Sekretariatet under meget vanskelige Forhold, og vi vil gerne udtale en Tak til ham for den Maade, hvorpaa han har røgtet sit vanskelige Hverv. Paa min Organisations Vegne vil jeg ligeledes takke Olsen for den Ære, han har vist vor afdøde Formand og Internationales Sekretær, Eichelsheim ved at nedlægge Blomster paa hans Grav, da han sidst deltog i vor Kongres. Det har gjort et dybt Indtryk paa vore Medlemmer, hvad mange Medlemmers Breve fra Afdelingerne beviser.

Vi kan derimod ikke modtage Olsens Bebrejdelser vedrørende Mangel paa Vilje til at sende de fornødne Oplysninger. Jeg ved, at vi paa dette Punkt har gjort vor Pligt. Vi har, ligesom i Husungs Periode, sendt alt, hvad vi mente kunde være af Interesse for vor Internationale.

Vi ønsker gerne, at vor Sekretær, naar han deltager i Kongresser paa Internationales Vegne, sender Beretning herom til de tilsluttede Lande.

Hvad Understøttelsen til de østrigske Tobaksarbejdere angaar, da vil vi gerne være med, og naar vi har ventet dermed, er det kun, fordi vi ønskede først at drøfte Sagen med vor Internationale. Min Hovedbestyrelse har bemyndiget mig til at yde et Beløb.

B o b e r g (Norge): Sekretæren udtalte sin Beklagelse over Manglen paa Vilje til at holde Sekretariatet underrettet. Jeg maa til min Undskyldning anføre, at jeg først for et halvt Aar siden er tiltraadt som Formand, og at jeg før den Tid ikke var Medlem af Ledelsen. Jeg skal gøre, hvad der er mig muligt. Hvad Hjælpen til de østrigske Tobaksarbejdere angaar, da vil jeg gerne meddele, at ogsaa vi har givet til Landsindsamlingen. Naar jeg kommer hjem, skal jeg forelægge Spørgsmaalet om en Indsamling til de østrigske Tobaksarbejdere.

H. L e u e n b e r g, Schweiz: Jeg vil gerne ligesom W. v. d. Hoeven udtale min Tak til Olsen for det udmærkede Arbejde, han har udført under disse vanskelige Forhold. Olsen har udtalt, at han ikke kunde give en saa fyldig Beretning, som han kunde ønske, hvad vi finder ganske forstaaeligt under disse Forhold. Men ogsaa vi kunde ønske, at Sekretæren gav en Beretning fra de Kongresser, han som Internationales Sekretær deltager i.

Hvad Hjælpen til de østrigske Tobaksarbejdere angaar, maa ogsaa vi henvise til, at vi har givet til Landsindsamlingen. Man maa huske paa, at vi staar som Medlem af Levnedsmiddelarbejderforbundet og saaledes staar sammen med Transportarbejderne, etc. Vi kan derfor ikke saa godt begynde at foretage en Indsamling alene for Tobaksarbejdere. Vi har fra vort Forbund givet flere Tusind Francs til de østrigske Arbejdere.

E l i a s s o n (Sverige): Vi vil i Lighed med Holland og Schweiz gerne bringe en Tak til Edm. Olsen. Han overtog sit Arbejde under meget vanskelige Forhold. Naar vi har sendt en Ekstrahjælp til de østrigske Tobaksarbejdere, er det, fordi de

østrigske Tobaksarbejdere ydede Modstand og prøvede paa at forsvare sig. Vi mente, de havde større Tro paa Fremtiden, og dette er Aarsagen.

Hvad Meddelelser angaar kan vi ikke sende meget nyt. Vi har Monopol, og Industrien er helt igennem mekaniseret. Vi har sendt Materialet til Husung, og hvis Olsen ønsker det, kan vi godt sende ham det paany, men vi er bange for, at det nu er forældet.

Olsen (Danmark): Mine Bemærkninger angaaende Indberetninger til mig var ikke mødet paa Holland. Van der Hoeven ved, at jeg paa det hollandske Forbunds Kongres udtalte en Tak til ham for hans Meddelelser til vor Internationale. Men jeg vilde ikke fremhæve eller dadle enkelte Lande, og derfor udtalte jeg mig i al Almindelighed.

Hvad Beretninger fra Kongresser og Møderne i IFC angaar har jeg forespurgt de tilsluttede Lande, om man modtog de af IFC udsendte Pressemeddelelser, og naar dette er Tilfældet, er det en unødvendig Udgift for os at sende det samme Materiale engang til.

Med Hensyn til Referater fra Kongresser ligger Sagen saaledes, at jeg i den forløbne Tid har ladet mig repræsentere fra det danske Forbund. Den eneste Kongres, jeg deltog i som Internationales Sekretær, var Kongressen i Holland. Derimod kan jeg tiltræde, at der burde have været givet en Beretning fra Kongressen i England. Men her spiller Sproget ind. Jeg taler ikke Engelsk og havde derfor bedt Kammerat Santen om at sende mig en Beretning fra Kongressen; dette lovede han mig ogsaa, men har ikke holdt sit Løfte, og det er saaledes ikke min Skyld, naar det ikke kom.

Hvad Indsamlingen til de østrigske Tobaksarbejdere angaar har jeg maaske her gjort noget galt. Vi har i Danmark ligeledes betalt til Landsindsamlingen, men mente, at vi alligevel foruden kunde give en Skilling til vore østrigske Kolleger, og det var vor Mening at ville give 1000 Kroner. Man maa ogsaa se paa, at vi ikke kunde give noget til vore tyske Kolleger. Jeg mener, vi kan give rent kammeratligt.

Novak (Czechoslovakiet): Vi faar alle Pressemeddelelserne fra IFC og kan paa denne Maade følge Begivenhederne i Internationalen. Kun naar Kongresserne ikke bliver omtalt i Pressemeddelelserne er der Grund til at udsende det for vor Sekretær, ellers er det unødvendige Udgifter.

Vi har ikke foretaget nogen ekstra Indsamlinger til de østrigske Tobaksarbejdere. Vi har mange Emigranter her i Prag, og vor Organisation har givet 10.000 Kroner til Landsindsamlingen.

Vi har i Øjeblikket 12 Kolleger i Østrig, der er blevet smidt ud. Jeg har ordnet det saaledes, at disse Kolleger faar Hjælp af de indsamlede Penge.

Vandemoortele (Belgien): Vi faar Meddelelserne og behøver derfor ingen ekstra Meddelelse gennem vor Internationales Sekretær; det vilde være unødvendige Udgifter.

Vi har heller ikke foretaget nogen ekstra Indsamling til de østrigske Tobaksarbejdere, men har givet 2 Francs pr. Medlem til vor Landsindsamling.

Jeg sendte et Brev til Kammerat Mathias, Paris, men modtog et Svar fra Madame Delabit. Hun har sammen med den afdøde Sekretær for det franske Forbund, Syette, været med til at arbejde for Frankrigs Indtræden i vor Internationale. Jeg tror derfor, at det kun er økonomiske Vanskeligheder, der spiller ind, tilligemed det Faktum at hun først for kort Tid siden har overtaget Hvervet som Leder af det franske Forbund, der er Aarsagen til, at Frankrig ikke er repræsenteret paa Kongressen.

ANDEN DAG

Fredag den 6. Juli. — Eftermiddagsmøde.

Sekretær Edmund Olsen, Danmark, aabnede Mødet Kl. 2 og gav følgende Meddelelse fra Østrig:

Produktionen er siden 1931 gaaet tilbage med 50 pCt. for Cigarer og 10 pCt. for Cigaretter. Siden 1932 er der 1000 Personer færre beskæftigede. Arbejdstiden er nedsat fra 40 Timer til 34 og 35 Timer pr. Uge, og ved Virginia Cigaretter arbejdes der kun 31 Timer pr. Uge. Foruden dette maa Arbejderen holde 2 Uger ekstra Ferie uden Løn.

Overenskomsten er blevet forlænget med 1 Aar til 1935.

Af de organiserede Arbejdere var der i Februar 65 pCt. i vore Organisationer, medens 80 pCt. af Bedriftsraadsmedlemmerne var vore Folk og 20 pCt. tilhørte den kristelige Organisation.

Bedriftsraadet er nu bleven afskaffet. Man prøver paa at faa vore Folk til at indmelde sig i Fædrelandsfronten, hvad dog indtil nu er mislykkedes, og ligeledes prøver man at faa vore Folk over i den kristelige Organisation, men ogsaa dette har været en Fiasko.

Vore fastlønnede Tillidsmænd er alle afskedigede, og Arbejderne i de andre Fag mærker ligeledes Diktaturets Virkninger. Lønningerne er gaaet ned med fra 10 til 20 pCt.

De østrigske Arbejdere har nu udgivet et fagligt Tidsskrift paa legal Maade, og det er det første Forsøg paa selvstændig Virksomhed; at det er meget begrænset, hvad der maa skrives, forstaar enhver.

Vi vil udtalte Haabet om, at det snart maa lysne for vore østrigske Klassefæller, og at de snart maa staa sammen med os andre i Kampen for bedre Arbejdsforhold for Arbejderne.

Spørgsmaalet om en eventuel Hjælp til de østrigske Tobaksarbejdere maa vi behandle i Bestyrelsen.

Til Eliasson, Sverige, vil jeg sige, at jeg gerne vil have den gamle Beretning, selvom den maaske nu er noget forældet. Vi kan da konstatere Udviklingen og tage Lære heraf. Kan jeg faa baade den gamle og en ny Indberetning, vil jeg helst have dette. Siden jeg skrev Beretningen fra Danmark er Tallene for 1933 fremkomne, og jeg vil derfor gerne give nogle Meddelelser om Forholdene i Danmark.

Selve Produktionen er ikke gaaet tilbage trods Krisen:

Cigarforbruget var i 1933 ..... 307.000.000 Stk.
Cigarillosforbruget var i 1933 335.000.000 Stk.
Cigaretforbruget var i 1933 ... 1000.000.000 Stk.

Efter disse Tal viser Cigarforbruget en stærk Stigning, men dette er ikke helt rigtigt. I Tallene for Cigarer er nemlig indkluderet en Del store Cigarillos, der grundet paa Beskatningen betegnes som Cigarer. I Virkeligheden er Cigarforbruget gaaet tilbage. Det er navnlig Formarbejdet, der er gaaet tilbage, idet de Mennesker, der før røg Formcigarer, er gaaet over til at ryge store Cigarillos.

Derimod er Produktionen af Haandcigarer saa nogenlunde stabil. Vi har gennemsnitlig 1300 Mand i Arbejde herved.

Maskinerne trænger sig mere og mere frem; vi havde ønsket et Forbud mod Strippemaskiner, da disse ikke betyder noget Fremskridt, men alene bevirker Arbejdsløshed i Modsætning til Cigarillosmaskinen, der virkelig betyder et teknisk Fremskridt.

Hvis der er sket noget i de andre Lande i Tiden efter den afgivne Beretning, vil jeg gerne have, at man udtaler sig om det her.

Th. Nielsen (Danmark): Jeg vil gerne udtale min Tak til Edmund Olsen for hans udmærkede Arbejde. Da jeg daglig omgaas Olsen, ved jeg, at han i Forvejen har meget at bestille. Det er meget beklageligt, at det indsendte Materiale vedrørende Maskinerne er bortkommet. Men da dette Spørgsmaal er af saa stor Vigtighed for os, maa vi udarbejde det paany. Skal Materialet have den Betydning, som vi ønsker, maa det indsendes fra **alle** Lande.

Otter Boberg (Norge): I Norge har vi først i de senere Aar faaet Maskiner i Cigaret- og Cigarillosbranchen, og man mener nu, at der ligeledes er Tale om Anskaffelsen af Cigarmaskiner fra Sverige.

Arbejdertallet er ikke gaaet tilbage hos os, fordi vi har forlangt, at de i Faget værende Arbejdere skulde beskæftiges ved Maskinerne.

Vi mener, at Arbejdstidsforkortelsen maa sættes i Forgrunden.

W. v. d. Hoeven (Holland): Jeg foreslaar, at vi godkender Beretningen og Bestyrelsens Arbejde.

Dette vedtoges enstemmigt.

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Juni 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	ire pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1884	396	210	„	„	1	1	„	„	3	2	1	„	„	„	„	„
Storbrit.	645	145	224	„	„	„	„	„	„	105	90	21	14	„	„	„	„
Holland	3325	1864	560	16	„	„	„	1	1	„	„	22	9	„	„	„	„
Belgien	49	8	163	„	„	„	„	„	1	„	„	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	519	141	271	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1052	127	121	49	2	„	„	„	„	8	8	13	6	„	„	„	„
Andre Lande	37[1])	5[1])	„	„	„	2	2	„	„	21[2])	16[2])	„	„	„	„	„	„
Ialt...	7511	2686	358	65	2	3	3	1	2	137	116	57	29	„	„	„	„
Udførsel dansk. Varer		„	„	10	„	9	22	3	7	3	2	121	33	16	15	45	37
fremm. Varer	252	43	170	2	„	„	„	„	1	8	9	20	13	„	„	„	„

[1]) deraf fra Holl. Ostindien.. 9 hkg = 0 Kr.
— - Brasilien..... 28 — = 5000 —
[2]) — - Rusland ..... 9 — = 6200 —
— - Tyrkiet ..... 6 — = 5200 —
— - Grækenland..... 5 — = 3300 —
— - Ægypten ..... 1 — = 1300 —

Punkt 5. Internationales fremtidige Stilling.

Olsen (Danmark): De Delegerede har alle faaet Forslaget udleveret. Man ønsker en Sammensmeltning af de internationale Fagsekretariater for at skabe en økonomisk Basis for den Internationale faglige Central. Efter det første Forslag skulde vor Internationale gaa op i Levnedsmiddelindustrien, og efter det andet Forslag skulde vi indrulleres under „Diverse".

Bestyrelsen har behandlet hele dette Spørgsmaal og er af den Opfattelse, at Tobaksarbejderne bedre selv er i Stand til at varetage deres Interesser end ved at gaa op i en større Sammenslutning. Vi maa arbejde i det smaa. Ønsker man en Sammenslutning med Levnedsmiddelindustrien, maa denne først foregaa nationalt og derefter internationalt. Det er forstaaeligt, at man i de Lande, hvor man staar tilsluttet Levnedsmiddelforbundet, indtager en anden Stilling end vi. Vi maa ligeledes se paa de Lande, hvor der er Monopol. Skal der ske en Sammenslutning for disse Lande, maa en saadan vel ske med Statstjenestemændene, da Tobaksarbejderne i disse Lande arbejder under Staten. En Ophævelse af vor Internationale vil for os betyde, at Tobaksarbejderne bliver splittede i flere Grupper, og Bestyrelsen er af den Mening, at dette ikke kan være til Gavn for Tobaksarbejderne.

Vi anbefaler derfor, at vi opretholder vor Internationale, og vi maa saa indrette os med de Kontingenter, vi har.

Maskinspørgsmaalet trænger sig mere og mere paa, og her maa vi arbejde nøje sammen. Som det er jer bekendt, skal der afholdes en Konference mellem IFC. og de internationale Fagsekretariater. Vi ved ikke, hvad der her maatte fremkomme, men vi mener at maatte indtage den Stilling, at Tobaksindustrien ønsker at opretholde sin egen internationale Sammenslutning, og kan IFC. ikke klare sig økonomisk, maa den kræve højere Kontingenter af Landscentralerne; som det allerede er berørt, udtalte Nygaard og Johansen fra den danske og svenske Landscentral paa IFC.s Kongres i Bryssel det samme.

Som allerede meddelt staar England og Frankrig i Restance med Kontingentet, og jeg vil gerne udtale, at jeg vilde anse det for et meget stort Tab, hvis vi skulde miste disse 2 Lande. Økonomisk spiller det ingen Rolle, da Oversættelser og Rejsen til Kongresdeltagerne sluger mere end Kontingentet, men vi maa se organisatorisk paa denne Sag.

Naar man tager Forholdene i Betragtning, staar vor Internationale økonomisk godt. Vi har endnu en Kapital paa Fl. 3500, naar Udgifterne til Kongressen er betalt. Vi har hidtil kunnet klare os igennem med det indkomne Kontingent og haaber med den fornødne Sparsommelighed at kunne holde Stillingen.

Bestyrelsen mener derfor at maatte anbefale, at vi gennemfører vor Internationale i sin hidtidige Skikkelse, men Kongressen maa tage Stilling til de Lande, der ikke har betalt Kontingent, Rumænien og Polen. Rumænien har til Dato slet intet betalt, og Polen har intet betalt de sidste 4 Aar. Med Frankrig og England er det ikke saa slemt, og vi haaber, at det for disse 2 Landes Vedkommende kun er forbigaaende. Bestyrelsen foreslaar, at hvis Polen og Rumænien ikke har betalt det skyldige Kontingent inden 1. Oktober 1934, skal disse Lande betragtes som udtraadte.

Naar der ingen Delegerede er fra Frankrig og England, er det maaske min Skyld, fordi jeg skrev, at de Lande, der stod i Restance med Kontingent, ikke kunde regne med Dækning for Rejseudgifterne.

Holland har stillet nogle Forslag til en Ændring af Bestyrelsens Sammensætning, og at vi skulde prøve et Aar. Bestyrelsen kan ikke tiltræde dette. Vi kan gaa med til at nedsætte Antallet til 3 plus Sekretæren.

Vi kan godt behandle Forslagene „A" og „B" under eet, da de er nøje knyttet til hinanden.

W. van der Hoeven (Holland): Jeg trækker Forslaget om et Prøveaar tilbage og kan gaa med til de 3 Aar for at se, om vi kan opretholde vor Internationale.

Med Hensyn til IFC.s økonomiske Stilling mener vor Hovedbestyrelse, at IFC. da maa kræve noget mere i Kontingent af Landscentralerne, og vi er saaledes ogsaa i dette Spørgsmaal enig med Bestyrelsen.

H. Leunberg (Schweiz): Vi staar i Schweiz paa samme Standpunkt som i Bryssel og i Stockholm. Tobaksarbejderne staar i Schweiz tilsluttet Levnedsmiddelindustrien, og vi har udmærkede Forbindelser i Frankrig, England, Rumænien og andre Lande. Vi mener, at en stor og stærk Internationale er bedre udrustet end en mindre Organisation. Man har imidlertid paalagt mig ikke at prøve paa at holde en stor Tale om dette Spørgsmaal for Tiden. Jeg har kun villet præcisere vort Standpunkt og vil gerne understrege, at vi ikke har ændret vor Opfattelse. Vi vil ikke stemme imod Bestyrelsens Forslag og kan godt tiltræde Hollands Forslag „A".

Vandemoortele (Belgien): Vi har i Bel-

gien behandlet dette Spørgsmaal og mener, at man først maa søge en Sammenslutning paa nationalt Grundlag. Dette har vi forsøgt, men Levnedsmiddelarbejderforbundet i Belgien har stillet os saadanne Betingelser, at vi ikke saa os i Stand til at tiltræde dem. Man krævede, at vor Formue, 3 Millioner Francs, skulde gaa op i Forbundet, men desuden skulde vore Medlemmer betale Francs 1,30 mere i Kontingent end de andre Medlemmer, og dette kunde vi selvfølgelig ikke gaa ind paa. Vi er for Sammenslutningen, men Spørgsmaalet er ikke afklaret endnu, og vi anbefaler derfor at opretholde vor Internationale endnu i 3 Aar.

Novak (Czekoslovakiet): Som Forholdene ligger, mener vi at maatte opretholde vor Internationale. Vi er klare over, at det vil bringe os Vanskeligheder. Vor Internationale har jo lidt store Tab, ved at vi mistede Tyskland som Medlem, men det er da muligt, at Fremtiden vil bringe en Ændring i dette Forhold. Selvom vi kunde faa Rumænien og andre Lande, vilde det koste os Penge, og selv om de betaler alt, vil det dog bringe os økonomiske Udgifter.

Jeg mener derfor, som de øvrige Bestyrelsesmedlemmer, at vi fører vor Internationale videre i 3 Aar.

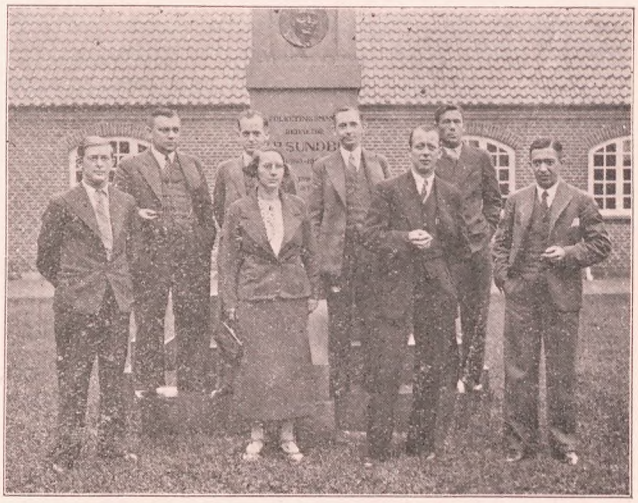
Olsen (Danmark): Jeg er ikke forbavset over Leunbergs Udtalelser, tværtimod, jeg vilde have været det, hvis han havde sagt det modsatte. Men det glæder mig, at han kan vurdere vort Standpunkt, ligesom vi kan anerkende hans. Vi mener, at en Sammenslutning i den Retning først maa ske nationalt, og vi maa derfor se, om det er muligt at opretholde vor Internationale, og skulde Tiden vise, at dette ikke er muligt, maa Bestyrelsen tage Spørgsmaalet op.

Jeg tror af Diskussionen at kunne fastslaa, at vi er enige, og foreslaar derfor, at vi gaar til Afstemning om Forslaget fra IFC.

Bestyrelsens Forslag om Opretholdelsen af vor Internationale i endnu en treaars Periode blev enstemmigt vedtaget. Leunberg afholdt sig fra at stemme. (Fortsættes).

Fagforeningskursus.

I Ugen fra den 12.—18. August var der af „Arbejdernes Oplysningsforbund" arrangeret et Fagforeningskursus, med henimod 100 Deltagere, paa Esbjerg Arbejderhøjskole. Tobaksarbejderne, der nu snart indtager en smuk Stilling paa Oplysningsarbejdets Omraade, var her repræsenteret ved 8 Deltagere. — Her foruden var der 4 Deltagere paa et lignende Kursus paa Roskilde Højskole. At Værdien af Deltagelsen i et saadan Kursus ikke lader mange og forskellige Spørgsmaal, der rører sig insig veje eller maale er indlysende. Men spores vil det sikkert, at man faar Indsigt og Forstaaelse af

De 8 Tobaksarbejdere, der deltog i Fagforeningskursus paa Esbjerg Arbejderhøjskole i Ugen 12.—18. August 1934.

denfor vore faglige Organisationer, thi fagligt var dette Kursus og Tilslutning havde Foredragene hertil.

Vi nævner blot følgende :

Julius Bomholt: Fagforeningspolitik i kulturel Belysning.

Erik Dreyer: Det moderne Industriarbejdes Farer.

C. V. Bramsnæs: Verdensmarkedet og Danmark.

Arne Sørensen: Hvordan skal Arbejderboligen være.

Josef Anderson: Fagligt og politisk Samarbejde.

Arbejdet, der udenfor Foredragene med paafølgende Diskussion, foregik under Studiekredsformen var ligeledes lagt i de bedste Hænder nemlig følgende:

Forstander Poul Hansen: Fagforeningskundskab.

Sekretær Stecher Christensen: Organisationsproblemer.

Hovedkasserer Hans Jacobsen: Fagretslige Problemer.

Sekretær O. Bertolt: Rationalisering.

Vi, der havde den Ære at deltage i dette Kursus bringer herigennem saavel Forbund som Afdelingen, der sendte os afsted, vor Tak for den udviste Tillid til os og Forstaaelse af Oplysningsarbejdet i vor Organisation, og naar dette Arbejde igen kalder, vil man blandt Deltagerne i dette finde netop

de, der deltog.

Fagforeningskursus
paa Roskilde Højskole.

I Dagene fra 22.—28. Juli afholdtes paa Roskilde Højskole et Fagforeningskursus med Tilslutning fra hele Landet, vi 2 Kolleger, Oda Petersen og Svend Jacobsen, som fra Afdeling 2 var sendt derned maa igennem dette udtale vor Tak for Dagene vi tilbragte paa Højskolen.

Det siger sig selv, at et Kursus, der omfatter saa vigtig et Problem, for hele Arbejderklassen, som Fagbevægelsens Opgaver og Organisationsproblemer, for at kunde blive rigtig belyst, kræver langt mere Tid end de 6 Arbejdsdage vi havde, saa for at faa Udbytte af den korte Tid, der var levnet os, maatte vi arbejde, og det blev der, maalbevist og intensivt, igennm vort Studiekredsarbejde, som strakte sig over 5 forskellige Emner, i 2 daglige Møder, Formiddag og Eftermiddag, og desuden et daglig Foredrag paa ca. 1½ Time, Foredrag, der bredte sig over Ting, der er vor Tids mest brændende Spørgsmaal, som tales og diskuteres daglig, hvorfor det var interessant at høre netop disse specielle Lederes Synspunkter udbredt for os.

Vi havde en tysk Kammerat dernede, som fortalte os om Forholdene i Tyskland, før og efter Hitler-Diktaturet. — Hovedkasserer Johansen fra Smedeforbundet satte os ind i Arbejdsløshedskassespørgsmaal. — Knud Korst i Nationaløkonomi. — Direktør Dreyer fra Fabriktilsynet om Fabriklovgivning og Arbejderbeskyttelse. — H. C. Hansen fra D. S. U. om Ungdomsarbejdsløshed og C. V. Bramsnæs om Verdensøkonomi og Danmark. Alle Spørgsmaal, der nok skulde sætte Diskussionen i Gang.

Kursusets gode Forløb skyldtes selvfølgelig i høj Grad de gode Ledere, der var paa Højskolen, som under en kammeratlig Form forstod at fordele Arbejdet saa alle var interesserede, baade i deres egen Indledning og i den efterfølgende Diskussion, en Ære disse selvsagt maa dele med Oplysningsforbundets Organisering af selve Kursuset.

En Tak retter vi ogsaa til Afdelingen for den Støtte den har ydet os til Deltagelse i Kursuset, thi et Ophold paa en Arbejderskole med saa stort et Maal, som Oplysning i Kampen for Arbejderklassens Frigørelse, skal bære Frugten, en enig og sejrrig Arbejderklasse. Vort Haab maa være, at Afdeling og Forbund maa blive saa økonomisk godt stillet, at disse baade kan forhøje Deltagerantallet, og forlænge Opholdet.

Oda Petersen. — Svend Jacobsen.

Oplysningsarbejdet i København.
Studiekredse, Foredrag og Film.

I de nærmeste Dage vil der i København tilgaa Medlemmerne Lister til Paategning af Deltagere i de af Oplysningsudvalget tilrettelagte Studiekredse.

Naar man har gjort Vinterens Program saa omfattende, som Tilfældet er, saa er det fordi man forventer den stigende Tilslutning, der sidste Vinter var mærkbar, fortsat i Aar. ,

Studiekredsene er det væsentlige indenfor vort Oplysningsarbejde, og mange Deltagere søger disse gennem flere Aar; derfor er der nemlig af Hensyn hertil taget Emner op, som vi søger Deltagere til blandt Medlemmerne.

Vi nævner her Emnerne for de paatænkte Kredse:

Socialdemokratiets Program og Politik.
Organisationskundskab.
Samfundskundskab.
Socialreformen.
Socialismens Psykologi og „Arbejderkultur".
Fagbevægelsens Historie og Praksis.
En Gennemgang af Bogen „Pest over Europa".
Bedriftsraad-Socialisering og Rationalisering.

— Sideløbende med Studiekredsene vil man søge afholdt Foredrag om forekommende aktuelle Emner, ligesom man vil bringe Filmen ind i Oplysningsarbejdet, dette sidste vil allerede ske ved Sæsonens Aabning først i Oktober. — Herom senere.

Udvalget retter sin Opfordring om Deltagelse til saavel gamle som nye Deltagere i Oplysningsarbejdet i den kommende Vinter. Her udvikles Kammeratskabet. Her søger man til Bunds i Problemerne. Her bibringer man hinanden Forstaaelse. Ofte har Tilhørere kendt mere til Sagen end Foredragsholderen, men man var bange for at træde frem for Forsamlingen. Her i Studiekredsarbejdet finder dette Forhold sin Udløsning, her er vi nemlig saa nær Sagen og Samtalen alle, at ingen vil holde sig tilbage, men straks være med.

Kom med i Arbejdet, og du vil glædes derved.

Paa Udvalgets Vegne. *Marius Jacobsen.*

Fra Afdelingerne.

Odense Afdeling afholder sin 50-aarige Stiftelsesfest Lørdag den 29. September Kl. 6 paa Fyns Forsamlingshus.

P. A. V.
Georg Nielsen.

Afdeling „Enigheden", København.

Ved Bestyrelsesvalget 6. Sept.—8. Sept. valgtes følgende:

Formand: Viggo Christensen 1461 St. Derefter havde Agathon Dupont 1143 St. og Carl Andersen 118 St.

Assistent: Vald. Rasmussen 1525 St.

Mandl. Repræsentanter: Sigurd Olsen 1088 St., C. Bebber 820 St., Martin Højberg 810 St. Derefter havde Karl Stephensen 774 St., Carl Hansen 577 St., Hj. Skotland Nielsen 370 St., Anders Andersen 345 St., Charles Larsen 318 St., Vald. Hansen 272 St., Poul Baasch 258 St., og W. Handrow 198 St.

Revisor: P. Nielsen 1438 St. Derefter havde Chr. Berentsen 372 St.

Kvindel. Repræsentanter: Johanne Jensen 1197 St., Dagmar Voss 935 St., Hendrika Nordhock 760 St. Derefter havde Eva Skov 708 St., Marie Salskov 708 St., Oda Bjørnholdt 358 St., Else Norlin 313 St. og Eleonora Nielsen 251 Stemmer.

Kontrahenter: Chr. Jensen 1464 St., Fr. Willumsen 1290 St., Johanne Jensen 1022 St. og F. Møller Jensen 845 St. Derefter havde Ludvig Olsen 806 St. og Chr. Brunemark 760 St.

Der blev afgivet ialt: 2974 St. Deraf var 160 bl. og 1 ugyldig. P. A. V.

Viggo Christensen.

Dødsfald.

Medlem af Tobaksarbejderforbundets Hovedbestyrelse, af Afdl. II's (Cigarsorterernes Fagforening) Bestyrelse og mangeaarig Fællesrepræsentant paa Cigaretfabriken „American Tobacco Co." Chr. Christiansen, er efter et 3 Maaneders langt Sygeleje, i en Alder af kun 40 Aar, Mandag den 13. August afgaaet ved Døden.

Bisættelsen fandt Sted, under megen stor Deltagelse, Søndag den 19. August fra det store Kapel i Bispebjerg Krematorium. Kisten stod skjult under et Væld af Blomster — Kammeraterne fra „American" havde hædret deres gamle Tillidsrepræsentant ved at pynte hans Kiste — mange signerede Blomsterdekorationer var henlagt ved Kisten, vi nævner blandt de mange følgende: Tobaksarbejderforbundet i Danmark — Kammeraterne i Hovedbestyrelsen — Tobaksarbejderforbundets Afdeling II (Cigarsorterernes Fagforening) — Kammeraterne i Afdl. II.s Bestyrelse — Kammeraterne paa „American" — Kammeraterne hos Firmaet Augustinus — og som sagt mange andre.

Under Højtideligheden sang Sangforeningen „Orpheon" et Par smukke stemningsfulde Sange. Afdelingsformanden bragte i bevægede Ord Chr. Christiansen den sidste Hilsen og Tak for hans gode Arbejde og hans fremtrædende Kammeratskabsfølelse i Hovedbestyrelsen, i Afdelingsbestyrelse, og sidst, men ikke mindst som Fællesrepræsentant hos Firmaet „American Tobacco Co.". Den smukke Højtidelighed, for vor afholdte Kammerat, sluttede med, at vor Forbunds Næstformand, Anton Andersen, — medens Fanerne og Kisten sænkedes — smukt og stemningsfølt sang det sidste Farvel.

En god Kammerat, for vor fælles Sag, har vi mistet i Christian. Ære være hans Minde.

E. H.

Samariter-Kursus for Arbejderne.

Alle organiserede Arbejdere bør deltage.

Blandt de mange Arbejderorganisationer, som hver Vinter benytter den mørke Aarstid til at dygtiggøre Arbejderne, indtager Arbejdernes Samariter Forening en ikke helt ringe Plads. Foreningens Formaal er at uddanne Arbejdere, saa vel Kvinder som Mænd, i Samaritergerning, saaledes at de bliver i Stand til at hjælpe deres Arbejdskammerater i Tilfælde af Ulykker eller Katastrofer. Da Borgerrepræsentationens Formand Hr. Em. Svendsen i Aaret 1907 aabnede det første Samariterkursus i Arbejdernes Samariter Forening, var det under smaa og beskedne Forhold og med en forholdsvis ringe Tilslutning. I de forløbne Aar er det imidlertid lykkedes Foreningen at indarbejde sig blandt de københavnske Arbejdere, og naar vi atter i Aar aabner Vintersæsonen, har over 3500 Arbejdere modtaget deres Uddannelse som Arbejdersamariter gennem Foreningen.

Det forjagede Tempo har forøget Faremomentet.

Det forjagede Tempo, som i de senere Aar er indført indenfor alle Industrigrene, har forøget Faremomentet for Arbejderne i uhyggelig Grad, og det er derfor meget naturligt, at Arbejderne forsøger at gøre en Indsats for at hjælpe deres tilskadekomne Kammerater. Desværre ser man alt for ofte, at en Arbejder er kommet alvorligt til Skade og Kammeraterne staar hjælpeløs omkring uden at være i Stand til at yde en virkningsfuld Hjælp. For at raade Bod paa dette Forhold arrangerer Foreningen sine Samariterkursus saaledes, at enhver Arbejder kan erhverve sig de fornødne Kundskaber.

Vi opfordrer derfor alle organiserede Arbejdere

til at deltage i Vinterens Samariterkursus. Vær med til at skabe de bedst mulige Betingelser for Hjælpen til jeres tilskadekomne Kammerater. Tag et Samariterkursus i Arbejdernes Samariter Forening, den eneste Samariter-Organisation for Arbejdere. Ligeledes opfordrer vi alle uddannede Samariter, som vil gøre et praktisk Arbejde for de københavnske Arbejdere, om at indmelde sig i Foreningen. Vore Kursus paabegyndes i Begyndelsen af Oktober Maaned og Kursusdagene er Mandag, Tirsdag og Fredag, henholdsvis paa Amager, Vesterbro og indre By. Undervisning een Gang ugentlig fra Kl. 20—22. Undervisningen ledes af en Læge og et Kursus koster 10 Kr. Indtegningen kan ske ved personlig eller skriftlig Henvendelse til Foreningens Kontor, Rigensgade 9, Opg. A, St., eller gennem Telefon Palæ 3154 x. Kontoret er aabent Tirsdag, Torsdag og Lørdag fra Kl. 20—22. Indtegningen slutter 1. Oktober.

Samariterkursus for Ungdommen.

Ogsaa for Ungdommen er det af Betydning at kunne Samaritergerning, og Arbejdernes Samariter Forbund har derfor Ungdomsafdelinger, som danner en Forskole for de unge, for senere Indtrædelse i Senior-Afdelingerne. Disse Afdelinger afholder gratis Samariterkursus for Ungdommen i Alderen fra 14—17½ Aar, og Tilmeldelser kan ske ovennævnte Sted.

Kursusdagene for de unge vil blive Mandag, Onsdag og Fredag paa St. Hans Torvs Skole.

For Arbejdernes Liv og Sundhed:

Bliv Arbejder Samarit!!!

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 9. August 1934.

Formanden aabnede Mødet og bød Hovedbestyrelsen velkommen. Udtalte videre:

Siden vi sidst var samlede, har vi lidt et beklageligt Tab ved at miste vor gode Ven og Kammerat Chr. Christiansen, som Søndag Nat afgik ved Døden, 40 Aar gammel.

I længere Tid har Chr. Christiansen været alvorlig syg, og i de sidste 8 Dage var hans Død ventet.

Christiansen var gennem mange Aar Kollegernes Repræsentant hos Firmaet The american Tobacco Co., og Bestyrelsesmedlem af Afdeling II i København.

Kun en kort Tid fik han Lov at virke indenfor vor Hovedledelse, hvortil han valgtes i 1932, men alle disse Steder, hvor han virkede, vil han sikkert blive savnet som den gode trofaste Kammerat, og som saadan vil vi ære hans Minde.

Formanden meddelte videre, at i samme Anledning var Suppleanten P. Nielsen indkaldt. Formanden bød P. Nielsen velkommen, og udtalte Haabet om et godt Samarbejde.

ad. 1. Fra Faxe Ladeplads havde Formanden modtaget Meddelelse om, at den tidligere Indehaver af Cigarfabrikken der, Barber Freddy Olsen, atter var Fabrikkens Indehaver, efter at han havde opgivet sin Barberforretning. Fabrikken var i fuld Gang.

Formanden havde tilskrevet Arbejdsmændenes Afdeling i Faxe Ladeplads, at Forbundet vilde afvente, om der skete noget i de nedsatte Nævn angaaende uorganiserede Arbejdsgivere og ubillig Konkurrence.

Angaaende Strippemaskiner og importeret strippet Brasil havde Forbundet henvendt sig til Ministeriet for at faa et Forbud herimod, og Forhandling herom var ligeledes ført med Valutakontoret.

Der vilde sikkert ikke blive givet Valuta til Indførelse af disse Varer før endelig Bestemmelse var truffet.

Foranlediget af Opgangen i Industrien, særligt for Haandarbejdets Vedkommende, havde der været ført nogle Forhandlinger om Fagskole.

Forskellige Forhold havde imidlertid stillet sig hindrende for Sagens Realisation, men muligvis vilde det kunde lykkes at faa bragt disse Kursus i Virksomhed til Efteraaret.

Firmaet Johs. A. Larsen i Hjørring var gaaet Konkurs, og da Arbejderne havde saavel Arbejdsløn som Ferieløn tilgode, havde Formanden overdraget Forbundets Sagfører at søge disse Tilgodehavender inddrevet. Beløbet androg i alt Kr. 646.09.

Der var aftalt Møde mellem vor og Smedenes Organisation til den 6. September angaaende Grænsestriden i Odense.

Efter nogen Diskussion angaaende unge Arbejders Løn, vedtoges det at give Formanden for Københavns Afdeling II. Bemyndigelse til at træffe Overenskomst i et lokalt Tilfælde. Beretningen godkendtes.

ad. 2. Hos Firmaet Hirschsprung havde Tillidsrepræsentanterne med Afdelingsmesteren aftalt, at en Afskedigelse af en Arbejder ikke skulde effektueres før Direktør Langebæk kom hjem fra Rejse, og en ny Forhandling var ført.

Direktørens Stedfortræder havde imidlertid villet annullere denne Afgørelse, og ved et Mæglingsmøde var Enighed ikke opnaaet, da Sammenslutningens Repræsentant havde hævdet, at alle Afta-

ler, som blev truffet i Virksomhederne, og som ikke havde Sammenslutningens Godkendelse, kunde annulleres.

Afskedigelsen blev dog ikke effektueret, og efter Direktørens Hjemkomst, var Afskedigelsen ved Forhandling annulleret, men Sammenslutningens Stilling til det anførte Spørgsmaal i Sagen var ikke dermed klaret.

Med Firmaet Braun og Københavns Afdl. II. var truffet Aftale om Udlevering til Røgtobaksarbejderne af et ugentligt Antal Cigaretter.

Firmaet havde nu ikke længere Cigaretproduktion, og man havde meddelt Arbejderne, at de ikke mere vilde faa Cigaretter udleveret.

Et Krav om Udlevering af andre Tobaksvarer til Afløsning var blevet afslaaet.

Sammenslutningen havde hævdet, at Firmaet naturligvis ikke havde Pligt til at udlevere en Vare, som man ikke selv fremstillede, saa meget mere, som „Røgcigarer" ikke var at betragte som et Tillæg til Lønnen, men som en Villighed, den enkelte Fabrikant tilstod sine Arbejdere.

Enighed var derfor ikke opnaaet, og Sagen var henvist til Fællesmøde.

Hos Firmaet Lichtinger havde været forhandlet angaaende et Omblad til Strippemaskinerne. Forbundet havde hævdet, at dette Omblad ikke egnede sig til Maskinerne, da en stor Del af Bladene gik i Maskinen, uden at Stilken blev fjernet.

Sammenslutningens Repræsentant afviste Klagen under Henvisning til, at Bonusordningen udtrykkelig fastslog, at Materialets Beskaffenhed ikke maatte have nogen Indflydelse paa Bonusberegningen.

Enighed opnaaedes derfor ikke, og Sagen henvistes til Fællesmøde.

Hos P. Wulff havde været afholdt 2 Møder for Fastsættelse af Tillæg til en Brasil. — Enighed var dog ikke opnaaet og Arbejdet udførtes til Gennemsnitsløn.

Hos samme Firma havde Forbundet klaget over, at en nyantagen Mester under Trusel havde paatalt, at Dæksmagerne i Almindelighed producerede for lidt.

Sammenslutningen havde erkendt, at denne Form for „Fisk" var uheldig.

Firmaet E. Nobel havde ladet rulle en Cigarillos paa 85 mm Længde, medens Formens Bredde kun var 83 mm, uden Tillæg for Forlængelsen.

Sagen var bragt i Orden.

Hos Firmaet C. Bendixsen havde Forbundet krævet et Tillæg for en Brasil forhøjet, da der iblandedes Java. Enighed var ikke opnaaet, og Arbejdet skulde udføres for Gennemsnitsløn.

Hos samme Firma var forhandlet om Tillæg til Sortererne for nogle særdeles urene Dæks. Heller ikke herom var der opnaaet Enighed ved Mæglingsmødet, men Sagen var bragt i Orden ved lokal Forhandling.

Firmaet C. W. Obel i København havde afskediget samtlige kvindelige Helarbejdere og herunder ogsaa Tillidsrepræsentanten, der tillige fungerede som saadan for Arbejderne ved Cigarillosmaskinerne.

Forbundet havde derfor henstillet, at vedkommende Arbejder overflyttedes til Maskinerne. Uden at man fra Sammenslutningens Side herved vilde have skabt noget Præsedens, havde man fulgt Forbundets Henstilling.

Hos samme Firma var man enedes om et Tillæg til en Brasil af 15 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet C. W. Obel, Aalborg, havde Forbundet protesteret mod, at der blev givet Fisk for Indlægsforbruget, og imod den i det Hele taget haardhændede Kritik af Tobaksforbrug.

Sammenslutningens Repræsentant havde fastholdt, at det maatte være berettiget at „fiske" ogsaa for for stort Indlægsforbrug, som kunde være foraarsaget ved f. Eks. for lange Afstikkere eller Tobakken arbejdedes i Grus.

Enighed var ikke opnaaet, og Forbundet havde forbeholdt sig at indbringe Sagen for Fællesmøde. Man var enedes om en Ordning for Holddrift paa Kartonnagefabrikken og om et personligt Tillæg til de faste kvindelige Arbejdere ved Rotationstrykkemaskinen. Tillige om, at der skulde optages lokal Forhandling for om muligt at finde en Bonusordning ved Cigaret- og Cigaretpakkemaskinerne.

Hos Firmaet Petersen og Sørensen, Horsens, var fastsat Tillæg for et Omblad — 11 Øre pr. ½ kg. Man var tillige enedes om, forsøgsvis i 1 Maaned at anvende Bonusordningen af 28. Sept. 1933 for Strippemaskinerne.

Hos Firmaet Stokkeby, Odense, var ikke opnaaet Enighed om et Tillæg af 10 Øre for et Omblad, og Arbejdet udførtes til Gennemsnitsløn.

Hos Firmaet E. Nobel, Nykøbing F., havde Forbundet klaget over Antagelse af en Cigarillosmagerlærling. Firmaet havde ladet Vedkommende Lærling blive Cigarmagerlærling i Stedet, men Forbundet havde dog forbeholdt sig at fremføre Sagen paa Fællesmøde, da det, efter alt foreliggende, sikkert var Meningen, at den betræffende Lærling kun skulde være i Lære for derefter at sættes til Maskinerne.

Hos Firmaet Th. Damborg, Nykøbing M., var forhandlet om forskellige Forhold ved Maskinerne, og angaaende kort Stilk paa Omblade. Forskel-

lige af Spørgsmaalene var bragt i Orden, deriblandt Spørgsmaalene om kort Stilk.

Hos Firmaet Færch, Holstebro, var man enedes om Skiftning ved Holddrift. En tidligere afgjort Sag angaaende et Tillæg til Haandcigar, Mærket „Sultana" skulde afgøres ved et senere Møde, idet der her skulde finde en Efterbetaling Sted.

Hos Firmaet Lange, Slagelse, var der protesteret af Forbundet mod indsendte Modeller af Haandcigarer. Protesten var taget til Følge. Der var opnaaet Enighed om et Tillæg til Ugelønnen for en Stifterske.

Sagen fra Braun udsattes til næste Møde.

Angaaende Sagen fra Hjørring vedtoges det at søge ny Overenskomst afsluttet med Tilføjelse af Firmaets Forpligtelse til at udrede det skyldige Beløb.

ad. 3. Der havde været afholdt flere Fællesmøder hvor blandt andet de Sager, som senere var afgjorte ved Voldgiftsretten, havde været behandlede. Hos Firmaet Braun havde man meddelt, at da Fabrikken ikke mere fabrikerede Cigaretter, vilde Arbejderne ved Røgtobaksfabrikken ikke mere kunde faa udleveret det Antal ugentlige Cigaretter, som man havde været enige om, og Firmaet vilde ej heller erstatte disse med andre Tobaksvarer.

Forbundet havde ved Fællesmødet hævdet, at „Røgcigarer" var en Del af Arbejdernes Løn, og at der fra Firmaets Side var sket et Aftalebrud. Sammenslutningen havde derimod hævdet, at „Røgcigarer" var et Tillæg, der var givet som en Villighed, og som derfor i givet Tilfælde kunde ændres eller bortfalde uden Forhandling. Der forelaa derfor Spørgsmaalet, om Sagen skulde indbringes for Voldgiftsretten.

Til Drøftelse af Røgcigarspørgsmaalet i Almindelighed var nedsat et Udvalg paa 4 Medlemmer fra hver Side .

I Sagen angaaende Forbundets Protest mod „Fisk" for for stort Indlægsforbrug var ikke opnaaet Enighed, idet Sammenslutningen havde hævdet at maatte fastholde denne Ret i givne Tilfælde.

Hovedbestyrelsen vedtog at udsætte Afgørelsen, om Sagen fra Firmaet Braun skulde indankes for Voldgiftsretten, indtil næste Møde, da der maaske var en Mulighed for at bringe den i Orden forinden.

ad. 4. Formanden afgav Beretning angaaende de forskellige Sager, der var afgjort ved Voldgiftsretten, og henviste til Kendelserne, som havde været aftrykt i Fagbladet.

I Sagen angaaende Arbejdsstandsningen hos Firmaet Hirscsprung i Anledning af Afskedigelsen af 2 Arbejdere, havde Formanden, under Pres af Forholdene, som de havde udviklet sig, afgivet Løfte om at anbefale Hovedbestyrelsen, at Beløbet 2500 Kr., som Boden androg, udlagdes af Forbundet, og forelagdes Kongressen til Bevilling.

Efter en meget indgaaende Drøftelse af Sagen vedtoges følgende Udtalelse:

Til Afdeling „Enigheden",

Hr. Viggo Christensen.

Ærede Kolleger.

Paa sit Møde den 18. August, har Hovedbestyrelsen behandlet den af Firmaet Hischsprungs Strippere etablerede uvarslede Arbejdsstandsning, og det Tilsagn, som af Formanden var givet, om at anbefale Hovedbestyrelsen, at den, i Anledning af Konflikten, ifaldende Bod udlægges af Forbundet og forelægges Kongressen til Bevilling.

Hovedbestyrelsen udtaler, at den principiel og i Henhold til Forbundets Love maa være imod, at Forbundet paatager sig økonomiske Forpligtelser ved ulovlige Arbejdsstandsninger, men da Formanden har været ude for en Tvangssituation, vil Hovedbestyrelsen, uden Præjudie, tiltræde det givne Tilsagn. Paa Hovedbestyrelsens Vegne

Edm. Olsen.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 31. August 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1385	269	1116	71	26	45	5	10	3	6
Aarhus	85	37	48	14	7	7	3	4	1	2
Esbjerg	242	124	118	32	11	21	2	8	1	7
Frederic.	96	47	49	15	5	10	1	4	0	2
Hadersl.	63	23	40	2	1	1	0	0	0	1
Hjørring	8	0	8	8	0	8	0	6	0	1
Holsteb.	424	150	274	13	6	7	1	3	2	0
Horsens	403	198	205	11	9	2	2	1	0	0
Kolding	14	10	4	9	6	3	3	0	1	0
Nakskov	31	13	18	6	0	6	0	2	0	1
Nyborg	17	5	12	14	4	10	1	1	2	9
Nykøb.F.	316	43	273	24	5	19	4	2	0	6
Nykøb.M	74	36	38	10	2	8	0	4	0	2
Odense	507	235	272	8	4	4	3	1	1	1
Slagelse	150	74	76	31	13	18	12	14	1	3
Svendb.	126	42	84	8	1	7	0	3	1	1
Vejle	10	9	1	7	7	0	6	0	1	0
Viborg	70	10	60	70	10	60	3	3	2	8
Tils. i Prov.	4021	1325	2696	353	117	236	46	66	16	50
Kbhv.: „Enigh."	3645	1158	2487	717	114	603	40	171	21	68
Cigarsor.	1015	375	640	169	25	144	7	59	4	20
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4660	1533	3127	886	139	747	47	230	25	88
Ialt...	8681	2858	5823	1239	256	983	93	296	41	138

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juli Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Juli		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Juli	
Kbhvn. I ...	1926	65	35000	00	41790	95	78717	60			35764	72	40952	88	76717	60	2000	00		
do. II...			8000	00	9800	30	17800	30			10454	65	7345	65	17800	30				
Aalborg					12400	45	12400	45			8702	41	3698	04	12400	45				
Aarhus			3500	00	629	45	4129	45	141	20	3890	07			4031	27	98	18		
Esbjerg					3141	45	3141	45			3580	72			3580	72			439	27
Fredericia ..	3	37	1400	00	770	05	2173	42			2569	89			2569	85			396	47
Haderslev ..	16	79	400	00	637	85	1054	64			1011	21	43	45	1054	66			„	02
Hjørring	127	76	400	00	64	90	592	66			547	85			547	85	44	81		
Holstebro...	1523	61			2759	05	4282	66			4259	08			4259	08	23	58		
Horsens	2200	00			4059	20	6259	20			2109	52	2349	68	4359	20	1900	00		
Kolding	158	62	800	00	118	00	1076	62			919	58			919	58	157	04		
Nakskov ...	6	67	200	00	317	70	524	37			573	73			573	73			49	36
Nyborg	417	40	1600	00	111	05	2128	45			1662	38			1662	38	466	07		
Nykøbing M.			1000	00	695	00	1695	00			1404	28	290	72	1695	00				
— F.			1500	00	2505	15	4005	15			3842	48	162	67	4005	15				
Odense.....			4500	00	5186	20	9686	20			5785	41	3900	79	9686	20				
Slagelse			800	00	1351	35	2151	35			1938	79	212	50	2151	29	„	06		
Svendborg			1000	00	1157	80	2157	80			1245	50	500	00	1745	50	412	30		
Vejle.....	45	59	60	00	62	75	168	34			157	95			157	95	10	39		
Viborg.....	354	14	4100	00	924	75	5378	89			5136	29			5136	29	242	60		
Central- og Anvisningsk.	10958	81	67000	00	578	50	78537	31			70868	26			70868	26	7669	05		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juli Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Juli		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Juli	
København .					995	00	995	00			690	60	304	40	995	00				
Aalborg					490	35	490	35			108	00	382	35	490	35				
Aarhus					145	40	145	40					146	00	146	00			„	60
Assens					158	80	158	80					159	80	159	80			1	00
Esbjerg					321	90	321	90					321	90	321	90				
Fredericia ..					53	00	53	00					53	00	53	00				
Haderslev ..	8	90	350	00	48	10	407	00			360	50			360	50	46	50		
Holstebro ..					202	85	202	85			72	00	100	00	172	00	30	85		
Horsens					650	00	650	00			330	10	319	90	650	00				
Køge.....	79	62			85	05	164	67			77	89			77	89	86	78		
Nakskov ...	42	97	100	00	129	95	272	92			73	92	150	00	223	92	49	00		
Nykøbing M.	35	90	30	00	12	00	77	90			57	84			57	84	20	06		
do. F.	188	30	100	00	66	65	354	95			157	92			157	92	197	03		
Odense....'	67	63	350	00	57	75	475	38			465	75			465	75	9	63		
Randers	19	16	150	00	49	00	218	16			93	00			93	00	125	16		
Roskilde....			150	00	80	40	230	40	36	53	214	89			251	42			21	02
Slagelse			100	00	182	85	282	85			212	58			212	58	70	27		
Silkeborg..	11	75	50	00	23	20	84	95			59	75	23	20	82	95	2	00		
Svendborg .	91	70			158	45	250	15			108	00			108	00	142	15		
Viborg			476	00	0	00	476	00	6	35	525	91			532	26			56	26

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 10 | Oktober 1934 | 29. Aargang

Beretning fra Internationale Tobaksarbejder-Forbunds XIV Kongres i Prag den 5.—7. Juli 1934.

(Fortsat).

Tredie Dag.

Lørdag den 7. Juli 1934. — Formiddagsmøde.

Sekretæren Edmund Olsen (Danmark) aabnede Mødet Kl. 10.

Punkt 6. Indkomne Forslag:

Olsen (Danmark): Van der Hoeven (Holland har trukket Forslagene „B" og „C" tilbage, og der resterer derefter endnu Forslag „A" angaaende Bestyrelsens Sammensætning.

Bestyrelsen har behandlet dette Forslag meget indgaaende. Vi kan godt se, at der ligger noget godt deri, men som Forholdene ligger, tror vi ikke, det vil virke efter sin Hensigt.

Vi har Lande med privat Drift og Lande med Monopol. Som Forholdene ligger i Dag, er det alene Danmark og Sverige, der kan komme i Betragtning, da Frankrig ikke er repræsenteret paa Kongressen, og vi tror ikke, det vil virke til Gavn for vor Sammenslutning, naar hele Bestyrelsen ligger i Skandinavien.

Bestyrelsen kan gaa med til at nedsætte Antallet af Bestyrelsesmedlemmer til 3 plus Sekretæren. Vi foreslaar samtidig, at der vælges Personer og ikke som foreslaaet bestemte Lande; dette har vi afgjort paa Kongressen i Stockholm.

Det sidste Forslag fra Holland kan vi tiltræde, dog paa den Betingelse, at vi først sætter os i Forbindelse med IFC.

W. van der Hoeven (Holland): Til vore Forslag vil jeg gerne sige, at Bestyrelsen kan have Ret i, at det kan se ud, som om enkelte Lande har Ledelsen.Men vi maa se organisatorisk paa dette Spørgsmaal. Forholdene i vor Internationale er i Virkeligheden saaledes, at Ledelsen ligger hos en enkelt Mand, nemlig Sekretæren. Det er faktisk ham alene, der udfører Arbejdet. Man har i Gaar sagt, at vi maa spare — Bestyrelsen bliver saaledes kun underrettet pr. Brev, men dette er og bliver et Surrogat, man kan aldrig pr. Brev udtale sig som ved et Møde.

Det er rigtigt, som Olsen siger, at som Forholdene ligger, kan kun Skandinavien komme i Betragtning, da Frankrig ikke er repræsenteret. Men det er for mig ikke noget afskrækkende. De skandinaviske Organisationer er de bedste, vi har, og jeg vilde intet have imod, at de fik Ledelsen af vor Internationale. Vi maa ikke se nationalt paa denne Sag, men gaa mod Nationalismen.

Jeg anbefaler derfor vort Forslag.

Det sidste af Olsens Udtalelser kan jeg tiltræde.

Vandemoortele (Belgien): Som Medlem af vor Internationales Bestyrelse kan jeg tiltræde, at Antallet nedsættes til 3, hvorimod jeg ikke kan tilslutte mig Forslag „A", da det vil gaa mod vor Beslutning i Stockholm, hvor vi udtrykkelig vedtog ikke at vælge Landene, men Personerne. Naar

van der Hoeven mener, at Bestyrelsen ikke kan blive tilstrækkelig underrettet pr. Brev, er der jo intet til Hinder for, at vi foretager en Afstemning, om det er nødvendigt at indkalde til et Møde. Under de nuværende Forhold maa vi spare, hvor det er muligt.

V. Novak (Czechoslovakiet): Det er muligt, at Forslaget fra Holland bliver billigere, men jeg tror, at det er her som overalt: Har vi gode Ledere, har vi ogsaa en god Organisation. Har vi en god Sekretær, har vi ogsaa en god Leder. Naar Forholdene har udviklet sig, som sket er, er det ikke, fordi Bestyrelsesmedlemmernes Bopæl ligger langt fra hinanden. Det er den økonomiske Udvikling i Verden, der har bragt os de Tab, og bliver de økonomiske Forhold anderledes, vil ogsaa vore Forhold blive bedre, men kun under Forudsætning af, at vi holder sammen.

Det glæder mig dog, at van der Hoeven ikke staar stejlt paa sit Forslag.

W. van der Hoeven (Holland): Efter at jeg har hørt Bestyrelsens Betænkeligheder, mener jeg ikke, det er nødvendigt at trække Mødet ud, og jeg trækker derfor Forslaget tilbage.

Det vedtoges enstemmigt at nedsætte Bestyrelsens Antal til 4.

Olsen (Danmark): Punkterne 7 og 8 falder ud, da det blev vedtaget i Stockholm, at Bestyrelsen fastsætter Diæterne. Bestyrelsen har vedtaget at nedsætte Diæterne fra Fl. 21 til Fl. 18.

Valg:

Novak (Czechoslovakiet): Bestyrelsen har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal. Vi vil foreslaa Dem at genvælge Olsen som Sekretær. Vi kan sige, at Olsen har udført et godt Arbejde. Han har overtaget Hvervet i Overensstemmelse med Husung, og Bestyrelsen har enstemmigt opfordret Olsen til at modtage Valget. Vi har i ham en god Leder af vor Internationale.

Vandemoortele (Belgien): Min Organisation har paalagt mig at foreslaa Olsen. Den Tid, Olsen har været vor Sekretær, har han udført et godt Arbejde.

W. van der Hoeven (Holland): Bestyrelsen har foreslaaet Edm. Olsens Genvalg — jeg foreslaar at genvælge Olsen med Akklamation.

Eliasson (Sverige): Vi, der kender Olsen, kan tilslutte os at genvælge ham med Akklamation.

Olsen blev derefter genvalgt med Akklamation.

Olsen (Danmark): Jeg takker for den Tillid, I herved viser mig. Jeg skal gøre mit bedste.

Boberg (Norge): Jeg foreslaar følgende til Bestyrelsen: Eliasson (Sverige), Vandemoortele (Belgien) og Novak (Czechoslovakiet).

Vandemoortele (Belgien): Det glæder mig, at man igen har foreslaaet mig, men jeg vil dog gerne udfra strategiske Hensyn foreslaa W. van der Hoeven (Holland).

Leunberg (Schweiz): Jeg vil ligeledes gerne udfra de samme Synspunkter foreslaa W. van der Hoeven (Holland).

Til Stemmeudvalg valgtes Th. Nielsen (Danmark) og Leunberg (Schweiz), og Resultatet af Afstemningen blev: Novak 9, Vandermoortele 9, W. van der Hoeven 8, hvorefter Eliasson havde 4 Stemmer.

Novak (Czechoslovakiet): Jeg foreslaar, at Suppleanten deltager i Bestyrelsesmøderne, naar en af os andre skulde være forhindret.

Dette tiltraadtes.

Punkt 10. Stedet for næste Kongres:

Olsen (Danmark): Bestyrelsen har ligeledes behandlet dette Spørgsmaal. Vi foreslaar grundet paa de usikre Forhold at overlade dets Afgørelse til Bestyrelsen.

Leunberg (Schweiz): Jeg kan godt forstaa Bestyrelsens Standpunkt, men jeg har faaet til Opgave at foreslaa Schweiz. Der er endnu ikke afholdt nogen international Kongres af Tobaksarbejdere i Schweiz, og vi kan garantere for en god Modtagelse. Jeg anbefaler, at Bestyrelsen tager Hensyn hertil.

Boberg (Norge): Jeg kan tilslutte mig Leunbergs Udtalelser. Schweiz ligger centralt, og jeg anbefaler, at Bestyrelsen til sin Tid tager dette i Betragtning.

Det vedtoges at overlade dette Spørgsmaal til Bestyrelsen.

Olsen (Danmark): Vi er nu naaet til Afslutningen af vort Arbejde. Jeg takker alle for den saglige og kammeratlige Maade, man har behandlet Sagerne paa, og jeg haaber, at vore Beslutninger vil virke til Gavn for vore Kolleger.

Jeg vil gerne udtale en særlig Tak til Kammerat Novak (Czechoslovakiet) for hans udmærkede Tilrettelæggelse af Kongressens Arbejde, og jeg takker ligeledes den czechoslovakiske Arbejderbevægelse, fordi vi har faaet Lov til at holde vore Møder i disse smukke Lokaler.

Tayerle er desværre forhindret i at kunne tage Afsked med Kongressen, men vi beder Novak overbringe ham vor bedste Hilsen.

Vi haaber, at den czechoslovakiske Arbejderbevægelse maa staa Reaktionens Angreb igennem

og bevare Arbejderklassens Rettigheder til Gavn for den samlede internationale Arbejderklasse.

Fru Mudiáková (Czechoslovakiet): Jeg takker alle de Delegerede for det udmærkede Samarbejde. Det glæder mig, at Kongressen blev afholdt i de samme Dage som Arbejder-Olympiaden, da vi her har kunnet vise, hvad vi formaar. Det har for mig været en Glæde at overvære Kongressen og se, med hvilken Alvor og Interesse man varetager Tobaksarbejdernes Interesser. Vi gennemlever en svær Tid, og jeg haaber, at der til næste Kongres deltager flere Lande. Har der været noget, der ikke var, som det skulde være, var det ikke vor Skyld. Ved Sammenhold og Sammenvirke vil Internationalen være i Stand til at skaffe bedre Forhold for Arbejderne.

Til Slut alt Held for Fremtiden.

Fiebig (Czechoslovakiet): Jeg takker ligeledes Kongressen for det udmærkede Kammeratskab og ønsker alt godt for Fremtiden.

Novak (Czechoslovakiet): Jeg takker, fordi Kongressen har været afholdt her i Prag. Jeg haaber, at de Delegerede vil tage de bedste Indtryk med hjem herfra. Arbejderklassen har i disse Dage vist, at de staar paa demokratisk Grund. Vort Land er omgivet af Diktaturstater, men vi er forberedt paa at værne Demokratiet og bekæmpe Diktaturet.

Vi gaar nu alle til vor daglige Gerning med den Fortrøstning, at vi kæmper for en god og retfærdig Sag.

Tak for Samværet.

Efter et „Leve vor Internationale" sluttede Kongressen.

Reformistisk Fagforeningspolitik eller revolutionær?

Dette Spørgsmaal melder sig i Dag skarpere end nogensinde før, efter at vi har set, hvorledes det er lykkedes Smedenes reformistiske Ledelse at overbevise Smedene om „Nytten" af at forlænge Overenskomsten for de kommende tre Aar, og der lægges i den socialdemokratiske Presse ingen Skjul paa, at denne Forlængelse skal være Retningslinien for de kommende Overenskomster.

Dette bør vi nøje lægge Vægt paa, for hvad betyder denne Forlængelse for Arbejderne?

I tre Aar skal Arbejderklassen lænkes til de i Øjeblikket værende Løn- og Arbejdsvilkaar, medens Arbejdskøberne har utallige Muligheder for at omgaa en saadan Overenskomst; eller holde sig skadesløse ved at hæve Priserne — hvad de iøvrigt er godt i Gang med — og ved at forstærke Udbytningen gennem yderlig Rationalisering. (Dette sidste kan særlig vi Tobaksarbejdere tale med om — Maskinstrejken hos Hirschsprung).

Smedenes Beslutning er en frivillig Underkastelse efter Parolen „Arbejdsfred", og en Kapitalition i det kapitalistiske Samfunds Interesser, og denne Arbejdsfred for Arbejderklassen betyder: „At affinde sig med de bestaaende Forhold, og give Afkald paa at bruge sin Klassekraft."

Proletariatets Klassekraft kan man ikke tappe paa Flasker, og tage dem frem til Brug alt efter Behag — nej kun i Kamp udvikles den, og en Arbejderklasse, der Aar igennem har undladt at gøre Brug af sin Kampkraft, vil derfor i det afgørende Øjeblik ikke være i Stand til at optage Kampen.

Den danske Arbejderklasse er i Dag — svækket af Respekt for den faglige Lovgivning, der i de sidste Aar har fundet Sted paa Rigsdagen — derfor et tæmmet Udbytningsobjekt.

Gennemførelsen af det socialdemokratiske Program — (Se Danmark for Folket), der iøvrigt kun har det Formaal at vække nye Illusioner hos Arbejderne om Betimeligheden af Socialdemokratiets Koalitionspolitik, der bl. a. afspejler sig i Partiets Stilling til 40 Timers Ugen — og den nye Kurs i Militærspørgsmaalet — fordrer denne Arbejdsfred.

I „Folkefællesskabets" Navn skal Arbejderklassens Interesser ofres.

Socialdemokratiets Førere ved godt, at en saadan Udvikling ikke vil foregaa uden Gnidning inden for Fagorganisationerne; de ved, at inden for Organisationerne staar en Fløj, der, selv om den ikke er fast sluttet, vil løbe Storm mod denne reformistiske Politik, og i klog Beregning af dette, har de socialdemokratiske Førere derfor samlet de mest fanatiske Tilhængere i S. K. Klubber, der har til Opgave dels at forsvare disse frivillige Overgivelser, og bane Vej for nye.

Det gælder derfor om at finde Midler til at udelukke alle Elementer, der er imod den reformistiske Kurs, og derfor bestræber man sig paa kun at give politisk organiserede Kolleger Ret til at udøve Funktioner i Fagforeningerne, og her ligger en meget stor Fare.

Fagforeningerne er ikke Organer for et Parti, men ganske simpelt Klasseorganer, og om de følger det ene eller det andet af de to Arbejderpartier (delsvis eller fuldstændig) afhænger af, hvorledes disse Partier formaar at vinde Fagforeningens Medlemmer for sin Politik.

I Dag staar der mange gode Fagforeningsfolk uden for de to politiske Arbejderpartier; det indrømmes gerne, at dette ikke er af det Gode — men det har selvfølgelig sine bestemte Aarsager.

For det første kan man ikke fordele Klassebevidsthed automatisk og procentuelt, idet Arbejderklassen af forskellige Veje, forskellige Grunde, og paa forskellige Tidspunkter kommer til Klassebevidsthed, og for det næste maa Grunden søges i de bestaaende Arbejderpartiers politiske Linier.

Har vi paa den ene Side Socialdemokratiet med dets permanente Kapitalution og dets Sammensmeltning med Borgerskabet gennem Statsapparatet, saa har vi paa den anden Side et udartet kommunistisk Parti, der fjerner sig mere og mere fra Kommunismens Grundprincipper.

At Kommunisterne anbefalede at stemme imod Forlængelsen af Smedeoverenskomsten er virkelig ikke noget at prale med — det var jo kun en Selvfølgelighed.

Smedenes Overenskomst viser, at der indenfor Fagforeningerne mangler en revolutionær Kerne, der kan gribe Massen af utilfredse Arbejdere, ved at stille de rigtige Perspektiver, og føre den realistiske Politik. Denne Kerne skal skabes.

Fagforeningerne — opstaaet i Kapitalismens Opgangsperiode, løste den Opgave at hæve Arbejdernes materielle og kulturelle Niveau, staar i Dag overfor en Kapitalisme i sin Nedgangsperiode, og derfor vil den, mere end nogensinde før, forsøge at opretholde sit Herredømme, ved at sænke Arbejdernes Levestandard, og her hvor Klassemodsætningerne skærpes, staar Fagforeningerne over for dette: „Om de vil forvandle sig til Organer for den proletariske Klassekraft, eller — som sket i de senere Aar — forsat følge den reformistiske Vej, hvis Mærkepæle er Strejkeforbudslov — Forligsmandslov — tvungen Voldgift, og nu sidst — frivillig Overgivelse i tre Aar, til Kapitalismens Plyndring igennem Prisstigning, uden at sikre sig den mindste Dækning."

Medens Reformisterne smykker sig med Frasen om bedre Tider, bliver dens Grænser stadig mere indsnævrede, og dens Muligheder stadig mere beskedne og illusoriske.

I Modsætning hertil har Kapitalisterne aldrig forsømt nogen Lejlighed til at forberede sig paa den afgørende Kamp, og Vejen lettes for dem ved Reformismens stadige Forsøg paa at hæmme Arbejdernes Aktivitet.

Den revolutionære Fløjs Hovedopgave maa være at fravriste Reformisterne deres Indflydelse over Arbejdermasserne, og gøre Fagforeningerne til Organer for Klassekampen, og saaledes skabe Forbetingelserne for den afgørende Kamp til Proletariatets Befrielse.

Denne Opgave havde det kommunistiske Parti, men paa afgørende Omraader har det fuldstændig svigtet.

Den „tredie Periodes" katastrofale Vanvid — opstaaet af Bestræbelserne for som lille Minoritet at handle som om, man allerede havde Arbejderklassens Flertal bag sig, den falske R. F. O. Politik, Enhedsfronttaktiken og Teorien om Socialfacismen, er Aarsag til, at det kommunistiske Parti er isoleret fra de utilfredse Arbejdermasser.

Socialfacismen — intet er mere meningsløst og dumt end netop den Teori.

Facisme betyder ikke Klassefred, saaledes som Reformisterne f. Eks. har til Hensigt med hele

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Juli 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1949	425	218	11	„	3	4	„	„	2	1	4	1	„	„	„	„
Storbrit.	100	18	180	„	„	65	53	„	„	114	96	23	14	„	„	„	„
Holland	1868	699	374	„	„	„	„	„	„	„	„	30	12	„	„	„	„
Belgien	31	4	130	68	3	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Spanien	„	„	„	„	„	6	6	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	582	74	127	56	2	23	22	„	„	23	22	4	2	„	„	„	„
Andre Lande	„	„	„	„	„	2	1	„	„	2	2	1	„	„	„	„	„
Ialt...	4530	1220	269	135	5	99	86	„	„	141	121	62	29	„	„	„	„
Udførsel dansk. Varer	„	„	„	„	„	6	21	2	5	7	6	73	22	4	3	34	28
fremm. Varer	239	40	167	74	1	1	„	„	„	27	27	35	20	„	„	„	„

Overenskomstsituationen; Facisme betyder Klassekrig fra Bourgeoisiets Side mod Proletariatet, og selv om Reformismen nok ønsker at sabotere Klassekraften, saa er dog dens Metoder og Hensigter helt forskellig fra Facismens, det kan de tyske Arbejdere tale med om, de har maattet drage blodig Lære af Reformisternes Svigten og Stalinisternes Dumheder.

Fra at være proletariske Kamporganisationer har Fagforeningerne udviklet sig til rene Forsikringsanstalter, der betragter sig som Partner i det kapitalistiske Samfund, og dette har tusinder af Arbejdere godt set, men den revolutionære Udvej er i deres Øjne svært krompomiteret ved Kominterns Zig-Zag Kurs og Eventyrpolitik.

Men enhver af os, der bygger paa den af Karl Marx skabte og af Lenin videreførte Grundopfattelse: At Proletariatets Diktatur er det nødvendige Overgangsled til et socialistisk Samfund, og dette kun kan ske i aaben Kamp, maa forberede denne Udvej.

Vi maa, imod Reformismen, der stadigt og fanatisk klynger sig til Teorien om ved Stemmesedlen at vokse sig ind i et nyt Samfund, og imod Stalinisternes Spaltnings- og Eventyrpolitik, skabe en fast sluttet revolutionær Fløj (ikke at forveksle med Klubber), indenfor Fagforeningerne, opbygget paa den revolutionære Fagforenings Grundprincipper.

Den revolutionære Fagforeningspolitik sætter Proletariatets Interesser højere end „Folkefællesskabets", „den nationale Økonomi" og „Nationens" Interesser,

— — — ser ikke i den kapitalistiske Stat noget Organ, der staar over Partierne, staar over eller mellem Klasserne, men fastslaar at Frederich Engels Ord om: „At Staten er et Værktøj til Udbytning af Lønarbejdet gennem Kapitalen" har sin Gyldighed, ogsaa i de af Socialdemokratiet ledede Stater.

— — — gaar ud fra den Opfattelse, at Lønkampe er uundværlige ogsaa i Kapitalens Nedgangsperiode, for at imødegaa Arbejderklassens Forarmelse.

— — — repræsenterer den Opfattelse, at Reformer kun er Surrogater i Klassekampen, og at Kampen for Løn- og Arbejdsvilkaar kun er første Etape af Klassekampen, at Maalet maa være Lønslaveriets Afskaffelse.

— — — erkender, at dette ikke naaes ved Forhandlinger og Koalition med Bourgoisiet, men kun ved magtfuld Udfoldelse af Klassekraften.

— — — kæmper for at forvandle Fagforeninger i Overensstemmelse med Produktionskræfternes Udvikling (Industriforbund).

— — — vil sætte alle Kræfter ind imod tvungen Voldgift i Arbejdsstridigheder, og for Septemberforligets Afskaffelse.

— — — fordømmer Kominterns Fagforeningspolitik, der kommer til Udtryk i Spaltningspolitiken (Idealiseringen af de uorganiserede) mekanisk Anvendelse af uvarslede Arbejdsstandsninger, Ødelæggelse af Organisationsdemokratiet (det indre Demokrati).

— — — kæmper for Fagforeningernes Enhed i nationale saavel som internationale Rammer.

Agat. Dupont.

Jeg maa beklage, at man for at faa et Udgangspunkt til at behandle ovenstaaende Emne, gaar til at angribe et andet Forbunds Forhandlinger og Vedtagelser.

For det første fordi en udenforstaaende naturligvis ikke kan have det nødvendige Kendskab til et andet Forbunds Anliggender, og maaske endnu mindre den store Part af de, der skal læse Artiklen.

Dernæst er det urigtigt at angribe en anden Part i et Blad, hvor det ikke er sandsynligt, at denne kan komme til at forsvare sig. Her ligger et Forhold, hvor et Forbunds Medlemmer med stort Flertal har udtalt sig for en Forlængelse af Overenskomsten, og gjort dette efter det Kendskab de har haft til deres indre Forhold, og den særlige Overenskomst, der bl. a. for Lønnens Vedkommende er en glidende Overenskomst, nærmest hvad man maa kalde en Konjukturoverenskomst.

Da vort eget Fag i 1930 afsluttede en 3-aarig Overenskomst, hvilken vi endnu arbejder under, havde det været mere naturligt, om denne var taget som Udgangspunkt.

Jeg forstaar jo imidlertid godt, at dette ikke lod sig gøre. Denne Overenskomst blev fra samme Side i 1930 kritiseret meget stærkt for dens 3-aarige Varighed, men til Trods for, at det vel kunde forudsættes, at man havde noget bedre Kendskab til Forholdene indenfor eget Fag end til andre Fags, saa viste Kendsgerningerne, at man den Gang havde haft Uret i sin Kritik, og det vilde derfor ikke være muligt at henvise hertil, men saa burde man da ikke nu begynde at kritisere et andet Fag for et lignende Forhold.

Imidlertid synes det, som om der ved Behandlingen af Emnet: Reformistisk Fagforeningspolitik eller revolutionær? skal hejses nye Signaler.

At Socialdemokraterne (Reformisterne) skal

have sig en Omgang, er saa lige til, men nu skal ogsaa Kommunisterne, der altid har taget Patent paa alt, hvad der hed revolutionær Fagbevægelse, og med hvem den politisk uorganiserede Fløj altid har haft et intimt Samarbejde, ogsaa have sin Omgang: „Det kommunistiske Parti er udartet", „Deres Zig-Zag- og Eventyrpolitik", „Den tredie Periodes katastrofale Vanvid", „Den falske R. F. O. har ved dum og meningsløs Taktik og Teori isoleret sig fra de utilfredse Arbejdermasser" o. s. v.

Ja, det er ens Venner, man skal have det af, og naturligvis: Bort med Socialdemokraterne, bort med Kommunisterne og Indførelse af Diktatur. Det er jo, hvad man praktiserer i de fascistiske og nazistiske Lande, hvorfor skal saa dette ikke prædikes her.

Jeg kan imidlertid godkende den Karakteristik, som Artiklens Forfatter giver af Kommunisterne og R. F. O., men de har dog det Gode forud for den politisk uorganiserede Fløj, at de tør være deres politiske Overbevisning bekendt.

Men hvad har nu gjort, at Koalitionen mellem Kommunisterne og den øvrige Opposition tilsyneladende i Øjeblikket er sprængt. Der er dog i Kommunisternes Holdning ingen Ændring sket.

Hvorfor tog man ikke Afstand fra Klubdannelsen, da R. F. O. dannedes, i Stedet for selv at være med i den organiserede Opposition?

Jeg har tidligere advaret mod saadan Klubdannelse, men den Gang skrev samme Forfatter, A. Dupont, at jeg lig en Køter farede i Benene paa fredelige Vejfarende, at selvfølgelig kom man sammen, og man lige saa selvfølgelig ikke kom sammen for at lege med Byggeklodser eller Tinsoldater.

Naturligvis var jeg klar over dette sidste, det var netop derfor, min Advarsel fremkom. De fredelige Vejfarende var de, der hver Gang vi mødtes paa vore Møder, havde planlagt og organiseret Overfald paa de socialdemokratisk indstillede Medlemmer af vort Forbund.

Min Advarsel stempledes den Gang som forloren Forargelse og Hykleri, og nu er A. D. forarget over, at den socialdemokratiske Klub som tvunget Modtræk er startet.

Nu erkender A. D., at der ikke maa findes Klubber, heller ikke R. F. O.

Nej, nu skal der være en fast sluttet revolutionær Fløj, som skal modarbejde Reformisterne.

Ja, det minder mig om Paradoksen „de uorganiseredes Organisation", og dog er der i denne Paradoks en Forklaring. De faglig uorganiserede kan, selv om det ofte er deres egen Skyld, ved at de ikke er indtraadt i de Organisationer, som de kunde blive Medlemmer af paa et tidligere Tidspunkt eller uden tvingende Grund har forladt saadanne Organisationer, ikke i Øjeblikket blive Medlemmer af en faglig Organisation, fordi de ikke har Arbejde indenfor en saadan Organisations Omraade. En saadan Undskyldning gælder ikke for de politisk uorganiserede, og A. D.s Bemærkning om, at man paa forskellige Tidspunkter kommer til Klassebevidsthed, giver jeg ikke meget for. De fleste af de politisk uorganiserede, jeg kender, er saa gamle, saa de forlængst skulde have naaet at tage deres politiske Standpunkt. Men nu skal vi altsaa have en fast sluttet revolutionær Fløj uden politisk Indstilling, mod Socialdemokraterne, mod Kommunisterne. En Organisation af politisk uorganiserede („ikke at forveksle med Klubber"). Hvad er det for en? Hvor er vi snart henne?

Hvem har vedtaget hele det store Program, Artiklen ender med? Er det de uorganiserede Medlemmer af den fast sluttede Fløj eller Bestyrelsen for disse, eller er det Diktatoren A. D., der selv har affattet dette Program, hvor man fordømmer Kommunisternes Idealisering af de uorganiserede, og hvor man, som ikke tilhørende noget Parti, forlanger, at Staten ikke maa være et Organ over Partierne.

Men for at komme tilbage til Emnet saa vil jeg gerne have, at man ser lidt mere paa det praktiske end paa det teoretiske.

Der findes vel intet Land, hvor Reformismen har stærkere Rod end i Danmark.

Der findes vel heller intet Land, hvor Reformismen blev forhindret af Kommunister og politisk uorganiserede stærkere end i Tyskland.

Jeg beder da, at man maaler Forholdene i denne Forbindelse her og der.

Man kan maaske indvende, at der er Tilfældigheder, som spiller ind, men maal da de samme Forhold i andre Lande, og Resultatet bliver det samme, og hertil kommer endda, at vort Land i høj Grad er uden de Raastofmængder og Rigdomskilder, som man er i Besiddelse af i andre Lande.

Hvorledes kan man da fordømme den Politik, som stærkest er ført af den danske Arbejderklasse, men som ogsaa har ført den frem til den højeste Levestandard i noget Land.

Nød og Ulykker har vi nok af, og det hjælper os selvfølgelig ikke at henvise til, at andre Landes Arbejdere er endnu daarligere stillede, men det skulde da ikke friste os til at gaa bort fra det System, som dog indtil nu har vist sig at være

det bedste, for at overgaa til et andet, som har vist sig at være langt mindre egnet.

At man skal sætte Proletariatets Interesser højest, er saa lige til, og kun hvad Socialdemokratiet altid har gjort; men det synes, som om ikke alle forstaar, at den nationale Økonomi ogsaa er, og i allerhøjeste Grad kan være, Basis for netop at varetage disse Interesser.

Ligeledes maa man dog kunne forstaa, at i Tiden som i de forløbne Kriseaar, hvor Staten — ogsaa i Henhold til vore Krav — maa gribe ind i mange økonomiske Forhold, søge gennemført Igangsættelse af Arbejder, søge Midler stillet til Raadighed hertil, regulere Importen o. s. v., vil Statens Stilling overfor de Brydninger, der kan forekomme i Befolkningen, være en nogen anden end i normale Tider, og efter hvad der er foregaaet i disse unormale Aar, skal ingen sige, at vore Folk i Regeringen ikke har varetaget Proletariatets Interesser.

Det er rigtigt, at Arbejdsgiverne i disse Aar har været meget agressive, men ved vort stærke Sammenhold er de stærke Anslag slaaet tilbage.

Hver den, der vil forsøge at bryde dette Sammenhold, enten dette kommer fra kommunistiske eller upolitiske Arbejdere, gør sig skyldig i en Forbrydelse mod Arbejderklassen.

Edm. Olsen.

Til Medlemmerne!

Gode Kolleger!

Som I vel selv har observeret, sløjes der i den sidste Tid i forskellige Afdelinger betydeligt af med Udfyldelse og Indsendelse af Statistikkortene.

Dette kan ikke gaa. Det statistiske Materiale og Udarbejdelsen heraf koster Forbundet mange Penge, men naar det udføres fyldestgørende, er det til stor Nytte for Forbundet.

Bliver det derimod kun gjort halvt, er det kun en unyttig Udgift.

Jeg beder derfor Formænd og andre Tillidsrepræsentanter være behjælpelig med, at vi faar det tilbagesendt i saa stor Udstrækning og saa nøjagtigt udfyldt, som det er muligt.

Vi maa saaledes nøjagtigt have opgivet Timetallet, hvilken Branche o. s. v.

Det er ikke nok at skrive Cigarmager — der maa staa om det er Haand eller Form — Vikkelmager eller Overruller.

Det er ikke nok at skrive Sorterer. Der maa opgives, om det er Cigar- eller Cigarillossorterer.

Det er ikke nok for Cigaret- og Røgtobaksarbejdere at skrive Banderollerere — Pakkere — Kardusserere o .s. v.; der maa anføres, om det er for Haanden eller ved Maskiner.

Ligeledes maa Cigarillosmagere opføre, hvis de beskæftiges ved Maskiner, og det samme gælder Strippere. Er man beskæftiget ved Maskiner, maa Navnet paa Maskinen opføres, og er man i Holddrift, maa dette anføres.

Alt i alt beder jeg om, at alle vil være medvirkende til, at vi kan faa et Materiale ind, som vi uden Fejltagelse kan benytte til Gavn for vort Forbund.

Edm. Olsen.

Hjalmar Johansen død.

Lørdag den 1. September afgik den tidligere Formand for det norske Tobaksarbejderforbund, Hjalmar Johansen, ved Døden.

Ved det norske Forbunds Kongres i Fjor maatte Johansen paa Grund af Sygdom trække sig tilbage, efter at have arbejdet i Organisationens Tjeneste i 35 Aar.

De norske Tobaksarbejdere satte meget stor Pris paa Johansen og havde for nylig udnævnt ham til Æresmedlem.

De af vort Forbunds Medlemmer, der har deltaget i vort Forbunds Kongresser, vil huske ham fra disse Kongresser, hvor han altid deltog med megen Interesse, og de af os, som kom i nærmere personlig Berøring med Johansen, vil huske ham som den kloge, gode og muntre Kammerat.

Ære være hans Minde!

Holstebro Afdelings
45-aarige Stiftelsesfest.

Lørdag den 15. September fejrede Holstebro Afdeling sin 45 aarige Stiftelsesfest paa Knudsens Hotel.

Deltagerne samledes i Festsalen til en Koncert med afvekslende Musik og Sang.

Afdelingens Formand, Carl Aagaard, bød Deltagere og Gæster Velkommen, og Forbundets Formand holdt Festtalen, hvori han mindedes de svundne Tider gennem de 45 Aar og bragte Afdelingen Forbundets Lykønskning og Tak for det gode Samarbejde.

Efter Koncerten tilbragte Deltagerne endnu nogle Timer i kammeratlig Samvær og ved en lillle Svingom.

Odense Afdelings 50-Aars Jubilæum.

Lørdag den 29. September fejrede Odense Afdeling sit 50 Aars Jubilæum i Fyns Forsamlingshus. I et Antal af 450 samledes Deltagerne til en Middag i den store Festsal.

Formanden, Georg Nielsen, bød velkommen til Bords og velkommen til Fest, specielt til Gæsterne. Forbundets Forretningsfører, Edmund Olsen, tidl. Formand, Viceforretningsfører Anton Andersen, Hovedkasserer Hans Hansen, tidl. Formand, Forretningsfører Hans Petersen, Holstebro, Æresmedlem, Repræsentant Chr. Stougaard, Forretningsfører Vilh. Werner fra „De samv." og „Fyns Social-Demokrat"s Repræsentant samt til Medlemmerne fra Bogense og Assens.

Formanden gav en Oversigt over Foreningens Opstaaen og Udvikling gennem Tiderne. Stadig havde der været Folk, der med Energi og Dygtighed arbejdede for Foreningen. Desværre var ingen af Pionererne mere. Vi havde ventet og haabet at se Sofus Wiingaard her til Festen, og selv havde han glædet sig hertil, — men Døden tog ham, forinden Jubilæumsdagen oprandt.

Formanden gav derefter Ordet til Johs. Hansen, der gav en Redegørelse for Aftenens Program, og som under Festen var en elskværdig og tilpas bestemt Leder af Festens videre Forløb.

Programmet indledes med, at Rs. Rasmussen virkningsfuldt oplæste en Prolog forfattet til Jubilæet af Arne Salling-Christiansen, — en Prolog, der meget træffende var betitlet „Nihil sine labore".

Forbundets Formand, Edm. Olsen, holdt Festtalen. Han bragte Afdelingen Forbundets Lykønskning. Han fremhævede Odense-Afdelingen som den ældste Provinsafdeling og understregede, hvorledes den havde været stærkt medvirkende til Forbundets Oprettelse og dets Udvikling lige fra de første og svære Tider. Det var ikke noget let Arbejde for Pionererne, og der skiftedes tit Formænd. Fabrikanterne var bange for Organisationerne og forfulgte Lederne, saa de maatte flygte fra Byen, kastet ud i Arbejdsløsheden. Men ny Mænd traadte stadig til, og vi skylder alle disse brave Folk en Tak, fordi de støt bidrog hver sit til at bære Organisationen frem, saa den nu staar med over 500 Medlemmer. Pionererne var Samarbejdets Mænd. Jeg vil saaledes nævne, at Afdelingen her var med til Oprettelsen af Fællesbageriet og Arbejderbladet, der var Forløberen for vort nuværende Partiblad „Social-Demokraten".

Taleren fremhævede de Resultater, der var naaet for Fagets Udøvere. Noget af det vigtigste, vi har naaet, er Medbestemmelsesretten om Løn- og Arbejdsvilkaar. Ligeledes Beskyttelsen af Tillidsrepræsentanterne, — helt tilfredsstillende er denne vel ikke endnu, men der er naaet et meget stort Skridt. I betydelig Grad har vi formaaet at hæve Levestandarden, hygiejnisk, økonomisk og kulturelt. Hjemmearbejdet er afskaffet, Arbejdstiden er forkortet, der er opnaaet Lørdagsfrihed og Ferieordning. — Fabriksloven sikrede os ordentlige Lokaler, Børnearbejdet afskaffedes, og gennem Partiet fik vi Indflydelse paa Skattelovene for Tobakken. Vi har faaet skabt Respekt hos Arbejdsgiverne og Arbejdslederne. De kan ikke mere behandle os efter Forgodtbefindende. Vi har naaet gode Resultater, men Maalet er det fulde Udbytte af Arbejdet, den fulde Frigørelse.

Det, vi har opnaaet, har vi kun skabt i nøje Forstaaelse og Samarbejde med vort politiske Parti, Socialdemokratiet, — kun gennem den politiske, partimæssige Indsats har det været muligt gennem Lovgivningsarbejdet at naa til de Resultater, der har givet sig Udtryk gennem Arbejdsløshedsforsikringen og sidst gennem Kriseforanstaltningerne.

Uden dette Samarbejde og den deraf flydende Indvirkning paa Lovgivningsarbejdet gaar det ikke — vi behøver i den Henseende blot at se til andre Lande.

Trods den stigende Mekanisering har Beskæftigelsen siden 1928 været i Opgang, og vi har haft en stor Styrke i Arbejde.

Ved det stærkeste Sammenhold mellem Fag og Parti har vi naaet den højeste Standard for To-

baksarbejdere, som noget Land kan udvise. Jeg takker Odense-Afdelingen for dens Indsats i Arbejdet i de forløbne 50 Aar, Tak for Samarbejdet og til Lykke med Jubilæet. Forbundet vil hermed som en lille Mindegave overrække Afdelingen en Sølvdirigentklokke — et Leve for Odense-Afdelingen. (Hurra og Bifald.)

Dirigenten takkede for den smukke Klokke, der straks kom i Sving for at ringe Ordet til Afdelingens tidligere Formand, Forbundets Næstformand, Anton Andersen, der modtoges med Haandklap, og som i hjertelige Vendinger bragte sine gamle Kammerater sin Lykønskning. Omtalte Resultater, der gennem Afdelingens Arbejde var naaet, Fabrikens nye og forbedrede Lokaler, og væsentligst af alt, i Modsætning til forrige Tider, Tillidsmændenes forholdsvise Urørlighed.

Hjertelig til Lykke. (Bifald.)

Man sang nu den første af de udmærkede og fornøjelige Sange, der — foruden Vitser og Annoncer af alle Arter — blev budt paa i det i Dagens Anledning udgivne og paa fortræffelig Vis af Dirigenten forfattede og redigerede „Rendekællinge-Blad", der gjorde megen og fortjent Lykke.

Hovedkasserer Hans Hansen omtalte Arbejdsløshedshjælpen, som den havde formet sig gennem Aarene, indtil vi nu havde de statsanerkendte Kasser. Det er meget store Beløb, der administreres, og det er et stort Arbejde, der lægges paa Afdelingernes Kasserere. Hans Hansen takkede for Samarbejdet med de tidligere Kasserere, Chr. Stougaard, H. C. Hansen og den nuværende, Johannes Rasmussen, og motiverede et Leve for denne.

Æresmedlem Chr. Stougaard lykønskede og takkede i en munter Tale sine tidligere Fagfæller og mindedes Pionererne, bl. a. Westergaard og Fr. Petersen.

Forretningsfører Werner bragte en Hilsen fra „De samv." og takkede for Samarbejdet. Det var „Tobakken", der Syd fra bragte Organisationstanken til Landet, og indenfor dette Fag er der fostret mange og dygtige Mænd, der er rykket frem paa betydende Pladser til Gavn for Arbejderklassen. Lad os haabe, at hvis der skulde være nogle, der nu vil forsøge at indføre ny Metoder Syd fra, saa vil ogsaa „Tobakken" staa blandt de fremmeste til af al Kraft at afvise disse Tanker og Metoder. (Hør.) Et Leve for et godt Samarbejde mellem de organiserede Arbejdere.

En Deputation fra „TIKO", bestaaende af Chr. Riisgaard og Chr. Olsen, overrakte en smuk Faneplade, som Formanden takkede for. (Bifald.)

Tidligere Formand, Forretningsfører Hans Petersen, Holstebro, bragte sin Lykønskning og fremhævede, at Tobaksarbejderne var de første, der fremkom med Ligelønskrav. Han sluttede med at motivere et Leve for Bestyrelsen, idet han haabede, at den stadig maatte staa forrest i Kampen.

Redaktionssekretær Paul Berg bragte „Fyns Social-Demokrat"s Lykønskning og Tak til Afdelingen for godt Samarbejde.

Chr. Riisgaard holdt under megen Munterhed en fornøjelig Tale for Damerne, og derefter sang man ligeledes fornøjeligt om det samme forholdsvise svage Køn.

Fra „De samv." i Odense, fra Tørring og fra Arbejdsløshedskassen var fremsendt pragtfulde Blomsterkurve, og under Festen indløb en Række Telegrammer fra Afdelinger Landet over, fra Medlemmer, Kammerater og Venner, bl. a. fra Handelsminister Hauge, Folketingsmand L. D. Rasmussen og Redaktør Johannes Christensen, der alle deltog i Socialdemokratiets Hovedbestyrelsesmøde i København.

Dirigenten oplæste Telegrammerne og gav derefter Ordet frit.

Borgmester Fledelius, Bogense, udtalte sin Glæde over den store Forsamling. Man kunde paa den se Forskellen før og nu. Han haabede paa stadig Fremdrift for sine tidligere Fagfæller og udbragte et Leve herfor.

Efter en Sang talte Kasserer Johannes Rasmussen for Gæsternes Damer og fik Forsamlingens Tilslutning til en Hilsen til Hovedkasserer Hans Hansens Hustru, der paa Grund af Sygdom var forhindret i at være til Stede. Rasmussen talte endvidere for Ferd. Smith, der havde været Medlem siden 1887, Simon Simonsen, der blev Medlem 1888 — begge disse var desværre syge — og Georg Lyø, der har været Medlem siden 1888, og som var til Stede ved Festen. Blandt Damerne er Maren Andersen Medlem fra 1898 — og Resten af dem er nærmest Børn. (Munterhed.)

Rs. Rasmussen takkede „Fyns Social-Demokrat" og udbragte et Leve for Bladet, idet han opfordrede til at smide Modstanderpressen ud, hvis der endnu skulde være et Par Stykker tilbage af den Slags Aviser i Tobaksarbejderhjem.

Chr. Jensen oplyste, at Dirigenten var Forfatter og Redaktør af „Rendekællinge-Bladet", og „Lille Hansen" fik sit Leve med paa Vejen.

Johannes Nielsen talte for Tillidsmændene. De unge bør møde op ved vore Møder og med Interesse arbejde paa at dygtiggøre sig, saa de kan overtage det Arbejde, der venter dem indenfor Organisationerne. Bestyrelsen leve!

Formanden fik derefter Ordet som sidste Taler. Han takkede for de mange og smukke Ord, en Tak til Forbundet, til „De samv." og til „Fyns Social-Demokrat". Formanden udbragte et kraftigt besvaret Leve for Tobaksarbejderforbundet i Danmark, og som Afslutning sang hele Forsamlingen staaende vor prægtige Kampsang „Internationale".

Tobaksindustrien 1933.

Cigaretter.

Antallet af Cigaretfabrikker i Drift var i 1933 7 mod 5 i det foregaaende Aar. Produktionen androg 1074 Mill. Stkr. Cigaretter, og Værdien ved Salg fra Fabrik uden Tillæg af Afgift var 15,856,000 Kr. Af nedenstaaende Oversigt fremgaar Produktion, Indførsel og Udførsel af Cigaretter i Aarene 1931—33.

Cigaretter.

	Produktion	Indførsel[1])	Udførsel
	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.
1933	1074	98	19
1932	1065	123	19
1931	1180	158	18

[1]) Afgiftsberigtigede indførte Cigaretter.

Den indenlandske Produktion af Cigaretter var i 1933 af lignende Størrelse som i det foregaaende Aar, henholdsvis 1074 Mill. Stkr. og 1065 Mill. Stkr. Indførselen gik ned fra 123 Mill. Stkr. til 98 Mill. Stkr.

Nedenstaaende Tabel viser Forbruget af Cigaretter, saaledes som det fremgaar af den afgiftsberigtigede Mængde af henholdsvis dansk og fremmed Oprindelse i Grupper efter Detailpris.

Antal stempelberigtigede Cigaretter.

Detailpris pr. Stk.	1933 Indenlandsk Produktion	1933 Indførsel	1933 I alt
	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.
Ikke over 4 Øre	993,6	22,9	1016,5
Ikke over 35 Øre pr. 8 Stk.	29,7	0,2	29,9
Over 4— 6 Øre	20,4	68,3	88,7
— 6—10 —	0,3	4,1	4,4
— 10—15 —	—	2,2	2,2
— 15 —	—	—	—
I alt	1044,0	97,7	1141,7

I 1932 afgiftsberigtigede 1170,1 Mill. Stkr., hvoraf 123,4 Mill. var indførte. Forbruget af Cigaretter er i 1933 gaaet ned med omtrent 3 pCt., og de udenlandske Varers Andel af det samlede Forbrug blev formindsket fra ca. 11 pCt. i 1932 til ca. 9 pCt. i 1933. De udenlandske Varer samler sig som sædvanlig i de dyre Prisklasser .

En Sammenligning mellem Forbrugets Fordeling paa de forskellige Prisklasser i de to Aar kan ikke foretages paa Grund af den Omlægning af Afgiftsklasserne, som fandt Sted i Midten af Aaret 1932. Pr. Indbygger androg Afgiftsberigtigelsen 315 Stkr. i 1933, 326 Stkr. i 1932 og 371 Stkr. i 1931.

Ifølge Lov af 21. Juli 1932 andrager Afgiften af Cigaretter fra 185 Øre til 1000 Øre pr. 100 Stkr. efter Cigaretternes Værdi. Disse Afgiftssatser er forlænget til Udgangen af Juni 1935.

Den samlede Afgift af de i Aaret 1933 afgiftsberigtigede Cigaretter udgør 22,244,000 Kr., hvoraf 19,568,000 Kr. for indenlandske Varer. I 1932 udgjorde Afgiften 19,8 Mill. Kr. og i 1931 19,6 Mill. Kr.

Røgtobak.

I 1933 produceredes Røgtobak i 35 Virksomheder, som tilsammen fremstillede 2,539,000 kg til en Salgsværdi af 12,106,000 Kr.

Produktion, Indførsel og Udførsel i Aarene 1931—33 fremgaar af følgende Tal:

Røgtobak.

	Produktion	Indførsel[1])	Udførsel
	1000 kg	1000 kg	1000 kg
1933	2539	52	128
1932	2337	220	105
1931	1953	402	108

[1]) Afgiftsberigtiget indført Røgtobak.

Produktionen af Røgtobak voksede med næsten 10 pCt. i 1933, og Indførselen gik ned til en Fjerdedel.

Det indenlandske Forbrug af Røgtobak, saaledes som det fremgaar af de afgiftsberigtigede Varer af dansk eller udenlandsk Oprindelse, udgjorde i 1933 2,459,000 kg eller 0,68 kg pr. Indbygger, i 1932 2,451,000 kg og i 1931 2,265,000 kg.

Af nedenstaaende Oversigt fremgaar den afgiftsberigtigede Røgtobaks Fordeling i Grupper efter Detailpris, særskilt for danske og indførte Varer i 1933. Medens det samlede Forbrug af Røgtobak

Detailpris	1933 Indenlandsk Produktion	1933 Indførsel	1933 I alt	1932 I alt
	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg
Ikke over 6 Kr. pr. kg	1020	—	1020	1022
Over 6—9 Kr. pr. kg	289	—	289	314
— 9—12½ Kr. pr. kg	1083	31	1114	1078
— 12½—20 Kr. pr. kg	15	11	26	26
— 20 Kr. pr. kg	1	9	10	11
I alt	2408	51	2459	2451

har været uforandret, er de udenlandske Varers Andel gaaet ned fra 9 til 2 pCt. i 1933.

Ligesom for Cigaretternes Vedkommende falder den indførte Røgtobak paa de dyrere Varer.

Stempelafgiften andrager ifølge Lov af 17. Dec. 1928 fra 50 Øre til 10 Kr. pr. kg efter Tobakkens Værdi. Den samlede Afgift af den i 1933 afgiftsberigtigede Røgtobak androg 2,658,000 Kr., hvoraf 2,475,000 Kr. for indenlandske Varer. I 1932 var Beløbet 2,6 Mill. Kr. og i 1931 2,6 Mill. Kr.

Skraa- og Snustobak.

I 1933 produceredes i 27 Virksomheder 788,000 kg Skraatobak (hvoraf 418,000 kg Kardusskraa og 370,000 kg anden Skraatobak) til en Salgsværdi af 5,820,000 Kr., og i 17 Virksomheder fremstilledes 442,000 kg Snustobak til 1,769,000 Kr. De producerede Mængder er anført i nedenstaaende Oversigt sammen med de tilsvarende Tal for 1932 og 1931.

Produktion.

	Kardus-skraa	Anden Skraatobak	Snus-tobak
	1000 kg	1000 kg	1000 kg
1933	418	370	442
1932	453	393	423
1931	501	436	450

Indførselen af disse Varer er ganske ubetydelig. Der udførtes i 1933 16,000 kg Skraatobak og 43,000 kg Snustobak.

Det indenlandske Forbrug, som altsaa næsten udelukkende bestaar af indenlandske Varer, udgjorde i 1933, saaledes som det fremgaar af det afgiftsberigtigede Kvantum, 2,480,000 Pakker Kardusskraa, som vejede 418,000 kg, 14,610,000 Pakker anden Skraatobak, som vejede 355,000 kg og 9,269,000 Pakker Snustobak til en Vægt af 400,000 kg.

Stempelafgiften andrager efter Lov af 18. Februar 1922 10 pCt. af Varens Værdi i Detailsalg. Den indbragte, beregnet efter Stemplingerne, i 1933 890,000 Kr. for Skraatobak og 270,000 Kr. for Snustobak. I 1932 var de tilsvarende Tal henholdsvis 945,000 Kr. og 260,000 Kr. og i 1931 1,062,000 Kr. og 266,000 Kr.

Cigarer og Cigarillos.

Af samtlige 587 Virksomheder i Tobaksindustrien, som var i Drift i 1933, fremstillede 552 Cigarer og Cigarillos. Produktionen udgjorde 307 Mill. Stkr. Cigarer til en Salgsværdi (fra Fabrik uden Afgift) af 33,381,000 Kr. og 335 Mill. Stkr. Cigarillos til 14,198,000 Kr. Nedenstaaende Oversigt angiver Produktion, Indførsel og Udførsel i Aarene 1931—33.

Cigarer.

	Produktion	Indførsel	Udførsel
	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.	Mill. Stkr.
1933	307	1,6	3,1
1932	264	3,8	2,7
1931	279	13,0	2,4

Cigarillos.

1933	335	0,8	2,4
1932	288	3,9	1,4
1931	262	10,6	1,2

Produktionen af Cigarer og Cigarillos er i 1933 steget med 16 pCt. for begge Varers Vedkommende. Samtidig er Indførselen gaaet yderligere ned og andrager i 1933 kun en Brøkdel af en Procent af Forbruget, ligeledes for begge Varer.

Det indenlandske Forbrug af Cigarer og Cigarillos, saavel af dansk som af udenlandsk Fabrikation, saaledes som det fremgaar af den afgiftsberigtigede Mængde, ses af følgende Oversigt, der tillige viser en paa Grundlag af en enkelt Kvartalsopgørelse foretaget Beregning af Fordelingen paa de enkelte Afgiftsklasser.

Afgiftsberigtiget Mængde i 1933.

	1000 Stkr.
Cigarer til	
Engrospris ikke over 220 Kr. pr. 1000 Stk.	ca. 310,217
— over 220—400 Kr. pr. 1000 Stk.	- 3,423
— over 400 Kr. pr. 1000 Stk.	- 119
Cigarer i alt ...	313,759
Cigarillos til	
Engrospris ikke over 50 Kr. pr. 1000 Stk. ...	ca. 267,980
— over 50 Kr. pr. 1000 Stk.	- 65,329
Cigarillos i alt ...	333,309

Det samlede Forbrug af Cigarer er i 1933 forøget med 16 pCt., og Forbruget af Cigarillos er forøget med 14 pCt. Pr. Individ udgjorde Forbruget af Cigarer 87 Stkr. i 1933 mod 75 Stkr. i 1932 og 80 Stkr. i 1931. De tilsvarende Tal for Cigarillos var 92 Stkr. i 1933, 82 Stkr. i 1932 og 73 Stkr. i 1931.

Omsætningsafgiften af Cigarer og Cigarillos, saavel af dansk som af udenlandsk Oprindelse, opkræves efter Lov af 17. Dec. 1928 for Cigarer i 3 Klasser efter Værdien med henholdsvis 10, 20 og 50 pCt. af Værdien ved Salg til Detailhandlere og for Cigarillos i 2 Klasser med 20 og 25 pCt. af Værdien. Vægtgrænsen mellem Cigarer og Cigarillos er 350 g pr. 100 Stkr. Afgiften indbragte i 1933 7,848,000 Kr., i 1932 6,984,000 Kr. og i 1931 6,970,000 Kr. De anførte Tal angiver de i Kalenderaaret indbetalte Beløb og kan derfor ikke direkte sammenlignes med de i hvert Aar afgiftsberigtigede Mængder.

Dyrkning af Tobak.

Den indenlandske Dyrkning af Tobak blev stærkt udvidet i 1933. Udbyttet var anslaaet til 26,900 kg fordelt paa 230 Dyrkere mod 7800 kg og 51 Dyrkere i 1932 og 600 kg og 6 Dyrkere i 1931.

Den samlede Tobaksproduktion m. m.

Det samlede Antal producerende Virksomheder i Tobaksindustrien var ved Udgangen af 1933 571 mod 558 det foregaaende Aar. Desuden havde 9 Virksomheder ligget stille hele Aaret. 348 beskæftigede kun Indehaveren med Familie, 153 havde 1—5 Arbejdere, 40 havde 6—20, 15 havde 21—100 og 15 beskæftigede over 100 Arbejdere hver.

Af nedenstaaende Oversigt fremgaar det gsntl. beskæftigede Antal Arbejdere i de forskellige Arter af Fabrikker i 1933.

Antal Arbejdere beskæftiget i	Mænd	Kvinder	Lærlinge o. Drenge	ialt
Cigar- og Cigarillosfabrikker	2000	3444	—	—
Cigaretfabrikker	61	217	—	—
Røg-, Skraa- og Snustobaksfabrikker	318	625	—	—
I alt ...	2379	4286	317	6982

I 1933 beskæftigede Tobaksindustrien gennemsnitlig 6982 Arbejdere mod 6616 i 1032. $^4/_5$ af den samlede Arbejderstab beskæftigedes i Cigar- og Cigarillosfabrikerne, desuden beskæftigedes 110 Chauffører, Kuske og Bude, og der foreligger endvidere Oplysning om, at Virksomhedernes øvrige Personale udgjorde ca. 1100 Personer.

I nedenstaaende Tabel gives en Oversigt over Produktionen her i Landet af samtlige Tobaksvarer, disses Salgsværdi fra Fabrik ubeskattet, Forbrug pr. Indbygger samt de indenlandske Afgifter.

1933	Produktion	Salgsværdi fra Fabrik	Forbrug[1]) pr. Ind.	Indenlandsk Afgift
	1000 Stkr.	1000 Kr.	Stkr.	1000 Kr.
Cigarer	307,220	33,381	87	7848[2])
Cigarillos	334,617	14,198	92	
Cigaretter	1074,453	15,856	315	22,244
	1000 kg		kg	
Røgtobak	2539	12,106	0,68	2658
Skraatobak	788	5,820	0,21	890
Snustobak	442	1,769	0,11	270
I alt ...	—	83,130	—	33,910[3])

[1]) Saavel danske som indførte Varer.

[2]) Faktisk indbetalt Afgift. De øvrige Summer er beregnet efter afgiftsberigtiget Mængde.

[3]) Den faktisk indbetalte Sum androg i 1933 32,497,000 Kr., hvoraf 4000 Kr. for Dyrkning af Tobak.

I nedenstaaende Oversigt er anført Forbrugernes Udgift til de forskellige Slags Tobaksvarer i Aarene 1931—33, saaledes som det fremgaar af de i Aarets Løb afgiftsberigtigede Varers Detailværdi. Hvor Afgiftsberigtigelsen foretages paa Grundlag af Engrosværdien, er Detailprisen beregnet skønsmæssigt.

Efter den saaledes foretagne Beregning har det

	1933 Mill. Kr.	1932 Mill. Kr.	1931 Mill. Kr.
Cigarer	51,2	47,7	52,5
Cigarillos	24,4	21,6	20,3
Cigaretter	48,1	46,2	49,4
Røgtobak	21,4	21,2	20,3
Skraatobak	8,9	9,5	10,6
Snustobak	2,7	2,6	2,7
I alt ...	156,7	148,8	155,8

samlede Tobaksforbrugs Værdi i Detailsalg i 1933 andraget 157 Mill. Kr. eller gsnt. 43,2 Kr. pr. Individ. I 1932 var Værdien 149 Mill. Kr. og i 1931 156 Mill. Kr.

Tobaksindustriens Forbrug af Raastoffer i 1933 fremgaar af følgende Oversigt:

Til	Raatobak	Tobaksstilke o. Affaldstobak dansk[1])	udenl.	Andre Raastoffer end Tobak
	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg
Cigarer og Cigarillos	3043	51	—	—
Cigaretter	1373	—	—	7
Røgtobak	1766	419	118	349
Skraa og Snus	556	83	30	585
I alt ...	6738	553	148	941

[1]) Fremkommet som Affald fra det anførte Forbrug af Raatobak.

Nordisk Arbejderkonference.

(I. F. C.) Samarbejdet mellem Arbejderorganisationerne i de nordiske Lande er ligesaa gammelt som den socialdemokratiske Arbejderbevægelse overhovedet. Fra Arbejderbevægelsens første Begyndelse har der fundet et snævert Samarbejde Sted, som efterhaanden antog en fast organisatorisk Form, hvis mest fremtrædende Udtryk var Afholdelsen af skandinaviske Arbejderkonferencer. Den sidste (niende) af disse Konferencer fandt Sted i 1920 i København. Grundet paa de politiske Begivenheder i Europa blev dette Samarbejde, der havde sin Oprindelse i den Omstændighed, at disse Lande stod hinanden saa nær i sproglig, kulturel og økonomisk Henseende, desværre afbrudt, fordi de norske Arbejderorganisationer skilte sig ud af det internationale Samarbejde og søgte Tilknytning til den kommunistiske Arbejderbevægelse. Ganske vist var denne Forbindelse ikke af lang Varighed, da de norske Arbejderorganisationer ikke vilde bøje sig for Moskvas Dik-

tat, men ønskede at føre en selvstændig Politik, der var i Overensstemmelse med og tog Hensyn til det egne Lands Forhold. Men de norske Arbejdere var alligevel Modstandere af en Genoprettelse af de tidligere internationale Forbindelser. De ønskede at staa udenfor de bestaaende Internationale, indtil det var lykkedes at skabe en international Enhedsfront, en Tanke, som de dog nu helt har opgivet. En Følge af denne Taktik var, at det skandinaviske Samarbejde stagnerede, at det ikke mere fandt Sted i faste organisatoriske Former, omend det aldrig har været fuldstændigt afbrudt.

I Bevidstheden om, at den politiske og økonomiske Situation mere end nogensinde krævede fælles Aktion og snævert Samarbejde mellem Arbejderne i de demokratiske Lande i Norden, drøftede Repræsentanter for det finske, svenske og danske Socialdemokrati i Forbindelse med den danske Partikongres i Sommeren 1931 Betimeligheden af at genoptage det tidligere Samarbejde mellem de nordiske Arbejdere.

Disse Forhandlinger førte saa til Dannelsen af en Nordisk Samarbejdskomité, hvortil Socialdemokratiet og de faglige Landsorganisationer i hvert Land udpegede hver 2 Repræsentanter. Ogsaa de norske Arbejdere gav Udtryk for Ønsket om at deltage i Arbejdet indenfor denne Komité, men dette var ikke muligt, saalænge de norske Arbejderorganisationer stod udenfor den politiske og faglige Internationale.

Den 17. og 18. August 1934 afholdt Samarbejdskomitéen sit andet Møde, som fandt Sted i Stockholm. Repræsenteret var de socialdemokratiske Partier og faglige Landsorganisationer i Danmark, Finland, Island og Sverige. Blandt Konferencedeltagerne bemærkedes den danske og svenske Statsminister. Paa Dagsordenen stod bl. a. Stillingen til den internationale Arbejderbevægelse, og i Behandlingen af dette Spørgsmaal deltog ogsaa en Delegation fra den politiske og faglige Bevægelse i Norge. Efter at der var aflagt Beretning om den politiske og faglige Situation i de forskellige Lande, gik Konferencen over til Behandlingen af det internationale Spørgsmaal. Diskussionen herom udmundede i en enstemmig Vedtagelse af en Resolution, der giver Udtryk for den Opfattelse, at Arbejderpartierne og de faglige Organisationer i samtlige Lande i alle betydningsfulde indrepolitiske Spørgsmaal, saasom Kamp mod Arbejdsløsheden, Kriseforanstaltninger og Bestræbelserne for at skabe ordnede Samfundsforhold, fører en Politik, som i alle Hovedtræk er ensartet. Det fastslaas endvidere, at samtlige Partier i Kampen for Bevarelsen af Demokrati, Folkestyre og Folkefrihed befinder sig paa samme Linie og Grundlaget dermed er lagt for et alle disse Landes Arbejdere omfattende Samarbejde. Dette kan imidlertid ikke komme til Udtryk i en fælles nordisk Samarbejdskomité, saalænge de norske Organisationer ikke tilslutter sig de respektive internationale Organisationer. I Forventning af, at en saadan Tilslutning finder Sted i en nær Fremtid, vil Samarbejdet blive fortsat gennem særlige Konferencer til Behandling af sociale, økonomiske og politiske Spørgsmaal af større Interesse for de nordiske Lande.

Den norske Landsorganisation afholder sin Kongres i November Maaned. Kongressen vil tage Stilling til Spørgsmaalet om Genindmeldelse i I. F. C. Denne Beslutning vil saa blive sendt til Urafstemning blandt Medlemmerne af de tilsluttede Forbund.

Med Henblik paa den nuværende alvorlige Situation vilde en Beslutning om den norske Landsorganisations Genindmeldelse i I. F. C. blive hilst med almindelig Tilfredshed i alle Lande. Dermed vilde der navnlig være tilvejebragt et fast organisatorisk Grundlag for en virkelig Enhedsfront af Arbejderne i de nordiske Lande, der vilde kunne dæmme op for de nazistiske Bestræbelser og ved de ad demokratisk Vej opnaaede Forbedringer vise Vej frem for de øvrige europæiske Arbejdere.

Fra Afdelingerne.

Odense Afdeling.

Vor hjerteligste Tak for udvist Opmærksomhed ved vor Stiftelsesfest.

For Odense Afd.
Georg Nielsen.

Nykøbing F. Afdeling.

Ved Afdelingens Generalforsamling den 15. f. Md. vedtoges enstemmigt under Forbehold af Hovedbestyrelsens Sanktion at udnævne Afdl.s tidligere mangeaarige Formand, Cigarmager J. S. Jensen, til Æresmedlem som Tak for det store og udmærkede Arbejde, han har udrettet som Formand i over 25 Aar. Jensen fratraadte som Formand i Efteraaret 1933 for at overtage det vanskelige Hverv som Formand for Socialudvalget.

Formanden, Cigarmager H. Thomsen, rettede en hjertelig Tak til Jensen og overrakte denne et smukt udført Diplom som Bevis for Udnævnelsen.

Jensen takkede for Paaskønnelsen og udtalte, at

selv om han nu er gaaet over i anden Stilling, vil han dog altid vedblive at føle sig som Cigarmager.

H. Thomsen,
Formand.

Korrespondanceundervisning.

Fra Esbjerg Arbejderhøjskole har vi modtaget et smukt Program for Skolens Undervisning pr. Brev i det kommende Aar.

Denne Korrespondanceafdeling, der allerede har haft flere Hundrede Deltagere, henvender sig med sin Undervisning til alle de, der af en eller anden Grund ikke kan komme paa Skole eller Kursus, men som alligevel gerne vil have deres Kundskaber supplerede.

I Programmet gøres der opmærksom paa, at den danske Arbejderkooperations stadige Vækst gør det nødvendigt ikke alene for Funktionærerne, men ogsaa for Bestyrelsesmedlemmer, Revisorer og menige Medlemmer at have indgaaende Kendskab til kooperative Virksomheders Opgaver og Funktioner.

Undervisningen omfatter i Aar 3 Kursus:

1) Starten af et Fællesbageri, daglig Bogføring, Regnskabsafslutning og Revision,

2) Starten af en Brugsforening, daglig Bogføring, Regnskagsafslutning og Revision.

Disse to Regnskabskursus er tilrettelagt saaledes, at baade Begyndere og Viderekomne kan deltage med Udbytte.

Endvidere er der et Kursus, der hedder: Hvorledes man læser kooperative Virksomheders Regnskaber. Dette Kursus kan af tidligere Deltagere godt betragtes som en Fortsættelse af de to ovennævnte Kursus, men det henvender sig desuden til alle de, der ikke ønsker at lære Bogføring, men kun ønsker at læse et Regnskab.

Betaling for Undervisning, Porto og Materiale er 10 Kr. pr. Deltager, men der er desuden i Aar lavet en Studiekredsordning, saa Deltagerne her kan faa Undervisningen og Materialet noget billigere. Med denne Ordning er der særlig tænkt paa Oplysningsforbundets Aftenskoleklasser.

Korrespondanceafdelingen drives af Det kooperative Fællesforbund og Arbejdernes Oplysningsforbund med Arbejderhøjskolen i Esbjerg som Central. Undervisningen ledes i Aar som tidligere af Lærer Arne Jørgensen.

Programmet er i disse Dage udsendt til en Mængde kooperative Virksomheder og til Arbejdernes Oplysningsforbunds Afdelinger over hele Landet, men skulde nogen ønske selv at faa et Program med nærmere Oplysninger, kan man skrive til Forstander Poul Hansen, Arbejderhøjskolen, Esbjerg.

Vi opfordrer vore Læsere til at stifte nærmere Bekendtskab med denne billige og fornøjelige Form for Undervisning, idet vi samtidig understreger Programmets Motto:

At vide er at være mere værd.

Møder.

Rettelse.

Ved Referatet af Mæglingsmøde hos Firmaet C. W. Obel, København, i sidste Fagblad er indløbet en Fejl.

Referatet skal være følgende:

Firmaet C. W. Obel i København havde afskediget samtlige kvindelige Helarbejdere og herunder ogsaa Tillidsrepræsentanten, der tillige fungerede som saadan for Arbejderne ved Cigarillosmaskinerne.

Der var forhandlet om at faa den paagældende Arbejder overflyttet til Maskinerne, men da Firmaet havde modsat sig dette, havde Forbundet henstillet, at vedkommende Arbejder fortsatte som Helarbejder. Uden at man fra Sammenslutningens Side herved vilde have skabt noget Præsedens, havde man fulgt Forbundets Henstilling.

Hovedbestyrelsesmøde den 9. August 1934.
(Fortsat).

ad 5. Formanden redegjorde for de Forhandlinger, der var ført for at opnaa en generel Bonusordning for Strippemaskinerne, saavel Formator som amerikanske og for saavel Dæks, Omblad som Indlæg.

Det var ikke let at overvinde de mange Vanskeligheder, som bl. a. var foraarsaget af, at man havde forskellige Ordninger i Virksomhederne.

Det syntes dog som om, man var nogenlunde enige om det Princip, der skulde følges. 2 Forslag var udarbejdet, og der foretoges nu en nøje Gennemgang af disse, hvorefter der gaves Udvalget Bemyndigelse til at arbejde videre paa Grundlag heraf og eventuelt afslutte Overenskomst.

Thea Tønder udtalte Ønske om at faa Sæde i Udvalget. Dette Ønske blev imødekommet.

ad 6. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for April Kvartal 1934.

Kassereren ønskede, at et udlagt Beløb, Kr. 10,00, maatte føres paa Regnskabet, samt at der

blev stillet et mindre Beløb til Raadighed, som Administrationen kunde benytte i ganske specielle Tilfælde.

Fra Revisionsinstitutet forelaa en Anmodning om Forhøjelse af Honoratet fra Kr. 900,00 til Kr. 1500,00 pr. Aar, samt et Beløb for det afsluttede Regnskabsaar.

Det vedtoges at føre de omtalte Kr. 10,00 paa Regnskabet, og at der stilledes et Beløb af Kr. 100,00 til Administrationens Raadighed for særlige Tilfælde.

Angaaende Revisionsinstitutets Anmodning vedtoges det, at Formanden og Hovedkassereren søgte nærmere Forhandling herom.

ad 7. Fra gamle Medlemmer forelaa Anmodning om at faa Andel i de bevilgede 20 Kr. ved Ferien.

Anmodningen var indsendt af J. Friberg.

I Henhold til den ved Kongressen trufne Beslutning maatte Anmodningen henvises til Afdelingen.

Fra Medlem Nr. 3746, Carl Andersen, forelaa Klage over, at P. Thomsen havde nægtet ham de 20 Kr., der bevilgedes ved Ferien.

Efter de i Sagen indhentede Oplysninger kunde Hovedbestyrelsen ikke ændre det af P. T. indtagne Standpunkt.

Der forelaa fra flere Medlemmer Anmodning om de 20 Kr., men da de paagældende ikke havde mødt til Kontrol i den fastsatte Periode, kunde Anmodningerne ikke tages til Følge.

Det vedtoges dernæst at meddele Afdelingen, at der ikke kunde indsættes Forbundets eller Arbejdsløshedskassens Frikontingentmærker, naar de paagældende ikke var afkontrolleret i en Uge.

ad 8. En Henvendelse fra Holstebro om Refusion for Rejse til Filial kunde ikke tiltrædes.

ad 9. Der forelaa en Anmodning om Bevilling til Matteottifonden. Det vedtoges at bevilge Kr. 1000,00, og tillige vedtoges det at yde et Bidrag af Kr. 50,00 til Arbejdernes Samariterforbund.

Nogle andre Andragender henvistes til de københavnske Afdelinger, da de paagældende Institutioner ikke var landsomfattende.

Et Andragende fra Tälmann-Torgler Komitéen kunde ikke tiltrædes.

ad 10. Formanden anbefalede, at der som sædvanligt ogsaa i Paasken 1935 afholdtes Landskursus.

Dette vedtoges og tillige, at Forbundet betalte for arbejdsløse.

ad 11. Formanden meddelte, at der skulde afholdes Landsmøde i Oplysningsforbundet.

Til dette Møde valgtes: D. Nak, Tea Tønder og Anton Høy.

Arierparagraffen i den tyske Arbejdsfront.

(I. F. C.). Den tyske Arbejdsfront har fornylig offentliggjort „Retningslinier for Medlemsskabet i Arbejdsfronten". Sammenligner man disse Retningslinier med de tilsvarende Bestemmelser i den italienske Lovgivning, synes Arbejdsfronten at være meget liberal med Hensyn til sine Optagelsesbestemmelser, mens den italienske Forordning er meget fordringsfuld, idet den som Medlemmer kun optager Folk, der „kan bevise at have ført en god moralsk og politisk Livsvandel i national Aand". Arbejdsfrontens Retningslinier kræver forsigtigvis hverken politisk eller anden Moral, derimod maa Ansøgeren ubetinget opfylde en Betingelse: være 100 pCt. arisk. Det hedder nemlig kort og godt i Retningslinierne: „alle rigstyske og udenlandstyske arbejdende, ikke varigt erhvervsløs eller arbejdsudygtige Folkefæller, kan optages som Enkeltmedlemmer, saafremt de er af ren arisk Afstamning." Hvad hedder „ren arisk". Findes der ogsaa urene Arier, som f. Eks. Goebbels og Hitler? Begynder den ariske Renhed hos Oldemoderen eller hos Adam og Eva?

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 28. September 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1416	271	1145	80	24	56	4	10	2	3
Aarhus	84	35	49	14	6	8	4	6	0	0
Esbjerg	237	121	116	26	10	16	1	3	2	1
Frederic.	94	46	48	12	5	7	1	0	0	2
Hadersl.	61	23	38	2	2	0	1	0	0	0
Hjørring	8	0	8	4	0	4	0	2	0	2
Holsteb.	452	155	297	11	6	5	2	2	2	0
Horsens	418	207	211	13	10	3	2	1	0	0
Kolding	13	9	4	9	6	3	3	0	0	0
Nakskov	31	13	18	8	1	7	1	0	0	2
Nyborg	16	5	11	13	4	9	0	0	0	0
Nykøb.F.	317	44	273	21	5	16	3	0	1	3
Nykøb.M.	76	37	39	10	3	7	1	3	0	1
Odense	503	228	275	8	4	4	3	1	1	0
Slagelse	149	72	77	21	11	10	10	7	1	1
Svendb.	130	43	87	6	1	5	0	2	0	2
Vejle	8	7	1	1	1	0	1	0	0	0
Viborg	70	12	58	70	12	58	3	3	2	1
Tils. i Prov.	4083	1328	2755	329	111	218	40	40	11	18
Kbhv.: „Enigh."	3643	1157	2486	646	89	557	27	149	14	58
Cigarsor. Centr.k.	1018	373	645	156	24	132	6	50	3	13
Tils. i Kbhvn.	4661	1530	3131	802	113	689	33	199	17	71
Ialt...	8744	2858	5886	1131	224	907	73	239	28	89

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Aug. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. August		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. August	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I ...	2000	00			44261	77	46261	77			8339	19	35922	58	44261	77	2000	00		
do. II...					13883	05	13883	05			1474	07	12408	98	13883	05				
Aalborg					15023	90	15023	90			3339	54	11684	36	15023	90				
Aarhus	98	18			1228	70	1326	88			1739	68			1739	68			412	80
Esbjerg					2562	75	2562	75	439	27	1772	90	350	58	2562	75				
Fredericia ..			500	00	1071	95	1571	95	396	47	1479	16			1875	63			303	68
Haderslev ..					744	90	744	90	„	02	767	06			767	08			22	18
Hjørring	44	81	300	00	72	60	417	41			329	35			329	35	88	06		
Holstebro...	23	58			7539	35	7562	93			1520	46	6042	47	7562	93				
Horsens	1900	00			4407	75	6307	75			572	68	4335	07	4907	75	1400	00		
Kolding	157	04	400	00	248	75	805	79			716	59			716	59	89	20		
Nakskov ...					372	50	372	50	49	36	319	15			368	51	3	99		
Nyborg	466	07	1150	00	200	15	1816	22			1361	69			1361	69	454	53		
Nykøbing M.					803	15	803	15			481	64	321	51	803	15				
— F.			1500	00	4343	45	4343	45			1865	39	2478	06	4343	45				
Odense.....					6066	80	7566	80			1747	41	5819	39	7566	80				
Slagelse	„	06	300	00	1950	50	2250	56			2478	80			2478	80			228	24
Svendborg .	412	30			1530	20	1942	50			842	23	1000	00	1842	23	100	27		
Vejle.....	10	39	150	00	130	25	290	64			293	84			293	84			3	20
Viborg.....	242	60	1800	00	731	00	2773	60			2239	72			2339	72	433	88		
Central- og Anvisningsk.	7669	05	33000	00	168	40	40837	45			34549	28			34549	28	6288	17		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Aug. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. August		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. August	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			100	00	1049	55	1149	55			1062	41	87	14	1149	55				
Aalborg					502	35	502	35					502	35	502	35				
Aarhus					183	20	183	20	„	60			182	60	183	20				
Assens					221	35	221	35	1	00	21	00	199	35	221	35				
Esbjerg					355	45	355	45					355	45	355	45				
Fredericia ..					53	00	53	00					53	00	53	00				
Haderslev ..	46	50	400	00	35	60	482	10			388	81			388	81	93	29		
Holstebro ..	30	85			219	10	249	95			36	00	213	95	249	95				
Horsens					688	10	688	10			298	78	389	32	688	10				
Køge.....	86	78	200	00	35	80	322	58			336	75			336	75			14	17
Nakskov ...	49	00			140	95	189	95					189	95	189	95				
Nykøbing M.	20	06	200	00	9	00	229	06			176	00			176	00	53	06		
do. F.	197	03			59	20	256	23			191	55			191	55	64	68		
Odense....'	9	63	500	00	123	80	633	43			600	50			600	50	32	93		
Randers	125	16			47	40	172	56			141	00			141	00	31	56		
Roskilde....			200	00	80	40	280	40	21	02	283	02			304	04			23	64
Slagelse	70	27			200	70	270	97			199	62	71	35	270	97				
Silkeborg...	2	00			26	40	28	40					26	40	26	40	2	00		
Svendborg .	142	15			173	45	315	60			6	00			6	00	309	60		
Viborg			285	00	0	00	285	00	56	26	228	09			284	35	„	65		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 11 | November 1934 | 29. Aargang

Ny Krig i Udsigt.

Af J. Schorsch, Næstformand i Den internationale faglige Central

Der fandtes vist nok ikke mange Mennesker, der efter Afslutningen af Verdenskrigen 1914—1918 troede, at der 20 Aar senere kunde opstaa en Situation, hvor Folkene gjorde sig Bekymringer angaaende en truende ny Krig, og alligevel er saadanne Bekymringer og Befrygtelser tilstede hos alle dem, der opmærksomt følger Udviklingen i Europa. Overfor Diplomaternes Bestræbelser for at bevare Freden staar den Kendsgerning, at der paa Kraft rustes i alle Lande, at Rustningerne forøges. Ogsaa i de Lande, som blev afvæbnet i Henhold til Fredstraktaten, antager Rustningerne mere eller mindre hemmeligt et stadig større Omfang. I enkelte Lande bliver den unge Generation, ja, endog Børn fra det fyldte 8. Aar opdraget i den Aand og i de falske Idealer, som gjorde det muligt for Fortidens Potentater at føre deres Folk til Slagtebænken.

Folkeforbundet, som bestræber sig for Fredens Bevarelse, tror fremdeles, at det kan naa sit Maal gennem Afslutning af Traktater. Det ser ikke, eller vil ikke se, at Aarsagen til den beklagelige Udvikling væsentlig bestaar i, at enkelte vigtige Lande i Europa har tilintetgjort Demokratiet og dermed Muligheden for Folkets Medvirken ved og Paavirkning af Statens Politik. I Stedet for Fortidens Potentater er der traadt Førere og autoritære Regeringer. Medens det før Verdenskrigen, omend i begrænset Udstrækning, indenfor Rammen af den demokratiske Statsform var muligt for Befolkningen i hvert Fald at øve nogen Indflydelse paa Statsledelsen, er denne Mulighed nu fuldstændig bortfalder. Befolkningen i disse Lande holdes nu i stigende Grad nede ved Magt. Enhver fri Meningstilkendegivelse, enhver Kritik undertrykkes med Fængsel og Koncentrationslejr. Netop Folkets Udelukkelse fra enhver Form for Medarbejde i Staten gennem selvvalgte Repræsentanter, der er ansvarlige overfor Folket, de nye Opdragelsesmetoder, der udelukker al Agtelse for Menneskenes Overbevisning og Liv, er og var altid Aarsagen til de blodige Krige mellem Folkene.

Hvad nytter alle Fredsbedyrelser af Diktatorer, som undertrykker Folkets Vilje og kun lader deres Diktat gælde? Hvad nytter alle Forsikringer om Fredsvilje, naar Afgørelsen over Krig eller Fred ikke mere tilkommer Folkene, men enevældige Førere? Hvad nytter Bedyrelser af Diktatorer, hvis egne Folk hentæres i Længsel efter det Øjeblik, hvor de kan rejse sig og styrte Diktaturet? Vil man bevare Freden og tjene Menneskeheden, maa man optage Kampen mod Folkets Udelukkelse af Statens Styre, mod Diktaturet i enhver Form. Gengiv Folkene Friheden, gengiv dem deres Ret til Medafgørelse af Spørgsmaalet om Krig eller Fred, saa er Freden sikret. Folkets overvejende Flertal er imod Krigen, som kun er mulig derved, at ikke selve Folket, men enkelte Mennesker afgører Spørgsmaalet om Krig eller Fred.

Udgangspunktet for Diktaturet i Europa var, at samvittighedsløse Mennesker gjorde den demo-

kratiske Statsform ansvarlig for den stigende økonomiske Nød, som angiveligt forhindrede Gennemførelsen af de Reformer, der kunde muliggøre en hurtig Bedring af Folkeøkonomien. Efter at Diktaturet er oprettet, ligger Bedrageriet aabent for Dagen. Overalt er der i Stedet for det lovede økonomiske Opsving og Økonomiens Genrejsning indtraadt det stik modsatte. De økonomiske Forhold i disse Lande har forværret sig i langt større Udstrækning, end dette var Tilfældet i de demokratiske Lande. Heri ændrer heller ikke den Kendsgerning det allerringeste, at Landene med fascistisk Styre skriger mest op om den indtraadte Bedring af de økonomiske Forhold. Intet Menneske, intet Blad har Mulighed for at rejse Kritik eller berigtige disse Paastande, selv om de er nok saa meget i Strid med de virkelige Forhold.

Netop den økonomiske Udvikling i de fascistiske Lande tvinger Diktatorerne og deres nærmeste Klike til stadig paany at gaa paa Jagt efter Pengemidler og til Konventering af den allerede stiftede Gæld. For at kunne forsørge det stigende Antal bevæbnede Styrker i Landet samt Diktatorens private Tropper til Undertrykkelse af Folket, samt for at kunne dække Nedgangen i Statsindtægterne, som betinges af den økonomiske Tilbagegang, har de Brug for Udlandets Pengemidler, Bankernes Penge, de Pengemidler, der opspares af den demokratiske Befolkning, Arbejdere og Funktionærer, for de demokratiske Regeringers Garanti.

Hvad vilde være mere formaalstjenligt og virkningsfuldt for Fredens Bevarelse end at gøre enhver Imødekommenhed og enhver Kreditgivning fra de demokratiske Landes Side afhængig af, at den laansøgende Stat forpligter sig til at gengive Folket Friheden og Medbestemmelsesretten i Staten. En saadan Fordring i Stedet for den nuværende Imødekommenhed vilde med tvingende Nødvendighed gøre sig gældende i de Lande, der i Øjeblikket smægter under det diktatoriske Statsstyres Brutalitet.

Det vilde dog være forkert paa dette retfærdige Ønske at ville opbygge Haabet om, at de demokratiske Staters Diplomater og Regeringer vil mande sig op til en saadan Handling, der virkelig kunde sikre Freden. Derfor maa Arbejderklassen i alle Lande rettidigt være forberedt paa alle Muligheder og derpaa, at de med alle til Raadighed staaende Midler forhindrer en truende Krig, thi det er saa godt som udelukkende Arbejderne, der vil komme til at bære alle Ofre.

Med Forfærdelse læser vi, at i en ny Krig vil ogsaa den sidste Rest af Menneskelighed gaa tabt med Hensyn til Valget af de anvendte Kampmidler. Ikke blot selve de kæmpende, men tillige Kvinder og uskyldige Børn i Landets Indre skal dræbes ved Hjælp af de fra Flyvemaskiner nedkastede Giftgasbomber og Bakterier. Frygtelig er den Tanke, hvad Mennesker har udtænkt mod andre Mennesker. Det kan og bør ikke blive Virkelighed. Menneskene maa endnu i sidste Øjeblik sætte sig til Modværge og forhindre en ny, frygtelig Krig.

Saafremt det imidlertid skulde lykkes Magthaverne i de europæske Lande med Tvang at drive deres Folk i en ny Krigs Helvede, fremstaar der for Arbejderklassen den Opgave at gøre rent Bord med den kapitalistiske Produktionsordning, der stadig paany fører Nød, Elendighed og nye Krige med sig.

Fagbevægelse - Politik - Oplysning.

Med de Arbejdere, der deltager i fagpolitisk Virksomhed, og som har Ørene aabne for de Samtaler, der føres paa Arbejdspladserne, kan jeg sikkert blive enige med om, at Overskriften indeholder de Problemer, som i Dag er stærkest fremme i dansk Fagbevægelse. Men alligevel tror jeg, at Meningerne er stærkt delte med Hensyn til Sammensætningen af disse Problemer.

Vor Historie viser, at paa de Tidspunkter, hvor Arbejderklassen kun har ringe Indflydelse paa politiske og kommunale Omraader, er der kun to Omraader, som særligt gør sig gældende for at tage de faglige Kampe, nemlig det økonomiske (Strejkekassen) og Tidspunktet for at lade Kampen komme til Udførelse — et Tidspunkt, hvor vi mener, at det vil genere vore Arbejdsgivere mest.

Men Arbejderklassen har foruden (heldigvis) ogsaa haft en politisk Udvikling, og da denne er naaet saa langt, at vi paa Masser af Omraader sidder inde med M a g t og Indfyldelse paa disse af saavel økonomiske som sociale Omraader, saa maa Overvejelserne til Føring af faglig Kamp blive en anden.

Karl Marx slutter „Det kommunistiske Manifest": Arbejderne har kun sine Lænker at tabe, men en Verden at vinde. For dansk Arbejderbevægelse kan disse Ord i hvert Fald i Dag ikke bruges.

Af de Kampe, som er gaaet forud, er det fastslaaet, at vi er m e d b e s t e m m e n d e om Løn og Arbejdsforhold. Dette er Fundamentet i den faglige Udvikling.

Presse, Tale og Ytringsfrihed, det er det til-

kæmpede og nu bærende i den politiske Kamp til i Dag.

Og disse for vore Organisationer livsvigtige Betingelser er ikke ligegyldige at tabe, men Rettigheder, som en Generation har kæmpet for, og som Nutidens Arbejdere ikke skal give fra sig uden K a m p.

Tyskland, Italien, Østrig og Rusland. Disse Lande viser os, at det er det politiske og økonomiske Statsapparat, som er den givende og bestemmende Magt.

Derfor tror jeg paa, at vi gør klogt i som Fagbevægelse i højere Grad at anerkende den politiske Bevægelse som Nutidens eneste Faktor, der med den største Kraft kan fremme Arbejderklassens Interesser. Ved at give den politiske Bevægelse Førerskabet, hører den faglige Virksomhed selvfølgelig ikke op.

I det kapitalistiske Samfund har Fagbevægelsen Masser af Funktioner, som den kan og maa udføre. Dette gælder saavel lønmæssige, fabriksmæssige som statistiske Opgaver. Dernæst maa medregnes alt det, som Fagbevægelsens Stab af Tillidsmænd stadig maa have at kæmpe med og søge at faa det mest mulige ud af.

Men — da dette Arbejde mange Gange drives som noget lokalt bestemt, saa kan det ikke tages som Grundlag for en Taktik for den samlede Arbejderklasse.

At det stadig er nødvendigt med et Kampfond, vil jeg fastholde. Kun ønsker jeg en Ændring i Strejkekassens Formaalsparagraf til Føring af Tidens K a m p.

Og her tænkes specielt paa Retten til at udskrive Penge til Fremme af de Midler, som menes er egnede til Nutidens Kamp mod Systemet i Dag for det kommende Socialdemokrati. Her er efter min Formening to Midler, som burde udnyttes meget mere, nemlig den socialdemokratiske Presse og Oplysningsarbejdet.

En Udvidelse og en teknisk Forbedring, specielt indenfor Provinspressen, er et Problem af i Dag. Men det altoverskyggende er dog Oplysningsarbejdet.

Skal vi fortsat bygge paa Folkestyre og Massebevægelse, saa maa der en Forberedelse, Skoling, Dygtiggørelse og Studievirksomhed til. Men dertil kræves Penge, og til dette skulde vort gamle Kampfond (Strejkekassen) tjene.

Selv store økonomiske Ofre vil være en sund Økonomi. Arbejdernes Oplysningsforbund og vore Højskoler er Garanti for rigtig Anvendelse af vore Midler (men om dette en anden Gang). Slutresultatet af ovenstaaende og af den Udvikling, som vi er inde i, maa efter min Formening være denne: Skal Arbejderklassen sejre, da maa den være sine Modstandere jævnbyrdig — helst overlegen i Indsigt og Dygtighed. For at naa dette, kræves der Oplysning.

Holstebro, den 20. Okt. 1934.

Mdl. Nr. 3135 *Poul Nielsen.*

Den norske tobakindustri.

I Norge er det ialt 33 tobakfabrikker ifølge den sist foreliggende produksjonsstatistikk. I disse bedriftene arbeidet der 374 funksjonærer og 1400 arbeidere. I Danmark er det altså over 5 ganger så mange beskjæftigede tobakarbeidere som i Norge.

Det samlede antal utførte timeverk beløp sig til 2,9 millioner. I gjennemsnit pr. arbeider blev det er altså arbeidet 2071 timer om året. Til funksjonærerne blev det ialt utbetalt 2.070.000 kr. Den gjennemsnitlige årsgasje for en funksjonær beløper sig altså til 5.500 kr. Arbeiderne tjente tilsammen 3,2 mill. kr. Den gjennemsnitlige timeløn blir således 1,10 kr., og den gjennemsnitlige årsløn for en arbeider ca 2.300 kr.

Produksjonens verdi beløp sig til ca. 50 millioner kr. Men herfra må trekkes 17,2 mill. kr. i tobakafgift, slik at produksjonens egentlige verdi er 32,8 mill. kr. Hver arbeider produserer altså tobakvarer til en verdi av ca. 23,400 kr. Men i dette beløp er medtatt råstoffenes verdi, emballasjens verdi, den forbrukte brendsels verdi osv. For å komme frem til det begrep som statistikken betegner som bearbeidelsesverdi må man trekke disse utgiftsposter fra brutt-produksjonens verdi. Til råstoffer medgikk det for 16,7 mill. kr., til emballasje 1 mill kr., til brendsel og elektrisk kraft ca. 200,000 kr. I alt beløp disse utgiftsposter sig til 18,4 mill. kr. Bearbeidelsesverdien, eller den av arbeiderne nyskapte verdi, blir altså efter dette 14,4 mill. kr. Hver arbeider produserer altså nye verdier for 10,000 kr. om året Men hvordan kan det da henge sammen at han bare mottar 2,300 kr. om året i lønn?

Den nyskapte verdi eller bearbeidelsesverdien fordeler sig nemlig på følgende poster:

1. Lønninger til arbeiderne.
2. Lønninger til funksjonærene.
3. Renter av lånt kapital.
4 Amortisasjon av maskiner og bygninger.
5. Bedriftens egen profit.

Til lønninger medgikk ialt 5,2 mill. kr. Resten av bearbeidelsesverdien fordeler sig på renter,

amortisasjon og profit av kapitalen med tilsammen 9,2 mill. kr. Av den nyskapte verdi fikk altså arbeiderne 22 %, funksjonærene 14 % og kapitalen 64 %.

Men kapitalens andel er ikke netto-fortjeneste, en ikke liten del medgår til å dekke utgiftene til slitasje på maskiner og bygninger.

Hvor stor er så den kapital som er anbragt i den norske tobakindustri? Statistikken gir ikke noget direkte svar på dette spørsmål. Vi får oplyst at den samlede innbetalte aksjekapital er på 3 mill. kr. Men en kapitalistisk bedrift arbeider ikke bare med egenkapital (aktiekapital + oplagte fonds) men også med lånkapital (banklån, obligasjonslån på bygningene etc.). Men lånekapitalens størrelse kjenner vi ikke. På denne måte lykkes det altså ikke for oss å bestemme størrelsen av den samlede kapital. Men vi kan bruke en annen metode. Vi kan bruke opgavene over brannforsikringsverdiene. Disse ligger gjerne noget over de reelle verdier, men de gir dog et utgangspunkt til å bedømme kapitalens størrelse.

Brannforsikringsverdien av bygninger og maskiner beløp sig til 12,2 mill. kr., lagrenes brannforsikringsverdi var 21,1 mill. kr. Ialt har vi altså å gjøre med en kapital på 33,3 mill. kr. Legger vi dette tall til grunn, står det altså bak hver arbeider en kapital på ca. 24,000 kr.

Kapitalens samlede andel av den nyskapte verdi, av netto-produksjonen var som tidligere nevnt 9,2 mill kr. Kapitalen forrentes og amortiseres altså med 28 % om året. I gjennemsnit forrentes og amortiseres kapitalen i norsk industri med 15 %. I tobakindustrien er altså tallet næsten dobbelt så stort. Og den norske tobakindustri er åbenbart en megen lønnsom industri for kapitalen. Eieren av Tiedemanns tobakkfabrik i Oslo, Norges største tobakfabrikk, fabrikeier Andresen, har en personlig inntekt på 2 millioner kr. om året!

Men så er han også lederen for det norske høireparti. Denne mann tjener personlig næsten like meget som de norske tobakarbeidere tilsammen!

Som tidligere nevnt beløp produksjonens verdi sig til ca. 50 mill. kr. — heri medregnet 17,2 mill. kr i avgift til staten.

Produksjonen fordeler sig slik på de enkelte tobakvarer:

Sigarer og sigarillos	2	mill. kr.
Sigaretter	20,7	—
Røketobak	14,0	—
Skråtobak	8,3	—
Snus	4,6	—

Av sigarer og sigarillos blev det fremstillet 14,8 millioner stykker, av sigaretter 570 millioner. Røketobakken hadde en vekt av 1,2 mill. kg, skråtobakken veide ¾ mill. kg, snusen 420,000 kg. Pr. innbygger blev det brukt ca. 0,7 kg tobak om året, mens det i Danmark blev brukt ca. 2 kg pr. innbygger, eller næsten 3 ganger så meget.

Egil Lothe,
cand. oecon.

Skal Fagbevægelsen være upolitisk?

1.

Saa underligt det end kan lyde, er der mange Kolleger, der har den Anskuelse, at vore faglige Organisationer bør være upolitiske.

Man siger: Fagforeningerne skal kun beskæftige sig med r e n t f a g l i g e Spørgsmaal.

Er dette nu rigtigt?

Lad os underkaste dette vigtige Spørgsmaal en historisk Undersøgelse og se, om det er disse Kolleger, der har Ret, eller om det er dem, der mener, at Fagbevægelsen bør have en politisk Indstilling, der har Ret.

Skal vi bedømme Arbejderbevægelsens Stilling i Dag, maa vi undersøge Aarsagerne hertil; dette opnaar vi bedst ved en Gennemgang af de historiske Begivenheder.

Vi vil prøve paa at gengive den historiske Udvikling saa objektivt, som det er muligt, for derigennem at skabe et Grundlag for en saglig Belysning og Diskussion. Personlige og hadefulde Angreb fører aldrig til et gavnligt Resultat.

Som det er Medlemmerne bekendt blev Afdeling „Enigheden" dannet i 1871. Vor Afdeling var den første m o d e r n e Fagforening her i Landet. Hvad vil det nu sige: den første moderne Fagforening?

Det vil ganske kort sige: at det var den første Fagforening, der blev dannet paa s o c i a l i s t i s k Grundlag. Vor Afdeling var fra dens første Færd socialistisk og dermed politisk indstillet.

Var det nu rent tilfældigt, eller var det noget, nogle enkelte Mænd havde fundet paa? Ingenlunde!

Aarsagen var den ganske simple, at de økonomiske Forhold krævede et Værn fra Arbejdernes Side imod den da omsiggribende kapitalistiske Produktionsmaade.

Arbejderne forstod, at skulde de værne sig mod Kapitalen eller forbedre deres Levestandard, at de da maatte organisere sig.

Den kapitalistiske Produktionsform er baseret

paa Fremskaffelsen af de billigst mulige Varer og at opnaa den størst mulige Profit. Men samtidig, og det er det vigtigste, er den kapitalistiske Produktionsmaade forankret i Samfundsorganismen. Ønsker Arbejderne derfor at befri sig for den kapitalistiske Udbytning, maa de forandre Samfundets Struktur fra et kapitalistisk til et socialistisk.

Hermed er det givet, at den moderne Fagbevægelse her i Landet, der har dette paa sit Program, er politisk indstillet.

Har denne Indstilling skadet eller gavnet Fagbevægelsen?

Som det fremgaar af Arbejderbevægelsens Udvikling her i Landet, v a r den faglige og politiske Bevægelse samlet under ét. Først senere udskiltes de og dannede hver sin selvstændige Organisationsform, dog saaledes, at de altid har arbejdet i nøje Kontakt med hinanden.

Den faglige Bevægelse tog særlig Fart i Firserne. Der berettes saaledes: at der fra 1879 til 1889 dannedes 189 Fagforeninger, og at der alene i København i dette Tidsrum fandt 211 Strejker Sted. I 1883 gennemførtes der en Cigarmagerstrejke, der varede 6 Maaneder, med Sejr for Arbejderne.

Vi ser en livlig og stor Aktivitet udfolde sig. Strejker hører til daglige Begivenheder.

Jeg hører allerede mange Kolleger sige: Ja, her kan du se: dengang var vore Fagforeninger K a m p o r g a n i s a t i o n e r. Da førtes der Strejker, og da kæmpede vi imod Kapitalen.

Hertil vil jeg gerne sige: vent lidt, vi skal ogsaa her undersøge Aarsagerne dertil.

Fagforeningerne var den Gang lokale Organisationer. Arbejdsgiverne var ikke eller meget daarligt organiserede. Arbejderne kunde kæmpe imod den enkelte Fabrikant. Man kunde ved „direkte Aktion" lamme en enkelt Virksomhed, og mange Gange gennemføre sine Krav; men ogsaa dette skulde blive anderledes.

Arbejderne følte et Savn derved, at de enkelte lokale Fagforeninger i et Fag stod alene. Man følte, at disse hørte sammen under ét. Resultatet blev da ogsaa, at der dannedes Fagforbund. Vort Forbund blev saaledes dannet i 1887. Det samme skete med en Række Fag. Vi ser saaledes, at Smedene danner deres Forbund i 1884.

Men hvad skete der saa? Hvad gjorde Arbejdsgiverne? Saa de kun til? Nej, belært af Arbejderne dannede ogsaa de Organisationer for at modstaa Arbejdernes Angreb.

Vi ser saaledes, at Jernfabrikanterne organiserer sig i 1885, fast besluttet paa ikke at gøre flere Indrømmelser.

„Da Smedene, anført af Hurop, hen paa Sommeren 1885 krævede en Mindsteløn af 27 Øre i Timen, og da det blev nægtet, og man enkelte Steder nedlagde Arbejdet, erklærede 24 Firmaer i Jernindustrien Lock-out, og 1300 Mand sattes paa Gaden den 24. Juli 1885. Arbejdsgiverne krævede som første Betingelse for Lock-outens Afslutning, at Arbejderne u d m e l d t e s i g a f O r g a n i s a t i o n e n. K a m p e n g j a l d t d e r f o r O r g a n i s a t i o n s r e t t e n. Strejken varede til November Maaned og endte med, at Arbejdsgiverne anerkendte Arbejdernes Organisationsret. Minimallønnen blev i k k e gennemført. Strejken kostede 250,000 Kroner, en mægtig Sum, som saa godt som alle blev tilvejebragt ved frivillige Bidrag fra Ind- og Udland."

Naar jeg har refereret denne Begivenhed saa udførligt, er det fordi denne viser os, at nu samler Arbejdsgiverne sig. Det bliver ikke saa nemt mere at gennemføre de enkelte lokale Strejker.

Siden Fagforbundene blev dannet, var det Hovedopgaven at gennemføre ensartede Løn- og Arbejdsforhold i de enkelte Fag Landet over. Strejkerne antog derfor en anden og mere omfattende Karakter. Ledelsen maatte være mere f o r s i g t i g med at erklære Strejke end hidtil, fordi der ogsaa er noget, der hedder, at man kan t a b e en Strejke.

Vi ser saaledes, at Forholdenes Udvikling tvinger Fagforbundene til at være mere varsomme med at erklære Strejke, de maatte regne med den modstaaende Arbejdsgiverorganisation, og om Arbejderne var i Stand til at kunne holde en langvarig Strejke ud.

Det berettes saaledes, at Smedene efter den langvarige Kamp mistede de fleste af sine Medlemmer. Dertil kom en økonomisk Krise, der svækkede Fagforeningerne betydeligt.

Arbejdsløshedskasserne havde man ikke den Gang.

Fagforbundene var ikke blevet U n d e r s t ø t t e l s e s k a s s e r endnu, vil sikkert nogle sige.

Vi vil ikke undlade at bemærke her, at de to Socialdemokrater, der var indvalgt i Rigsdagen, Holm og Hørdum, allerede dengang krævede Hjælp til de arbejdsløse, men at dette blev forkastet af baade Højre og Venstre.

Vi vil slutte dette Afsnit med et Referat af den første skandinaviske Arbejderkongres, der afholdtes i 1886 i Göteborg, og hvor Grundprincipperne for Fagbevægelsen blev fastlagt. Paa Kongressen var repræsenteret fra dansk Side 15 Delegerede fra 14 Foreninger og Forbund, og hvori Maler Jens Jensen og P. Knudsen deltog:

„De vigtigste Beslutninger gaar ud paa:

Tilslutning til Socialismen; Fagforeningerne bør øve Indflydelse paa Lovgivningen; en Hovedopgave bliver at tilvejebringe Lønregulativer, godkendte af Fagforeninger og Arbejdsgivere; Timebetaling og ikke Akkordarbejde bør være Basis for Lønarbejdet; der bør oprettes Understøttelseskasser for Arbejdsløshed under Strejke og Sygdom; der bør tilstræbes centraliserede faglige Forbund; der bør af al Kraft arbejdes for Indførelse af en 8 Timers Arbejdsdag og for Afskaffelse af Nat-, Søn- og Helligdagsarbejde samt Hjemmearbejde; man tilraader Oprettelsen af faglige Voldgiftsretter valgte af Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer; der bør ikke gribes til Strejke, før alle fredelige Midler er forsøgt uden Resultat; Landarbejdernes Organisering bør fremhjælpes og paaskyndes; endelig udtaler Kongressen sig for Ønskeligheden af Arbejdsgivernes Organisation, „fordi man derigennem lettere kan føre Underhandlinger mellem Parterne og naa til et godt Resultat.“

Kollegerne bedes bemærke Göteborg-Kongressens Vedtagelse i 1886 og se, i hvilken Grad de saakaldte „Revisionister“ har rettet sig efter disse Beslutninger, og med hvilke Resultater for den faglige Bevægelse.

I en følgende Artikel skal vi tage disse Spørgsmaal op til en historisk Behandling.

Dirk Nak.

Svar til Agathon Dupont.

I din Artikel i vort sidst udkomne Fagblad er et Punkt, som jeg kan støtte, og det er: Bekæmpelse af vort Klubvæsen i Afd. Enigheden. Jeg kæmper imod disse Klubber af følgende Grunde: At jeg er imod R.F.O burde være klart, da jeg som Socialdemokrat ikke kan støtte kommunistiske Tendenser. Men denne Periode med R.F.O. er vel ogsaa forbi. Kunde de ikke, efter flere Aars Virksomhed, opnaa flere Stemmer ved vort sidste Valg til Bestyrelsen, end de har faaet, saa kan de godt pakke sammen. At der endnu var en Del Kolleger, som stemte paa dem, var vel nærmest Morsomhed. R.F.O. kan jeg altsaa, alene af den Grund, heller ikke betragte mere som nogen Fare for vort Forbund.

Derimod synes jeg, er den socialdemokratiske Klub meget mere farlig baade for Partiet og vort Forbund. Denne Klub bringer Splittelse blandt vore Partifæller indenfor Afd. Enigheden. Endvidere opdrager den unge lovende Partifæller til nogle Skraalhalse. Og den hadefulde Agitation, som føres fra den Side, er en Haan imod al Oplysning. Hvorfor mon vi har vore Studiekredse.

Denne Klub nedriver alt, hvad Oplysningsforbundet har bygget op. Jeg kan altsaa ikke sympatisere med denne Klub og haaber derfor, at den snart maa forsvinde, saa at Lys og Luft kan trænge ind til vore Generalforsamlinger og det frie Ord faa sin Ret igen.

Og nu til dig selv. Gode Ven! Det er mig ganske ufatteligt, at du tænker paa Dannelse af et nyt Arbejderparti. Synes du ikke, at vi har Partier nok? Men den Tanke fra din Side om et nyt Parti røber tillige, at du slet ikke kender dine Omgivelser. At du ikke har Kendskab til dine Kollegers politiske Interesser. Kender du ikke den danske Befolknings Gemytlighed, for ikke at sige Flegma, naar der er Tale om socialistisk Teori? Har du maaske observeret, at der bunder en revolutionær Tanke i den danske Befolkning, som bare venter paa, at du skal komme og tænde Lunten, og den eksploderende Bombe skal knuse det danske Socialdemokrati?

Jeg har aldrig opdaget noget i den Retning.

Den danske Arbejderklasse er tilfreds med Partiet, som har indslaaet en Taktik, der tilfredsstiller næsten hele Befolkningen med Undtagelse af de to ydre Fløje: Den samlede Reaktion og Kommunismen. Og jeg er overbevist om, at Partiet vil gaa frem ved det næste Valg. Jeg tror aldrig, du vil faa Tilslutning til dine Idéer med Hensyn til „Ny Partidannelse“ fra mine Partifæller. Vil du overbevise Socialdemokraterne om Rigtigheden af dine revolutionære Idéer, saa maa du komme indenfor. Der er rig Lejlighed til Diskussion, og Flertallet bestemmer, hvad der skal gøres. Gode Ven! Du er saamænd ikke den første Kommunist, som kom til os og blev en dygtig Agitator for vor fælles Sag. For din Intelligens og din Virketrang kan du faa udmærket Anvendelse for indenfor vort Parti.

Du paastaar, at vort Parti og vor Fagbevægelse er reformistisk. Det kunde være rigtigt, naar du kun tænker paa vort praktiske Arbejde. Vore daglige Bestræbelser for at lette Arbejderklassens Kaar. Men dit „nye Parti“, som jo kun er et Tankeeksperiment, vilde dette ikke komme til at gøre samme Arbejde, naar det skulde være noget andet end det kommunistiske Parti, vi har. Men du glemmer, Dupont, at Ordet Revolutionær har kun Forbindelse med vort endelige Maal. Afskaffelse af Kapitalismen betyder Samfundsrevolution, og baade Partiet og Fagbevægelsen tilstræber samme Maal. Derfor er den danske Ar-

bejderbevægelse revolutionær og ikke reformistisk.

Men der er endnu et Punkt, jeg gerne vil drøfte med dig, et Punkt, som gør os til Modstandere som Ild og Vand. Jeg er overbevist om, at du i din nuværende Tankegang er glad for enhver ulovlig Strejke. Og naar denne Strejke kan komme til at skade Partiet og vort nuværende Ministerium, bliver du dobbelt glad. Her er vi altsaa som sagt meget uenige. Jeg vil aldrig stemme paa en Strejke, som kommer til at skade Partiet. Jeg betragter det danske Socialdemokrati som min og hele Arbejderklassens Fæstning. Opgiver vi denne Fæstning, saa faar Reaktionen let Spil med os, saa vil de ikke nøjes med den Tugthuslov, du omtaler i din Artikel, men vil snart finde Lejlighed til at udslette hele vor Bevægelse, som det er sket ogsaa i Tyskland. I vor Fæstning kan vi søge Ly og Beskyttelse for Reaktionens Forfølgelse, og derfor maa Arbejderklassen skærme og bevogte denne Fæstning. Vi maa søge at forbedre hist og her. Tage noget gammelt bort og føje noget nyt til, ganske beregnet efter de Vaaben, vore Modstandere vil bringe i Anvendelse til Ødelæggelse af denne Fæstning. Saadan maa vi stadig passe paa, at Partiet er paa Højde med alle tænkelige Midler, som kan bruges i Klassekampen.

Men skulde det saa ske engang, at Reaktionen føler sig stærk nok til at vove et Angreb paa vor stolte Borg, saa vil hele den organiserede Arbejderklasse vise deres revolutionære Sindelag. Saa vil de kæmpe med en Begejstring og Energi, som vil have til Følge, at Kapitalismen bliver knust og et nyt og bedre Samfund vil opstaa.

Min gode Ven! Endnu staar du udenfor Fæstningen. I Nat og Taage gaar du omkring og nærmer dig mere og mere „Ingenmandsland". Du drømmer om en stor Hær, som du vil føre frem til nye Kampmetoder. Men, kære Agathon, desværre for dig selv er og bliver dette kun Luftkasteller. Naar en Dag Reaktionen angriber, bliver du tvunget til at flygte ind i Fæstningen for at være sammen med dine Klassefæller i den store, afgørende Kamp mellem Kapital og Arbejde.

Var det saa ikke bedre nu, hvor du staar som en fri og uafhængig Mand, at tage en rask Beslutning?

Meld dig til Tjeneste indenfor Fæstningen!
Parolen lyder: Folkets Vilje er højeste Lov!

Venskab! *Willy Handrow.*

Salonredikalismens Fløj.

Salonradikalister plejer man at kalde Folk, der ynder at slaa om sig med Fraser i Tide og Utide, paa Møder og i Blade, i Sale og paa Værtshuse, for dér at gøre sig interessante overfor deres mere eller mindre kloge Medmennesker.

Naar man læser A. Duponts Artikel i Fagbladet for Oktober om revolutionær Fagforeningspolitik, da faar man — i første Omgang — den Opfattelse, at her staar man overfor en ren revolutionær Fagforeningsmand; men ak, o ve, naar man er kommet igennem hele Artiklen, da viser det sig, at det hele ikke er andet end det rene Salonradikalisme.

A. D. giver i sin Artikel en glimrende Beskrivelse af, hvorledes Reformisterne forsøger at faa Arbejderne til at gaa ind paa fleraarige Overenskomster, hvorved Arbejderne bliver bastet og bundet og for denne Aarrække bliver rene Udbytningsobjekter for Kapitalisterne, ude af Stand til at kunne forsvare sig mod Udbytterne.

Herefter det samme gode Billede af Reformis-

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i August 1934.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1396	289	207	30	1	1	2	1	1	5	2	5	1	„	„	„	„
Storbrit.	931	189	203	2	„	„	3	„	„	92	79	17	11	„	„	„	„
Holland	4971	1464	294	„	„	„	„	„	„	„	„	16	7	„	„	„	„
Belgien	16	3	187	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	748	219	292	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1808	245	135	5	„	„	„	„	„	16	15	2	1	„	„	„	„
Andre Lande	7	1	„	„	„	3	2	„	0.5	1	4	„	„	„	„	„	„
Ialt...	9877	2410	244	37	1	4	7	1	1.5	114	100	40	20	„	„	„	„
Udførsel dansk. Varer	5	„	„	26	„	9	23	3	6	7	6	135	38	15	12	42	33
fremm. Varer	491	87	177	„	„	„	„	„	„	18	18	19	14	„	„	„	„

Lønstatistik for Januar Kvàrtal 1934.

For Januar Kvartal 1934 er der indkommet 5205 Besvarelser.

Heraf var de 4146 for akkordlønnede, 673 for timelønnede, 319 arbejdsløse, 19 syge, 21 Lærlinge og Elever og 27 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den $^{31}/_{3}$ 1934	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. $^{31}/_{3}$ 1934
Kbhvn. I	1366	145	100	6	1	10	1628	3555	1152
— II	497	143	51	5	5	2	703	1000	240
Aalborg	733	200	0	0	0	0	933	1282	151
Aarhus	53	3	1	0	0	3	60	75	12
Esbjerg	165	25	9	0	0	0	199	248	30
Fredericia	71	7	22	0	2	0	102	107	26
Haderslev	39	7	0	0	0	0	46	62	12
Hjørring	4	0	0	0	0	0	4	8	6
Holstebro	237	25	8	0	0	1	271	406	77
Horsens	236	24	2	0	1	5	268	404	221
Kolding	4	0	0	0	0	0	4	21	14
Nakskov	28	0	0	0	0	0	28	31	12
Nyborg	0	0	23	0	0	0	23	24	20
Nykøbing F.	104	7	0	0	0	0	111	318	56
— M.	39	6	25	0	0	1	71	81	34
Odense	383	49	26	7	10	3	478	480	42
Slagelse	103	13	0	0	0	0	116	151	29
Svendborg	78	19	9	1	2	2	111	125	10
Vejle	6	0	2	0	0	0	8	11	3
Viborg	0	0	41	0	0	0	41	95	95
Tilsammen	4146	673	319	19	21	27	5205	8484	2242

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	379	0	76
Unge Kvinder	40	0	59
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig.	8	1	10
Dæksmagere: 67 à Kr. 53,00, 1 à Kr. 53,92 og 8 à Kr. 54,96 ugentlig.	76	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	19	0	99
Reserve ved Cigarmaskine (Komplet) i Esbjerg	1	0	94
Elever	10	0	40
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 7 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	121	1	28
Unge Mænd	11	0	94
Cigarsorterere: 1 à Kr. 72,00, 1 à Kr. 86,00 og 1 à Kr. 92,58 ugentlig.	3	1	74
Cigarmagere 1 à Kr. 57,50 og 2 à Kr. 80,00 ugentlig	3	1	51
Marketender à Kr. 80,00 ugentlig.	1	1	67
Lærlinge	11	0	46
Endvidere var 4 Mænd beskæftiget som Mestre og Portner.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,23 pr. Time** og **Kr. 59,04 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre
København I	660	605	1	44	55	1	37	105	37	1	21	68	1	18							
— II															153	146	1	49	7	1	46
Aalborg	70	70	1	37				37	37	1	30				11	11	1	65			
Aarhus	12	12	1	27				6	6	1	12				4	4	1	58			
Esbjerg	12	12	1	43				30	30	1	58				13	13	2	20			
Fredericia	16	16	1	43				3	3	1	02				8	7	1	38	1	1	03
Haderslev	2	2	1	42				3	3	1	49				2	2	1	76			
Hjørring															1				1	1	15
Holstebro	13	13	1	17				33	33	1	27				9	9	1	69			
Horsens	60	60	1	49				45	45	1	45				16	16	1	63			
Kolding	1	1	1	29																	
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	2	2	1	55				8	8	1	47				1	1	1	45			
— M.	6	6	1	35				1	1	0	96				3	3	1	28			
Odense	118	118	1	39				31	30	1	23	1	1	60	20	19	1	47	1	1	34
Slagelse	20	20	1	38				18	18	1	26				9	9	1	82			
Svendborg	13	13	1	58				5	5	1	34				4	4	1	56			
Vejle								6	6	0	97										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	1005	950	1	43	55	1	37	331	262	1	19	69	1	19	254	244	1	56	10	1	37

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Ant. Ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre
København I								20	1	1	25	19	1	34	48	2	1	30	46	1	15
— II	58	17	1	44	41	1	53														
Aalborg	66	20	1	55	46	1	29								8	8	1	38			
Aarhus															4	4	1	16			
Esbjerg	1	1	2	35																	
Fredericia															4	3	1	60	1	1	24
Haderslev	1	1	1	55											5	5	1	51			
Hjørring								1				1	0	66	1				1	0	78
Holstebro	11	7	1	71	4	1	58								8	6	1	27	2	1	05
Horsens	5				5	1	74														
Nykøbing F.	18	8	1	89	10	1	66														
— M.															7	7	1	39			
Odense	11	5	1	34	6	1	42	3	3	1	27				16	14	1	18	2	1	56
Svendborg	5	1	1	68	4	1	22								4	4	1	46			
Gennemsn. for hele Landet	176	60	1	58	116	1	44	24	4	1	27	20	1	31	105	53	1	33	52	1	16

	Maskinpapirvikkelm.				Maskinpapirovr.			Vikkelvendere				Perfektomaskine			Cigarformatormaskine						
	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre		Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre		Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre	Ant. ialt	Mænd Antal	Mænd pr. Time Kr.	Mænd pr. Time Øre	Kvinder Antal	Kvinder pr. Time Kr.	Kvinder pr. Time Øre
København I	2	1	26		8	1	17														
Aalborg															1				1	1	27
Aarhus															1	1	0	90			
Esbjerg															2	2	1	29			
Fredericia															2	2	1	12			
Haderslev															1				1	1	04
Holstebro												2	0	93							
Nykøbing F.															2				2	1	51
— M.															1	1	1	17			
Odense												2	0	98							
Slagelse								1	1	15											
Gennemsn. for hele Landet	2	1	26		8	1	17	1	1	15		4	0	96	10	6	1	15	4	1	33

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	59				59	1	31	197				197	1	23	55	1	20				182	1	02
Aalborg	230				230	1	44	1				1	1	15	119	1	16	52	0	96	22	0	86
Aarhus	2				2	1	14	8	1	1	02	7	1	10	3	0	94				12	0	79
Esbjerg	17	7	1	42	10	1	38	22	21	1	42	1	1	55	14	0	99	12	0	89	7	0	93
Fredericia...	12	3	1	28	9	1	24	2	1	1	14	1	1	06	7	0	99	5	0	78	9	0	75
Haderslev ..	14				14	1	34								1	1	15				1	0	97
Hjørring																					1	0	70
Holstebro...	62				62	1	34	3				3	0	95	12	0	88	17	0	71	12	0	71
Horsens	14				14	1	36	13	9	1	24	4	1	14	21	1	17	2	1	29	39	1	07
Kolding								2	1	1	04	1	1	01							1	0	90
Nykøbing F.	16				16	1	48														35	0	92
— M.	* 4				4	1	10	3	1	0	78	2	1	09	3	0	94	1	0	88	6	0	63
Odense.....	32				32	1	38	23	2	1	06	21	1	08	33	1	45				64	1	05
Slagelse	6				6	1	14	19	10	1	25	9	1	07	8	1	04				15	0	81
Svendborg ..	13				13	1	27	5	1	1	29	4	1	01	8	0	86	4	0	66	7	0	66
Vejle																							
Gennemsn. for hele Landet	481	10	1	38	471	1	38	298	47	1	30	251	1	20	284	1	16	93	0	89	413	0	97

	Maskintilbered.			Klistrere			Stiftere						Karduserere					
	Kvinder			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		Ant. ialt	Mænd			Kvinder	
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	27	1	04																	
— II.....				74	1	22	18	2	1	25	16	1	08	31				31	1	31
Aalborg	18	1	06	8	1	38	1				1	1	40	20	1	1	53	19	1	07
Aarhus				1	1	42														
Esbjerg.....	12	1	11	11	1	01	4				4	1	09	6	1	2	14	5	1	23
Fredericia.....				3	0	93														
Haderslev.....	5	1	17											3				3	0	94
Hjørring																				
Holstebro	11	1	15	11	0	96	1				1	1	61	1	1	1	60			
Horsens	2	1	00	6	1	06	2				2	1	07	9				9	1	11
Kolding																				
Nakskov.....														18	5	1	27	13	1	38
Nyborg.....																				
Nykøbing F.	18	1	17	3	1	12														
— M.....	1	0	97	2	0	72	1				1	0	95							
Odense.....	14	1	04	9	1	50	1				1	1	25							
Slagelse				7	0	97														
Svendborg	6	0	96	4	0	97														
Gennemsn. for hele Landet	114	1	08	139	1	17	28	2	1	25	26	1	12	88	8	1	45	80	1	22

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere							Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
				Ant. Ialt	Mænd			Kvinder						Kvinder			Kvinder					
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I ...																	3	0	94			
— II ..	38	2	10								102	1	25	1	1	09	21	1	21	1	0	85
Aalborg	10	1	75	23	1	1	45	22	1	12	8	1	28				28	1	22			
Esbjerg																	2	0	96			
Haderslev.....	1	1	48																			
Holstebro	11	1	29								20	0	84									
Horsens											2	1	06									
Nakskov.....	7	1	32								1	1	37							2	1	03
Nykøbing F.....																				1	0	83
Odense																	4	1	21	2	0	88
Gennemsnittet for hele Landet	67	1	82	23	1	1	45	22	1	12	133	1	19	1	1	09	58	1	19	6	0	92

*) Ekstra Kompletmaskiner.

men i Politik og Fagforening og dennes Nedslagslinie gennem de sidste Par Aar med Strejkeforbudslov, Forligsmandsvælde, Slagteriarbejder-Konfliktens Voldgiftslov-Affære, og nu frivillige Overenskomster, der kan bane Vejen for fri Udbytning af Arbejderklassen.

Men herefter er det ogsaa forbi med A. D.s revolutionære Tendens. Fra nu af er Resten nærmest, hvad man kalder Zig-Zag-Salonradikalisme.

Nu kommer der en Kritik af det kommunistiske Parti. Dets Enhedsfrontsaktioner, den falske R.F.O.-Politik, der skulde være Aarsag til, at det kommunistiske Parti er isoleret fra de utilfredse Arbejdermasser.

Netop disse Ord beviser, at A. D. ikke har nogen nævneværdig Forstand paa, hvad der foregaar indenfor den revolutionære Verdensbevægelse, ja, ikke engang hvad der foregaar indenfor den revolutionære Bevægelse i Danmark.

Er det noget Bevis for, at Enhedsfrontbevægelsen ikke har de utilfredse Arbejdermasser bag sig, naar følgende Lande er indgaaet i Enhedsfront: Sverige, Tyskland, Østrig, Spanien, Grækenland, Holland og Frankrig? Naar saa dertil kommer hele Rusland. Der er da nogle Arbejdere i de paagældende Lande.

Og saa Betegnelsen: Den falske R.F.O.-Politik. Med hvilken Begrundelse skulde den kaldes falsk?

Er det falsk Politik, naar R.F.O., med stærk Modstand fra Socialdemokratiet, særlig fra M. K. Klubbernes Side, fra Borgerskabet og tildels ogsaa fra Salonradikalisternes Side, Gang paa Gang har startet en voldsom Bevægelse til Forbedring af de Arbejdsløses Kaar?

Eller er det falsk Politik, naar R.F.O. med hele sin agitatoriske og revolutionære Kraft stiller sig til Raadighed for enhver Kamp og Strejke, som Arbejderne er ude i, hvad enten disse Arbejdere er socialdemokratiske, Kommunister eller partiløse? Hvad enten Strejken i borgerlig Forstand kaldes lovlig eller „ulovlig"? Ogsaa her er A. D. ikke helt paa den rigtige Side m. H t. de utilfredse Arbejdermasser, der ikke vil samles under den revolutionære Bevægelse. Et slaaende Modbevis i denne Retning er Oktober-Konferencen, hvor de utilfredse Arbejdermasser var repræsenterede i et Antal af 55,215. Det er dog en Post her i det lille Danmark. A. D. er altsaa ikke saa heldig i sin Kritik af Kommunismens og R.F.O. Derimod er han til Gengæld mere heldig, naar han i sin Zig-Zag-Artikel bliver Kommunist. I følgende Pasus i Artiklen er han saaledes helt og fuldt Kommunist:

„Men enhver af os, der bygger paa den af Karl Marx skabte og af Lenin videreførte Grundopfattelse: At Proletariatets Diktatur er det nødvendige Overgangsled til et socialistisk Samfund, og det kun kan ske i aaben Kamp, maa forberede denne Udvej."

Men desværre opstiller han lige derefter et saakaldt „revolutionært" Program, der i sin Ordlyd netop fordømmer den aabne Kamp, idet en Pasus i „Programmet" fordømmer ikke alene Komintern Politik, men ogsaa uvarslede Arbejdsstandsninger. En saadan Sammensurium af Kommunisme, faglig Demokratisme og Salonradikalisme skal man lede længe efter, og A. D.s Artikel tyder paa, at hans Horisont i faglig og politisk Retning ikke gaar længere end til faglig Virksomhed i Afd. „Enigheden".

Men forhaabentlig finder den nye „revolutionære" Zig-Zag Fløj ikke mange Tilhængere indenfor Tobaksarbejderne.

Karl Mikkelsen.

— — —

I Anledning af de to indsendte Artikler af V. Handrow og K Mikkelsen skal jeg gøre et Par Bemærkninger:

W. H. vil jeg spørge: Hvorfor kan man ikke deltage i en Diskussion, mundtlig eller skriftlig, uden at fremkomme med Udtalelser, som kun er Ord uden Underbygning?

Jeg har personlig deltaget i saa godt som alle „Enigheden"s Generalforsamlinger, siden den socialdemokratiske Klub blev oprettet, og jeg har ikke hørt noget til „de unge, lovende Partifæller, der gennem denne Klub er opdraget til Skraalhalse". W. H. vil sikkert faa svært ved at nævne blot en enkelt.

W. H. ved da ogsaa, thi det er tit nok gentaget baade mundtlig og skriftlig, at den socialdemokratiske Klub udelukkende er dannet som en Modvægt og et Nødværge mod R.F.O.-Klubben, der gennem lang Tid, i Forbindelse med en Del af de politisk uorganiserede Medlemmer, terroriserede vore Møder, og naar W. H. skriver, at R.F.O. ikke er nogen Fare for vort Forbund, saa glemmer W. H., at det kan han takke den socialdemokratiske Klub for.

Lad os være fri for Klubber indenfor vort Forbund, men kan vi ikke undgaa, at vore politiske Modstandere organiserer sig imod os inden for Forbundet, da er en Modvægt en Nødvendighed. Naar W. H. dernæst skriver om den hadefulde Agitation, som føres fra den socialdemokratiske

Klub, og tillige betegner sig selv som socialdemokratisk Partifælle, saa finder jeg dette højst mærkeligt, da W. H. ikke kan være uvidende om, hvor den hadefulde Agitation føres, og hvor den er kommen fra.

Til K. M. skal jeg sige, at Vennerne nu har haft Lejlighed til at angribe hinanden, men jeg maa da ogsaa dermed betragte den Diskussion som endt.

K. M. nævner forskellige Lande, hvor Arbejderne har dannet „Enhedsfront", men tager her Lande med, som absolut har taget Afstand herfra. Andre Lande tages med, hvor man overhovedet ikke har og ikke har kunnet gaa til Drøftelse eller Vedtagelse af dette Spørgsmaal, da man ingen Mulighed har for at samles til Møder, og Ytringsfriheden er kneblet.

Hvad vil dernæst det sige, at man har „Enhedsfront" i Rusland, og de utilfredse Arbejdermasser bag sig?

Har man Lov til at være utilfreds Arbejder i Rusland?

Har man Lov til i Rusland at have nogen anden Mening end Magthaverne?

Hvorfor fremkomme med nogle saa misvisende og urigtige Opgivelser.

K. M. vil bevise, at R.F.O. ikke fører falsk Politik og fremhæver, at R.F.O. Gang paa Gang har startet en voldsom Bevægelse til Forbedring af de arbejdsløses Kaar.

De arbejdsløse har netop Gang paa Gang haft bitre Erfaringer for, hvorledes man fra kommunistisk Side med Falskhed stillede Krav op, der ingen Mulighed havde for at blive gennemført, og derefter sammen med de reaktionære Partier gik imod, hvad der fra Socialdemokratiet søgtes gennemført til Gavn for de daarligst stillede i vort Samfund. At R.F.O. har stillet sig bag en hvilken som helst Strejke, lovlig eller ulovlig, betimelig eller mindre betimelig, er rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at det altid var i politisk Agitationsøjemed, og vi glemmer jo ikke den for nylig foretagne uvarslede Arbejdsstandsning, hvor R.F.O. faldt de paagældende kvindelige Arbejdere saa modbydeligt i Ryggen, og hvor R.F.O.-Medlemmerne, da de ikke kunde løbe fra Skriverierne, maatte bøje Hovedet for de Fyraab, der lød til dem paa Generalforsamlingen.

Jeg skal ikke yderligere komme ind paa mere af K M.s Artikel, men maa, som allerede nævnt, betragte Diskussionen som endt.

Edm. Olsen.

Opgørelse

over beskæftigede og ledige Medlemmer i Skraatobaksarbejdernes Forb.

Optaget den 1. Oktober 1934.

Kolonne	1	2	3	4	5	6	7	8
Augustinus				3	0	1	8	
Braun				13	2	9	91	
Krüger				1	0	1	5	
København, ledige	6	2	13					
Aalborg	1	0	1	12	0	3	36	
Aarhus	0	0	0	4	0	2	21	
Assens	1	0	1	7	1	3	16	
Esbjerg	0	0	1	9	1	2	33	
Fredericia	0	0	0	2	0	0	5	
Haderslev	2	1	4	0	1	1	2	
Holstebro	0	0	0	4	2	0	14	
Horsens	3	0	4	15	0	4	51	1
Kolding	0	1	4	1	0	0	0	
Vejle	0	1	0	0	0	0	0	
Køge	0	0	3	2	0	2	5	
Nakskov	0	0	1	3	0	0	16	
Nykøbing, F.	2	0	0	2	0	1	4	
do., M., Damborg	0	0	0	1	0	0	0	
do., M., Morsland	1	1	0	0	0	0	0	
Odense, Stokkeby	1	0	2	2	0	2	4	
do. Jensen	0	0	1	0	0	0	1	
Nyborg	0	2	0	0	0	0	0	
Randers	2	0	0	2	0	2	1	
Roskilde	0	1	0	2	1	2	4	
Slagelse	0	0	1	6	1	1	20	
Silkeborg	0	0	0	1	0	0	2	
Svendborg	1	1	3	4	1	1	14	
Viborg	1	0	5	0	0	0	0	
Ialt	21	10	44	96	10	37	353	1

Forklaring:

Kolonne 1: Ledige Spindere.
— 2: Ledige Arbejdsmænd.
— 3: Ledige Kvinder.
— 4: Beskæftigede Spindere ved Bord.
— 5: Beskæftigede Spindere ved andet Arbejde.
— 6: Beskæftigede Arbejdsmænd.
— 7: Beskæftigede Kvinder.
— 8: Lærlinge.

Oplysninger vedrørende indskrænket Arbejdstid i Kvartalet.

	Antal Medlemmer	Antal Uger	Ialt Timer pr. Medlem pr. Uge
Augustinus	9	5	48
Aalborg	42	13	4½
Assens	19	13	10 à 5½, 3 à 14
Esbjerg	6	11	4½
Haderslev	9	13	2 à 5½, 7 à 48
Holstebro	12	13	5½
Nakskov	19	13	3½
Randers	3	13	2 à 21, 1 à 22½
Roskilde	9	13	24
Slagelse	29	13	6
Silkeborg	2	13	8½

Th. Nielsen.

Fra Afdelingerne.

Holstebro Afdeling.

Tilbereder Ane Hindborg er efter et kort Sygeleje afgaaet ved Døden og blev begravet d. 3. November. Afdelingens Fane fulgte Baaren til Graven.

Ære være afdødes Minde!

Paa Afdelingens Vegne.

C. Aagaard.

Forsørgere eller Ikke-Forsørgere.

I Anledning af en Sag angaaende et Medlems Ret til at staa i A-Klassen (Forsørgerklassen), har vi fra Direktoratet modtaget følgende Afgørelse:

Til Tobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Ved Skrivelse af 20. Oktober d. A. har Hovedledelsen i Sagen angaaende Medlem (Nr. og Navn), der uberettiget har oppebaaret Understøttelse som Forsørger, anmodet Direktoratet om at træffe Afgørelse i Sagen.

Det er oplyst, at paagældende Medlem har underskrevet en Forsørgererklæring ud fra den Betragtning, at hun har ydet ugentligt Bidrag til Forsørgelse af sin Moder, der er Aldersrenteyder. Medlemmet har derefter i Henhold til Kassens Vedtægt § 5, Stk. 9, og § 16, Stk. 2, været anset som Forsørger fra 1. Juni f. A. og har oppebaaret Understøttelse som saadan i Tiden efter 1. Januar d. A. Det er endvidere oplyst, at hun den 1. Maj 1934 fraflyttede sin Moders Hjem.

I denne Anledning skal man meddele, at da paagældende Medlem efter de foreliggende Oplysninger ikke kan anses for at have opfyldt Betingelserne for at kunne betragtes som Forsørger, maa hun være forpligtet til at tilbagebetale den hende for meget uretmæssigt udbetalte Understøttelse. Hun maa dog samtidig være berettiget til at faa tilbagebetalt Forskellen mellem det Medlemsbidrag, gældende for Forsørgere, som hun har betalt, og det Bidrag, der gælder for Ikke-Forsørgere.

Under de foreliggende Omstændigheder maa Direktoratet derhos anse det for godtgjort, at Medlemmet under urigtige Forudsætninger og mod bedre Vidende har staaet som Medlem af Kassen som Forsørger, hvorfor hun i Henhold til Vedtægtens § 35, Stk. 2, vil være at idømme Tab af Medlemsret i tre Maaneder.

Vater.

/E. Sehested Rasmussen,
Fm.

De hollandske Fagforeninger

i Kamp mod Krisen.

(I. F. C.). Den 8. og 9. September afholdt den hollandske Landsorganisation en ekstra Kongres i Amsterdam til Behandling af Spørgsmaalet om Bekæmpelse af Krisen og navnlig af Arbejdsløsheden. Arbejdsløsheden i Holland er i stadig Stigning. Antallet af de ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer indtegnede arbejdsløse androg i Juni 1931 97,530, i Juni 1932 234,170, Juni 1933 275,471, ved Udgangen af Juni 1934 291,913. Man regner med, at Arbejdsløshedstallet i de kommende Vintermaaneder vil stige til 400,000 (med en Befolkning paa 8 Millioner). I den senere Tid øves der et særligt stærkt Tryk paa Arbejdsløshedsunderstøttelsen, hvad der var en af Aarsagerne til de fornylig stedfundne Uroligheder i Amsterdam og derfor ogsaa stod først paa Kongressens Dagsorden.

Landsorganisationens Formand, Kupers, holdt det indledende Foredrag, der maa betegnes som en bredtanlagt Programtale. Vi gengiver i det følgende de vigtigste Punkter i dette Foredrag, forsaavidt de kan formenes at kunne paaregne international Interesse. Angaaende Spørgsmaalet om de fremmede Arbejdere, som i Holland spiller en stor Rolle og af enkelte Talere blev belagt med Tal, som viser, at i bestemte Virksomheder Antallet udenlandske Arbejdere fremdeles udgør næsten 50 pCt. (der findes i Holland alene omtrent 10,000 tyske Arbejdere), udtalte Kupers: „Naar andre Lande lukker deres Grænser for vore Statsborgere, saa kan vi, omend vi principielt er Modstandere heraf, ikke afstaa fra Modforanstaltninger for at beskytte vort hollandske Arbejdsmarked." I samme Forbindelse udtalte Kupers med Hensyn til Udvidelsen af de nationale Beskæftigelsesmuligheder, „at det allerede gentagne Gange fra forskellige Sider er blevet fremhævet, at der i vort Land ikke fandtes forskellige Industrier. Der er henvist til, at der trods vore Højovne og vor Stenkulsindustri ikke kan fabrikeres Staalbjælker og T- og V-Jern i vort Land. Ligeledes er det umuligt at fremstille Vandlednings- og Gasrør, medens Rørene til Cyklefabrikationen i et Land, hvor Benyttelsen af Cykler er større end i noget andet Land i Verden, maa importeres fra fremmede Lande. Uden Tvivl kan det betegnes som formaalstjenligt, at der omgaaende gennemføres en Undersøgelse af, hvorvidt saadanne Produkter kan fremstilles i det egne Land." Med Hensyn til Arbejdstiden udtalte Taleren: „Selv om der gennemføres en Forkortelse, vil det ikke være

muligt at skaffe Arbejde til den nuværende Hær af arbejdsløse. Men en Nedsættelse af Arbejdstiden til 40 Timer ugentlig vil give mange Arbejde og Brød." Angaaende Fordringerne paa det kreditpolitiske Omraade og Kravet om Igangsættelse af Arbejde sagde Kupers: „Det drejer sig her om Gennemførelse af Kanal-Arbejder, Vejanlæg, Industrialisering af Landbruget, Oprettelse af en Industribank og af en Statshypotekbank samt Ydelse af Eksportkredit. Paa det sidste Omraade udretter Staten altfor lidt. Ind- og Udførslen bør ikke være en Sag, der udelukkende vedrører den enkelte Grosserer og Fabrikant, men bør være undergivet Regeringens Kontrol. Der maa drages Omsorg for, at vor Handelsbalance med Udlandet forbliver aktiv."

Da den hollandske Regering marscherer i Spidsen for de Regeringer, der har skrevet Deflationen paa deres Fane, er en Udtalelse af Kupers særlig bemærkelsesværdig, der gaar ud paa, at naar der nu engang føres en Deflationspolitik, burde den i det mindste konsekvent gennemføres over hele Linien, d. v. s. ikke blot mod Arbejderne: „Naar Regeringen vil fastholde sin Deflationspolitik, bør den ikke blive staaende paa Halvvejen. Man bør saa ikke gaa tilbage for at ogsaa antaste Kapitalen. Man har ganske vist prøvet paa at udskrive Laan med en Rente af 3½ pCt., men dette var et Slag i Luften, fordi Kapitalisterne under ingen Omstændigheder vilde nøjes med mindre end 4 pCt. Hvor er Offervilligheden paa den Side?" (Arbejderne maa nu tildels nøjes med Timelønninger paa indtil 18 Cent, en Trediedel, mange Gange Halvdelen af Lønnen medgaar til Betaling af Huslejen!) Hvad angaar den offentlige Arbejdsløshedsforsorg, som i Holland endnu væsentlig er et kommunalt Anliggende, saaledes at Fagforeningerne lægger Eftertrykket paa Kravet om Indførelse af en obligatorisk statslig Forsikring, udtalte Kupers: „Regeringen har lovet Oprettelsen af en Arbejdsløshedsfond, hvori den vil indbetale 46 Millioner Gylden, og hvortil Kommunerne skal overføre en Del af Kommunalskatten. Denne Metode har den Fordel, at Forskellen mellem Kriseunderstøttede og andre arbejdsløse vilde falde bort, og Byrderne vilde blive ligeligt fordelt paa alle Kommuner. En Ulempe bestaar deri, at en Del Kommuner vilde komme i endnu større Vanskeligheder, da Beløbet paa 46 Millioner er altfor ringe. Det anslaaede Beløb af 46 Millioner indeholder nemlig 25 Millioner til statlige Nødhjælpsarbejder, saaledes at Riget i ren Arbejdsløshedsunderstøttelse kun svarer 21 Millioner. Kommunerne derimod, som er stedt i de største Vanskeligheder, skal tilvejebringe 64 Millioner Gylden. Vort Krav lyder derfor: Arbejdsløshedsforsorgen er et Statsanliggende!" Med Hensyn til Ungdomsforsorgen, er Fordringen om Opstilling af et Program til Bekæmpelse af Demoraliseringen af de unge arbejdsløse af særlig Interesse.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 8. September 1934.

ad 1. Formanden gav Meddelelse angaaende Forhandlinger førte mellem Sammenslutningen og Forbundet.

I Sagen angaaende Levering af Tobaksvarer til Røgtobaksarbejderne hos Firmaet Brdr. Braun var ikke opnaaet Enighed, ej heller i Sagen angaaende Varmetilførslen til Sortererafdelingen hos Firmaet Hirschsprung.

Det vedtoges at lade Sagen fra Firmaet Brdr. Braun prøve ved en Voldgift, men derimod ikke at føre Sagen fra Firmaet Hirschsprung videre.

ad 2. Formanden gav Meddelelse angaaende en Forhandling med Firmaet Vilh. Lange, Slagelse, vedrørende en ung Mand. Der var fra Forbundet stillet Krav om en Efterbetaling for Overarbejde paa 50 Kr. Svar ventedes.

Fra Fredericia-Afdelingen forelaa Krav om Efterlysning af 3 Kolleger, som skyldte Penge til Afdelingen. Det vedtoges at forsøge at faa de paagældende Medlemmer til at betale deres Gæld uden at det blev nødvendigt at gaa til Offentliggørelse i Bladet.

Adresse-Fortegnelse
i
Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Aalborg:
Formand: A. Høy, Ny Kastetvej 26. *Telefon 1467.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Chr. Richardtsvej 3.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Peter Nielsen, Finsensgade 12.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Treldevej.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: Julius Schmidt, Langelandsgade 10.
Kasserer: Carl E. Sørensen, Jyllandsgade 35.
Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.
Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.
Nykøbing Falster:
Formand: Hans Thomsen, Neergaardsvej 10.
Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.
Nykøbing Mors:
Formand: Hans Marxen, Skovgade 2.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.
Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1. Telf. 5174.
Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.
Kasserer: Chr. Sørensen, Absalonsgade 10, 2.
Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen. Porthusvej 16, *Telf. 1514.*
Kasserer: Chr. Larsen, Østre Skolevej 8, 1.
Vejle:
Formand: K. Lauersen, Vesterbrogade 47, 1.
Kasserer: Samme.
Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.
København:
Afdeling „Enigheden", H. C. Ørstedsvej 19 B, St. *Telf. Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Stefansgade 53, 2. Telf. Taga 6014.
Kasserer: Louis Jespersen.
Cigarsorterernes Fagforening: H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 1456.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningen (Centralkontoret): H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 2557.* Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: Høyer, Ny Kastetvej 9. St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.
Aarhus:
Formand: Rasmus Madsen, Bramersgade 42.
Kasserer: Fru H. Hansen, Sjællandsgade 50, 2.
Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.
Esbjerg:
Formand: H. Holm, Grundtvigs Allé 103.
Kasserer: Aage Larsen, Jernevej 16, 1.
Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.
Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.
Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.
Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 8, 1.
Kasserer: Th. Jensen, Slotsgade 14.
København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1.
Køge:
Formand: Chr. Petersen, Strandvejen 23.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderkøge.
Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.
Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.
Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Nørregade 23.
Kasserer: Samme.
Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Kochsvej 6 St.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.
Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Fredensgade 4 B, St.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej, Vorup.
Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.
Slagelse:
Formand: H. Jørgensen, Bredegade 44, 1.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.
Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, 1. Sal.
Kasserer: Samme.
Svendborg:
Formand: V. Andersen, Egensevej 13.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.
Viborg:
Formand: V. Jessen, Thorsvej 17.
Kasserer: Samme.

Forbundskontoret er: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., V.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 26. Oktober 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1405	269	1136	79	26	53	5	12	1	4
Aarhus	86	35	51	13	8	5	4	2	0	3
Esbjerg	237	121	116	26	10	16	0	2	2	2
Frederic.	95	46	49	16	6	10	2	3	0	1
Hadersl.	62	23	39	12	3	9	3	8	0	1
Hjørring	8	0	8	5	0	5	0	1	0	2
Holsteb.	452	155	297	11	8	3	4	2	1	0
Horsens	417	205	212	15	12	3	4	3	1	0
Kolding	12	8	4	8	4	4	1	0	0	0
Nakskov	31	13	18	7	0	7	0	1	0	0
Nyborg										
Nykøb.F.	313	45	268	18	5	13	2	1	2	1
Nykøb.M.	76	36	40	9	3	6	1	2	0	1
Odense	499	222	277	13	6	7	1	3	4	0
Slagelse	147	71	76	19	10	9	3	4	7	2
Svendb.	130	45	85	11	1	10	0	1	0	2
Vejle	9	8	1	0	0	0	0	0	0	0
Viborg	66	10	56	66	10	56	1	1	1	0
Tils. i Prov.	4045	1312	2733	328	112	216	31	46	19	19
Kbhv.:										
„Enigh."	3645	1157	2488	686	106	580	35	182	20	58
Cigarsor.	1022	374	648	164	24	140	12	53	3	16
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4667	1531	3136	850	130	720	47	235	23	74
Ialt...	8712	2843	5869	1178	242	936	78	281	42	93

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Sept. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Septbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Septbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I	2000	00			39629	60	41629	60			5940	40	33689	20	39629	60	2000	00		
do. II					12275	30	12275	30			1569	03	10706	27	12275	30				
Aalborg					18354	05	18354	05			3389	32	14964	73	18354	05				
Aarhus			500	00	1150	35	1650	35	412	80	1099	47	138	08	1650	35				
Esbjerg					2853	90	2853	90			1478	95	1374	95	2853	90				
Fredericia					1297	60	1297	60	303	68	732	14			1035	82	261	78		
Haderslev					716	05	716	05	22	18	143	25	550	62	716	05				
Hjørring	88	06	200	00	66	65	354	71			341	94			341	94	12	77		
Holstebro					5349	55	5349	55			1343	49	3905	91	5249	40	100	15		
Horsens	1400	00			5816	60	7216	60			859	42	5957	18	6816	60	400	00		
Kolding	89	20	100	00	134	85	324	05			336	89			336	89			12	84
Nakskov	3	99			407	90	411	89			341	37	70	52	411	89				
Nyborg	454	53	600	00	186	40	1240	93			912	91	328	02	1240	93				
Nykøbing M.					1074	00	1074	00			744	31	329	69	1074	00				
— F.					3346	75	3346	75			788	95	2657	80	3446	75			100	00
Odense					7424	95	7424	95			1218	72	6206	23	7424	95				
Slagelse			1000	00	2069	45	3069	45	228	24	2571	97	269	24	3069	45				
Svendborg	100	27			1671	70	1771	97			685	36	1086	61	1771	97				
Vejle					86	80	86	80	3	20	146	56			149	76			62	96
Viborg	433	88	900	00	655	75	1989	63			1727	08			1727	08	262	55		
Central- og Anvisningsk.	6288	17	37000	00	304	20	43592	37			35652	28			35652	28	7940	09		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Sept. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Septbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Septbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København					1408	35	1408	35			1102	59	305	76	1408	35				
Aalborg					611	40	611	40					611	40	611	40				
Aarhus					383	55	383	55					383	55	383	55				
Assens					294	20	294	20			42	00	252	20	294	20				
Esbjerg					468	70	468	70			42	00	426	70	468	70				
Fredericia					66	25	66	25									66	25		
Haderslev	93	29	300	00	49	35	442	64			363	55			363	55	79	09		
Holstebro					269	10	269	10					269	10	269	10				
Horsens					789	85	789	85			314	75	461	10	775	85	14	00		
Køge			14	17	113	90	128	07	14	17					14	17	113	90		
Nakskov					157	20	157	20					125	00	125	00	32	20		
Nykøbing M.	53	06	225	00	27	00	305	06			280	00			280	00	25	06		
do. F.	64	68			75	00	139	68			68	00			68	00	71	68		
Odense	32	93	350	00	161	85	544	78			440	00			440	00	104	78		
Randers	31	56	100	00	60	25	191	81			117	00			117	00	74	81		
Roskilde			250	00	100	50	350	50	23	64	330	72			354	36			3	86
Slagelse					290	55	290	55			65	01	225	54	290	55				
Silkeborg	2	00			29	50	31	50					31	50	31	50				
Svendborg	309	60			225	30	534	90			115	75			115	75	419	15		
Viborg	„	65	252	00	0	00	252	65			263	52			263	52			10	87

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 12 | December 1934 | 29. Aargang

1918 - 11. November - 1934.

Giv Folkene den Fred, man lovede dem i 1918.

Af W. SCHEVENELS, Generalsekretær i Den internationale faglige Central.

„Med Henblik paa de svære Betænkeligheder, den private Fabrikation af Ammunition eller Krigsredskaber møder, paalægger Forbundsmedlemmer Raadet at overveje Midler mod de heraf udspringende ondartede Følger" (Artikel 8 i Folkeforbundspagten) ... „Forbundsmedlemmerne paatager sig, paa aaben og udtømmende Maade indbyrdes at give enhver Oplysning om deres Rustningers Stade, deres Hær- og Flaadeprogram og om Tilstanden i deres Industrier, der kan omstilles til Krigsformaal" (Artikel 8 i Folkeforbundspagten).

„Rustningsfirmaerne skaber Krigspanik og overtaler deres egne Lande til at drive Krigspolitik og forøge deres Rustninger" (Beretning fra den provisoriske blandede Afrustningskommission i 1921).

Den 11. November 1918 Kl. 11 tav Kanonerne. Var Krigen virkelig til Ende? Kun altfor ofte blev i disse fire Aar de mod Fred rettede Forhaabninger og Ønsker skuffede gennem nye vilde Menneskeslagterier. De største Optimister havde allerede affundet sig med den Tanke, for bestandig at gaa under i denne Rædslernes Nat, som ikke syntes at tage nogen Ende. Trods alt viste det sig, at den vilde Drøm var tilende.

I denne Stund, hvor Menneskeheden atter begyndte at tænke menneskeligt og dæmpe Hadet, var alle Mennesker besjælet af det samme Haab. Enhver troede, at Freden og Lykken nu atter vilde vende tilbage. Dette Haab blev en stærk og enstemmig Vilje hos alle Folk. Alle var enige om, at denne Fred, denne Lykke burde sikres for bestandigt. Alt, hvad der skulde ske for een Gang for alle at bandlyse Krigen, burde ske omgaaende, uanset hvilke Ofre der var forbunden hermed, baade med Henblik paa de finansielle Nødvendigheder og med Hensyn til Koncessioner til den nationale, politiske og militære Prestige. Den daværende Tids Paroler og Løfter fortættede sig i det formelle Krav om en hurtig og effektiv Afrustning samt Afskaffelse af det hemmelige Diplomati. Wilsons berømte 14 Punkter blev et Udtryk for Folkenes Ønsker og Fordringer og en Genklang af den Parole, der gik gennem hele Verden:

Aldrig mere Krig!

Den 11. November 1934: Begejstringen fra 1918 er splittet for alle Vinde. Den dengang med saa stor Overbevisning og Eftertryk tilkendegivne Vilje er i de sidste 16 Aar svækket gennem Diplomaternes behændige Spil, de imperialistiske Politikeres Ænker og de forbryderiske Manøvre, der foretages af Rustningsindustrien og andre Kredse, der høster Profit af Krigen. Fremtiden er paany indhyldet i Mørke. Det hemmelige Diplomati bestemmer atter igen Udviklingens Gang. Overalt kan der konstateres Farer og Trudsler. Krigen kan om kort Tid atter staa for Døren, med de samme Myrderier og med forøgede Rædsler og Grusomhed. Det er nu klart, at Folkene og navnlig det arbejdende Folk, som jo i første Række maa bære Krigens Byrder, er blevet og har ladet sig bedrage. Altfor let lod de deres gode Tro blive et Offer for de fredsfjendtlige Magters sorte Spekulationer. De Folk, der efter den frygtelige Katastrofe 1914—1918 skulde ordne de internationale Anliggender,

d .v .s. de ansvarlige Statsmænd, havde højtideligt lovet Organisering af en varig Fred. De har ikke opfyldt deres Mission, men fornægtet deres Ansvar. Sikkert fandtes der iblandt dem ogsaa klartseende og menneskeligt tænkende Statsmænd, som gjorde alvorlige Forsøg paa at tjene Fredens Sag, men deres Antal var saa ringe, at de ikke kunde skaffe deres Vilje respekteret og deres loyale Bestræbelser ikke kunde føre til det ønskede Maal. Her bør Folkenes store Ansvar søges, som lod Tingene gaa deres Gang og skænkede deres Tillid til Mænd, der i 1918 — som i Dag — forraadte Fredens og Menneskehedens Sag.

De nuværende Regeringer og især de reaktionære og fascistiske Regeringer er ansvarlig for den kommende Krig og er ikke mere i Stand til at undgaa denne. Saafremt de virkeligt fredselskende Folk for Alvor vil forhindre Krigen, findes der kun et Middel og en Vej: disse Regeringer maa jages bort. Det arbejdende Folk har paa dette Omraade i højere Grad end andre Befolkningslag en Mission at opfylde. Dersom det ved denne Aktion ikke lykkes det at genvække Fredsviljen og Fredsbegejstringen fra 1918 og give denne Offensiv for Freden den almindelige og altomspændende Impuls, som alene er i Stand til at bryde den Modstand, der finder sit Udtryk i Fascismen, Reaktionen og Imperialismen, er det medansvarlige for den næste Krig. For at umuliggøre denne Krig, der er en umiddelbar truende Fare, finder der kun et sikkert Middel: Folkene maa blive Frihedens og Demokratiets Forkæmpere.

Ned med Fascismen! Ingen Krig!

Arbejdsløshedskassen.

Vi refererede i sidste Nr. en Afgørelse fra Direktoratet vedrørende et Medlem, som uberettiget havde staaet i vor Arbejdsløshedskasses Forsørgerklasse.

Efter yderligere Forhandlinger med Direktøren i den Anledning, har vi, for at undgaa Fejltagelser i Fremtiden maattet lade udfærdige nye Forsørgererklæringer, der skal udfyldes af saavel nuværende, som tilkommende Medlemmer af Klasse A.

Nedenstaaende hidsætter vi Erklæringens Ordlyd:

ERKLÆRING

Undertegnede Medlem af Tobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasse (Navn) ..... erklærer herved paa Tro og Love, at jeg opfylder en af nedenstaaende Betingelser for at overgaa til Kassens Forsørgerklasse fra den ..... 193...

Som Forsørger, jfr. Arbejdsløshedskassens Vedtægt,

§ 5, Stk. 9, § 16, Stk. 2, anses

et Medlem, der faktisk staar som direkte Forsørger af en eller flere af vedkommende økonomisk afhængige Personer, naar Forsørgelsesforholdet har en virkelig og vedvarende Karakter. Ligestillet med de nævnte Medlemmer er Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Medlemmer, som fører selvstændig Husholdning i egen selvstændig Lejlighed. Underholdsbidrag betragtes ikke som Forsørgelse, medmindre Bidraget har en saadan Størrelse, at det udgør en væsentlig Del af paagældende understøttede Personers Underhold.

Ifølge foranstaaende fremkommer saaledes 3 Grupper af Forsørgere, nemlig:

1) Medlemmer, der faktisk staar som direkte Forsørgere af en eller flere af vedkommende økonomisk afhængige Personer, naar Forsørgelsesforholdet har en virkelig og vedvarende Karakter.

2) Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Medlemmer, som fører selvstændig Husholdning i egen selvstændig Lejlighed.

3) Medlemmer, der betaler Underholdsbidrag af en saadan Størrelse, at det udgør en væsentlig Del af paagældende understøttede Personers Underhold.

Under P u n k t 1) kan henføres:

a) En Ægtefælle, der forsørger en anden Ægtefælle og Børn eller en af Delene.

b) En Enke eller ugift Kvinde, der har et eller flere Børn at forsøge.

c) En ugift Mand eller Kvinde, for hvis Vedkommende der er konstateret et virkeligt Forsørgerforhold overfor en gammel eller erhvervsudygtig Fader, Moder eller anden Paarørende.

Med Hensyn til de under P u n k t 2) nævnte Medlemmer bemærkes, at begge Betingelser „Selvstændig Husholdning" og „egen selvstændig Lejlighed" samtidig maa være opfyldt, for at Forsørgerstillingen kan anerkendes, ligesom det kun er den udtrykkeligt nævnte Kategori af Medlemmer, der omfattes af Bestemmelsen, saaledes at denne i k k e kommer til Anvendelse paa ugifte Personer, selvom disse fører selvstændig Husholdning i egen selvstændig Lejlighed .

Med Hensyn til den under P u n k t 3 nævnte Kategori bemærkes, at i Almindelighed kun Underholdsbidrag til et Beløb af mindst Kr. 500.00 aarlig vil kunne betragtes som et væsentligt Bidrag i den foreliggende Forbindelse, ligesom det er en Forudsætning, at Bidraget regelmæssigt er

erlagt for Tiden forud for Arbejdsløshedens Indtræden.

Jeg erklærer herved, at jeg har gjort mig bekendt med ovenstaaende, og at jeg opfylder Punkt ..... i nævnte Betingelser. Derhos forpligter jeg mig til at give Kassens Ledelse Meddelelse, saafremt Forsørgerforholdet maatte bortfalde, ligesom jeg er indforstaaet med, at jeg ifalder Erstatnings- og Strafansvar, saafremt jeg meddeler urigtige Oplysninger om mine Forhold.

Hvis Forsørgerforholdet falder ind under Punkt 3), maa her anføres Størrelsen af Underholdsbidraget, det ugentlige Kr. ....., maanedlige Kr. ....., eller aarlige Kr. .....
Medlem af Kassens Afdeling i .....
Nr. ..... Navn .....

Fra Direktoratet har vi tillige modtaget følgende:

Til Samtlige statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

Da det af forskellige til Direktoratet indgaaede Sager fremgaar, at adskillige Arbejdsløshedskassers Tillidsmænd ikke har den rette Forstaaelse af Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, 1. Pkt., om, at et Medlem, der iøvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære Understøttelse fra Kassen, ikke vil kunne erholde denne udbetalt, medmindre paagældende tillige opfylder Bestemmelsen om at have haft 10 Maaneders Arbejde indenfor de sidste 2 Aar, skal Direktoratet til Vejledning for samtlige Arbejdsløshedskassers Tillidsmænd udtale følgende:

Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, (10 Maaneders Bestemmelsen) skal — forsaavidt Kassen ikke har opnaaet midlertidig Dispensation fra denne Bestemmelse — foreligge opfyldt, i k k e b l o t v e d hver Understøttelsesperiodes Paabegyndelse, m e n o g s a a p a a e t h v i l k e t s o m h e l s t T i d s p u n k t u n d e r h e l e U n d e r s t ø t t e l s e s p e r i o d e n s F o r l ø b, saaledes at et Medlem skal have haft mindst 10 Maaneders Arbejde i de forud for h v e r e n k e l t D a g i U n d e r s t ø t t e l s e s p e r i o d e n g a a e n d e 2 A a r.

Bestemmelsen vil paa samme Maade være at anvende overfor nyoptagne Medlemmer ved Paabegyndelsen af første Understøttelsesperiode indenfor Kassen, uanset om paagældende har været Medlemmer af Kassen i 2 Aar eller ej.

Perioder, i hvilke Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne har været syge, indkaldt til Militærtjeneste, hensiddet i Fængsel eller Varetægtsarrest, deltaget i Strejke eller Lock-out eller været beskæftiget ved Arbejde, iværksat i Henhold til Loven om Bekæmpelse af Ungdomsarbejdsløsheden, beregnes i Relationen til Arbejdsløshedsloven § 15, Stk. 4, som „døde Perioder", saaledes at den 2-aarige Periode, indenfor hvilket Kravet om 10 Maaneders Arbejde skal foreligge opfyldt, forlænges med de herommeldte Tidsrum.

Man skal derhos paa given Foranledning henlede Opmærksomheden paa, at uanset at det i Lovens § 15, Stk. 4, omtalte Arbejde til Fyldestgørelse af 10 Maaneders-Bestemmelsen ikke udtrykkeligt er betegnet som Lønarbejde, maa Arbejdet i denne Forbindelse, ligesaavel som med Hensyn til 26 Ugers Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, være at forstaa som L ø n a r b e j d e indenfor de i Arbejdsløshedsloven nævnte Fag.

Forsaavidt en Arbejdsløshedskasse har opnaaet midlertidig Dispensation fra 10 Maaneders Bestemmelsen, vil Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 5, 1. Pkt., om henholdsvis 26 og 39 Ugers Arbejde indenfor de sidste 3 eller 4 Aar være at iagttage efter g a n s k e s a m m e R e g e l, som anført for 10 Maaneders Bestemmelsen, dog med den Undtagelse, at den Periode, indenfor hvilken Arbejdsbetingelserne skal foreligge opfyldt,, her er henholdsvis 3 eller 4 Aar.

Under Henvisning hertil skal Direktoratet anmode samtlige Arbejdsløshedskassers Hovedledelser om at indskærpe Kassernes Tillidsmænd disse Bestemmelsers Overholdelse, saaledes at der, forinden Udbetaling af Understøttelse finder Sted til Medlemmer, foretages en Undersøgelse enten af den paagældendes Medlemsbog til Konstatering af, at disse Betingelser foreligger opfyldt, eller gennem et Forlangende om, at Medlemmet forinden Understøttelsens Udbetaling fremskaffer fornødne Arbejdsattester.

Hovedledelsen maa endvidere drage Omsorg for, at Kassens Hovedkontor er i Stand til at føre fornøden Kontrol med, at Afdelingstillidsmændene overholder ovennævnte Bestemmelser f. Eks. derved, at Hovedkontoret stikprøvevis indkalder Medlemsbøgerne eller ved i tvivlsomme Tilfælde at kræve Arbejdsattest indsendt til Hovedkontorets Eftersyn.

Vater.

/E. Sehested Rasmussen,

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Skal Fagbevægelsen være upolitisk?

2. Afsnit.

Gøteborg-Kongressens Beslutninger i 1886 lægger Grundlaget for Fagbevægelsens fremtidige Udvikling. Hvad der gør Indtryk paa en, er Beslutningen om Fagbevægelsens Tilslutning til Socialismen.

Det første, man vedtager paa Kongressen, er Fagbevægelsens politiske Stilling; man ønsker klart og tydeligt at tilkendegive, hvad man vil.

Naar man ser paa Udviklingen siden forstaar man, hvor klogt og fremsynet denne Beslutning var.

I Modsætning til mange andre Lande blev den danske Fagbevægelse fra Begyndelsen socialistisk indstillet. Resultatet heraf er, at vi i Dag har en mere ensartet og sammentømret Fagbevægelse end i noget andet Land.

En direkte Følge heraf er Fagbevægelsens store Indflydelse i det politiske Liv. Det er ikke nogen Overdrivelse, naar man siger, at Fagbevægelsen er Grundvolden i dansk Arbejderbevægelse. Det er herpaa alt hviler, og derfor maa vi gøre alt for at bevare Enigheden i vore Rækker.

Udviklingen siden Kongressen i 1886 viser, at Grundlaget var det rigtige.

Et af de første Resultater var Oprettelsen af „De samvirkende Fagforeninger i København", hvilket skete i Oktober 1886. De enkeltstaaende lokale Fagforeninger trængte til gensidig Støtte, særlig under Konflikter. Solidaritetsfølelsen begynder at gøre sig gældende, man skimter allerede Centralisationen.

Vi maa her bemærke, at Bestyrelsen kom til at bestaa af 5 Medlemmer, foruden to valgt af socialdemokratisk Forbund.

Det understreger ganske tydeligt, hvilken socialistisk Retning man tilhører, og ikke uden Grund.

Det er ikke nok at være Socialist, man maa vide hvilken Vej man bør gaa for at naa Socialismen.

Fagbevægelsen her i Landet har saaledes ikke alene været politisk indstillet, men har afgjort taget Stilling i socialdemokratisk Retning; dette ønsker jeg gerne at understrege.

Fagbevægelsen i en Del andre Lande er forsent kommet til den Erkendelse. Det er min faste Overbevisning, at havde den tyske Fagbevægelse i Tide indset dette, havde Forholdene maaske været anderledes i Tyskland, end de nu er.

Arbejderbevægelsen var i Tyskland tilsyneladende mere revolutionær end den danske, men ogsaa kun tilsyneladende, hvad de sidste Begivenheder da ogsaa tydeligt har vist .

Som Udviklingen viser, standsede man ikke ved at danne lokale Sammenslutninger, men dannede i de enkelte Fag Landsforbund, og her med samme Resultat som før med de lokale Fagforeninger. Fagforbundene sluttede sig sammen i et Landsforbund „De samvirkende Fagforbund", hvilket skete i 1898.

Kongressen i Gøteborg havde vedtaget, at „der bør tilstræbes centraliserede Fagforbund".

Kendsgerningerne viser, at man nøje har fulgt denne Beslutning.

Ligeledes vedtoges det, at: „der bør af al Kraft arbejdes for Indførelse af 8 Timers Arbejdsdag."

Ogsaa dette Krav har den faglige og politiske Arbejderbevægelse kæmpet for i mange Aar.

Allerede i 1883 indbragtes der et Lovforslag i den danske Rigsdag herom; men først efter, at Kongressen i Paris i 1889, hvor man fastsatte 1. Maj som international Demonstrationsdag for 8 Timersdagen, kom der Kraft og Appel i dette Krav.

Gennemførelsen af 8-Timersdagen er herhjemme gennemført ad faglig Vej. Et klart og tydeligt Bevis for Fagbevægelsens indre Kraft.

Som bekendt er 8-Timersdagen i mange Lande gennemført ad Lovgivningens Vej, men det skal slaas fast, at ingen Steder gennemføres den saa godt som her.

Det er ikke nok, at der gennemføres arbejdervenlige Love; der skal staa en kraftig Arbejderbevægelse bagved, som kan tvinge Arbejdsgiverne til at overholde dem. Det samme har vi set ved Organisationsretten; det var heller ikke nok, at vi havde den, ogsaa paa dette Omraade maatte vi ved vort Sammenhold tvinge Arbejdsgiverne til at anerkende den, og at forhandle med vore Organisationer.

Firserne og Halvfemserne stod i Organiseringens Tegn. Ikke alene de faglærte, men ogsaa de ufaglærte og Kvinderne organiserede sig.

Ligeledes paa dette Omraade var vort Fag blandt de første, der organiserede Kvinderne, og optog dem i vor Organisation.

Vi vil slutte dette Afsnit med et lille Uddrag af en Tale, Maler Jens Jensen (senere Overpræsident i København) holdt ved Dannelsen af „De samvirkende Fagforbund".

„Arbejderbevægelsen er ikke en kunstig Plante, men et naturligt Produkt af det moderne Samfund. Den maatte komme økonomisk, fordi Frikonkurrencen og Privatkapitalismen har skabt en afhængig Arbejderklasse, som uden Organisation og selvbevist Optræden kun vilde blive et Middel

til at øge Privatkapitalismens Rigdomme. Den vilde blive som Dværge ved Bjerget, der smelter Guld fra Dag til Dag uden nogensinde selv at se en Solstraale eller føle Livets stærke Pulsslag i sine Aarer."

„Vi er her i Kraft af den Udviklingens Lov, alle maa bøje sig for, og vi er her i saa stort et Tal, fordi der er gjort et mangeaarigt Forarbejde. De enkelte Fag har dannet lokale Foreninger, samlet dem i Forbund og i Fællesorganisationer Landet over. Vi har 25 Aars Kampe og Erfaringer bagved os: hver enkelt Del i det store Legeme har gennem Selvstyre lært at vurdere sine egne Kræfter, og ved Sammenslutningen i Forbundene og i Lokalorganisationerne har vi udviklet Solidaritetsfølelsen. Begejstringen og Offerviljen for den Sag, der omfatter Millioner af Mennesker Verden over."

„Nu føler vi os modne og stærke nok til at danne den Sammenslutning for hele Landet, som er bleven en Nødvendighed, ikke alene fordi vore Opgaver vokser og efterhaanden bliver sværere at løse, men ogsaa fordi vore Modstandere ved at følge vort Eksempel og slutter sig sammen, tvinger os til at slutte os endnu tættere sammen. Den Armé vi skaber, maa være stærk og fast, thi den skal erobre en Verden, og den maa være demokratisk ordnet, thi den skal udvikle Mennesker."

Det er i Dag 36 Aar siden denne Tale blev holdt; men den har den Dag i Dag intet tabt af sin Kraft og Indhold. Mange Arbejdere kan endnu lære meget af den. *Dirk Nak.*

Kommunistisk Konservatisme eller socialdemokratisk Radikalisme?

Fagbevægelsens Formaal er at skaffe Lønarbejderne de bedst mulige Livsvilkaar. Var Fagbevægelsen nu den eneste Magtfaktor i Landet, lod denne Opgave sig løse blot ved et Diktat fra en Kongres eller fra Centralorganisationens Kontor.

Men Fagbevægelsen er ikke eneste Magtfaktor i Danmark lige saa lidt som i noget andet Land — Rusland ikke undtaget. Overfor Fagorganisationerne staar først og fremmest Arbejdsgiverforeningen — vel den stærkeste Centralorganisation af Arbejdsgivere i Verden. Men Fagorganisationerne har ogsaa andre Faktorer at regne med. Der er Finanskapitalen, Storbønder, den „højere" Middelstand, de politiske Magtforhold og sidst, men ikke mindst: De økonomiske Forhold i Almindelighed, som i høj Grad bestemmes af Udviklingen i andre Lande.

Trods disse Faktorers Magt har Fagbevægelsen i Danmark uden noget Forsøg paa hensynsløst Magtmisbrug naaet at opfylde sin hidtidige Mission, saadan at den danske Arbejders Livsvilkaar taaler Sammenligning med Arbejdernes i et hvilket som helst andet Land. Dette er naaet ved Sammenhold, Disciplin, klogt Maadehold og nøgtern Bedømmelse af de givne Muligheder.

Konservativt-nazistisk-kommunistisk Sammenspil.

Dagens Spørgsmaal er: Kan Stillingen holdes i Fremtiden og nye Fremskridt vindes?

Mod Fagbevægelsen retter alle nye og gamle „Ismer": Nazisme, Kommunisme og Konservatisme deres groveste Skyts — vel vidende, at Fagorganisationerne er Rygraden i Arbejderbevægelsen.

Naar K. U.s „Stabschef", **Carsten Raft,** taler om „modbydelige Maddiker", der mæsker sig paa Arbejderne — naar Generalauditør **Pürschel** i Studenterforeningen (23. Septbr. 1933) udtaler: „Og Arbejderklassen har set sig træt paa de Personer, der har ædt sig tykke og fede for at hjælpe det sultne Proletariat" — naar Kommunisterne raaber Forrædere og Socialfascister — naar „Friheds(!)-konferencen" i København 14.—15. Oktober 1934 i sit Manifest siger: „Vore Kræfter er bundne, vore Organisationer er lagt i Lænker, deres øverste Ledere misbruger deres Magt til Arbejdskøbernes og det kapitalistiske Samfunds Fordel." — Ja, saa kender vi igen vore Pappenhejmere, saa er ogsaa her i Landet „Enhedsfronten" sluttet fra Carsten Raft over Generalauditøren til Kommunistprofeterne under Devisen:

„Styrt Fagforeningernes ledende Mænd, knus Demokratiet og lad os, „de stærke Mænd", komme til! Dette konservativt-nazistisk-kommunistiske Sammenspil bør og skal slaas ned af dansk Fagbevægelse!

Men Betingelsen herfor er, at hver eneste Arbejder i Fagforeningerne fuldt ud forstaar følgende:

Hvor startede Fagbevægelsen? Hvor staar vi? Hvor vil vi hen?

„Friheds(!)konferencen" „fastslaar" i sit Manifest af 14. Oktober: „Septemberforliget af 1899 har bundet Arbejdernes Handlekraft, svækket Fagforeningernes Aktionsfrihed og forøget de øverste faglige Bureaukraters Magt, som de misbruger." Indlederen om dette Punkt udtalte ifølge „Arbejderbladet", at der fra Septemberforliget til den nye Forligsmandslov gaar en lige Linie, „der viser det kapitalistiske Samfunds og Reformisternes Forsøg

paa at hindre de faglige Organisationers frie Udfoldelse og stække deres Muligheder for at være Arbejdernes Kamporganisationer".

De „radikale" Friheds(!)mænd og Kommunisterne søger saaledes Anno 1934 de ideelle Tilstande hinsides 1899, hvor „Fagbevægelsen frit kunde udfolde sig".

Er det Frækhed eller Dumhed ?

Tilbage eller frem.

Lad os sætte Tingene paa Plads med et Par historiske Kendsgerninger.

Ved det berømte Møde paa Nørre Fælled 5. Maj 1872 var de videstgaaende Krav: **Anmodning** om Oprettelse af „Forligskommissioner" i Fagene til at bilægge opkommende Stridigheder mellem Mestre og Svende. — Det var **den Tids** Krav, afpasset efter Bevægelsens Styrke, og hvad man turde gøre sig Haab om at opnaa. Samfundets Svar var allerede givet Natten før med Førernes Fængsling; og Svaret understregedes nu med Politiets og Husarernes Indhug paa Mængden; og Politiet forbød Internationale!

I Slutningen af 70'erne brød Arbejderbevægelsen sammen. 80'erne blev Genrejsningens Aar. — I 1886 samledes 59 Fagforeninger i København med tilsammen en halv Snes Tusind Medlemmer i De samvirkende Fagforeninger. Det var det afgørende Skridt paa Centralisationens Vej; og dette Skridt var ikke „reformistiske Bureaukrater"s Magtstræb. Det var Arbejderne selv, der lagde Kræfterne sammen for at krydse de Bestræbelser, Arbejdsgiverne udfoldede for at slaa de enkelte Fagforeninger ned. Og der var ingen Vaklen med Hensyn til Centralorganisationens Myndighed. Naar den kommunistisk inspirerede „Friheds(!)-konference" i 1934 opstiller som Betingelse for Tilslutning til en Centralorganisation, at „de tilsluttede faglige Organisationer bevarer deres fulde Selvstændighed og Aktionsfrihed", — **saa stiller den sig paa et Standpunkt, som jævne Arbejdere allerede for et halvt Aarhundrede siden opgav som utidssvarende.** Arbejderne i De samv. Fagforeninger var i 1886 klar over, at skulde en Centralorganisation stille sin Styrke bag det enkelte Fags Krav, maatte den have Haand i Hanke med, at Kravene ikke laa uden for Mulighedens Grænse, og at der ikke iværksattes Arbejdskampe i et Omfang, som Centralorganisationen ikke magtede at skaffe Midler til. Kommunisterne og deres Medløbere er endnu ikke naaet til Forstaaelse heraf. Det kan forsaavidt være ligegyldigt; men de skal ikke uimodsagt søge at bilde Ungdommen ind, **at deres forældede, faglige „Teorier" er nye.**

Retsgrundlaget skabt af Massernes Ønske.

Det var ogsaa i 1886, den første skandinaviske Arbejderkongres afholdtes i Gøteborg. Paa denne udtaltes principiel Tilslutning til Socialismen. Politisk og faglig Bevægelse var en **Enhed.** Paa fagligt Omraade tilraadede Kongressen **Oprettelsen af faglig Voldgiftsretter, valgt af Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer.**

Kravet om Voldgiftsretter er netop ikke „Reformisternes Forsøg paa at stække Fagforeningernes Muligheder", men er vokset ud af Arbejdernes Trang til at skabe Organer, de kunde ty til, naar deres soleklare **Ret** krænkedes af overmodige Arbejdsgivere, som lod haant om indgaaede Aftaler!

I 1893 vedtog Folketinget et Lovforslag om kommunale Voldgiftsretter og „Enighedskamre". Da Sagen kom til Landstinget, rettede De samv. Fagforeninger Henvendelse til Udvalget om, at Forslaget maatte blive Lov.

Arbejderne ønskede selv Retsorganer til at beskytte dem mod Retsløshed og Arbejdsgiverdiktatur! Hen i 90'erne lykkedes det flere af de bedst organiserede Fag (f. Eks. Smedene, Skomagerne m. fl.) at faa Voldgiftsaftaler, som ofte gik langt videre end de nugældende, som siges at „svinebinde Arbejdernes Aktionsfrihed". At tale foragteligt om disse Bestræbelser, at trampe paa vore Fædres Værk er en Hensynsløshed, som kun kan tilgives, naar den skyldes Uvidenhed eller Dumhed!

Septemberforliget.

I 1898 traadte De samv. Fagforbund ud i Livet, Aaret efter udvidedes Arbejdsgivernes Organisation til „Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening". To Hære stod opmarcherede overfor hinanden. Arbejdernes, en Hær af rolige, nøgterne Mænd, modnet gennem et kvart Aarhundredes haarde Kampe. Arbejdsgivernes, ungdommelig, overmodig, hensynsløs.

Den sidste aabnede den store Angrebskrig ved at udvide en lille Strejke til en Kæmpelockout, omfattende ca. 40,000 Mand. Kampen varede 4 Maaneder. En næsten overmenneskelig Indsats blev ydet fra Arbejdernes og deres Lederes Side. Arbejdsgivernes Angreb blev afslaaet. Fagorganisationerne stod urokket. Fredstraktaten, Septemberforliget, fastslog, at her stod to lige stærke og ligeberettigede Parter overfor hinanden. De, der nu raaber, at Fagbevægelsens Førere „forraadte Arbejderne og svinebandt Organisationerne", aabenbarer **enten** himmelraabende Uvidenhed **eller** grænseløst Ondsind!

Bevidst eller ubevidst kaster de Smuds paa den vældigste Udfoldelse af Kammeratskab, Offervilje

og sejg Udholdenhed, der nogensinde er set i dansk Arbejderbevægelse!

Hvad indeholder det saa stærkt smædede Septemberforlig, som blev til efter en omfattende Kamp, og som nu har holdt i 35 Aar?

De afgørende Bestemmelser findes i Pkt. 2, 4 og 5. I Pkt. 2 anerkender Parterne hinandens Berettigelse til at dekretere (paabyde) og godkende Arbejdsstandsning, og det fastslaas, at enhver Arbejdsstandsning skal **varsles.** Denne Varselbestemmelse har affødt en Larm, som er det rene Hysteri.

Der siges, at Varslingen handicapper Arbejderne; en Strejke skal ramme ved sin Pludselighed! Hvad er det andet end **Vrøvl!** Lokale Konflikter om Smaating har vel engang kunnet løses ved en „lille rask Strejke". For Aar tilbage skete det ofte, at Arbejdsgiveren nægtede sine Arbejdere en Forhandling, og det kunde dengang være nødvendigt at standse Arbejdet for at komme til at tale med den overmodige Arbejdsgiver om selv smaa Ting. I vore Dage er der paa de fleste Arbejdspladser en Tillidsmand med en anerkendt Ret til at forhandle paa Arbejdernes Vegne; svigter Tillidsmandsstystemet, eller er det ikke gældende i et Fag, da kan enhver Organisation i Henhold til gældende Regler begære Mægling*); og en Forhandling om ethvert Stridsspørgsmaal vil da straks og automatisk komme i Stand mellem Repræsentanter for Organisationerne. Er der overenskomstmæssig Basis for Arbejdsstandsning, vil Organisationen da kunne iværksætte den. Hjemler Overenskomsten ikke Ret til Strejke i Overenskomstperioden, vil det næsten altid være dumt og til Skade for Arbejderne selv at iværksætte den. **Den pludselige Strejke er i Dag ganske uden Værdi.** Og naar Arbejderne undertiden, som nu sidst ved Tekstilstrejken i Silkeborg eller Nitterstrejken hos Burmeister & Wain (1934), af Arbejdsgiveren lader sig provokere til uvarslet Arbejdsstandsning, **opnaar de kun at give Arbejdsgiverne Trumferne paa Haanden.**

Arbejdsgiverne skal respektere Organisationsretten.

Ulovlige Strejker er egentlig **en Hensynløshed mod Kammeraterne i Organisationen,** som kommer til at bære Omkostningerne ved den. Og i næsten alle Tilfælde kan det ønskede langt bedre opnaas ad organisationsmæssig Vej. Det ved Arbejdsgiverne, og derfor hænder det ikke sjældent, at de ved udfordrende Optræden søger at fremkalde den pludselige Strejke; lykkes det, er Spillet deres, og Arbejderne har ubevidst gavnet Arbejdsgiverne og skadet deres egen og Kammeraternes Sag.

Ved de almindelige Overenskomstfornyelser har Varslingen **aldrig til noget Tidspunkt** forringet Arbejdernes Chancer! — og endelig: **Varselspligten blev i 1899 krævet fra vor Side.** Fagorganisationerne maatte betragte den pludseligt iværksatte Lockout som et Overfald. Det har altid været den bedste Del af Arbejderne imod, at en Arbejdskamp, med de Byrder og Savn, den bærer i sit Skød for os selv, skulde iværksættes, forinden det var prøvet at opnaa et Resultat ad fredelig Vej.

Septemberforligets Pkt. 4 anerkender Arbejdsgiverens Ret til at lede og fordele Arbejdet. Dette Punkt er nu forældet og er af D. s. F. i 1920 krævet ændret. Det maa dog erkendes, at Tillidsmandsordningen i ikke ringe Grad har begrænset Arbejdsgivernes Eneret paa dette Omraade. Den faste Voldgiftsret, der ifølge „Frihedskonferencen"s Manifest „i det store og hele virker i Arbejdsgiverforeningens Interesser"(!), har gennem Aarene vaaget over, at Arbejdsgiverne ikke misbrugte denne Ret. Det er Gang paa Gang slaaet fast, at Arbejdernes Ret til at organisere sig ikke maa krænkes, det siges i en af Kendelserne, at det er en „naturlig og selvfølgelig Forudsætning for Septemberforliget, at Arbejdsgiverne respekterer Arbejdernes Organisationsbestræbelser". Retten har truffet den Afgørelse, at uorganiserede ikke maa begunstiges ved særlige Gratialer eller lignende for paa den Maade at holde dem uden for Organisationerne.

Septemberforligets Pkt. 5, der omhandler Formænd og Arbejdsledere, er ved Den faste Voldgiftsrets Kendelse blevet en virkelig effektiv Beskyttelse mod Oprettelsen af maskerede Formandstillinger og dermed til Beskyttelse mod, at Overenskomster ad den Vej undergravedes.

Til alle Angreb paa Den faste Voldgiftsret er det tilstrækkeligt at svare:

At Arbejderne selv har ønsket en saadan Institution oprettet.

At Arbejderne gennem denne Ret er med til at skabe Respekt for de af Organisationerne indgaaede Overenskomster.

At Arbejdsgiverne, før vi fik Den faste Voldgiftsret, Gang paa Gang brød indgaaede Aftaler og nægtede at efterkomme faglige Voldgiftskendelser.

At Arbejderne savnede et effektivt retslig Mid-

*) Alle Tillidsmænd bør bemærke Lov Nr. 135 af 2. Maj 1934. Se Socialt Tidsskrift Afd. B. Side 70, Maj 1934.

del til at gennemtvinge overenskomstmæssig Betaling.

Dette er nu helt anderledes. Ethvert Overenskomstbrud bliver i Dag paadømt af Voldgiftsretten, og vi behøver ikke længere at gribe til den bekostelige og usikre Arbejdsstandsning for at sikre vore retmæssige Arbejdsvilkaar. Hvad dette betyder, navnlig i Nedgangstider, vil enhver fornuftig Arbejder forstaa. Men naar vore overenskomstmæssige Krav saaledes er retslig sikrede, siger det sig selv, at ogsaa vi maa vedstaa vor egen Underskrift paa Overenskomsten. Det har alle Dage været Mottoet for Arbejderorganisationerne: Ingen Rettigheder uden Pligter og ingen Pligter uden Rettigheder!

Stillingen i Dag!

Fagbevægelsen er fra en spæd Spire, som Magthaverne forsøgte at kvæle ,blevet en betydelig Magtfaktor, der har tiltvunget sig afgørende Indflydelse paa Arbejdernes Løn- og Arbejdsvilkaar, Arbejdstid og Frihed.

Over 400,000 Medlemmer er i Dag indrulleret i Fagforeningerne, det er 5 Gange saa mange som ved Aarhundredskiftet, medens Landets Befolkning i samme Tidsrum kun er forøget en halv Gang.

Ved maalbevidst **Samarbejde med Socialdemokratiet** har Fagbevægelsen kæmpet for demokratiske Rettigheder og fremmet en Lovgivning, som beskytter Samfundets svage. Børnearbejdet er afskaffet i Industrien, Arbejdsgiverne maa træffe Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykker og til Sikring af Arbejdernes Liv og Helbred. Sociallovgivningen holder i Sygdomstilfælde de sværeste økonomiske Bekymringer fra Dørene, Sygehuse og Lægernes Kunst staar til Raadighed for alle; Aldersrenten er en **Ret,** naar Kræfterne svigter efter et Livs Indsats. Lærlinge og unge Mennesker, Medhjælpere i Landbrug og ved Husgerning m. fl. ydes gennem Love en beskeden Beskyttelse mod Haardhed og Vilkaarlighed. Efterhaanden som vor Indflydelse bliver større, og Samfundets Velstand øges, kan denne Lovgivning føres videre endnu og præges stærkere af Socialdemokratiet og Fagbevægelsens Mænd og Kvinder.

Men selv hvad der til i Dag er skabt paa dette Felt, har betydet større Sikkerhed og forøget Arbejdernes Selvtillid og Følelse af et Værd.

En Arbejdsløshedslovgivning er udbygget paa den Maade, at Kasserne er meget nær knyttet til Fagforeningerne. Denne Lovgivning har sine Mangler, navnlig fordi den ofte har været „Stridens Æble" i de politiske Magtkampe. Dens Værdi er dog uomtvistelig. De, der er forsikrede i en Arbejdsløshedskasse, har en vis Modstandsevne; Arbejdsløsheds- og Kriselove har desuden været stærkt medvirkende til at hindre, at Overenskomsternes Lønninger brød sammen under Krisens Tryk.

Den enkelte Arbejder staar ikke længere isoleret, prisgivet Arbejdskøberens Naade. Arbejdsbetingelserne fastsættes nu ved den kollektive Overenskomst af Organisationerne med Ansvar for deres Overholdelse.

De falske Paastande.

I „Frihedskonferencen"s Manifest hedder det: „I Ly af Septemberforliget med Den faste Voldgiftsret og Forligsmanden i Baggrunden og med Arbejdsløshedsloven som Forbundsfælle har Arbejdskøberne gennem en Aarrække kunnet forringe Lønninger og Arbejdsvilkaar."

Det er en dristig Paastand at slynge danske Arbejdere i Ansigtet; thi de ved, den er falsk.

Timelønnen var i 1872 gennemsnitlig 20 Øre; 1884 24 Øre; 1899 35 og 1914 48; fra 1914 til 1932 steg den til 129 Øre.

Ugelønnen var i 1914 27 Kroner, i 1932 62 Kroner; det er en Stigning paa 129 Procent.

I samme Tidsrum var Prisstigningen 55 pCt., saa Arbejdernes virkelige Købeevne, deres Levefod forøgedes med ca. 46 pCt.

Vel var Pengelønnen højere i 1920 end nu. Det er dog ikke Kronernes Antal, men deres Værd inden for Landets Grænser, det kommer an paa. Pengelønnen gik fra 1920 til 32 ned med 30 pCt.; men Priserne faldt i de samme 12 Aar med 40 pCt. De 62 Kroner i 1932 havde saaledes en **reel Værdi** 15 pCt. større end de 90 Kroner, vi havde om Ugen i 1920, det Aar, Dyrtiden naaede sit højeste Punkt.

Vi har opretholdt vor Pengeløn, 62 Kroner om Ugen, paa samme Tid som Lønningerne er raslet ned overalt i Verden udenfor Skandinavien og England. I Tyskland er Lønnen i Dag efter Nazis officielle Statistik 26 Mark, **eller 30 pCt. under Arbejdsløshedsunderstøttelsen til en Forsørger, mens Socialdemokratiet og Fagbevægelsen endnu havde Indflydelse.**

Men nu **stiger Priserne.** Javel! Det har dog ikke naaet Niveauet i 1929; der mangler endnu 3 á 4 Procent. I Mellemtiden bevarede vi, Producenterne, vor Løn, medens de, der solgte Produkterne, fik mindre. Denne ændrede Fordeling skete for en stor Del paa de smaa Bønders og fattige Husmænds Bekostning. Det var **deres** Varer, der faldt mest i Pris. Ad politisk Vej maatte Producenterne derfor tilbagegives en Del af den Gevinst, som

Konsumenterne, altsaa ogsaa vi, opnaaede ved Prisfaldet 1930—32. Det var ikke blot **nødvendigt,** om ikke Bønders og Husmænds Købeevne skulde bryde fuldstændig sammen og derved øge Arbejdsløsheden katastrofalt; **det var ogsaa en Retfærdighedshandling!** Ulykken er, at de politiske Magtforhold i Landstinget endnu har hindret os i at paalægge den rentebærende Kapital dens fulde Andel af Krisens Byrde. Men disse Magtforhold kan afgørende ændres, naar hele den brede Befolkning staar sammen; naar Bønder og Husmænd sætter Nazi-Godsejere og L. S.-Proprietærer Stolen for Døren, og Arbejderne holder sig de falske Profeter fra Moskva eller K. U., fra „Friheds"- og andre Konferencer fra Livet.

Forligsmandsloven.

Og nu den faglige „Tvangslovgivning". „Forligsmandsloven af 1934", siges der, „med dens Afstemningsregler og Sammenkædningsbestemmelser gaar saa vidt i sine Indgreb, at den endog er et Slag mod selve Grundlovens Bestemmelse om Foreningsfrihed."

Hvilket Hysteri! — **Samfundet anerkender ved Forligsmandsloven Arbejderorganisationernes frie Ret til at godkende eller afvise et af Forligsmanden stillet Forslag til Overenskomst. Samfundet anerkender Organisationernes frie Ret til at bestemme Afgørelsesmaaden** — kompetent Forsamling eller Urafstemning. **Samfundet erklærer sig ved Forligsmandsloven villigt til at modtage en Storkonflikt, naar et almindeligt Flertal af Medlemmerne i Organisationerne ved Urafstemning eller kompetent Forsamling har stemt derfor. Den eneste Betingelse, Samfundet stiller, er, at den Afgørelse, der træffes, har et bæredygtigt Flertal af Organisationsmedlemmer bag sig.** Dette er et rimeligt Krav, som Arbejderne selv er interesserede i sker Fyldest. Ingen Arbejderorganisation har nogen Interesse i at sætte Arbejdernes eller Samfundets Interesser paa Spil paa tilfældige Stemningers løse Grundlag!

Modviljen mod Forligsmandsloven bunder egentlig i Irritation over Arbejdsgivernes stærke Centralisation og Disciplin.

Det er Arbejdsgiverne, der gennem Aarene har ført en konsekvent og hensynsløs Sammenkoblingspolitik. Det er Arbejdsgiverne, der ved Masseopsigelse af Overenskomster skaber de store aarlige „Situationer". — Ofte med det Formaal at sætte „Lus i Skindpelsen" mellem Fagbevægelse og Regering og mellem Forbundene indbyrdes.

Denne Politik er ikke sjældent lykkedes for Arbejdsgiverne, **fordi vi alt for længe har opretholdt en forældet Organisationsform,** som ikke gav os den Bevægelsesfrihed og Manøvredygtighed, der er nødvendig, hvis vi skal hamle op med Arbejdsgivernes paa stærk Disciplin opbyggede Centralorganisation. Hvor er det betegnende, at Kommunisterne og de „radikale" Frihedsmænd nu raser mod Forsøg paa Modernisering af Fagbevægelsen, ja, ønsker Organisationsformen skruet tilbage til Tiden før 1886, før den første Centralorganisations Dannelse.

Hvorfor skyde saa voldsomt paa Forligsmandsloven? Er det, fordi den sikrer, at store Kampe kun iværksættes, naar et Flertal ønsker det? Er det, fordi den hindrer, at Arbejdsgiverne kan benytte et Forligsforslags Forkastelse i en enkelt Organisation som Paaskud for deres Lockoutplaner?

Spar Jert Skyts, Kommunister og „Radikalere"! Den Opfattelse vinder Dag for Dag Terræn blandt Arbejderne i Organisationerne, **at Forligsmandsloven giver netop os de bedste Muligheder for at udvikle det, Tiden kræver: fastere Sammenhold; stærkere Centralisation.**

Ikke Sprængning, men Udbygning af Retsreglerne.

I Fremtiden som i Fortiden vil Fagbevægelsens Opgave være at skaffe Lønarbejderne de bedst mulige Livsvilkaar. Men Metoderne i 1934 kan og skal ikke være Metoderne fra 80'ernes Dage! **Vi vil ikke tilbage** til den Tid, hvor Arbejderne var udenfor, retsløs, uden Indflydelse. **Vi vil frem** til Anerkendelse af Arbejdernes Ret til positiv Medvirken ved Fastlæggelse af Landets økonomiske Politik og Bestemmelse om Arbejdsudbyttets Fordeling. Enhver Tale om at sprænge de faglige Retsregler, at bryde Septemberforligets „Baand" — uden at foreslaa andre positive Foranstaltninger i Stedet — er konservativ Tale. Det vil være Brud paa en historisk Udvikling, som har ført os herhjemme frem i første Række blandt Verdens Arbejdere.

I Stedet for at **sprænge** Retsreglerne bør vi **udbygge** dem. Men hvordan?

Ja, stiller vi os det Spørgsmaal, vil vi hurtig selv finde Svaret: **Kun ved et nøje Samarbejde med Socialdemokratiet!**

I vor Tid, hvor Sovjetdiktaturets store Eksperiment en Overgang optog alle vore Tanker, hvor Fascisterne bygger deres korporative Stat, hvor Nazismens Pest har forgiftet et helt Folk, og Nationalismen atter fejrer Triumfer — i denne Tid er det Vanvid at plukke en enkelt Sætning ud af Det kommunistiske Manifest og brøle til danske Arbejdere:

I har kun jeres Lænker at tabe!

En klangfuld og vækkende Sætning i 1848, da Proletaren retsløs, forkuet og udsultet stod i Fabrikshelvedet 14—16 Timer i Døgnet for en Betaling, en dansk Arbejder i Dag tjener paa en Time.

I Dag bliver det Daarekistesnak til vort Lands Arbejdere, som har set Frænderne i Øst berøvet enhver Frihed til at kæmpe for det, vi naaede uden Maskingeværernes Knitren, som har set Brødrene i Syd ende i Koncentrationslejre — ikke mindst fordi de i afgørende Kampe ikke kunde hæve sig over Teoriernes Spidsfindigheder og holde sammen.

Vi har meget at tabe i dette Land. Alt det, tre Generationer byggede op.

Vi kan ikke bevare det, om vi lader Grunden, **vort Sammenhold,** skride bort under os, men kun ved at gøre den endnu fastere og solidere.

Arbejderbevægelsens store Opgave i Dag.

De højttalende „Radikalere" glemmer i deres Lovprisning af Fortidens Frihed ganske Nutidens Arbejdsløshed. For dem er Arbejdsløsheden et Spørgsmaal om Understøttelse, for os er det et Beskæftigelsesproblem. Arbejderbevægelsens største Opgave er i Dag ikke at standse Fabrikkerne, men at sætte ny Virksomhed i Gang og faa **flere Folk i Arbejde.**

En reel Forøgelse af Beskæftigelsen er i Dag mere værd end en mindre Bedring for dem, der har Arbejde. Kommer der ikke flere i Arbejde, mister Fagbevægelsen før eller siden sin Indflydelse. Her har vi i høj Grad Brug for en radikal socialdemokratisk Indsats, støttet af Fagbevægelsen.

Samfundets Vel er ogsaa Arbejdernes Vel.

Vi maa udnytte den Indsats, der gøres i Arbejdsløshedsraadet. Vi maa stille os bag **Steinckes** Forslag om 40 Timers Ugen ved offentlige Arbejder. Vi maa endelig virke for hurtig Realisering af Tanken om Oprettelse af **Arbejdernes økonomiske Raad.**

Her skal den positive Indsats øves. Fagorganisationerne kan ikke lade haant om Samfundsanliggender og hævde selv den mindste Gruppes Ret til at sætte ethvert Hensyn til Helheden til Side, saadan som Kommunisterne vil det.

Fagbevægelsen maa fuldt ud erkende det vældige Ombygningsarbejde, der er i Gang i vort Land, og en enkelt lille Gruppe kan og maa ikke sætte det **hele** paa Spil for et rent fagligt Krav. Et Eksempel paa, at faglige Interesser for en enkelt Gruppe maa vige for Helhedens Tarv, har vi i **Slagterikonflikten,** Foraaret 1934.

To Grupper — Andels- og Privatslagterierne paa den ene Side og Slagteriarbejderne paa den anden — stod her saa stejlt overfor hinanden, at Samfundets Interesser maatte spille ind. Resultatet af en uhindret Kamp vilde faa alvorlige Følger for **alle i det danske Samfund.**

Arbejdernes Regering maatte fra første Færd følge Slagterikonflikten med stor Interesse, og Stauning forsøgte Mægling; da dette mislykkedes, var Valget kun **Indgriben** eller at **„Lade Sneboldeu rulle".**

Hvad var mest socialistisk, det vil sige mest i Overensstemmelse med de danske Arbejderes Interesser?

At lade Slagteriarbejderne faa Lov at kæmpe for deres Lønkrav og Slagterierne forsøge at slaa Konflikten ned, at lade Konflikten udvide sig til Havne- og Transportfagene, lade L. S. Desperadoerne faa gode Agitationsmuligheder, og vigtigst af alt, **lade Danmarks store Kunde, England, vide, at Danmark ikke kunde overholde sin Leveringspligt af Bacon.** Dette sidste havde, foruden Regeringskrise, medført **Tab af en Million-Eksport til England.** Følgen heraf havde igen været en direkte Lammelse af dansk Industri og Handel med en kolossal Stigning af Arbejdsløsheden. Vore egne L. S.-Desperados ønskede ogsaa Krigen i lønlig Forventning om, at den skulde bringe dem den eftertragtede 25 Øres Krone.

Nej, **Regeringen maatte gribe ind** for Hensynet til **alles Vel.** Det skete ved **Voldgiftsloven.** Den Lov, der i den givne Situation var **et socialistisk rigtigt Indgreb.** Loven var et Indgreb i et Mindretals Strejkeret. Ja, men naar enhver kan se, at **den standsede Kaos,** at den ikke betød **Forringelse af Slagteriarbejdernes Kaar,** at den ikke tillod yderligere **Forringelse af Kronen, som L. S. ønskede,** men som Søens Folk saa voldsomt kæmpede imod, endelig ,at den sikrede Arbejderne fortsat Indflydelse paa den sociale Udvikling — saa kan man kalde **Voldgiftsloven Foraaret 1934 for et socialistik rigtigt Indgreb.**

Vil man ikke den Slags Indgreb i givne Situationer, kan Magten i Samfundet ikke erobres af Arbejderne paa et Retsgrundlag. Den kan da kun erobres i Kamp — i sidste Instans bliver da Maskingeværet eller Kanonen afgørende — og her skræmmer Erfaringerne fra Udlandet.

Hensynet til **Helheden maa være afgørende** for Arbejderne, hvis vi skal omskabe Samfundet til et socialt-kooperativt Samfund, hvor **alles Kamp mod alle** er afløst af **alles Arbejde for alle.**

Samfundets Vel er ogsaa Arbejderklassens Vel. Vi lever i Valutaordningens, Sukker- og Svinere-

guleringens Tidsalder. Vi lever ikke i den uhindrede Kapitalismes — men i den kontrollerede Kapitalismes Tidsalder.

Det er de kapitalistiske Gruppers Interesser, som brydes med Samfundets. Her er det vor Opgave at sikre de samfundsmæssige, de sociale Kræfters Sejr.

Fremad!!!

Liberalismen er brudt sammen. Kræfternes frie Spil har ført til Kaos. Erhvervene formaar ikke længere ved egen Kraft at løse deres Opgave: At tjene til det danske Folks Ernæring.

Staten maa træde til som Samfundets, det arbejdende Folks Repræsentant for at sikre os alle Arbejde og Brød.

I denne Tid er det Fagbevægelsens Opgaver at kæmpe Side om Side med alle demokratiske Kræfter i vort Land for at trænge alle samfundsfjendtlige Elementer tilbage.

Vi maa gøre Fagbevægelsen til Bærer af en positiv, samfundsbetonet Politik.

Vi maa gøre Fagbevægelsen til den solideste Pille i dansk Demokrati, dansk Arbejderbevægelse.

Fagbevægelsen er en levende Organisme i Vækst. Der er Plads for alle nye, sunde Tanker, men ikke Plads for Fortidens forældede Strategi.

Ikke Kaos og Vildskab, men opbyggende Arbejde er det Arbejderklassens historiske Opgave at yde.

Vi kom fra Fattigdom og Nedværdigelse.
Vi er i Dag et Folk med Ret og Frihed!
Vi vil frem til et socialt Folkestyre!

Ogsaa Fagbevægelsens Mænd og Kvinder maa bære Sten til den Bygning

Danmark for Folket!

„Fascistisk-Socialisme" eller socialistisk Planøkonomi?

Klaring af Begreberne overfor fascistisk Begrebsforvirring.

(I. F. C.) Fascimen er i alle Lande uden Undtagelse kommen til Magten ved Hjælp af en forløjet Propaganda, som har foregøglet de brede Befolkningsmasser, som var blevet enerveret, harmfuld og utaalmodige over Kapitalismens aabentlyse Svigten, et Billede af en socialretfærdig, paa en sund „national" Basis opbygget Produktions- og Samfundsorden. De økonomiske Vanskeligheder, som Fascisterne i intet af de Lande, hvor de er kommen til Magten, har været i Stand til at overvinde og som de aldrig vil kunne magte, fordi de jo vil støtte Kapitalismen, tvinger dem til hver Dag at gennemføre de forskellige Svindelmanøvrer netop paa det økonomiske Omraade. Paa intet Omraade kommer de rigtignok i større Modstrid med Virkeligheden end med Hensyn til Spørgsmaalet om den økonomiske Politik. Mellem de to uforandrede Verdener af Besiddende og Retsløse oprettes der derfor en tæt Taagemur af fascistiske Løgne, som skal forvirre Hjernerne og forhindre en Erkendelse af den brutale Virkelighed.

Disse Løgnens Aander, som de tilkaldte og med hvis Hjælp de forberedte Massernes Vej til Trældom, kan Fascisterne ikke mere bortmane. De er fordømt til at prise alle deres Gerninger som „social Storværk" eller endog som „Socialisme". De er tvungen til dagligt paa ny og under fra Dag til Dag vanskeligere Forhold at lyve Masserne noget paa. Hitler-Fascisterne i Tyskland er det bedste Bevis herfor. Ligesom de hurtigere og mere grundigt end Fascisterne i Italien, Østrig og andre Lande er kommen til Magten, er de ogsaa hurtigere og grundigere kommet i et uløseligt Modsætningsforhold mellem en paastaaet socialistisk Holdning og en virkelig kapitalistisk Holdning.

Stadig paany søger man at indbilde Masserne, at den „tyske Socialisme" nu er brudt frem. Alle Foranstaltninger paa det økonomiske Omraade fremstilles som Gerninger i Folkefællesskabets Tjeneste, udsprungen af Nazisternes sande og virkelig socialistiske Konception. „Planøkonomi er det Stikord, hvis Suggestivkraft ingen bedre har forstaaet, men heller ingen bedre har forstaaet at misbruge end netop Nazisterne. De stjal dette Ord, som for Millioner af Arbejdere havde og fremdeles har en symbolsk Betydning, for at misbruge det til en Tilsløring af deres imperialistiske økonomiske Metoder. Og de har Skinnet for sig. Her ligger Faren. Er det ikke planmæssig Handling, naar man kontrollerer Valutaen, kontingenterer Importen eller gør denne sanktionspligtig, yder Subventioner til Udvidelse af Industrien, forbyder Kapitaludvandring, ikke betaler Renter til Udlandet, nægter Betaling af Gælden og systematisk indfører Krigsraastoffer? Er det ikke en i høj Grad planmæssig Handling, naar Industrien stilles om til Krigsproduktion, naar man bygger Automobiler i massevis, anlægger strategisk vigtige Veje, naar man i det Øjemed at gennemføre en bedre Kontrol sammenslutter Fagene, naar man udfærdiger Produktionsforskrifter for Industrien, indfører Tvangsøkonomi for Landbruget, monopoliserer

Salget af Landbrugsprodukter. Der kan ikke være Tvivl om, at alt dette er planmæssige, godt overvejede omend i deres Virkning i Reglen mindre heldigt forløbende Foranstaltninger. Nazisterne har derudover endnu det for sig, at de gør alt under Synspunktet „Dækning af det bestaaende Behov". Importen af Raastoffer, Tvangsforanstaltninger indenfor Landbruget, de fleste Forholdsregler, Love og Forskrifter vedrørende Udvidelsen af den industrielle Produktion og Fremskaffelsen af nye Produktionsmuligheder, alt bliver forordnet og foranlediget under Henvisning til, at det sker for at dække og sikre Tysklands mest paatrængende Behov.

Den Ideologi, der staar bag denne Eksperimentering i Erhvervslivet, træder lejlighedsvis ganske særlig tydeligt frem. En overordentlig fremragende Forkynder og Fortolker af Nationalsocialismen er f. Eks. en Herr Dr. Nonnenbruch, der raader over saa megen aandelig Akrobatik, at han næsten dagligt i Hitlers Regeringsorgan „Völkischer Beobachter" kan fortælle Folket, hvorledes Pseudoplanøkonomien skal forstaas. Da han stod foran den Opgave at finde en Forklaring paa Modsætningerne mellem „Planøkonomien i Landbruget" og Raastofpolitiken, skrev han: „Naar man vil finde sig tilrette paa det økonomiske Omraade, maa man være en god Regnemester. Forholdet er desværre saadan ... Hvad man betaler mere for de dyre Raastoffer, erholder Bønderne mindre i Betaling for deres Varer. Men fordi Bønderne erholder mindre, kan der gives mere ud til Betaling af de i Tyskland fremstillede dyrere Raastoffer". Og derefter fortsætter han: „Erhvervslivets Stilling er i og for sig ikke det afgørende. Afgørende er, at Nationalsocialismen bygger paa Racefølelser, selv om ogsaa forkalkede Nationaløkonomer spotter over Racetanken som „romantisk" Hjernespind ... Et heldigt Resultat af vor økonomiske Politik befæster Racetanken, mens et Fejlslag for længere Tid svækker Racetanken". Hvilken Trøst for den snydte Bonde, at „erholde mindre" for denne „romantiske" Raceide. Hvilken Trøst, navnlig naar Nonnenbruch forsikrer: „Der findes 1000 Definitioner for den tyske Socialisme", hvad der turde betyde, at der for hvert Aar af det Tredje Riges 1000-aarige Eksistens, som Hitler omtalte, skal opfindes en anden Løgn for at kunne fremstille enhver nu kapitalistisk Manøvre som „Socialisme" og „Planøkonomi".

Det er ikke svært at konstatere, hvor lidt alt dette har at gøre med „socialistisk Planøkonomi", saaledes som Arbejderklassen i hele Verden fordrer som Forløsning af Kapitalismen. Det er tilstrækkeligt at stille dette ene Spørgsmaal: for hvilket Formaal og til Dækning af hvilket „Behov" gaar Fascisterne planmæssigt frem? Det viser sig saa straks, at det ikke drejer sig om en planmæssig Varetagelse af et 65-Millioner Folks Livsinteresser, men om Nazi-Kapitalisternes Magtinteresser, at man ikke planmæssigt søger at tilfredsstille Massernes Behov af Næringsmidler, Boliger og Klæder, men derimod Nazi-Kapitalismens Magt- og Krigslyster. Hvad der i Øjeblikket sker i Tyskland, er en formaalsbetonet Tvangsøkonomi, der hverken har noget at gøre med Planøkonomi eller med Socialisme.

Hitler-Tyskland er sikker det bedste Mønstereksempel. I Princippet sker der heller ikke andet i Italien, Østrig og de andre hel- og halvfascistiske Lande. At føre Folket bag Lyset er overalt Hovedformaalet for den fascistiske Erhverspolitik og den fascistiske saakaldte „Planøkonomi".

Thi alle disse pseudosocialistiske Planforanstaltninger savner det afgørende Kendetegn: Folkets Medbestemmelsesret, Selvbestemmelsesretten. Men det er dette Kendetegn, der drager Skillelinien mellem „Fascistisk-Socialisme" og socialistisk Planøkonomi, og Arbejderne maa fastholde og stadig orientere sig efter dette Kendetegn, dersom de ikke vil løbe den Fare at blive Offer for misbrugte Slagord. Dette er saa meget mere vigtigt og paakrævet i en Tid, hvor Arbejderklassen gennem Opstilling af sine egne Arbejdsplaner og Propagandaen af sine Krav om Planøkonomi er traadt frem for Offentligheden og søger at vinde denne for sin Sag.

Den tyske Arbejdsfronts politiske Opgaver.

(I. F. C.) At den tyske Arbejdsfront, forsaavidt den er traadt i Stedet for de tidligere Fagforeninger — eller som man ynder at sige i Det tredje Rige — i Stedet for Arbejdernes og Arbejdsgivernes „Interesseorganisationer", siden 1. Oktober d. A. har tabt enhver Betydning med Hensyn til Varetagelsen af Medlemmernes økonomiske Interesser og er degraderet til en ren Oplysnings- og selskabelig Forening, betyder ikke, at man i Fremtiden ikke mere behøver at skænke den nogen Opmærksomhed.

Arbejdsfronten var fra sin Begyndelse navnlig ogsaa tænkt som en politisk Organisation og er nu mere end nogensinde en politisk Organisationsdannelse. Allerede den 24. Juli d. A. udtalte Claus

Selzner, Arbejdsfrontens Organisationsleder, bl a.: „Arbejdsfronten er den Organisation, som ifølge hele sit Væsen er bedst egnet til i det brede Folk at virkeliggøre Føreren Adolf Hitlers politiske Vilje. Denne dens Hovedegenskab stempler Arbejdsfronten som en ren politisk Organisation. Dette bør de Mennesker lade sig belære om, som i Henhold til deres Ønsker i Arbejdsfronten ser en gul Organisation, mens andre, som endnu ikke har frigjort sig for en marxistisk Tankegang, i denne formener at se Begyndelsen til en kæmpemæssig Fagorganisation".

Til Herr Selzners Beroligelse kan vi forsikre ham om, at vi i denne Henseende ikke har næret nogen som helst Illusioner, ja, vi indrømmer endog uomvundet, at Arbejdsfronten ikke engang kan betragtes som en gul Fagorganisation. Vi er dog tillige klar over dens politiske Betydning, hvorfor vi da ogsaa, tiltrods for, at vi som Fagforeningsmænd næppe mere behøver at beskæftige os med Arbejdsfronten, alligevel meget nøje vil følge Udformningen af dens politiske Struktur.

Naar man betragter Sagen fra denne Side, vil vi navnlig beskæftige os med Bedrifts- og Gadegrupperne og Bedrifts- og Gadecellerne, som geografisk er sammenfattede i Lokalafdelinger, Kredse, Distrikter og i Rigsledelsen.

Den mindste Enhed er Bedrifts -og Gadegruppen. Den omfatter 25 Personer og ledes af en Gruppefører (i Modsætning til Gruppelederen, der direkte er undergivet Partiet og fører 10 Partifæller).

Arbejdsfrontens Gruppefører bistaas af en Gruppeleder for Arbejdsfrontens Fritidsorganisation „Kraft gennem Glæde". Gruppeføreren passer paa sine Folkefæller i Bedriften, Gruppelederen sørger for en passende Anvendelse af Fritiden. Ialt findes der over 1 Million af saadanne Gruppeførere og Gruppeledere. Dertil kommer saa Bedriftscelle- og Gadecelleledere samt, som politisk Central indenfor Bedriften for det politiske Bedriftsarbejde, Bedriftscelleformanden .

Der rejser sig uvilkaarligt det Spørgsmaal, hvilke Opgaver der nu paahviler alle disse Miniatur-Hitlere. Naar man nøjagtig gennemgaar de bombastiske Anvisninger og Forskrifter for disse Ledere, Førere, Tillidsmænd,, Formænd m. m., ser man, at der bestaar 2 Hovedopgaver: 1. de skal fremskaffe Pengemidler (dertil hører Inkassation af Bidrag til de forskellige Organisationer, Spredning af Blade, Programmer for de af „Kraft gennem Glæde" arrangerede Foranstaltninger etc.) 2. de skal fungere som Spioner og hos alle Tyskere vække det Indtryk, at hvert Skridt og hvert Ord kontrolleres og at man nøjagtig ved, om en Folkefælle deltager i eller holder sig borte fra politiske eller andre Nazi-Foranstaltninger.

Dersom alle disse Ledere, Førere, Tillidsmænd og Formænd opfyldte deres Pligt til Punkt og Prikke, saafremt Maskineriet og ikke det levende Menneskene gav Udslaget, skulde Herr Ley og Herr Hitler kunne sove i Ro. Verdenshistorien har dog stadig paany belært os om, at, naar man udelukkende bygger paa Maskineriet — selv om dette er nok saa stort — man en skønne Dag er forladt af Gud og Mennesker.

Møder.

Forretningsudvalgsmøde den 13. Oktober 1934.

ad 1. Formanden redegjorde for en Sag fra Firmaet Hirschsprung. Sortererne havde i nogen Tid haft Overarbejde, og skulde, efter 8 Dages Standsning atter arbejde over.

Dette var af Sortererne nægtet, hvis de ikke samtidig kunde faa en Forbedring af Belysningen. Forretningsudvalget vedtog, at dets Stilling maatte være, at de 2 Spørgsmaal behandledes hver for sig.

ad 2. Formanden gav Referat af de 2 afholdte Formandsmøder i D. s. F. Toges til Efterretning.

Fælleshovedbestyrelsesmøde med Skraatobaksarbejderforbundets Hovedbestyrelse den 15. Nov. 1934.

Formanden bød begge Hovedbestyrelser velkommen. Gav derefter Oplysning om nogle Forhandlinger der var ført med Fabrikanternes Bestyrelse angaaende eventuel Mulighed af en Overenskomstforhandling, uden, at man gik til Opsigelse af Overenskomsterne .

Refererede de afholdte Formandsmøder i D. s. F. og de, mellem D. s. F. og Arbejdsgiverforeningen førte Forhandlinger angaaende Udsættelse af Opsigelsesfristen, samt de senere, mellem Hovedorganisationerne førte Forhandlinger.

Formanden kom derefter ind paa forskellige Forhold, som vi indenfor vor Overenskomst skulde have rettet. Henstillede, at man meget nøje tog under Overvejelse, Muligheden for en Overenskomstforhandling paa nærværende Tidspunkt.

Efter at begge Bestyrelsernes Medlemmer meget indgaaende havde drøftet Sagen, vedtoges, at man søgte en saadan Forhandling iværksat, og Bestyrelserne skiltes, for hver for sig at formulere de Krav man skulde fremsætte.

Hovedbestyrelsesmøde den 15. November 1934.

ad 1. Formanden meddelte, at der havde været ført Forhandlinger med Handels- og Kontormedhjælpernes Forbund med Henblik paa deres Forsøg paa at faa oprettet kollektive Overenskomster, blandt andet hos Firmaet Petersen & Sørensen, Horsens.

Den Henvendelse der fra Forbundet havde været rettet til Ministeriet angaaende Forbud mod Indførelse af strippet Brasil og Strippemaskiner havde givet til Resultat, at det første var stoppet, og at Indførelsen af Strippemaskiner var blevet noget begrænset.

Angaaende Udlevering af Tobaksvarer til Røgtobaksarbejderne hos Firmaet Brdr. Braun, forelaa 2 Forslag, og Spørgsmaalet laa da, om man skulde tage et af disse eller føre Sagen videre.

Det vedtoges ikke at føre Sagen videre, men at man tog det Forslag, som gav Tobaksvarer til saavel Mænd, som Kvinder.

Formanden oplæste følgende Skrivelse tilsendt Regeringen fra D. s. F.:

Til Regeringen .

De samvirkende Fagforbund tillader sig ved nærværende at rette en indtrængende Henstilling til Regeringen om som Modvægt mod den vedholdende, omfattende Arbejdsløshed, der endda i den nærmest kommende Tid har al Udsigt til at stige betydeligt, at fortsætte Bestræbelserne for Igangsættelse af offentlige Arbejder.

De samvirkende Fagforbund anerkender den af Regeringen allerede gennemførte Lovgivning paa dette Omraade og skal henstille, at der i den kommende Rigsdagssamling sættes alt ind paa at forstærke den, idet vi skal pege paa, at dette kan ske ved saadanne Foranstaltninger som: Gennemførelse af Grundforbedringsarbejder, Udvidelse af Bevillinger til Boligbyggeri, Gennemførelse af Vejarbejder med særligt Henblik paa Anvendelse af danske Materialer samt Forlængelse og Udvidelse af den hidtil gældende Valutaordning til Støtte for yderligere Beskæftigelse i dansk Industri og Haandværk. Vi anser det for ønskeligt, at Regeringen opfordrer Amter og Kommuner til i saa vid Udstrækning som muligt — og til tarifmæssig Betaling — at iværksætte Arbejder og til dette Formaals Fremme yder Kommunerne den nødvendige økonomiske Støtte.

Til Hjælp for den Del af de Arbejdsløse, som det ikke lykkes at skaffe Beskæftigelse, og som i stedse stigende Grad — paa Grund af den langvarige Krise — udelukkes fra Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne, maa vi indtrængende henstille til Regeringen, at der gennemføres en ekstraordinær Lov, hvorigennem de fra forsikringsmæssig Understøttelse udelukkede Arbejdsløse kan erholde fornøden Hjælp.

Med Hensyn til en saadan Lovs Enkeltheder peger vi paa, at Udelukkelse af de, der ikke har haft 26 Ugers Arbejde, virker i høj Grad uretfærdig, paa Grund af at Tallet paa disse ved den langvarige Krise stadigt er stærkt voksende.

P. F. V.

Vilh. Nygaard.

/Chr. Jensen.

ad 1a. Formanden gav Meddelelse om afholdte Mæglingsmøder.

Hos Firmaet Færch, Holstebro, var fastsat Tillæg for 2 Ombladstobakker. Man var enedes om en 28 Stks. Pakning, Cigarillos med lyse i Spejlet. For Udtagningen af lyse skulde betales 45 Øre pr. mille.

Et Efterbetalingsspørgsmaal for Rulning af Mærket „Sultana" var bragt i Orden i Henhold til Mæglingsmødeafgørelsen af 9. Januar 1931.

Hos Firmaet Schmalfeldt, Aarhus, havde været afholdt 3 Møder, ved hvilke der var fastsat Tillæg paa Tobakker, saavel Omblade som Dæks.

Firmaet havde antaget 2 nye kvindelige Arbejdere under 16 Aar. Den ene, som beskæftigedes ved Kassestiftning, sattes paa Akkord, medens den anden erstattedes af en ældre Gulvpige. Man enedes tillige om en Ordning for Marketenderiet.

Hos Firmaet Brdr. Hansen, Horsens, enedes man om, at Firmaet kunde antage en Cigarmagerlærling under Forudsætning, at Vedkommende oplærtes til Haandarbejde, og at ligeledes den sidst antagne Lærling blev oplært til Haandarbejde.

Hos Firmaet Petersen & Sørensen, Horsens, havde været forhandlet om Tillæg til Dækssorter. Da man ikke kunde enes om Tillæggets Størrelse, afregnedes efter Gennemsnitsløn.

Ved et senere Møde var forhandlet angaaende Omskiftning af Dæksmagere, da Firmaet havde foretaget denne Omskiftning imod, hvad der til alle Tider tidligere havde været Kotume, og fra Arbejdernes Side havde man følt dette som staaende i Forbindelse med, at man var paa Gennemsnitsløn. Enighed var ikke opnaaet, idet Sammenslutningen havde hævdet Arbejdsgiverens Ret til at lede og fordele Arbejdet.

En Klage over et Dæks til Haandarbejderne og et Spørgsmaal om Fastsættelse af Akkord for Afslibning af gamle Kasser var det ikke heller lykkedes at bringe i Orden, og Forbundet havde forbeholdt sig at indbringe Sagen angaaende de paaklagede Dæks til Rullerne til Fællesmødet.

Efter Fællesmødet var atter afholdt Mæglingsmøde, og ved dette var opnaaet Enighed om Tillæg til de 2 Dækssorter og henholdsvis 23 og 15 Øre pr. ½ kg. Ligesom man enedes om, at den overflyttede Dæksmager efter Sygdom atter flyttedes tilbage, og at den tidligere Kotume ophævedes.

I Efterbetaling til Maskinstrippere i 2det Hold og til Cigarmagerne ved det tidligere paaklagede Dæks betaltes et samlet Beløb af Kr. 136,95.

Hos Firmaet Damborg, Nykøbing M., havde været afholdt 3 Møder for Fastsættelse af Tillæg til Tobakker og for Stripning af Omblade med kort Stilk, samt angaaende daarligt Materiale til Rullerne. Der var opnaaet Enighed om de forskellige Spørgsmaal.

Hos Firmaet C. W. Obel, København, havde været forhandlet angaaende Tillæget til et Omblad, der gennem længere Tid havde været forarbejdet til Gennemsnitsløn. Man var enedes om et Tillæg af 13 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet P. Wulff, København, havde været afholdt 7 Møder, hovedsagelig for Fastsættelse af Tillæg til Tobakker. Der var for disse opnaaet Enighed. En Klage over et Dæks til Haandarbejderne var resulteret i, at dette skulde trækkes tilbage efter ca. 14 Dage.

Forbundet havde dernæst klaget over, at Vægten som benyttedes til Tilbagevejningen for Tilberederne var opstillet saaledes, at Arbejderne ikke kunde se, hvor meget de afleverede.

Man var enedes om at flytte Vægten.

Forbundet havde ligeledes klaget over, at Tilberederne skulde gennem flere Lokaler for at hente deres Materiale. Firmaet havde lovet at søge Forholdet ændret og give Besked i Løbet af ca. 14 Dage.

Firmaet Lichtinger havde ændret Forholdet for Standsninger ved Maskinerne. Forbundet havde protesteret herimod og Sagen var henvist til Fællesmødet. Forbundet havde dernæst krævet, at der skulde være en Mekaniker ved Maskinerne i 3 Hold. Sammenslutningen havde ikke villet gaa med hertil, og Forbundet havde derfor forbeholdt sig at henvende sig til Fabrikstilsynet. Der var hos samme Firma forhandlet og opnaaet Enighed om forskellige Klistrepriser.

Hos Firmaet Braun havde været forhandlet angaaende Standsninger ved Kardusserermaskinen. Man var enedes om, indtil Maskinen igen gik normalt, at fastsætte en Ugeløn af 60 Kr. i 2det Hold for 39½ Time, og senere ved Forhandling træffe Afgørelse om Arbejdstid og Bonus ved 2det Holds Drift.

ad 1b. Foruden de tidligere nævnte Spørgsmaal var der ved Fællesmøder behandlet følgende:

Fra Firmaet Hirschsprung var krævet 10 kvindelige Sortererlærlinge, og en Protest fra Firmaet mod, at de kvindelige Sorterer tog 1 ‰ af Partierne. Begge Spørgsmaal var henvist til fornyet lokal Forhandling.

Ved et Spørgsmaal angaaende 2den og 3die Holdsbetaling ved Shippemaskinerne havde Forbundet taget den Stilling, at titrods for, at der var ske en Fejltagelse, maatte denne løbe Overenskomsten ud. Som tidligere nævnt var Efterbetaling sket hos Firmaet Petersen & Sørensen, Horsens, hvor Sagen var rejst.

Forskellige Cigarer og Cigarillos havde været til Bedømmelse og Enighed var opnaaet om Ruller- og Sortererlønninger.

ad 2. Hovedkassereren oplæste de reviderede Regnskaber for Juli Kvartal.

Gav Oplysning om den i Strejkekassen værende Beholdning. Forespurgte om vi skulde overflytte noget af Kapitalen til Kontingentfonden, da denne sikkert i Januar Kvartal vilde give et betydeligt Underskud.

(Fortsættes.)

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 30. November 1934.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær. Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1401	267	1134	82	28	54	7	10	1	5
Aarhus	85	36	49	19	10	9	3	4	4	3
Esbjerg	238	123	115	18	8	10	0	1	0	0
Frederic.	95	46	49	14	7	7	3	2	0	2
Hadersl.	59	23	36	3	3	0	3	0	0	0
Hjørring	7	0	7	6	0	6	0	1	0	1
Holsteb.	461	149	312	46	11	35	2	6	4	0
Horsens	421	208	213	14	12	2	3	2	2	0
Kolding	12	8	4	5	3	2	1	2	1	0
Nakskov	31	13	18	6	0	6	0	1	0	0
Nykøb.F.	314	45	269	23	7	16	1	6	3	0
Nykøb.M	79	39	40	10	4	6	1	1	1	0
Odense	498	223	275	15	8	7	2	3	1	0
Slagelse	147	71	76	18	9	9	3	2	5	4
Svendb.	128	45	83	12	1	11	1	2	0	0
Vejle	11	9	2	0	0	0	0	0	0	0
Viborg	70	13	57	70	13	57	2	1	1	0
Tils. i Prov.	4057	1318	2739	361	124	237	32	44	23	15
Kbhv.: „Enigh."	3645	1157	2488	801	130	671	57	246	10	69
Cigarsor.	1024	375	649	158	25	133	13	56	3	15
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4669	1532	3137	959	155	804	70	302	13	84
Ialt...	8726	2850	5876	1320	297	1041	102	346	36	99

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Okt. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Oktbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Oktbr.	
Kbhvn. I ...	2000	00			51822	65	53822	65			6339	28	43483	37	49822	65	4000	00		
do. II...					13372	80	13372	80			1752	98	11619	82	13372	80				
Aalborg					14221	85	14221	85			3095	38	11126	47	14221	85				
Aarhus			500	00	928	05	1428	05			996	30			996	30	431	75		
Esbjerg					2954	90	2954	90			965	50	1989	40	2954	90				
Fredericia ..	261	78			1222	25	1484	03			753	24	730	19	1483	43	„	60		
Haderslev ..					793	10	793	10			651	18	141	92	793	10				
Hjørring	12	77	350	00	56	65	419	42			194	34			194	34	225	08		
Holstebro...	100	15			5279	55	5379	70			901	21	4478	49	5379	70				
Horsens	400	00			5249	70	5649	70			1191	22	4458	48	5649	70				
Kolding			100	00	157	40	257	40	12	84	194	74			207	58	49	82		
Nakskov ...					320	35	320	35			172	83	147	42	320	25	„	10		
Nyborg																				
Nykøbing M.					826	10	826	10			529	07	297	03	826	10				
— F.					3275	85	3275	85	100	00	940	22	2180	73	3220	95	54	90		
Odense.....					5883	50	5883	50			1621	87	4261	63	5883	50				
Slagelse			500	00	1609	10	2109	10			1851	92			1851	92	257	18		
Svendborg .					1296	10	1296	10			257	04	1039	06	1296	10				
Vejle.....			100	00	141	75	241	75	62	96	70	99			133	95	107	80		
Viborg	262	55	500	00	770	75	1533	30			1131	57			1131	57	401	73		
Central- og Anvisningsk.	7940	09	32000	00	162	70	40102	79			30406	16			30406	16	9696	63		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Okt. Maaned 1934.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Oktbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Oktbr.	
København .			650	00	975	90	1625	90			1450	73	175	17	1625	90				
Aalborg					494	85	494	85					494	85	494	85				
Aarhus					188	35	188	35					188	35	188	35				
Assens					223	65	223	65			35	00	188	65	223	65				
Esbjerg					366	60	366	60			56	00	310	60	366	60				
Fredericia ..	66	25			33	85	100	10			111	75			111	75			11	65
Haderslev ..	79	09	200	00	40	40	319	49			216	82			216	82	102	67		
Holstebro ..					214	80	214	80					214	80	214	80				
Horsens	14	00			629	20	643	20			589	57			589	57	53	63		
Køge.....	113	90	200	00	43	15	357	05			354	00			354	00	3	05		
Nakskov ...	32	20			119	55	151	75					125	00	125	00	26	75		
Nykøbing M.	25	06	200	00	23	20	248	26			224	00			224	00	24	26		
do. F.	71	68	300	00	48	10	419	78			164	50			164	50	255	28		
Odense....	104	78	350	00	41	60	496	38			460	00			460	00	36	38		
Randers	74	81			47	40	122	21			122	25			122	25				
Roskilde....			200	00	77	20	277	20	3	86	231	81			235	67	41	53	„	04
Slagelse					187	00	187	00					187	00	187	00				
Silkeborg...					23	60	23	60					23	60	23	60				
Svendborg .	419	15			175	00	594	15					475	00	475	00	119	15		
Viborg			455	00	5	60	460	60	10	87	398	50			409	37	51	23		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.